

OTRDIENA, 2009. GADA 3. FEBRUĀRIS

SĒDI VADA: A. BIELAN

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.05)

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (paziņošana par iesniegtajiem rezolūcijas priekšlikumiem) (sk. protokolu)

4. Bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums A6-0012/2009, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā iesniedza *Roberta Angelilli*, par Eiropas Parlamenta ieteikuma priekšlikumu Padomei par bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu (2008/2144(INI)).

Roberta Angelilli, referente. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlētos pateikties saviem kolēģiem par teicamo sadarbību, kas, manuprāt, ļāva mums izstrādāt ļoti apmierinošu teksta projektu. Esmu ļoti pateicīga visām NVO un iestādēm, kas cieši uzraudzīja mūsu darbu. To vērtīgie ieteikumi uzlaboja ziņojuma kvalitāti.

Mēs noteicām divus galvenos uzdevumus, pirmkārt, rūpīgi pārbaudīt, kā 27 dalībvalstīs tiek īstenots 2003. gada pamatlēmums, un, otrkārt, ierosināt uzlabojumus pēc nepieciešamības. Patiesība ir tāda, ka pamatlēmums ir jāatjaunina, lai uzlabotu nepilngadīgo aizsardzību, ņemot vērā jaunus un satraucošos viņu izmantošanas gadījumus saistībā ar jaunajām tehnoloģijām.

Pirmā no noteiktajām prioritātēm ir cīņa pret seksuālo izmantošanu, kas pieaug satraucošā tempā daļēji zemo ceļošanas izmaksu dēļ. No šī viedokļa raugoties, ir jāuzlabo pārrobežu sadarbība un jāprasa, lai dalībvalstis nepieļauj dubultās sodāmības principa piemērošanu par kriminālnoziedzīgiem saistībā ar bērnu izmantošanu un vardarbību pret bērniem.

Otrkārt, bērnu uzticības iegūšana jeb psiholoģiska manipulēšana tiešsaistē ar mērķi uzsmākties bērniem seksuālā nolūkā, ir jānosaka par noziedzīgu nodarījumu visās dalībvalstīs.

Treškārt, ir jāuzliek dalībvalstīm par pienākumu apmainīties ar sodāmības reģistros esošo informāciju par sodāmību par seksuālu izmantošanu. Šis prioritātes mērķis ir pilnībā liegt iespēju seksuālā vardarbībā apsūdzētām personām piekļūt darba vietām, kurās ir tiešs sakars ar bērniem.

Viens no priekšlikumiem, kas būtu jāīsteno pēc iespējas ātrāk, ir ieviest ātrās brīdināšanas sistēmu par pazudušu bērnu. Šī sistēma jau ir izmēģināta un ieviesta, lai arī tikai nedaudzās dalībvalstīs un tikai izmēģinājuma līmenī, tomēr sasniegtie rezultāti ir izcili. Tāpēc mums tā ir jāizplata visās 27 dalībvalstīs. Der atcerēties, ka katru gadu Eiropā bez pēdām pazūd tūkstošiem bērnu.

Es vēlos uzsvērt vēl vienu aspektu: dalībvalstu likumdevējām iestādēm ir jāuzlabo cietušo bērnu aizsardzība izmeklēšanas laikā, kā arī pirms un pēc tādu lietu izskatīšanas tiesā, kurās ir iesaistīti bērni. Tas novērsīs iespēju bērniem kļūt par upuriem divreiz — vispirms par vardarbības upuriem un pēc tam par plašsaziņas līdzekļu vai juridiskas vardarbības upuriem.

Visbeidzot, mēs esam uzsvēruši nepieciešamību steidzami noteikt par noziedzīgu nodarījumu piespiedu laulības, kurās vairumā gadījumu ir iesaistīti bērni.

Noslēgumā, priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka ir svarīgi likt dalībvalstīm pēc iespējas ātrāk ratificēt jaunāko Eiropas Padomes Konvenciju par bērnu aizsardzību pret seksuālo izmantošanu un seksuālo vardarbību. Šī ir 2007. gada oktobra konvencija — paraugs novatoriskam un mūsdienīgam dokumentam bērnu aizsardzības jomā.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlos sirsnīgi pateikties *Angelilli* kundzei par viņas vērā ņemamo ziņojumu. Vēlos viņai pateikties arī par to, kā viņa sadarbojās ar Komisiju, strādājot pie šī ļoti delikātajā, jutīgā temata.

Bērni ir neaizsargāti, un viņiem ir nepieciešama aizsardzība, lai nodrošinātu viņu harmonisku attīstību. Seksuāla vardarbība un dažādi izmantošanas veidi, īpaši bērnu pornogrāfija, ir nicināmi noziegumi ar dziļu, ilgstošu ietekmi uz to jaunajiem upuriem.

Tā ir šausmīga parādība, kuras apmēri ir nezināmi. Daži avoti liecina, ka no 10 līdz 20 % bērnu Eiropā ir cietuši no kāda seksuāla uzbrukuma.

Eiropas Savienība ir apbruņojusies ar tiesību aktiem šajā jomā. 2004. gada pamatlēmums nosaka dalībvalstu tiesību aktu obligāto saskaņošanas līmeni attiecībā uz kriminalizāciju un jurisdikciju. Lai arī informācija ir nepilnīga, Komisija 2007. gada ziņojumā atzina, ka kopumā pamatlēmums ir īstenots apmierinoši. Tomēr ar to nepietiek.

Interneta attīstība veicina jaunu mūsu bērnu apdraudējumu izplatīšanos. Bērnu pornogrāfija ir viens no tādiem, un pastāv arī citi, tādi kā uzņēmšanās bērniem, uz ko norādīja *Angelilli* kundze. Sekstūrisms trešās valstīs ar mērķi izmantot bērnus ir realitāte, un nav noslēpums, ka to dara cilvēki, kas citās dalībvalstīs ir tiesāti.

Dalībvalstis nav apmierinātas. 2007. gada nogalē tās runāja ar Eiropas Padomi par konvenciju, lai ieviestu ļoti augstus aizsardzības standartus. Pirmajā gadā 20 no 27 dalībvalstīm parakstīja šo konvenciju.

Tas liecina, ka Parlaments vēl nav apmierināts, un *Angelilli* kundzes ziņojums to pierāda. Parlaments pieprasa veikt labāku Eiropas noteikumu īstenošanu un galvenokārt būtiskus uzlabojumus, nosakot pazīmju kopumu, ko varētu izmantot pastiprinātai cīņai pret noziegumiem.

Man ir jāsaka, ka arī es neesmu apmierināts. Es esmu ierosinājis pārskatīt Eiropas tiesību aktus šajā jomā un martā iesniegšu komisāriem priekšlikumu apstiprināšanai. Es vēlos iesniegt vērīgu tekstu, kas skars ne tikai tiesību aktu īstenošanas, bet arī uz upuru aizsardzības un profilakses aspektu.

Šajā ziņojumā ietvertie ieteikumi palīdzēs mums īstenot šo priekšlikumu. Lielākā daļa ziņojuma satura punktu būtu jāiekļauj jaunajā pamatlēmumā, taču, ja tas izrādīsies neiespējami tehnisku vai juridisku iemeslu dēļ, mēs mēģināsim atrast piemērotākos rīkus pamatlēmumā neiekļauto priekšlikumu ieviešanai. Mēs skatīsimies, vai ir iespējamas politiskas iniciatīvas, sevišķi dialogs ar trešām valstīm, vai pat mūsu pašu nodrošināšanās ar finanšu instrumentiem, kā tas ir esošo programmu gadījumos.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man ir prieks redzēt, ka Parlaments vēlas virzīties uz priekšu un apstiprināt mehānismus „brīdināšanai par bērnu nolaupīšanu” katrā dalībvalstī. Man ir jāsaka, ka pēdējā iekšlietu un tieslietu ministru sanāsmē es ar lielu pārliecību atbalstīju to, ka katra dalībvalsts ir jāapgādā ar „bērnu nolaupīšanas brīdināšanas” sistēmu. Lai šīs sistēmas būtu efektīvas, tām, protams, būtu jābūt savstarpēji saistītām.

Vēlreiz vēlos pateikties Eiropas Parlamentam par tā apņēmību. Es arī pateicos *Angelilli* kundzei, kura mums ir devusi nepārprotami augstas kvalitātes ziņojumu.

Lissy Gröner, Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma sagatavotāja. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Komisijas iesniegtais jaunais priekšlikums ir ārkārtīgi nepieciešams. Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas locekļiem ir konkrēti jautājumi un ieteikumi saistībā ar šo priekšlikumu. Ir būtiski, lai mēs ietu tālāk par *Daphne* programmas ierobežojumiem un iesniegtu tiesību aktu priekšlikumus bērnu pornogrāfijas jomā. Protams, tā ir arī lietotāju atbildība, taču dalībvalstīm ir jārikojas. Piemēram, es uzskatu, ka Eiropols ir svarīgs rīks, ko apvienojumā ar efektīvu ekspertu tīklu un speciālu vienību, kuras darbinieki būtu apmācīti ļoti specifiskos jautājumos, varētu izmantot bērnu pornogrāfijas un prostitūcijas apkarošanai. Mums ir arī jāatrisina jautājums par pārrobežu pasākumiem, pieņemot kopēju Eiropas nostāju.

Mums ir nepieciešama vispārēja informācija konkrētu pētījumu veidā par upuru sociālo situāciju, jo bieži paši ģimenes locekļi ir atbildīgi par vardarbību pret bērniem un viņu ievietošanu internetā. Ir svarīgi, lai mēs panāktu noteiktu progresu šajā jomā.

Es ceru, ka Komisija ir gatava cieši sadarboties ar Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteju, lai mēs kopīgi varētu atrisināt šos jautājumus.

Edít Bauer, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, Eiropola 2006. gada ziņojumā par organizēto noziedzību ir teikts, ka interneta sniegtās iespējas informācijas un komunikācijas tehnoloģiju ziņā ir ļoti izdevīgas organizētai noziedzībai. Šajā ziņā nav šaubu, ka bērni ir visneaizsargātākā grupa. Ekspertu aplēses liecina, ka 90 % bērnu vecumā no 12 līdz 17 gadiem tērzē internetā. Bez interneta vietnēm klasesbiedriem un spēlēm viņi izmanto arī „nezināmu lietotāju” tīklus, apmeklējot tērzētavas tīmekļa vietnēs, kas ir ideāla vieta, kur pedofili ar viltotu identitāti pievilina potenciālos upurus.

Interneta uzraudzības organizācijas „Internet Watch Foundation”, kas 2006. gadā sagatavoja vairāk nekā 30 000 ziņojumu, dati liecina, ka 91 % upuru bija jaunāki par 12 gadiem. Astoņdesmit procenti bija meitenes, bet bērnu izmantošanas domēnu skaits pārsniedza 3 000. Turklāt 55 % no visiem bērnu izmantošanas domēnu resursdatoriem atradās ASV, 28 % Krievijā, bet tikai 8 % Eiropā. Jautājums par sadarbību ar mērķi slēgt bērnu izmantošanas tīmekļa vietnes būtu jāiekļauj ES un ASV sanāksmes darba kārtībā.

Mēs esam liecinieki labi organizētam pedofilu un ar seksa nozari saistītas organizētas noziedzības tīklam, kā minēja *Angelilli* kundze. No otras puses, starptautiska sadarbība starp tiesībsargājošām iestādēm ir ierobežota. Tas ir gandrīz neticami, ka Konvencijas par bērnu tiesībām Fakultatīvo protokolu par bērnu tirdzniecību, bērnu prostitūciju un bērnu pornogrāfiju nav ratificējušas astoņas valstis, četras nav ratificējušas Palermo Protokolu, kas ir pamatdokuments starptautiskajai sadarbībai cilvēku nelegālās tirdzniecības apkarošanas jomā. Nedaudz mazāk nekā puse dalībvalstu vēl nav ratificējušas Eiropas Padomes Konvenciju par kibernoziegumiem.

Šajā jomā ir daudz darāmā. Tāpēc ir laiks sūtīt Padomei spēcīgu un skaidru signālu, lai tiktu pārskatīts Padomes pamatlēmums par bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu.

Inger Segelström, PSE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisār *Barrot*, dāmas un kungi, vispirms es vēlos pateikties *Angelilli* kundzei un arī pārējiem pa konstruktīvo sadarbību. Jūs noteikti atceraties, cik maz šajā jomā bija izdarīts šā Parlamenta sasaukuma sākumā, taču pirms gada pieņemta stratēģija attiecībā uz bērniem bija lūzuma punkts jautājumā par bērnu tiesībām. Lēmums, kas mums ir šeit jāpieņem, ir par bērnu tiesībām netikt seksuāli izmantotiem un par bērnu pornogrāfijas apkarošanu.

Man, protams, ir patīams prieks par trijiem priekšlikumiem, kuru apstiprināšanu man izdevās panākt Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā un kuri, es ceru, tiks paturēti pēc šodienas balsojuma. Pirmais priekšlikums ir klasificēt zēnus un meitenes par bērniem, līdz viņi sasniedz 18 gadu vecumu. Ir ļoti svarīgi aizsargāt gan jaunas meitenes, gan zēnus pret seksuāliem noziegumiem, seksuālas vardarbības un seksuālas izmantošanas visā ES.

Otrais priekšlikums ir dalībvalstīm aizsargāt bērnus no saskarsmes ar sekstūristiem, klasificējot seksuālos noziegumus par kriminālnoziegumiem gan ES, gan ārpus tās. Tas nozīmē, ka tie, kas kādreiz ir izdarījuši seksuālus noziegumus, nekad vairs nevarēs kā sekstūristi izmantot nabadzīgos bērnus un jauniešus citās valstīs, jo, lai arī kur ES viņi atrastos, viņus gaidīs apsūdzība un sods.

Trešais priekšlikums ir tāds, ka mums ir nopietni jāķeras klāt internetam un kopā ar lielākajām kredītkaršu sabiedrībām, kā arī ar banku un valūtas maiņas punktu palīdzību, ar interneta pakalpojumu nodrošinātāju un meklētājprogrammu nodrošinātāju palīdzību un, protams, ar tūrisma nozares palīdzību ir jāizstrādā tehniskie līdzekļi, lai slēgtu maksājumu sistēmas, kad maksājums tiek veikts kā atlīdzība par iespēju veikt seksuālus noziegumus un vardarbību vai bērnu un jauniešu seksuālu izmantošanu. Līdzīgi viedokļi tiek pausti visos gadījumos, kad cilvēki mēģina slēgt kādu tīmekļa vietni, jo bērniem ir jānodrošina konfidencialitāte, un par vardarbību pret bērniem un jauniešiem ir jāziņo.

Šis ziņojums mums tagad ļauj uzelpot un būt apmierinātiem, ka šajā Parlamentā mēs esam spēruši pirmo soli bērnu tiesību aizsardzības jomā un, kad mums būs jaunais Lisabonas līgums, arī bērnu tiesībām būs izstrādāts tiesisks pamats un mērķis ES. Tātad tas nebūs veikts priekšlaicīgi. Paldies!

Alexander Alvaro, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, es vēlos pateikties referentei par viņas pūlēm un viņas iniciatīvu šī ziņojuma tapšanā. Bērnu aizsardzība, kad viņi lieto internetu, un bērnu pornogrāfijas apkarošana ir divi no steidzamākajiem jautājumiem, kas ir jāatrisina. Man ir ļoti svarīgi pārliecināties, ka šis pamatlēmums par bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu nodrošina augstu aizsardzības līmeni. Vardarbību pret bērniem internetā var apkarot tikai ar kopēju iniciatīvu Eiropas līmenī, jo uz internetu nav attiecināmas valstu robežas.

Šajā ziņojumā ir trīs punkti, kuri, manuprāt, patiešām ir uzlabojami. Pirmām kārtām ir jāuztur līdzsvars starp bērnu drošību un datu aizsardzību. Mums ir jāņem vērā ne tikai bērnu personas dati, bet arī ar bērnu

aizsardzību saistīto cilvēku personas dati un saturs. Turklāt, apsūdzot noziedzīgā nodarījumā interneta lietotājus un bērnu pornogrāfijas piegādātājus, mums vispirms ir jāatklāj cilvēki, kas stāv aiz šīm šausmīgajām darbībām, un jāarestē viņi. Mēs varam veiksmīgi cīnīties pret šādu vardarbību tikai tad, ja iznīcinām to saknē. Mums ir arī jāatklāj šo pakalpojumu sniedzēji, šo šausmīgo noziedzīgo darbību veicēji, kas gūst peļņu no pakalpojumu saņēmējiem.

Papildus pārkāpēju noteikšanai par noziedzniekiem, kā teikts *Angelilli* kundzes ziņojumā, mums ir arī jāpalielina to cilvēku informētība, kas pieskata bērnus, un jāizskaidro ar interneta lietošanu saistītie riski. Mums ir jākoncentrējas uz jaunu tehnoloģisko metožu izstrādi un jānosaka „integrētas privātās dzīves aizsardzības” princips. Turklāt mums ir jāveicina informācijas un pieredzes apmaiņa starp atsevišķām iestādēm dalībvalstīs. Šajā ziņā datu aizsardzības iestādes var darboties kā svarīgi starpnieki. Tikai visaptveroša pieeja būs veiksmīga.

Tomēr es neatbalstu interneta pakalpojumu sniedzēju iekļaušanu tiesībsargājošās aģentūrās. Daudz labāks risinājums ir līgumu ieviešana, kas ļautu interneta pakalpojumu sniedzējiem brīvprātīgi sadarboties ar tiesībsargājošām aģentūrām, kā tas notiek pašlaik.

Bērnu pornogrāfija visās tās izpausmēs ir ne mazāk, ne vairāk kā noziegums pret cilvēci. Mums ir jāpieliek visas pūles tās apkarošanai. Mums ir jāpanāk, ka dalībvalstis sadarbojas ar mums un ka mēs Parlamentā visi ejam vienā virzienā. Pamatojoties uz to, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa atbalstīs *Angelilli* kundzes ziņojumu.

Bogusław Rogalski, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, lai arī dalībvalstu tiesību sistēmas nosaka sankcijas pret bērnu seksuālo izmantošanu un bērnu pornogrāfiju, tomēr mūsu bērnu drošības līmenis ir jāpaaugstina vēl vairāk.

Ir jāuzsver, ka bērni, kas izmanto jaunās tehnoloģijas un īpaši internetu, riskē sastapties ar potenciāliem seksuāliem noziedzniekiem. Pamatojoties uz pastāvošo apdraudējumu, dalībvalstis ir jāaicina slēgt bērnu pornogrāfiju saturošās interneta vietnes. Tam ir jābūt juridiski saistošam pienākumam.

Ir arī ārkārtīgi nepieciešams veikt Eiropas līmeņa kampaņu, lai informētu vecākus un bērnus par bērnu pornogrāfijas draudiem internetā. Šīs peļamās nodarbes upuru un viņu ģimeņu atbalsts arī ir svarīgs jautājums. Parasti viņi tiek atstāti bez atbalsta. Tas ir mūsu pienākums sniegt mūsu bērniem labāko iespējamo aizsardzību.

Jean Lambert, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties *Angelilli* kundzei par šo ziņojumu. Es vēlos atkārtot mūsu kolēģes *Bauer* kundzes teikto, ka visas mūsu dalībvalstis vēl nav parakstījušas un ratificējušas dažas konvencijas un protokolus. Ja mēs gribam panākt vienotu sistēmu un vienotu pieeju, tad šo dokumentu parakstīšana un ratificēšana ir ļoti svarīgs atsaucis punkts, kas ļauj mums saprast, ka arī dalībvalstis ir noraidījušas par šiem jautājumiem. Es domāju, ka šī ir viena no galvenajām lietām, ko tām vajadzētu izdarīt, un būtu interesanti zināt, kāpēc dažas dalībvalstis vēl nav parakstījušas attiecīgās konvencijas un protokolus.

Mēs lielā mērā atbalstām ziņojumu tādēļ, ka tajā paustā pieeja šim jautājumam ir pamatota uz tiesībām, un es vēlētos, lai šī pieeja mūs gan pamudinātu uz domām, gan attālinātu no domām par to, ka ziņojums ir tikai par kriminālo tiesvedību. Patiesībā tas ir par tiesībām un bērnu un jauniešu aizsardzību. Mums ir nepieciešami šie skaidrie pasākumi, lai atbalstītu cietušos bērnus gan ar tiesas prāvām, kurās, protams, galvenais ir noskaidrot patiesību, taču ne tādā veidā, kas radītu bērnam vēl lielāku traumu nekā procesa sākumā, gan ar kolektīvu darbu pie bērnu personību identificēšanas.

Tomēr aizsardzībā ir jāiesaista arī paši bērni. Mums ir jāveicina bērnu zināšanas par internetu, izpratne par pastāvošajām briesmām un par to, ko viņiem vajadzētu meklēt, lai arī viņi varētu aktīvi iesaistīties šo noziegumu apkarošanā.

Mēs plānojam šorīt atbalstīt dažus grozījumus, konkrēti, jomās, kurās, mūsaprāt, pastāv daži tādi riskanti principi kā dubultā sodāmība un konfidencialitāte dažās profesijās, un vēl viens vai divi citi, kur, mūsaprāt, jēdzieni, iespējams, būtu jādefinē precīzāk. Tomēr kopumā mēs ļoti atbalstām šo ziņojumu un ceram uz tā turpmāku attīstību.

Eva-Britt Svensson, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (SV) Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa atbalsta šo ziņojumu. Bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija ir pretīgi noziegumi, kuru novēršanai ir nepieciešama starptautiska sadarbība. Bērni tiek aizskarti, piespiežot viņus pozēt seksuālā kontekstā, fotografēties vai filmēties un izlikt materiālus internetā. Šīs filmas un attēlus var redzēt visā pasaulē, un tāpēc, lai apturētu šo vardarbību, ir nepieciešama pastiprināta starptautiska sadarbība.

Mēs zinām, ka pastāv skaidra saistība starp cilvēku pārdošanu seksa verdzībā un bērnu seksuālu izmantošanu. ANO dati liecina, ka 85 % seksa verdzības upuru ir bērni līdz 18 gadu vecumam.

Mēs nezinām, cik bērnu tiek pirkti un pārdoti kā lietas seksuālai izmantošanai, taču mēs zinām, kas šis skaitlis ir liels, un mēs zinām, ka pat viens cietis bērns ir daudz. Pieaugušo pasaulei ir jāuzņemas atbildība par mūsu bērnu aizsargāšanu no šī nozieguma, kas ir viens no briesmīgākajiem noziegumiem, ko var pastrādāt pret bērnu.

Šajās debatēs mēs nedrīkstam aizmirst, ka daudzi noziegumi pret bērniem notiek ģimenēs vai ģimenes draugu lokā, un tāpēc ir ļoti svarīgi, lai sabiedrība nodrošinātu bērniem iespēju vērsties pie kāda cita pieaugušā pēc palīdzības.

Visi bērnu seksuālās izmantošanas veidi ir noziedzīgi, un tie ir jāuzskata par noziegumiem visās dalībvalstīs. Visi cilvēki, kas izdara seksuālos noziegumus pret bērniem, ir jāsoda neatkarīgi no tā, vai noziegums ir izdarīt ES vai ārpus tās.

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Vēlos apsveikt Angelilli kundzi ar šo skaidro ziņojumu. Nav šaubu, ka bērnu seksuālai izmantošanai ir jāpieliek punkts. Straujajai noziedzīgo darbību izplatībai internetā ir nepieciešama saskaņota pieeja.

Tomēr mums vajadzētu būt uzmanīgiem, detalizēti norādot, kādiem jābūt spriedumiem par šādu vardarbību Eiropas līmenī. Pašām dalībvalstīm būs jāpieliek visas pūles, lai sodītu par mūsdienu plašsaziņas līdzekļu ļaunprātīgu izmantošanu. Bērnu pornogrāfijai internetā būs jābūt reglamentētai dalībvalstu krimināltiesībās. Padomei papildus aizliegumam celt apsūdzību par kādu profesiju vajadzētu aizlāpīt caurumus tieslietu tīklā, lai izmantošana un pārsūtīšana internetā nepārceltos uz valstīm, kurās nav atbilstošu tiesību aktu. Es būtu vēlējis dzirdēt no Komisijas, vai par šo būtu iespējams diskutēt ar valstīm ārpus ES, taču Padomes diemžēl nav klāt.

Turklāt es vēlos atbalstīt sadarbības stiprināšanu ar Eiropu un Eurojustu. Šajās organizācijās cīņa pret starptautisko bērnu pornogrāfiju ir jānosaka par prioritāti, jo tas patiesi veicinātu atbilstošu darbību veikšanu ārpus Eiropas Savienības.

Ja mēs esam vienprātīgi par to, ka bērnu seksuālā izmantošana ir nevēlama, es uzskatu, ka mums ir jārunā arī par pieaugušo izmantošanu. Iniciatīvas samazināt prostitūciju liela mēroga pasākumos, tādos kā futbola čempionāti un Olimpiskās spēles, ir pelnījušas lielāku šī Parlamenta atbalstu.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pedofilu organizācijas ir drauds iedzīvotājiem, un tās būtu jāuztver tieši tāpat kā mafija vai teroristu organizācijas, piemērojot īpašus, bargus tiesību aktus.

Tas ir smags pārkāpums, ja tūkstošiem bērnu pornogrāfijā apsūdzētu cilvēku nav bijuši cietumā nevienu dienu. Es vēlos atgādināt referentei Angelilli kundzei, kuras darba kvalitāti mēs visi apbrīnojam, ka viņas pilsētā pagājušajā gadā bija gadījums, kas pazīstams kā „Lotosa zieds”, kurā bija iesaistīti 200 čigānu bērnu. Kad šī lieta tika izbeigta, šie čigānu bērni istenībā pazuda; neviens nezina, vai viņi patiesībā neatgriezās tajās pašās nometnēs, kur notika viņu izmantošana.

Tāpēc visām dalībvalstīm ir jābūt piesardzīgām, jāievieš īpaši tiesību akti, un šim smagajam pārkāpumam, briesmīgajam sabiedrības draudam, ir jāpiemēro speciāli un ļoti bargi sodi.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, šodien šis Parlaments debatē par tematu, kas pamatoti sanikno visus labas gribas cilvēkus. Mēs nosodām šo parādību un ceram, ka šāda trauma var notikt tikai ar citu cilvēku bērniem. Tomēr visi mūsu bērni ir apdraudēti, jo bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas upuru skaits palielinās. Tāpēc mums ir jāapkarro šādas darbības visiem iespējamiem līdzekļiem. Mums ir jānodrošina, lai dalībvalstu tiesību sistēmās noteiktās sankcijas tiktu efektīvi piemērotas un lai šī cīņa atspoguļotos ikdienas praksē. Dalībvalstīm ir jādara viss iespējams, lai pilnībā likvidētu pieprasījumu.

Mums ir jābūt īpaši piesardzīgiem pret problēmām, ko rada jauno tehnoloģiju — tīmekļa kameru, mobilo telefonu un īpaši interneta — izmantošana šajā ziņā. Piekļuvi bloķējošu tehnoloģiju ieviešana varētu būt viens veids, kā to izdarīt, turklāt būtu jāinformē ģimenes un bērni par apdraudējumu. Jebkurā gadījumā mums ir jāuzsver, ka šie ir smagi noziegumi, un, lai tos atklātu, ir svarīgi novākt jebkādas šķēršļus netraucētai informācijas apmaiņai starp dalībvalstu tiesībsargājošo iestāžu reģistriem, jo tikai tā varēs izveidot centralizētu informācijas datubāzi par likumpārkāpējiem.

Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi un nepieciešami dalībvalstīm ratificēt pašreizējos starptautiskos dokumentus un efektīvi ieviest to saturu. Mums ir jānodrošina, ka bērnu aizsardzība kļūst par galveno jautājumu visās ES dalībvalstīs. *Angelilli* kundzes izcilais ziņojums ir papildinājums šīm pūlēm, un mēs to atbalstām arī ar savu balsojumu. Liels paldies!

Iratxe García Pérez (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, seksuālā izmantošana ir realitāte, ar kuru saskaras zēni un meitenes visā pasaulē, jo galvenokārt nabadzīgajās valstīs ir bērnu piedāvājums seksuālai izmantošanai, bet bagātajās pasaules valstīs ir pieprasījums pēc interneta pornogrāfijas un sekstūrisma.

Ar šo ieteikumu mēs aizstāvam viedokli, ka ir jāspēr reāli soļi: mēs pieprasām, lai Eiropā tiktu saskaņots vienots bērnu dzimumpilngadības vecums, tiktu noteikti stingrāki sodi par seksuālo izmantošanu un tiktu pastiprinātas, uzlabotas dalībvalstu intervences programmas un sistēmas. Lai to panāktu, mums ir jāpievērš uzmanība dalībvalstīm, lai — kā to ir izdarījuši Spānija papildus Padomes pamatlēmuma transponēšanai šajā jomā — mēs varētu izstrādāt un ieviest rīcības plānus, kuros būtu iesaistītas interešu grupas, tajā skaitā sabiedrības informētības un sociālās mobilizācijas programmas, neaizmirstot par starptautisko sadarbību.

Visbeidzot, es vēlos pievienoties aicinājumam dalībvalstīm parakstīt, ratificēt un piemērot visas attiecīgās starptautiskās konvencijas, lai mēs nodrošinātu, ka nepilngadīgo tiesības tiek ievērotas.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, *Angelilli* kundze, dāmas un kungi, straujā informācijas un komunikāciju tehnoloģiju attīstība ir radījusi jaunus kanālus, kuros noziedznieki var izdarīt vai rādīt savus noziegumus. Par noziegumiem, kas ir šī ziņojuma temats, ir diskutēts dažādos pasaules un Eiropas forumos.

2003. gadā Eiropas Savienības Padome izdeva saistošu Pamatlēmumu par bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un šīs rezolūcijas saturs pašlaik ir lielā mērā integrēts dalībvalstu tiesību sistēmās. Tomēr straujās IT attīstības dēļ tā ir jāatjaunina, un, protams, mēs nevaram ar to vilcināties. Man ir prieks, ka Komisija drīz pabeigs jauno atjaunināto pamatlēmumu.

Visās dalībvalstīs ir jānodēfina „bērnu pornogrāfijas” jēdziens un jānosaka seksuāla uzmākšanās bērniem internetā par noziegumu. Vajātājus, kas darbojas internetā, ir grūti notvert, tomēr tas nav neiespējami. Dažu valstu likumi arī pastiprina uzraudzību. Tādā veidā uzraudzību nevar izmantot otrās pakāpes noziegumu gadījumos, un arī datu aizsardzība bieži ir traucēklis.

Manā mītnes valstī ir bijuši gadījumi, pat nesēni, kad nepilngadīgie ir izdarījuši pašnāvību vajātāju darbību dēļ internetā. Šādi gadījumi ir notikuši arī citās dalībvalstīs. Mums ir jāspēj aizsargāt mūsu bērnus, pirms viņi kļūst par upuriem. Eiropas Savienībā nedrīkst būt iecietības pret pedofiliju un bērnu pornogrāfiju. Mums tas ir jāpanāk.

Salvatore Tatarella (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, bērnu seksuālā izmantošana ir drausmīga problēma. Tā ir mūsdienu pasaules kauna traips un būtiska mūsu pagrimuma pazīme.

Pēdējā laikā šī problēma pieaug straujāk galvu reibinošu interneta un jaunu un mūsdienīgu tehnoloģiju izplatības dēļ, kam ir pakļauti bērni un kam viņi var brīvi piekļūt bez jebkādiem ierobežojumiem, noteikumiem, kontroles vai sodiem. Tagad tie ir daudz vairāk nepieciešami nekā jebkad agrāk un ir jāpiemēro efektīvākā un pamācošākā veidā.

Angelilli kundzes izcilais ziņojums, ar kuru es viņu sirsnīgi apsveicu, un konkrētie ieteikumi, ko Parlaments sniegs Komisijai, ietver un norāda uz pasākumiem, kas patiešām ierobežos bērnu pornogrāfijas izplatīšanu, uzmākšanos bērniem internetā, sekstūrisma un dažādu bērnu izmantošanas veidu izplatību.

Nesenie, satraucošie dati, tajā skaitā ANO pētījums par vardarbību pret bērniem, liecina, ka bērnu seksuālā izmantošana strauji pieaug, un kopā ar cilvēku nelegālo tirdzniecību tā kļūst par vienu no lielākajiem peļņas avotiem un vienu no ātrāk augošajiem noziegumiem starpvalstu līmenī ar aptuveni USD 10 miljardu apgrozījumu gadā.

Saskaņā ar Starptautiskās Darba organizācijas aprēķiniem vairāk nekā 12 miljoni cilvēku ir piespiedu darba upuri, no tiem vairāk nekā 1 miljons ir iesaistīti seksuālā izmantošanā, no kuriem no 45 % līdz 50 % ir bērni.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, jauno telekomunikāciju tehnoloģiju nepārprotamā attīstība mudināja izstrādāt Eiropas Parlamenta ieteikuma priekšlikumu Padomei par bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu.

Interneta vidē noteikti ir palielinājušies veidi, kā ar draudzīgu izturēšanos pret bērniem iegūt bērnu uzticību, taču es vēlos izmantot šo iespēju un nosodīt arī sievietes tēla izmantošanu. Lielākajā daļā ES valstu bieži tiek izplatīts izteiktas nepatikas pilns viedoklis pret sievietu dzimumu, kura komerciālais mērķis tiek sasniegts ne tikai vulgārā, bet arī patiesi necienīgā veidā ar nicinājuma pilnu izturēšanos pret sievietes godu, nemaz nerunājot par reklāmas izmantošanu, kas iedarbojas uz zemapziņu, un arī televīzijas programmu izstrādi. Turklāt man jāsaprot, ka tas galvenokārt notiek manā valstī.

Es piekritu referentei, ka Padomes Pamatlēmums 2004/68 ir jāatjaunina, lai paaugstinātu bērnu aizsardzības līmeni un labāk apkarotu seksuālo izmantošanu kopumā. Eiropas Padomes konvencijas ratificēšana ir tikpat svarīga, taču mēs nedrīkstam pie tā apstāties: par kriminālu noziegumu mums ir arī jānosaka gadījumi, kuros pieaugušie, izlikdamies par draugiem, cenšas iegūt bērnu uzticību internetā, kā arī jāveicina pārrobežu sadarbība šajā jomā.

Manuprāt, dalībvalstīm būtu jānosaka par pienākumu apmainīties ar sodāmības reģistros esošo informāciju par sodāmību par seksuālo izmantošanu — es uzskatu, ka ECRIS sistēma šajā ziņā noteikti ir solis uz priekšu —, lai liegtu personām, kas ir paveikušas noziegumus, iespēju kontaktēties ar bērniem un tādējādi uzlabotu upuru aizsardzību ne tikai izmeklēšanas laikā, bet arī pēc tiesas procesu beigām.

Nobeigumā es vēlos uzsvērt, ka bērnu izmantošanas veidi diemžēl neietver tikai seksuālo izmantošanu, un es vēlētos redzēt mūsu iestādes vairāk iesaistāmies šajā jomā.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, es vēlos apsveikt Angelilli kundzi ar viņas izcilo darbu par tādu jutīgu jautājumu, par ko mēs visi esam noraizējušies. Bērnu seksuālā izmantošana ir parādība, kas aizvien šokē sabiedrību Eiropas Savienības dalībvalstīs un citviet. Bērnu pornogrāfija internetā ir problēma, kas kļūst arvien lielāka, ņemot vērā, ka no 1997. līdz 2007. gadam interneta vietņu skaits, kurās redzama bērnu seksuālā izmantošana, ir pieaudzis par tūkstoš procentiem. Pastiprināta sadarbība ar privāto sektoru varētu efektīvi samazināt to tīmekļa vietņu skaitu, kurās ir izvietota bērnu pornogrāfija. Piemēram, lai apkarotu bērnu pornogrāfiju internetā Eiropas līmenī, varētu veicināt sadarbību ar kredītkaršu sabiedrībām un izmantot šo sabiedrību maksājumu sistēmas komerciālām interneta vietnēm, kurās tiek pārdotas bērnu fotogrāfijas.

Turklāt jaunā Kopienas programma internetu lietojošo bērnu aizsardzībai palīdzēs veicināt drošāku tiešsaistes vidi. Eiropas Padomes konvencija, ko parakstīja 20 Eiropas Savienības dalībvalstis, ir pirmais starptautiskais tiesību akts, kurā dažādi bērnu seksuālās izmantošanas veidi tiek atzīti par kriminālnoziegumu. Lai efektīvi risinātu šo problēmu, dalībvalstīm ir jānosaka par noziegumu bērnu iesaistīšana jebkāda veida piespiedu seksuālās darbībās. Visbeidzot es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi ņemt vērā pedofilu reģistrus un aizliegt viņiem piekļūt darbam vai brīvprātīgo darbam, kurā ir tiešs sakars ar nepilngadīgajiem.

Katalin Lévai (PSE). - (HU) Liels paldies, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, visā pasaulē 40 miljoni bērnu, kas jaunāki par 12 gadiem, ir kādas vardarbības veida upuri. Ņemot vērā to, ka jaunās tehnoloģijas un īpaši internets nepārtraukti attīstās, kā arī to, ka pedofili izmanto jaunās tiešsaistes metodes, ir ārkārtīgi svarīgi palielināt bērnu aizsardzības līmeni. Saskaņā ar Eiropas barometra datiem 74 % nepilngadīgo bērnu ikdienā izmanto internetu, un tāpēc daudzi no viņiem riskē saskarties ar vardarbību vai pornogrāfiju.

Lai nodrošinātu efektīvu aizsardzību, es iesaku Eiropā ieviest tā dēvētās bezmaksas ģimenes informācijas paketes. Daži interneta pakalpojumu sniedzēji Eiropā tās jau aktīvi izmanto, un es domāju, ka arī citi varētu pievienoties. Paketēs ir aptverti četri galvenie ar drošību saistītie temati — drošība un sazināšanās, izklaide, lejupeļāde un virtuālā vardarbība —, un spēles veidā tās palīdz ģimenēm noteikt, kā droši izmantot internetu. Es arī ierosinu šajās paketēs ietvert bērniem draudzīgu bezmaksas interneta pārlūkprogrammu, kas arī varētu darboties kā tīmekļa filtrs, lai nepieļautu bērnu piekļuvi nevēlamam globālā tīmekļa saturam. Mums ir jābūt pārliecinātiem, ka mūsu bērni ir drošībā ne tikai, izmantojot internetu, bet arī sabiedriskās un privātās iestādēs. Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi, lai ikviens cilvēks, kas strādā darbā, kurā ir regulāra saskarsme ar bērniem, ziņotu par ikvienu seksuālās izmantošanas gadījumu. Paldies!

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). - (RO) Bērnu seksuālā izmantošana un bērnu pornogrāfija ir ļoti smagi noziegumi. Lai arī tiesību akti daudzās Eiropas Savienības valstīs ir pietiekami bargi, vēl ir daudzi pasākumi, kas jāievieš, lai nodrošinātu pienācīgu bērnu aizsardzību. Visām dalībvalstīm ir jāratificē Eiropas Padomes konvencija un pilnībā jāīsteno pamatlēmums, lai izveidotu vienotu pieeju Eiropas Savienības līmenī.

Interneta pakalpojumu sniedzējiem ir jāizvāc no interneta pretlikumīgie materiāli, kas saistīti ar bērnu izmantošanu, un jābloķē tīmekļa vietnes. Patiesi, tiesību aktu pārskatīšana telekomunikāciju jomā, par ko mēs pašlaik kopā ar Padomi un Komisiju debatējam Eiropas Parlamentā, ir laba iespēja uzlabot tiesību aktus.

Seksuālā vardarbībā apsūdzētām personām būtu jāliedz iespēja veikt profesionālas darbības, kurās ir tieša saskarsme ar bērniem. Turklāt vietējām iestādēm būtu ciešāk jāuzrauga speciālie bāreņu nami.

Visbeidzot, es uzskatu, ka Eiropas Komisijai un dalībvalstīm būtu jāsniedz finansiāls un loģistisks atbalsts vecākiem un bērniem paredzētām kampaņām.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, man ir liels prieks, ka Parlaments ir sācis nopietni skatīt jautājumu par bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu. Man ir īpaši liels prieks, jo līdz šim kreisi noskaņotās grupas Eiropā ir atklāti cīnījušās par lielāku seksuālo brīvību, nepievēršot pietiekami lielu uzmanību šādas rīcības sekām attiecībā uz bērniem. Ir pat bijuši mēģinājumi izveidot pedofilu politiskās partijas. Ikvienā pieklājīgā Eiropas Savienības iedzīvotājā tam vajadzētu iedvest šausmas. Šis parādības apmērs ir milzīgs, kā to var redzēt, vienkārši ieskatoties dienas avīzēs.

Izmantojot šīs diskusijas sniegto iespēju, uzmanība būtu jāpievērš bērnu tiesību pārkāpumiem un imigrantu bērnu seksuālai izmantošanai Eiropā. Fakts, ka tas ir pieļaujami viņu mītnes zemēs, ir viena lieta, bet, ja viņi dzīvo Eiropas Savienībā, viņiem ir stingri jāievēro spēkā esošie tiesību akti vai jāatstāj Eiropa. Nevar būt vieni tiesību akti Eiropas iedzīvotājiem, bet citi imigrantiem. Tas attiecas uz visām dzīves jomām.

Jaroslav Zvěřina (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, šis, bez šaubām, ir svarīgs jautājums, kura risināšanai nepieciešama efektīva visu dalībvalstu sadarbība. Es vēlos uzsvērt, ka mūsdienu sabiedrībā bērnu aizsardzība pret izmantošanu ir kļuvusi vājāka daudzos aspektos. Lemesls tam ir gan arvien pieaugošais šķirto ģimeņu skaits un viena vecāka ģimenē augošo bērnu skaits, gan lielāka iedzīvotāju mobilitāte un mūsdienu tehnoloģiju izplatība. Tāpēc es pārliecinoši atbalstu šo ziņojumu.

Es uzskatu, ka vaļsirdīga bērnu seksuālā audzināšana ir būtiska bērnu seksuālās izmantošanas novēršanā, taču tā ir jāsniedz arī vecākiem, skolotājiem, sociālajiem un veselības speciālistiem. Ir svarīgi, lai ikviens būtu pietiekami informēts par šādiem noziegumiem, vispirms apzinoties, ka tie pastāv, lai varētu atpazīt potenciālos noziedzniekus un novērstu noziegumu.

Es vēlos pievērst jūsu uzmanību tam, ka bērnu seksuālo izmantotāju vidū ir augsts atkārtoti izdarīto noziegumu rādītājs. Kaut kādā mērā šeit vietā ir mūsu vācu draugu paruna *einmal ist keinmal*. Tomēr, ja kāds veic šādu noziegumu divas vai vairāk reizes, mums ir jāspēj nepieļaut, ka šie cilvēki izdara vēl citus noziegumus. Šādos gadījumos būtu jāizmanto gan terapeitiski, gan preventīvi pasākumi, īpaši aizliegums stādāt ar bērniem un nepilngadīgajiem. Tā kā līdz atkārtota nozieguma izdarīšanai var paiet ilgs laiks, informācija par šādu noziegumu izdarīšanas tendencēm būtu jāglabā ilgu laiku. Es arī ieteiktu obligāti pārbaudīt, vai personas, kas pretendē uz skolotāja, trenera un skolas inspektora amatu, nav iepriekš sodītas par seksuāliem noziegumiem.

Mana pieredze liecina, ka bērnu seksuālie izmantotāji bieži mēģina apiet aizliegumus strādāt ar bērniem, izmantojot dažādas viltības, tajā skaitā viltotu identitāti, lai atgūtu piekļuvi savam mērķim. Personu brīva kustība Eiropas Savienībā sniedz viņiem lielākas iespējas to darīt.

Proinsias De Rossa (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties *Roberta Angelilli* par šo izcilo ziņojumu.

Bērnu seksuāla izmantošana ir noziegums pret neaizsargātāko mūsu sabiedrības daļu, un tāpēc mani šokē tas, ka septiņas Eiropas Savienības dalībvalstis vēl nav parakstījušas Eiropas Padomes konvenciju, bet astoņas dalībvalstis nav ratificējušas ANO Konvencijas par bērnu tiesībām Fakultatīvo protokolu par bērnu tirdzniecību, bērnu prostitūciju un bērnu pornogrāfiju.

Internets mūsdienās sniedz jaunas iespējas šādu noziegumu veikšanai, un tāpēc es domāju, ka mums ir jāuzstāj, ka bērnu pornogrāfija internetā un uzmācšanās bērniem internetā ir jānosaka par krimināliem noziegumiem. Nepietiek ar to, ka valstis saka, ka ir grūti to izdarīt. Mums ir jāsadarbojas un jāsaņūm mūsu pūles, lai nodrošinātu, ka mēs varam to izdarīt. Patiesi, visās dalībvalstīs ir jābūt iespējai tiesāt ikvienu pilsoni vai personu, kas dzīvo Eiropas Savienībā un ir veikusi noziegumu ārpus Eiropas Savienības.

Eoin Ryan (UEN). – Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos apsveikt *Angelilli* kundzi ar viņas ļoti labo ziņojumu. Es domāju, ka mēs visi atbalstīsim šo ziņojumu.

Kā tika teikts, tas ir noziegums, un ir jāatzīst par noziedznieku ikviens cilvēks, kas ir uzbrucis vai kādā citā veidā apdraudējis bērnu. Diemžēl tieši tas notiek internetā. Internets ir brīnišķīgs rīks, brīnišķīgs informācijas avots mums visiem, un tas ir arī daļa no mūsu nākotnes. Tomēr ir arī tādi, kas medī bērnus, un viņi izmantos internetu, cik vien būs iespējams, lai mēģinātu graujoši iedarboties uz bērniem.

Aptuveni 8 no 10 bērniem Eiropas Savienībā izmanto internetu, un es domāju, ka mums ir jārikojas īpaši rūpīgi, lai aizsargātu neaizsargātākos bērnus no uzmākšanās internetā un vajāšanas. Mums ir jāveicina sabiedrības informētība un drošība tiešsaistē, īpaši attiecībā uz bērniem, taču arī attiecībā uz vecākiem, lai viņi zinātu, kas tieši notiek un ko var darīt internetā.

Es domāju, ka dalībvalstīm ir jāstrādā kopā, lai tīmeklī izveidotu sabiedrībai pieejamus kontaktpunktus, kur varētu ziņot par prettiesisku un kaitīgu saturu un rīcību. Ir svarīgi, lai, izmantojot internetu, droši justos gan vecāki, gan bērni un lai viņiem būtu pieejams kontaktpunkts, kur ziņot par jebkādu ļaundarību. Lai sauktu pie atbildības tos, kas uzmācas bērniem internetā un ir vainojami pornogrāfijā, mums ir jāsauc lietas īstajos vārdos. Tas ir noziegums, un tas kā tāds ir arī jāuztver.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Barrot kungs, dāmas un kungi, 2003. gada pamatlēmuma mērķis bija samazināt atšķirības starp dalībvalstu tiesību aktiem attiecībā uz bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu. Tādēļ tajā bija pieņemti vienoti reglamentējoši noteikumi, cita starpā arī par to, kas ir uzskatāms par kriminālnozieģumu, par piemērojamām sankcijām, upuru aizsardzību un palīdzību viņiem. Man šķiet, ka tas ir nožēlojami, ka dažas dalībvalstis vēl nav veikušas nepieciešamos pasākumus šī pamatlēmuma īstenošanai, lai arī termiņš jau ir beidzies.

Ir būtiski, lai visās dalībvalstīs visu veidu bērnu seksuālā izmantošana tiktu kriminalizēta un lai visiem Eiropas iedzīvotājiem, kas ir izdarījuši seksuālus nozieģumus pret bērniem Eiropas Savienībā vai ārpus tās, visā Eiropas Savienībā pārrobežu krimināltiesībās piemērotu vienotas normas. Ir svarīgi nodrošināt, lai likums šādus nozieģumus izdarītājus nepalaistu garām. Es arī atbalstu pamatlēmuma pārskatīšanu, lai tas nodrošinātu vismaz tādu aizsardzības līmeni, kādu sniedz Eiropas Padomes 2007. gada konvencija. Tas ir nožēlojami, ka dažas dalībvalstis vēl nav parakstījušas šo konvenciju.

Ir svarīgi arī nostiprināt šo pamatlēmumu, ņemot vērā jaunāko tehnoloģiju attīstību komunikāciju jomā. Bērni arvien vairāk izmanto internetu, kas ir kļuvis par iecienītu potenciālo un esošo noziedznieku rīku, īpaši, lai iegūtu bērnu uzticību un ar negodīgiem līdzekļiem pievilinātu viņus prettiesiskiem mērķiem, kurus jau minēja *Angelilli* kundze. Vēlos izmantot šo iespēju un apsveikt referenti ar viņas izcilo darbu un ziņojumu, ko viņa mums ir iesniegusi.

Es apzinos, cik sarežģīta un grūta ir šī cīņa, taču es ticu, ka ir iespējams darboties pret bērnu seksuālo izmantošanu ar vienotu rīcību un kopīgām pūlēm. Būtu vairāk jāpievēršas profilaksei, veicinot kampaņas vecāku un bērnu informēšanai par bērnu pornogrāfijas risku, īpaši internetā, un seksuālas izmantošanas risku tiešsaistes tērzētavās un forumos.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, dzejnieks *Zbigniew Herbert* ir teicis: „Mums ir jāmacās teikt „nē” (...) „nē” ir ļoti svarīga runas daļa. „Nē” nozīmē neatbalstīt ļaunumu.” Tagad mums ir jāsauc „nē” bērnu pamattiesību pārkāpšanai, „nē” vardarbībai pret bērniem un viņu seksuālai izmantošanai, „nē” izvīrtībai un pornogrāfijai internetā un „nē” sekstūrismam.

Tāpēc es pateicos *Angelilli* kundzei par viņas ziņojumu. Es pats esmu vairākkārt ierosinājis šo tematu. Šajā jomā ir nepieciešami profilaktiski un preventīvi pasākumi. Ir svarīgi veicināt gan bērnu, gan viņu vecāku, gan aprūpētāju izpratni par briesmām. Ātra nozieģumu atklāšana un stingra sodu ieviešana ir obligāta. Ir nepieciešama plašsaziņas līdzekļu sadarbība. Šie pasākumi ir jāveic visā pasaulē, jo dažās valstīs ir organizācijas, kas apšaubā sodīšanu par seksuālo kontaktu ar bērniem. Patiesībā pastāv pat mānīgs uzskats, ka ir tā dēvētā „labā pedofilija”. Mēs nedrīkstam izturēties vienaldzīgi pret mūsu bērnu pazemošanu vai pret viņu sūpēm un pazemojumiem. Tas ir mūsu laika kauna traips.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja vietnieka kungs, šodien *Angelilli* kundzes nevainojami pasniegtais un manu cienījamo kolēģu atbalstītais ieteikums ir galvenokārt adresēts tieši Padomei. Taču, tā kā jūs sacījāt, ka martā iesniegsiet savu priekšlikumu, es vēlos lūgt, lai šis priekšlikums būtu saskaņots ar daudzajām Eiropas Savienības politikas jomām, nevis būtu vērstas tikai vienā virzienā. Šajā priekšlikumā būs jāietver noteikums par darbības kriminalizēšanu, stingri pasākumi un sadarbība ar Eiropolu, kura konvencija ir pieminama pirmā, runājot par cilvēku nelegālo tirdzniecību. Neaizmirsīsim, ka bez atkarīgo apdraudējuma, vardarbības pret viņiem, maldināšanas un ļaunprātīgas izmantošanas, īpaši ģimenē, pastāv arī tīšas izmantošanas stimulēšana galvenokārt attiecībā uz cilvēkiem tādā vecumā, kurā viņi nevar darboties pretī. Es runāju par pamestu bērnu nelegālu tirdzniecību, kas parādās internetā, un, kad es saku internets, es domāju ne tikai globālo tīmekli, bet arī dažādus citus līdzekļus, tādus kā mobilie telefoni, kurus izmanto bērni, un tāpēc mums ir jāparedz noteikumi visiem gadījumiem.

Kad mēs runājam par kriminālnoziedzumiem, mums ir arī jādomā par situāciju labošanas iestādēs un cietumos. Ja mēs samazinām cilvēku skaitu šajās iestādēs, kriminālnoziedzumu risks pastiprinās. Ir arī jāparedz noteikums attiecībā uz upuru dzīves apstākļu uzlabošanu. Mums ir jāaizsargā upuri un viņu ģimenes, jo noziedznieku veiktā vardarbība izplatās un līdzekļi, ko viņi izmanto, ir spēcīgāki par upuru aizsardzības līdzekļiem, jo tie ir galvenokārt ekonomiski. Tāpēc es ticu, ka jūsu priekšlikumā tiks pieminēta lielāka nepilngadīgo aizsardzība un ļoti konkrēti līdzekļi.

Urszula Gacek (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Angelilli kundzes ziņojums palīdzēs visiem vecākiem aizsargāt viņu bērnus no pedofiliem, kas ložņā internetā. Mums būtu jāatceras, ka interneta pakalpojumu nodrošinātāju sniegtais atbalsts filtru un uzraudzības pakalpojumu veidā neatbrīvo mūs, vecākus, no mūsu pienākuma aizsargāt un brīdināt mūsu bērnus.

Es dzīvoju mazā ciematā, kur cilvēki pazīst cits citu un viņus interesē, kas notiek apkārtnē. Svešinieki izraisa interesi. Mazā ciematā Polijas dienvidos kādam būtu grūti sazināties ar bērniem nemanāmi, bet es uzdrošinos teikt, ka tieši šādās mierīgas un drošās vietās Eiropā, kamēr vecāki klusām lasa avīzi vai skatās televīziju, viņu bērnistabā ir nevēlams svešinieks, un viņš ir sazinājies ar bērniem internetā. Vai mēs kā vecāki esam bezpalīdzīgi? Nē, mēs neesam. Iespējams, ka mūsu bērni prasmīgāk izmanto jaunās tehnoloģijas. Iespējams, viņus ir grūti dabūt nost no viņu datoriem.

Dārgie vecāki, dariet šodien kaut ko, lai aizsargātu savus bērnus. Atgādiniet viņiem to, ko mācīja mums, proti: „Nerunā ar svešiniekiem.” Tas ir tik vienkāršs teikums. Mūsdienās šie svešinieki neložņā ap skolām ar saldumu maisiņiem, viņi sēž tīmekļa tērzētavās un meklē savus upurus tur. Viņi ir vēl bīstamāki, jo mēs neredzam, kad viņi bez grūtībām zogas no viena bērna guļamistabas citā. Mums ir jānāca bērniem nerunāt ar svešiniekiem un arī internetā aizcirst durvis viņu degunu priekšā.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, šajā jautājumā ir tik liela politiska vienprātība, ka šķiet divaini, ka dalībvalstīs tik maz tiek darīts šajā jomā.

Protams, ir ļoti svarīgi pievērst uzmanību internetam, taču saka, ka tā ir jauna problēma, lai arī mēs skaidri zinām, ka šī ir ļoti sena problēma, kas tika ļoti rūpīgi slēpta. Tas notika ne tikai ārpus skolas ar saldumu maisiņiem, bet arī mājās, visās mūsu dalībvalstīs, baznīcās un slimnīcās.

Iespējams, ka internets ir apgaismojis šo ļoti tumšo sabiedrības daļu, ar kuru mēs vēl joprojām cīnāmies un cīnāmies ļoti neveiksmīgi. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai dalībvalstis nopietni izturētos pret pašu izteiktajiem daudzajiem skaitajiem vārdiem par bērnu aizsardzību. Mēs šajā Parlamentā esam daudz runājuši par to, cik mēs augstu vērtējam bērnus un kā mēs viņus aizsargājam, taču reāli mūsu rīcība ir daudz vājāka nekā spēcīgie vārdi, kurus mēs izsakām.

Es minēju, ka mājas dažkārt ir bīstamākā vieta bērniem. Nesen Īrijā bija gadījums, kas to apstiprina. Es arī vēlos pieminēt, ka tiem, kas uzskata, ka mazas pilsētas, kur visi viens otru pazīst, ir drošas vietas bērniem, vajadzētu padomāt vēlreiz. Mazās pilsētās cilvēki bieži piever acis, jo nevēlas runāt par viņiem zināmo „neskaidro informāciju” un, iespējams, baidās atklāt to iestādēm.

Mums visiem ir uz to jāparaugās un ir jābūt gataviem par to runāt, jo klusēšanas dēļ pieaug izmantošanas gadījumu skaits, kas rada drausmīgu kaitējumu bērniem, kuri ir nonākuši šādā situācijā. Es aicinu Īrijas valdību papildināt tiesību aktus ar daudziem dažādiem pasākumiem, lai aizsargātu bērnus pret seksuālo izmantošanu. Es domāju, ka mums vajadzētu arī pārskatīt mūsu Konstitūciju, kas uzskata, ka ģimene ir svarīgāka par bērna tiesībām. Šeit nevajadzētu būt pretrunām, jo Konstitūcijai ir jāaizsargā gan ģimene, gan bērna tiesības.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es atbalstu šīs debates un saskaņā ar pievienoto ierosinājumu par rezolūciju es mudinu visas ES dalībvalstis parakstīt un ratificēt Eiropas Padomes Konvenciju par bērnu aizsardzību pret seksuālo izmantošanu un seksuālo vardarbību. Es arī aicinu visas ES dalībvalstis parakstīt ANO Konvencijas par bērnu tiesībām Fakultatīvo protokolu par bērnu tirdzniecību, bērnu prostitūciju un bērnu pornogrāfiju.

Eiropas Padomes konvencija ir pirmais starptautiskais tiesību instruments, kas nosaka dažādus pret bērniem vērstas vardarbības veidus par kriminālnoziedzumiem, tajā skaitā vardarbību, izmantojot spēku, spaidus vai draudus, pat ģimenē. Tomēr septiņās ES dalībvalstīs vēl nav parakstījušas šo konvenciju, un astoņas dalībvalstis nav ratificējušas ANO Fakultatīvo protokolu.

Arvien vairāk potenciālo un reālo seksuālo noziedznieku izmanto internetu kā līdzekli bērnu seksuālai izmantošanai, īpaši, lai uz māktos bērniem internetā un nodarbotos ar bērnu pornogrāfiju.

Lai arī es atzīstu, ka Īrijas krimināltiesības diezgan visaptveroši aizsargā bērnus pret seksuālo vardarbību un izmantošanu, es tomēr aicinu Īrijas valdību pēc iespējas ātrāk atjaunināt tiesību aktus, lai ierobežotu jaunu bērnu seksuālās izmantošanas veidu izplatību.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) *Angelilli* kundzes ziņojums ir ļoti savlaicīgs un svarīgs. Mēs dzīvojam pasaulē, kur draudi bērniem un nepilngadīgajiem turpina pieaugt.

Bērnu izmantošana, tajā skaitā bērnu seksuālā izmantošana, ir viena no mūsdienu sabiedrības lielākajām sērgām. Lai cīnītos pret šo parādību, ir jāpieliek kopīgas pūles un jāizmanto integrēti pasākumi, metodes un resursi. Ļoti svarīgi ir tiesu un soda pasākumi, piemēram, seksuālās izmantošanas kriminalizēšana, kā arī tiesību akti par interneta tehnoloģiju izmantošanu pretēji bērnu interesēm.

Mēs nevaram ignorēt to, ka šīs parādības novēršana ir daļa no cīņas pret to: izglītot bērnus un vecākus par to, kā izvairīties no saskares ar šo parādību un ar to saistītajiem cilvēkiem; ierobežot reklāmu, kas provocē atklātu un agresīvu seksualitāti, kas arvien vairāk skar bērnus dažādās iestādēs, kuri bieži kļūst par seksuālās vardarbības upuriem; apvienot pūles bērnu nelegālas tirdzniecības novēršanai — viens no galvenajiem nelegālas tirdzniecības iemesliem ir tieši seksuālā izmantošana; izveidot nevalstisko un valsts iestāžu tīklu kā pretpasākumu.

Marios Matsakis (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, tas ir patiesi neiedomājami un apkaunojoši, ka 21. gadsimtā attiecībā uz seksuāliem noziegumiem pret bērniem sadarbības līmenis starp dažādiem dienestiem valstī — un arī sadarbība starp dažādām dalībvalstīm — nav tāds, kādam tam vajadzētu būt. Es apsveicu gan komisāru, gan referenti tādēļ, ka viņi izteicās tik skaidri un uzsvēra nepieciešamību veikt reālus uzlabojumus.

Es lūdzu viņus nosaukt publiski tās dalībvalstis, kuru tiesību akti ir nepilnīgi šajā ziņā. Viens no pasākumiem, kas, manuprāt, būtu jāapsver, ir Eiropā — vai vēl labāk starptautiskā mērogā — sastādīt publiski pieejamu sarakstu, kurā būtu iekļauti seksuālos noziegumos pret bērniem apsūdzēti noziedznieki. Es ierosinu, lai šāds saraksts būtu pastāvīgs un nevienam vārdu no tā nevarētu izdzēst, kamēr tiesa nav pieņēmusi lēmumu atcelt sākotnējo apsūdzību. Seksuāls noziegums pret bērnu rada ilgstošu kaitējumu upurim, un arī noziedzniekam vajadzētu būt ilgstoši apzīmētam. Tas būtu gan papildu sods, gan profilaktisks pasākums.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, 20 dalībvalstis ir parakstījušas Eiropa Padomes konvenciju, kas ir pirmais starptautiskais tiesību dokuments, kas klasificē bērnu seksuālo izmantošanu kā noziegumu.

Zinātnes un tehnoloģiju, kā arī jaunu komunikācijas metožu, īpaši interneta un mobilās telefonijas, attīstība ir atklājusi jaunus veidus, kā pievilināt bērnus seksuālai izmantošanai, kā arī jaunas iespējas pornogrāfijas izplatīšanai. Ļoti svarīga ir sodu ieviešana dalībvalstu krimināltiesībās par šādām darbībām. Tomēr ar kriminālatbildības noteikšanu par šādām darbībām nepietiek. Vēl viens obligāts pasākums ir tādu sistēmu izveide, kas novērstu situācijas, kurās pastāv bērnu seksuālās izmantošanas iespēja, piemēram, izglītojot vecākus un bērnus, kā arī ķerot pedofilu organizācijas, kas darbojas internetā.

Es pateicos *Angelilli* kundzei par ļoti svarīgo un labi sagatavoto ziņojumu.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Es piekrītu Eiropas Parlamenta ieteikuma projektam Padomei. Bērnu aizsardzībai vienmēr ir jābūt visu Eiropas Savienības valstu prioritātei, jo bērni ir neaizsargātākā sabiedrības grupa. Tiesību aktu saskaņošana būtu liels ieguldījums šāda veida noziegumu novēršanā, jo palīdzētu vieglāk ierosināt lietas pret šādiem noziedzniekiem visās dalībvalstīs. Turklāt dažādu tiesību aktu līmeņu saskaņošana var aizkavēt Eiropas Savienībā pastāvošo bērnu sekstūrisu.

Bērnu aizsardzība ir nepieciešama arī attiecībā uz viņu piekļuvi tīmeklim, kur uz bērniem iedarbojas dažāda satura informācija, tajā skaitā bērnu izmantošana un pedofilu uzmāšanās. Bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija ir pretrunā ANO pasaules bērnu tiesību kodeksam un arī cilvēka pamattiesībām.

Rovana Plumb (PSE). – (RO) Bērnu seksuālā izmantošana un bērnu pornogrāfija ir ļoti smagi noziegumi, kuru skaits arvien pieaug, taču tās var apkarot, izplatot informāciju par attiecīgajiem tiesību aktiem un organizējot izpratnes veicināšanas kampaņas. Kā māte un EP deputāte in valsts, kura ir viena no galvenajām vietām pornogrāfiska satura tīmekļa vietņu izvietojumam, man šķiet, ka ES dalībvalstīm ir nepieciešami skaidrāki tiesību akti, kas noteiktu, ka bērnu pornogrāfija internetā ir aizliegta, bet interneta pakalpojumu sniedzējiem ir jābloķē publiska pieeja tīmekļa vietnēm, kurās šādi attēli ir izvietoti.

Pieņemot, ka piekļuve pornogrāfiskiem materiāliem un to izplatīšana netiek kontrolēta laikā un telpā, es atbalstu savlaicīgo ierosinājumu izveidot Eiropas līmenī atsevišķu vienību bērnu pornogrāfijas un prostitūcijas apkarošanai, un es aicinu dalībvalstis un Komisiju sniegt finansiālu atbalstu informācijas un izpratnes veicināšanas kampaņām.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētājas kundze, es atbalstu šo ziņojumu tikai ar diviem iebildumiem. Pirmkārt, es neticu, ka lietu ierosināšana pret vecākiem, kas piespiež savus bērnus stāties laulībā, ir efektīva. Realitātē ģimenē to ir grūti pierādīt, jo pastāv arī izņēmuma tiesības klusēt. Otrkārt, nosacījums par profesionālo konfidencialitāti būtu jāizstrādā sīkāk. Par spīti šiem diviem iebildumiem es aicinu dalībvalstis, Padomi un Komisiju, tajā skaitā Čehijas prezidentūru, steidzami atjaunināt attiecīgos Eiropas un dalībvalstu tiesību aktus un ratificēt starptautiskos nolīgumus, lai efektīvi apkarotu pedofiliju. Pedofilu datubāze Eiropas līmenī ir jāizveido pēc iespējas ātrāk, lai nepieļautu šo cilvēku nodarbināšanu izglītības jomā vai ar bērniem saistītos pakalpojumos dalībvalstīs. Saistībā ar seksuāliem noziegumiem ir jāsaprot arī bērnu dzimumpilngadības sasniegšanas vecums. Es arī vēlos uzsvērt, ka dalībvalstīm ir jāfinansē tādu programmu izstrāde un paplašināšana, kas palīdzēs vecākiem aizsargāt bērnus no pedofiliem, kas uzmācas bērniem internetā.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, man šķiet, ka šīs debates liecina par Eiropas Parlamenta vienprātīgo apņemšanos aizsargāt bērnus.

Es centīšos izteikties pēc iespējas skaidrāk: es vēlos uzsvērt, ka mēs grasāmies pārskatīt pamatlēmumu par bērnu aizsardzību. Mēs vēlamies uzlabot tā saturu, lai paaugstinātu bērnu aizsardzības līmeni atbilstīgi augstākajiem starptautiskajiem standartiem, īpaši jaunajai Eiropas Padomes 2007. gada konvencijai, un labākajai dalībvalstu praksei.

Kas attiecas uz kriminālizmeklēšanu jaunā tiesību akta priekšlikumā būs aprakstīti jauni noziedzīgi nodarījumi, lai varētu risināt jaunu veidu vardarbības problēmas, ko veicina jaunās tehnoloģijas. Tādējādi tiks atvieglota izmeklēšana un sodu piespriešana. Neko vairāk es par šo neteikšu. Attiecībā uz palīdzību upuriem, mēs atvieglosim viņiem piekļuvi tiesai.

Turklāt, un kas ir īpaši svarīgi, mēs veiksīm profilaksi, uzraugot noziedzniekus, pamatojoties uz katra individuālo diagnozi un radītā riska novērtējumu. Pie tam mēs mēģināsim novērst un mazināt iespēju veikt noziegumus atkārtoti un ieviesīsim pasākumus, lai veicinātu drošības mehānismu optimālu efektivitāti visā Eiropas Savienībā. Šajā ziņā ECRIS sistēma būs ļoti vērtīga, jo ļaus mums tīklot sodāmības reģistrus.

Esmu saņēmis arī jautājumus par pārrobežu pasākumiem. Mēs arī izmantosim iespēju piedāvāt ierobežojošākus pasākumus šajā līmenī, lai ierosinātu lietas par seksuālās izmantošanas noziegumiem, ko trešās valstis ir izdarījuši ES iedzīvotāji, pat tad, ja trešā valsts, kurā ir pastrādāts noziegums, nevar šādu lietu ierosināt.

Tā mēs pašreiz domājam to darīt. *Angelilli* kundze, mēs, izstrādājot šo pamatlēmumu, ļoti rūpīgi ņemsim vērā visus jūsu ziņojumā ietvertos ieteikumus.

Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es arī vēlos pateikt Parlamentam, ka nepietiek tikai ar labu tiesisko regulējumu. Ir vajadzīgi arī rīki. Tāpēc Eiropas līmenī ap Eiropolu mēs mēģinām izveidot platformu, ko varētu izmantot, lai savāktu vienkopus visu dalībvalstu apkopoto informāciju un izplatītu ziņojumus un statistikas datus no dalībvalstu platformām. Vairākās ES valstīs ir šādas platformas, taču tagad Kopienas līmenī ir nepieciešams, lai visi varētu iepazīties ar visu šo informāciju. Šajā ziņā Eiropas Savienība var sniegt pievienoto vērtību ar nosacījumu, ka mēs veiksmīgi izveidojam platformu ap Eiropolu.

Es vēlos pateikt arī to, ka mums ir vēl viens rīks, kam es ļoti ticu, citiem vārdiem sakot, Komisijas izveidota neoficiāla publiska-privāta grupa, kas ir pieteikusi sevi kā Eiropas finanšu koalīciju pret komerciāliem bērnu pornogrāfiskiem attēliem. Ņemot vērā to, ka tīmekļa vietņu skaits no 2003. līdz 2007. gadam ir četrkārtšojies, mums ir jāiesaista privātais sektors, jo tas kontrolē lielu daļu IT infrastruktūras. Īpaši būtu jāmobilizē piekļuves nodrošinātāji. Tas ir būtiski.

Koalīcijā apvienosies visas iesaistītās puses: nevalstiskās organizācijas, bankas, kredītkaršu sabiedrības, tiešsaistes maksājumu uzņēmumi, interneta pakalpojumu sniedzēji un citi ar internetu saistīti privāti uzņēmēji. Koalīcijas uzdevums būs atklāt un konfiscēt no noziedzīgām darbībām gūtu peļņu. Tas ir nozīmīgs faktors, lai likvidētu daudzas komercdarbības prakses, kas nodarbojas ar bērnu pornogrāfiju.

Tāda, priekšsēdētājas kundze, ir mana atbilde īsumā, taču mums būs iespēja atgriezties pie šī nozīmīgā jautājuma. Vēlos piebilst, ka pagājušajā nedēļā mums bija ļoti jauka datu aizsardzības diena. Šajā dienā jaunieši izsūtīja citiem jauniešiem vēra ņemamus brīdinājumus par to, ka ir jābūt uzmanīgiem, lietojot internetu.

Jūs zināt, ka tagad ir pieejami arvien vairāk uzraudzības mehānismu, ko ģimenes var izmantot, lai padarītu internetu drošāku saviem bērniem. Es nesaku, ka viss ir lieliski, taču tiek pieliktas lielas pūles, un, protams, ir nepieciešams mobilizēt visu interneta kopienu.

Es vēlos uzsvērt jēdzienu „brīdināšana par bērnu nolaupīšanu”, jo tas netika pieminēts daudzās runās. Ir patiesi svarīgi, lai Parlaments mudinātu dalībvalstis, kā tas izdarīja savā 2008. gada 2. septembra deklarācijā, apbruņoties ar brīdināšanas sistēmām un noslēgt sadarbības līgumus, lai ieviestu pārrobežu mehānismus brīdinājuma iedarbināšanai.

Turklāt jūs esat izveidojuši ļoti dāsnu budžeta pozīciju, lai mudinātu dalībvalstis izveidot šos mehānismus vai vismaz savienojumus starp tām, lai strādātu ar „brīdināšanu par bērnu nolaupīšanu”. Mēs zinām, ka „brīdināšana par bērnu nolaupīšanu” var būt ļoti efektīva, ja to iedarbina ātri. Šeit Eiropas Parlamentā es vēlos īpaši uzsvērt šausmas, ko izraisa bērnu nolaupīšana, kas bieži tiek veikta bērnu pornogrāfijas izgatavošanas nolūkā.

Es vēlos vēlreiz pateikties Eiropas Parlamentam par tā atbalstu cīņā par bērnu aizsardzību. Es vēlos vēl piebilst, ka esmu atzīmējis runas par datu aizsardzību tiesu procesos, kuros ir iesaistīti bērni. Es vairs ilgāk nevaru turpināt, taču vēlos uzsvērt, ka martā mēs mēģināsim sniegt Eiropas Savienībai paraugu tiesiskajam regulējumam saskaņā ar visbargākajiem bērnu aizsardzības standartiem.

Roberta Angelilli, *referente*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es vēlos vēlreiz pateikties deputātiem par viņu viedokļiem un debašu laikā pausto atbalstu, un nobeigumā es vēlos izteikt īpašu pateicību Eiropas Komisijai par tās aktīvo sadarbību. *Barrot* kungam es esmu parādā īpašu pateicību, jo pat šorīt viņš parādīja ļoti spēcīgu politisko un likumdevēja gribu bērnu aizsardzības ziņā. Viņš deva patiešām daudz vielas pārdomām un galvenokārt praktisku ieguldījumu.

Es vēlos izmantot šo izdevību, lai pieminētu vēl dažus papildu punktus. Pirmkārt, trūkst datu. Pārāk bieži mums trūkst pietiekami daudz datu, statistikas datu, kas ir nepieciešami labākas uzraudzības, labākas izpratnes un, protams, labākas bērnu izmantošanas apkarošanas darba veikšanai. Šis datu trūkums — kā lai to saka — ir parādība, kas atkārtojas, taču es domāju, ka ir svarīgi to uzsvērt, jo tā ir nepilnība, kas mums ir jānovērš.

Attiecībā uz datu aizsardzību, daži deputāti jau ierosināja šo tematu, un Komisija jau sniedza viņiem ļoti konkrētu atbildi. Es vēlos uzsvērt, ka es esmu ļoti labi informēta par datu aizsardzību, un es neuzskatu, ka pastāv pretrunas starp privātumu un bērnu tiesībām, ja, protams, iestādes dara savu darbu un ja visi, no pakalpojumu sniedzējiem līdz policijai, ievēro noteikumus.

Turklāt es vēlos norādīt, ka patiesībā bērni ir tie, kam ir visvairāk vajadzīgs privātums un datu aizsardzība. Arī *Barrot* kungs to pieminēja: bieži tiesas procesa laikā, kad izceļas skandāls, kurā cietušais diemžēl ir bērns, tieši izmantotais bērns tiek atstāts plašsaziņas līdzekļu varā bez jebkādas aizsardzības, un, es gribētu teikt, arī bez jebkādas līdzjūtības attiecībā uz viņa reputāciju vai privātumu, un tas viss tikai tādēļ, lai paaugstinātu televīzijas reitingus un pārdotu par dažām avīzēm vairāk. Es arī vēlos piebilst, ka neviens bērns nav pasargāts no šādām briesmām, un bērni bez vecāku uzraudzības, kā arī čigānu bērni bieži ir pat vēl neaizsargātāki.

Nobeigumā, priekšsēdētājas kundze, es vēlos teikt, ka acīmredzot kultūras un politiskā līmenī ir jāpieliek lielas pūles, un šīs pūles ir jāpieliek ģimenēm, skolām un plašsaziņas līdzekļiem. Daudz ko var izdarīt pašregulācija, taču bez saistošiem, svarīgiem tiesību instrumentiem mēs acīmredzot nevaram cīnīties pret izmantošanas gadījumiem, aiz kuriem bieži stāv ne tikai atsevišķas personas, bet pat veselas noziedzīgas organizācijas.

Priekšsēdētāja. - Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Corina Crețu (PSE), *rakstiski*. – (RO) Viena no bērnu seksuālas izmantošanas raksturīgām iezīmēm ir tās straujā izplatība internetā, kas vēl vairāk apgrūtina tās apkarošanu. Piekļuves bloķēšanai tādām tīmekļa vietnēm, kurās tiek izplatīta bērnu pornogrāfija, jāklūst par juridisku pienākumu. Patiesi, uzmākšanās bērniem internetā ir jānosaka par noziegumu.

Laikā, kad bērni lieto internetu arvien aktīvāk, mums ir labāk jāapzinās jauno tehnoloģiju izmantošanas riski, jo tās izmanto arī pedofili. Mēs nevaram palīdzēt, bet varam rūpēties, mazinot plaisu starp paaudzēm interneta lietošanas ziņā un paplašinot kontroli attiecībā uz bērnu piekļuvi tīmekļa vietnēm, kas rada augsta līmeņa risku.

Ir ļoti svarīgi izveidot saziņu starp skolu un ģimeni, lai izglītotu bērnus par to, kā noteikt riskantas situācijas un kā reaģēt. Šim nolūkam ir lietderīgas informācijas un izglītības programmas, nemaz nerunājot par Eiropas stratēģiju seksuālās izmantošanas apkarošanai un aktīvāku sadarbību starp dalībvalstīm ar mērķi izveidot starpvalstu policijas tīklu bērnu pornogrāfijas un prostitūcijas apkarošanai, kā arī tīklu, lai pārvaldītu datubāzi, kurā būtu iekļauta detalizēta informācija par cilvēkiem, kas apsūdzēti šādu darbību veikšanā.

No Eiropas valstu sadarbības viedokļa ir žēl, ka Eiropas Padomes 2007. gada konvencijas ratifikācijas process ir tik lēns.

Louis Grech (PSE), rakstiski. – Šajā ziņojumā ir atzīts, ka bērna cieņas aizskaršana ir nopietns cilvēktiesību pārkāpums un nicināma darbība, kas diemžēl netiek vienādi apkarota visā ES. Ir satraucoši, ka dažas dalībvalstis nav ieviesušas visas attiecīgās starptautiskās konvencijas bērnu aizsardzībai. Es aicinu Komisiju izmantot visus tās rīcībā esošos rīkus, lai izdarītu attiecīgu spiedienu uz šīm valstīm.

Lai apkarotu bērnu pornogrāfiju, ES ir jāievieš bargi tiesību akti, kā arī jāīsteno izglītības projekti, kuros cilvēki tiktu informēti par šo tematu. Vecāki ir jāinformē par pašreizējiem tehniskiem risinājumiem bērnu aizsardzībai, īpaši par programmrīkiem, kas ir viegli lietojami un pieejami bez maksas vai par mazu samaksu.

Mazi ieejas ierobežojumi un minimāls risks ļoti atvieglo noziedzīgu organizāciju iekļūšanu kibertelpā. Lai stātos pretī šim jaunajam apdraudējumam, mums ir jāaskaņo tiesību akti, jāveicina tiesību aktu ieviešana un jāpastiprina policijas sadarbība. Turklāt ES tiesību akti tikai daļēji atrisinās problēmu, jo šī ir pasaules mēroga problēma, un tāpēc ir nepieciešams pasaules mēroga sistēma, lai īstenotu tiesību aktus starptautiskā līmenī. Es aicinu ES uzņemties vadību šajā jomā.

Tunne Kelam (PPE-DE), rakstiski. – Bērnu izmantošana jebkāda veidā ir nepieņemama. Bērni ir jebkuras sabiedrības nākotne, taču vienlaicīgi arī neaizsargātākā sabiedrības grupa. Tāpēc politiķu primārais pienākums ir aizsargāt bērnus no jebkādas vardarbības un īpaši atbrīvot bērnus no seksuālās izmantošanas riska.

Es atzinīgi vērtēju vispusīgo ziņojumu, kurā dalībvalstis tiek aicinātas pievērsties apspriežamajai problēmai ļoti nopietni.

Es atbalstu aicinājumu septiņām dalībvalstīm, kas vēl nav parakstījušas Eiropas Padomes Konvenciju par bērnu aizsardzību pret seksuālo izmantošanu un seksuālo vardarbību, pievērsties šai problēmai. Turklāt es pievienojos aicinājumam visām dalībvalstīm parakstīt, ratificēt un ieviest visas attiecīgās starptautiskās konvencijas, lai aizsargātu mūsu bērnus.

Tomēr konvenciju parakstīšana un ratificēšana ir tikai pamats uzlabojumiem. Ir nepieciešama praktiska rīcība, jo parādās arvien vairāk pierādījumu par bērnu seksuālo izmantošanu. Bērniem ir jāaug drošā vidē, par ko galvenokārt ir atbildīgi vecāki. Mudinot dalībvalstis saskaņot savu rīcību, es arī atbalstu domu izveidot sistēmu brīdināšanai par bērnu pazušanu, kas varētu uzlabot sadarbību šajā jautājumā Eiropas līmenī.

Marianne Mikko (PSE), rakstiski. – (ET) Mums kā likumdevējiem ir jā rūpējas par bērniem un jā aizsargā viņi. Ir ļoti svarīgi, lai septiņas dalībvalstis un kaimiņvalstis parakstītu Eiropas Padomes Konvenciju par bērnu aizsardzību pret seksuālo izmantošanu un seksuālo vardarbību. Ir svarīgi īstenot arī Padomes pamatlēmumu.

Tiem, kas agrā vecumā ir kļuvuši par vardarbības upuriem, ir jāgarantē pilnīga aizsardzība izmeklēšanas laikā, pirms un pēc tiesas procesa. Nekavējoties jāievieš tādi upuru aizsardzības pasākumi kā attiecīgs atbalsts upuru ģimenēm un šādu upuru noteikšana par īpaši neaizsargātiem.

Mums ir jāpaaugstina aizsardzības līmenis. Internetā notiekošais ir pārkāpis visas robežas. Bērni bieži vien nespēj saprast situācijas nopietnību un sekas. Tas, kas bieži šķiet kā spēle, var pārvērsties par psiholoģisku traumu uz mūžu.

Tāpēc mums ir jāaizliedz pedofilu tērzētavas un interneta forumi un jānosaka, ka uzmākšanās, izmantojot šādas metodes, ir noziegums. Mums tas patiešām ir jāizdara.

Tas ir mūsu pienākums aizsargāt bērnus no pasaules, kas var viņus sagraut. Mums ir jātur seksuālie noziedznieki pa gabalu no bērniem, un mums ir jāveic nepieciešamās darbības, lai to panāktu.

Katrin Saks (PSE), rakstiski. – (ET) Igaunija ir viena no valstīm, kur pašlaik tiek pastiprināti sodi par noziegumiem, kas izdarīti pret bērniem. Tomēr tā ir cīņa pret sekām.

Lai novērstu noziegumus, mums ir jāuzlabo „interneta lietotprasme”, tajā skaitā arī cilvēku apmācība par riskiem. Diemžēl tieši datoru pasaule ir vieta, kur vecāki nav varējuši būt padomdevēji saviem bērniem.

Lai novērstu noziegumus, ir jāpalielina informētība. Eurobarometra 2008. gada pētījums liecina, ka liela daļa vecāku nepievērš uzmanību tam, ko viņu bērni dara internetā. Es, piemēram, pārstāvu valsti, kurā interneta lietotāju skaits ir viens no lielākajiem ES, taču arī vecāku nevērība ir viena no lielākajām ES. Proti, 60 % no viņiem nesatraucas par to, ka viņu bērni var kļūt par uzmāksšanās upuriem; 47 % nesatraucas, ka viņu bērni skatās pornogrāfiju vai vardarbīgus materiālus; 62 % nesatraucas, ka viņu bērni var izpaust personas datus.

Ir ļoti svarīgi, lai vecāki būtu informēti un lai internetā tiktu palaistas izpratnes veicināšanas programmas bērniem, jo tikai 10 % bērnu (Igaunijā) apgalvo, ka viņi ir lūguši vecāku palīdzību saistībā ar nepatīkamiem atgadījumiem internetā.

5. Sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli (debates)

Priekšsēdētāja. - Nākamais punkts ir *Claudio Fava* ziņojums (A6-0026/2009) par sankcijām darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli.

Claudio Fava, referents. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, ar četrām minūtēm pietiks, lai sniegtu jums kopsavilkumu par četru gadu darbu — darbu, kas ir bijis grūts, tomēr, es ceru, lietderīgs —, kurā tika iesaistīts Parlaments kopā gan ar Komisiju un tās priekšlikumu, gan ar Padomi. Galvenais šajā darbā bija sagatavot direktīvu, kas pirmo reizi noteiktu sankcijas darba devējiem, kuri gūst labumu no nelegālo imigrantu darba.

Es uzskatu, ka mēs esam veiksmīgi izmainījuši šīs direktīvas pamatā esošo filozofiju, kas aprobežojās tikai ar nelegālās imigrācijas apkarošanu. Kompromisa teksts, kas ir saskaņots ar Padomi, sniedz arī zināmu aizsardzību imigrantiem, kuri ir spiesti strādāt nelegāli un kurus bieži tur gūstā noziedzīgas organizācijas. Pretējā gadījumā, priekšsēdētājas kundze, pastāvētu risks sodīt šos imigrantus divreiz — gan kā ekspluatētus strādniekus, kas bieži ir spiesti pieņemt nepieņemamus darba apstākļus, un kā nelegālus imigrantus, kas ir jārepatrē, uzliekot iebraukšanas aizliegumu, kurš daudzās valstīs ir gadiem ilgs.

Šajā kontekstā mēs esam noteikuši 7. un 14. pantā, ka gadījumos, kad ir iesaistīti nepilngadīgie, smagas ekspluatācijas vai cilvēku nelegālās tirdzniecības gadījumos dalībvalstīm būs pienākums izstrādāt noteikumus pagaidu uzturēšanās atļauju izsniegšanai ar iespēju pagarināt atļaujas termiņu, līdz tiek samaksāta iekavētā atlīdzība. Mēs vēlētos, lai šī iespēja tiktu attiecināta uz visiem nelegālajiem imigrantiem, taču to neļauj izdarīt pagājušajā gadā pieņemtā Atgriešanās direktīva. Es nebiju viens no tiem, kas šo direktīvu atbalstīja.

Tomēr mēs veiksmīgi ieviesām noteikumu, kas ļauj dalībvalstīm piemērot imigrantiem labvēlīgākus pasākumus uzturēšanās atļauju izsniegšanai. Manuprāt, 10. pants ir galvenais pants. Pirmo reizi tas paredz kriminālsankciju piemērošanu vissliktākajos gadījumos, arī tajos, kad regulāri tiek nodarbināti nepilngadīgie.

Es domāju, ka 8. pantā noteiktās papildu sankcijas ir svarīgas. Tās ietver licenču anulēšanu, iestāžu slēgšanu īpaši smagos gadījumos un svīturošanu no valsts atbalsta saņēmēju saraksta, ja atbalsts piešķirts no Eiropas fondu līdzekļiem. Pretējā gadījumā mūs varētu apsūdzēt ārkārtīgā liekulībā: mēs ar vienu roku sodītu darba devējus, bet ar otru tajā pašā laikā dotu viņiem dāsnas subsīdijas.

Es uzskatu, ka ļoti būtiski ir tas, ka mēs tekstā esam veiksmīgi iekļāvuši atlīdzības definīciju, kura, nepieļaujot nekādu diskrimināciju, nosaka izlīdzinātu samaksu nelegālajiem imigrantiem un samaksu pastāvīgiem strādniekiem.

Direktīvas darbības jomā mēs esam iekļāvuši arī pagaidu darba aģentūras. Dažās valstīs — arī manējā — tieši šīs organizācijas visbiežāk nodarbina nelegālos strādniekus vissliktākajos darba apstākļos. Tikai padomājiet par gadījumiem, kad nelegāli darbā tika pieņemti laukstrādnieki, kas bija pavadījuši ilgu laiku noziedznieku kolonijās.

Mēs esam guvuši panākumus, lūdzot arodbiedrībām pārstāvēt imigrantus administratīvos un civiltiesiskos procesos. Tekstā iepriekš bija minētas trešās puses kopumā, bet tagad ir minētas arodbiedrības.

Mums ir nepieciešams piestrādes laiks, lai redzētu, kā direktīva darbojas, un tāpēc mēs esam lūguši Komisiju trīs gadus pēc direktīvas stāšanās spēkā ziņot Parlamentam un Padomei īpaši par noteikumiem attiecībā uz pārbaudēm, uzturēšanās atļaujām, sankcijām un apakšuzņēmuma līgumiem.

Attiecībā uz apakšuzņēmuma līgumiem — 9. pants, par ko bija diskusijas starp Parlamentu un Padomi un arī pašā Padomē, — referents vēlas paplašināt atbildību, uzliekot to visai apakšuzņēmēju ķēdei, kā to sākotnēji piedāvāja Komisija. Padome un Parlaments vai drīzāk daļa Parlamenta vēlējas pilnībā izslēgt apakšuzņēmuma līgumus, taču mēs esam panākuši kompromisa risinājumu, kas, manuprāt, ir praktiski realizējams: divkārtša atbildība, kam nevajadzētu mūs atturēt no tiesību aktu izdošanas šajā jomā nākotnē. Tāpēc rīt savā un citu līdzreferentu vārdā, kam es pateicos par sadarbību šo divu gadu laikā, es lūgšu Padomei pievienot kompromisa tekstam deklarāciju, par ko mēs šodien gatavojamies balsot, lai 9. panta nosacījumi neierobežotu turpmākos likumdošanas pasākumus attiecībā uz apakšuzņēmuma līgumiem.

Nobeigumā, priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka šī direktīva ļauj mums paredzēt, ka Eiropā imigrācija kļūs par kopējas atbildības un atzītu tiesību jomu, nevis tikai par jomu ar noteikumiem pret imigrantiem.

Jacques Barrot, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (FR) Es, protams, vēlos pateikties *Fava* kungam un Pilsuņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai.

Dažādas puses ir pielikušas lielas pūles, lai panāktu vienošanos pirmajā lasījumā, un, ņemot vērā to, ka pirms dažām dienām liela daļa LIBE komitejas un Pastāvīgo pārstāvju komiteja tieši pirms Ziemassvētkiem to atbalstīja, es domāju, ka mēs to apstiprināsim.

Šis teksts, protams, neatbilst sākotnējiem mērķiem visos aspektos. Tomēr Komisija nešaunoties var apstiprināt šo kompromisu. Šī direktīva ļauj mums ieviest efektīvu instrumentu, vienotu regulējumu, lai apkarotu dalībvalstīs nelegāli dzīvojošu trešo valstu strādnieku nodarbināšanu.

Komisija būs modra attiecībā uz pārbaudēm. Kompromisa tekstā ir ieteikts veikt mērķtiecīgākas, kvalitatīvākas pārbaudes, tāpēc nākamajos gados varēs redzēt, vai šie kvalitātes kritēriji tiek izmantoti un vai dalībvalstu pienākums regulāri noteikt riskantos sektoros nelegālās nodarbinātības ziņā to teritorijās patiešām ir efektīvs. Tas ir tas, ko mēs vēlamies, lai apkarotu dalībvalstīs nelegāli dzīvojošu trešo valstu strādnieku nodarbināšanu un galvenokārt piemērotu sankcijas darba devējiem, kas gūst peļņu no šiem cilvēkiem. Tāpēc ar pārbaudēm saistītu nosacījumu ieviešanas izskatīšana būs Komisijas prioritāte nākamajos ziņojumos par šīs direktīvas piemērošanu.

Turklāt šim kompromisam, protams, ir pozitīvi rezultāti, īpaši vienprātība saistībā ar sarežģīto apakšuzņēmuma līgumu jautājumu. Esmu atzīmējusi, ka *Fava* kungs cer sagaidīt deklarāciju no Padomes un Parlamenta. Personīgi es neredzu tam nekādus šķēršļus.

Komisija ir apmierināta, ka direktīvā ir ieteikts piemērot kriminālsankcijas īpaši nopietnos gadījumos, kur šādas sankcijas ir gan nepieciešamas, gan piemērotas. Tās ir nepieciešamas, lai pastiprinātu iebiedēšanu, jo nopietnākos gadījumos ar administratīvām sankcijām nepietiek, lai iebiedētu negodīgus darba devējus. Tās ir piemērotas instrumentā, kas paredzēts, lai īstenotu mērķtiecīgo Eiropas politiku nelegālās imigrācijas apkarošanai. Šajā ziņā Komisija novērtē to, ka galīgajā kompromisa tekstā ir atkārtoti iekļauts tas, ka darba devēji, kas nodarbina nelegālās cilvēku tirdzniecības upurus, ir atzīstami par noziedzniekiem.

Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, šī direktīva ir pirmais nozīmīgais solis cīņā pret nelegālo imigrāciju. Tā ir vērsta pret negodīgu darba devēju praksi, vienlaicīgi aizsargājot imigrējušos strādniekus, kas bieži šādos gadījumos ir upuri.

Šī direktīva ir jāpieņem un jāapstiprina ātri. Komisija atbalstīs un iesaistīsies šajā procesā, sasaucot regulāras dalībvalstu ekspertu sanāksmes, lai transponēšanas posmā diskutētu par visiem jautājumiem, kas varētu rasties. Tas ir svarīgs rīks, un Komisija darīs visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka šis rīks tiek izmantots efektīvi.

Es pateicos Parlamentam, *Fava* kungam un LIBE komitejai.

Edít Bauer, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma sagatavotāja.* – (SK) Tiek cerēts, ka tiesību aktu izdošana pret darba devējiem, kas nodarbina nelegālos imigrantus no trešām valstīm, būs instruments, lai samazinātu faktoru, kas veicina nelegālo imigrāciju. Tomēr, no otras puses, var saskatīt arī tā iespējamo pozitīvo ietekmi uz konkurenci, un es arī uzskatu, ka tas palīdzēs apkarot cilvēku nelegālo tirdzniecību.

Pastāv viedoklis, ka šis tiesību akts nedos pievienoto vērtību. Tā kā pašlaik Kopienas līmenī nav šādu tiesību aktu, dažām dalībvalstīm pievienotā vērtība būs augsta, bet citām, kur šādi tiesību akti jau pastāv, pievienotā vērtība var būt nemanāma.

Diskusijās ar Komisiju un Padomi par iespējamiem kompromisiem uzmanība tika pievērsta konkrētiem problēmjautājumiem. Pirmkārt, jautājumam par darbuzņēmēju atbildību par saistībām saskaņā ar tiesību aktu par apakšuzņēmējiem, ja priekšlikuma projekts ierobežo atbildību par tiešo apakšuzņēmēju darbībām. Otrkārt, jautājumam par līdzekļiem, lai nodrošinātu efektīvu kārtību, kādā nelegālie imigranti varētu saņemt nesamaksātās algas, ja mēs ievērojam nediskriminācijas principu un meklējam iespējas sniegt nelegālajiem imigrantiem palīdzību un rīkus, lai viņi varētu saņemt algu pat pēc atgriešanās savā mītnes valstī. Treškārt, jautājumam par iespējamo ietekmi, ko varētu radīt nelegālo imigrantu atgriešanās atlikšana, kamēr viņi saņem savas algas. Šeit es vēlos teikt, ka šī lēmuma izpildes atlikšana grautu un, iespējams, iznīcinātu ierosinātā tiesību akta mērķi. Un, visbeidzot, pārbaužu problēma ir atstāta dalībvalstu ziņā, zinot to, ka darba inspektoriem ir būtiska nozīme tiesību akta efektivitātes nodrošināšanā.

Protams, ir dažādi viedokļi par to, kā atrisināt vienu vai otru problēmu šajā projektā. Par dažām problēmām lēmums tiks pieņemts, kad pienāks laiks tos īstenot. Nobeigumā es vēlos pateikties *Fava* kungam, Komisijai un Francijas prezidentūrai par veiksmīgu kompromisu apvienošanu.

Esther de Lange, Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma sagatavotāja. – (NL) Arī es vēlos pateikties referentam par viņa darbu, tomēr arī nenoniecino Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas referenta *Busuttill* kunga un sociālo lietu referentes *Edit Bauer* pūles. Galvenokārt pateicoties tieši viņu pūlēm, panāktais kompromiss dara tieši to, ko tam vajadzētu darīt, proti, likvidē darba iespējas, kas ir stimuls nelegālajai imigrācijai, reāli sodot strādniekus, kas uzturas Eiropas Savienībā nelegāli.

Pretēji tam, ko dažas grupas šajā Parlamentā mēģināja panākt sākumā, šis instruments nav kļuvis par instrumentu nelegālo imigrantu legalizēšanai. Patiesībā debātes par legālo migrāciju notiek citur. Kā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības referente es tomēr uzskatu, ka, runājot par cilvēku grupām, kas uzturas Eiropas Savienībā nelegāli un, kā jau tika minēts, bieži ir ekspluatācijas upuri, lielāka uzmanība būtu jāpievērš dzimuma jautājumiem.

Aplēses par to, cik cilvēku no trešām valstīm uzturas Eiropas Savienībā nelegāli, nav precīzas un svārstās no 4,5 līdz 8 miljoniem cilvēku. Turklāt šīs aplēses nedod nekādas norādes par to, kāda ir vīriešu un sieviešu attiecība, kā arī nesniedz ieskatu ar dzimumu saistītās problēmās, ar ko saskaras nelegālās imigrantu sievietes. Es vēlos pievērst jūsu uzmanību tam, ka nelegālās imigrantu sievietes ir ļoti neaizsargātas un bieži strādā sliktākos piespiedu darbus, ir pakļautas cilvēku nelegālajai tirdzniecībai un vardarbībai. Tāpēc ir jāveic specifiska to iestāžu apmācība, kas risina šos jautājumus.

Tomēr kā vienmēr tas ir saistīts ar efektīvu uzraudzību. Man ir prieks, ka sākotnēji ierosinātais 10 % uzraudzības līmenis tagad ir atcelts un ka kompromisa tekstā ir iekļauta pieeja, kurā tiek ņemti vērā riski. Raksti Beļģijas laikrakstā *De Standaard* pagājušajā vasarā par vergiem dažās vēstniecībās Briselē, tikai rokas stiepiena attālumā no *Berlaymont* ēkas, liecina, ka šie apraksti nav aiz matiem pievilkti. Tāpēc es vēlos teikt Eiropas Komisijai — labāk vienreiz redzēt, nekā simtreiz dzirdēt. Pildiet savu pienākumu un kritiski izvērtējiet, kā valstis rīkojas ar šo tiesību aktu un vai tās to piemēro efektīvi.

Simon Busuttill, PPE-DE grupas vārdā. – (MT) Šis tiesību akts, priekšsēdētājas kundze, iespējams ir viens no pirmajiem, kas tieši cīnās pret nelegālo imigrāciju ar tiesību rīkiem, un tagad var teikt, ka šis tiesību akts beidzot ir klāt. Tas bija ārkārtīgi nepieciešams, un tāpēc es esmu ļoti priecīgs, ka mums šeit ir izdevies panākt teicamu kompromisu. Ko mēs patiesībā esam panākuši ar šo tiesību aktu? Mēs ķērāties klāt vienam no galvenajiem iemesliem, kas motivēja cilvēkus pievērsties nelegālajai imigrācijai. Mēs ķērāties klāt stimulam. Par kādiem stimuliem mēs runājam? Stimuls ir tāds, ka cilvēks, kas dzīvo, piemēram, Āfrikā, iespējams, riskē ar savu dzīvību, lai aizceļotu uz citu valsti ar domu, ka tur, iespējams, varēs atrast darbu kaut vai nelegāli. Turpmāk mēs skaidri paudzīsim to, ka nelegālā imigrācija vairs netiks pieciesta, un tāpēc nav jēgas šķērsot Eiropu, maldīgi uzskatot, ka šeit varēs dabūt darbu. Turpmāk tas būs pilnīgi neiespējami. Kā sacīja iepriekšējā runātāja, ir svarīgi, lai šo instrumentu izmantotu nevis nelikumīgu situāciju neregulēšanai, bet gan kā skaidru ziņu, ka nelegālā nodarbinātība vairs netiks pieciesta. To apstiprina efektīvi pasākumi un sankcijas: finansiālas, administratīvas un pat kriminālas. Līdz ar to arī darba devējiem tiek sūtīta nepārprotama ziņa, ka mēs vairs nepacietīsim darbinieku nodarbināšanu bez atļaujām. Paldies!

Stavros Lambrinidis, PSE grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, mēs šeit, Eiropas Parlamentā, esam spējuši krasi mainīt šodien apspriestās direktīvas mērķi. *Claudio Fava* par to ir pelnījis īpašu apsveikumu. Pirmkārt, mēs esam panākuši nosacījumu attiecībā uz obligātu iekavēto atlīdzību izmaksu izsūtītajiem

nelegālajiem imigrantiem. Otrkārt, mēs esam palīdzējuši nodrošināt, ka ir noteiktas bargas un saistošas kriminālsankcijas pret darba devējiem, kas nepieņemamos apstākļos nodarbina imigrantus. Treškārt, mēs esam aizstāvējuši arodbiedrību un citu iestāžu tiesības vērsties tiesā imigrantu vārdā, un, ceturtkārt, mēs esam noteikuši tiesības piešķirt uzturēšanās atļaujas īsākam vai garākam periodam nelegālajiem imigrantiem, kas atklāj noziedzīgas organizācijas. Citiem vārdiem sakot, mēs uzskatām nelegālos imigrantus par cilvēciskām būtnēm, taču mēs arī nepieļaujam nelegālās imigrācijas legalizāciju, un tāpēc mēs atbalstām šo kompromisu.

Tomēr vēl joprojām pastāv bīstamas neatbilstības starp spēkā esošo policijas pieeju nelegālajai imigrācijai un reālo situāciju daudzās dalībvalstīs. Tāpēc īpaša uzmanība būs jāpievērš arī direktīvas piemērošanai. Tas var izraisīt situāciju, kad tūkstošiem nelegālo imigrantu nokļūš nabadzībā, veidos graustu rajonus un iesaistīsies noziedzībā, un, lai arī mēs demonstratīvi nevaram viņus izsūtīt vai neizsūtīsim, šie nelegālie imigranti var palikt bez darba. Ja neskaitāmi nelegālie imigranti pašlaik strādā darbos Eiropā, kurus eiropieši nevēlas darīt, tad mums šajā Parlamentā beidzot tomēr vajadzētu debatēt par vienotiem legālās imigrācijas noteikumiem Eiropā un šo cilvēku legalizāciju, nevis jauniem noteikumiem viņu izsūtīšanai.

Visbeidzot, neapšaubāmi nepieciešamā cīņa pret melno darba tirgu acīmredzot attiecas ne tikai uz nelegālajiem imigrantiem; tā galvenokārt attiecas uz legālajiem imigrantiem, tā attiecas uz miljoniem Eiropas iedzīvotāju, kuru darba tiesības ik dienu mīda kājām darba devēji, tā attiecas uz situācijām, kad nodarbinātības tiesību akti tiek mīdīti kājām bez jebkādam materiālām pārbaudēm vai sankcijām. Tāpēc šodien apspriežamās direktīvas juridiskajam pamatam, manuprāt, ir jābūt vispārējai cīņai pret nedeklarētu darbu Eiropā, nevis tieši pret imigrāciju. Šī imigrantu vainošana visos gadījumos, kad Eiropā kaut kas noiet greizi, ir ļoti bīstama sociālajai kohēzijai mūsu valstīs. Protams, arī pret nelegālo imigrāciju ir jācīnās, taču mēs nevaram pārvērst par dēmoniem cilvēkus, kas bēg no nožēlojamiem apstākļiem savās mītnes zemē ar cerību dzīvot labāk.

Jeanine Hennis-Plasschaert, ALDE grupas vārdā. – (NL) Gadiem ilgi Eiropas Savienībai bija jācīnās ar miljoniem nelegālo imigrantu tās teritorijā, un spiediens rast risinājumu pastiprinās. Šis spiediens ir vērā ņemams, un, taisnību sakot, godīgs. Patiesi, ja mēs vēlamies pieņemt kontrolējamu un uzticamu migrācijas politiku, kurā noteikts, ka bēgļi ir tiesīgi saņemt aizsardzību un kurā mēs iekļaujam pārredzamas legālās migrācijas iespējas, tad pieeja, kas ņemtu vērā visus veicinošos un kavējošos faktorus, kuri izraisa nelegālo imigrāciju, ir nepieciešams pasākums.

Pagājušajā vasarā Padome un Parlaments panāca vienošanos par tā dēvēto Atgriešanās direktīvu, kas galvenokārt ir vēsta uz pašiem nelegālajiem imigrantiem, taču šodien mēs pievēršamies darba devējiem, kas nevilcinās nodarbināt nelegālos imigrantus. Tas ir ne tikai būtisks stimuls nelegālajiem imigrantiem, bet arī neapšaubāmi izraisa ļaunprātīgas un masveida ekspluatācijas gadījumus.

Manuprāt, nepieciešamība saskaņot Eiropas politiku ir neapstrīdama. Galu galā, ja nepastāv iekšējās robežas, dalībvalsts A var muļķīgi satraukties, taču, ja dalībvalsts B risina vienīgi nelegālo imigrantu jautājumu, ja vispār risina, tad dalībvalsts A bažas būs tikai sauciens tukšnesī.

Pēc diezgan lēna sākuma tagad, pēc intensīvām sarunām ar Padomi, mēs esam nonākuši pie kompromisa, kas man šķiet pieņemams, un es vēlos pateikties referentam par viņa konstruktīvo un pragmatisko darba stilu. Tas bija kā svaiga gaisa vēsma, ko patiesībā nevar teikt par dažiem viņa kolēģiem, kuri tagad par katru cenu uzstāj uz šo pievienoto rakstisko deklarāciju, kura patiesībā ir šovs, kas neuzlabo šī Parlamenta tēlu. Arī to mana grupa apstiprinās.

Turklāt ir jābūt skaidram, ka pēc šīs direktīvas pieņemšanas dalībvalstīm pašām būs jānodrošina sevi rīkoties. Jāsaprot, ka nedz Eiropas Komisijai, nedz Eiropas Parlamentam nav maģisku vārdu, ko teikt lēmuma pieņemšanas vai tiesību akta ieviešanas brīdī. Padome nešaubīgi pretojās saistošajam pārbažu daudzumam, un tieši tas bieži rada problēmas — kā norādīja daudzi cilvēki šajā Parlamentā, arī komisārs. Viss, ko es tagad varu darīt, ir mudināt jūs tagad ieviest šo tiesību aktu praksē, lai tie atkal nebūtu tikai tukši vārdi uz papīra, jo patiesībā neviens no tā negūst labumu.

Priekšlikums ir vēl viens solis uz priekšu pareizajā virzienā, kad runa ir par vispārējas migrācijas politikas īstenošanu. Tomēr mums vēl ir tāls ceļš ejams, tāpēc tagad mums ir jābūt neatlaidīgiem. Šajā sakarā es gribētu uzdot 64 tūkstošu dolāru jautājumu, kas šodien bija uz mēles daudziem: kāpēc Padome šodien nepiedalās šajās debatēs? Atklāti runājot, tas, manuprāt, ir nepieņemami.

Zdzisław Zbigniew Podkański, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Savienība necīnās pret nelegālo imigrāciju. Par to liecina daudzi faktori, un mēs to redzam arī *Fava* kunga paskaidrojumā, kur mēs bez visa cita varam izlasīt arī to, ka „tiek lēsts, ka ES ir no 4,5 līdz 8 miljoniem nelegālu imigrantu, šis skaitlis turpina palielināties, jo nelikumīgi iegūt darbu ir viegli.” Pats fakts, ka parādās skaitļi no 4,5 līdz

8 miljoniem, liecina par to, ka mēs pat precīzi nevaram noteikt šīs problēmas un jautājuma apmēru. Un tomēr migrācija ekonomisku iemeslu dēļ skar daudzas ES dalībvalstis, īpaši tās, kas pievienojās nesēn.

Mūsdienās miljoniem poļu un citu valstu iedzīvotāju pārvietojas ES teritorijā uz vecajām dalībvalstīm. Šie iedzīvotāji ir pakļauti tādām pašām nedienām un ir tādā pašā situācijā, kā migranti no trešām valstīm. Nelegālā nodarbinātība nozīmē darbinieku ekspluatāciju, liedzot viņiem veselības apdrošināšanu vai tiesības saņemt pensiju, jauniešu ekspluatāciju un pat cilvēku nelegālo tirdzniecību. Mēs varat tikt galā ar šo parādību tikai ar bargām juridiskām sankcijām un to konsekventu piemērošanu.

Jean Lambert, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, mēs augstu vērtējam darbu, ko ir paveicis gan *Fava* kungs no Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas, gan *Bauer* kundze no Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas. Es domāju, ka mums šajā Parlamentā vajadzēs pierast pie ciešākas sadarbības procedūras attiecībā uz pasākumiem, kuros nodarbinātība patiesībā ir saistīta ar migrāciju.

Kā jau teikts, šis tiesību akts ir paredzēts kā daļa no Eiropas Savienības kopējās migrācijas politikas, lai cīnītos pret galveno faktoru, kas veicina iespēju mazāk aizsargājamiem un neorganizētajiem strādniekiem atrast darbu ēnu ekonomikas uzņēmumos. Tomēr to var piemērot arī vakancēm, kuras nevar aizpildīt valsts darbaspēka resursi, un tiem gadījumiem, kad dalībvalstis neizsniedz darba atļaujas pietiekamā daudzumā, vai tām vietām, kur ir liels birokrātiskais aparāts, kas traucē pietiekami ātri reaģēt uz iesniegumiem, kuri attiecas uz darba tirgu. Vēl viena problēma, kas mums ir jāatrisina, ir saistīta ar cilvēkiem, kuri nevar atgriezties savā izcelsmes valstī — piemēram, Zimbabvē — un bieži ir palikuši bez likumīgiem līdzekļiem, un tāpēc meklē iespējas izdzīvot.

Lielākajā daļā dalībvalstu teorētiski ir pasākumi, lai risinātu nelikumīgās migrācijas gadījumus, un varētu domāt, ka tas liecina par nepārprotamu apņēmību rīkoties. Tomēr Komisijas ierosinājums par pārbaudēm tās sākotnējā dokumentā ir noraidīts, un Parlamentam bija jācinās, lai panāktu vismaz to, kas tagad ir noteikts 15. pantā. Jācer, ka šis pārbaudes skars ne tikai mazos uzņēmumos, bet patiešām tiks veiktas dažos lielajos uzņēmumos, kas lielā mērā sliktākajos darbos nodarbina neaizsargātos darbiniekus. Tāpēc jautājums par apakšuzņēmēju atbildību daudziem no mums šajā Parlamentā bija ļoti svarīgs. Daži no mums uzskata, ka mēs atkal esam palikuši pie noraidītā Komisijas sākotnējā priekšlikuma.

Tika pieminēts jautājums par uzturēšanās atļaujām, nosakot, ka dalībvalstis var pieņemt lēmumu tās izsniegt īpaši smagos gadījumos, par kuriem ir saņemtas sūdzības. Tas, manuprāt, ir solis uz priekšu — vismaz no tās vietas, kur atradās dažas dalībvalstis.

Viens no jautājumiem, kas satrauc daudzus no mums, ir atlīdzība, kad nevar noteikt, kāds ir bijis darba līguma termiņš, un jautājumi par valsts apdrošināšanas maksājumiem un nodokļiem, kas, kā mēs zinām, bieži tiek atskaitīti no neaizsargātajiem darbiniekiem aploksnēs maksātajām algām, bet ne vienmēr tiek samaksāti attiecīgajām iestādēm.

Daudziem no mums šis jautājums par padarītā darba atalgojumu, ir principa jautājums; jautājums ir arī par to, ka uzņēmumi un tautsaimniecības ir guvušas labumu, un par to, ka šis nevar būt tiesisks pasākums likumīgo migrantu sodīšanai. Skatoties uz to kā uz daļu no vispārējās politikas, tā ir arī daļa no pastāvīgas atgriešanās, kad cilvēki patiešām dosies atpakaļ ar to, ko būs nopelnījuši.

Mums nav nekādu garantiju, ka dalībvalstis nodrošinās to, ka cilvēkiem maksās. Mēs esam pārliecināti, ka tiks ieviesti pasākumi, lai varētu iesniegt sūdzības, bet ne, lai samaksātu naudu. Daži var uzskatīt, ka cilvēki izmanto izdevību un ka pastāv risks, taču, ja mēs raugāties no cilvēka cieņas neaizskaramības viedokļa un ja tas ir viens no kopējās imigrācijas politikas vispārējiem mērķiem, tad šis ir nopietns jautājums.

Līdz ar to manai politiskajai grupai vairs nav skaidrs šī priekšlikuma līdzsvars, proti, nav skaidrs, vai ir samazināts uzsvars uz pārbaudēm vai atlīdzību, vai kādu citu jomu. Mums nešķiet, ka dalībvalstis izrāda lielu apņēmību, un tāpēc mēs neatbalstīsim šo priekšlikumu.

Giusto Catania, GUE/NGL grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Eiropā nelikumīgi uzturas no četrarpus līdz astoņiem miljoniem trešo valstu iedzīvotāju — tie ir Komisijas sniegtie skaitļi.

Tas ir pavisam niecīgs skaitlis: tikai nedaudz vairāk par 1 % no Eiropas Savienības pilsoņiem. Tā nepārprotami ir pārspīlēta problēma. Tie ir strādnieki, kas veic noderīgus darbus, piemēram, individuālos pakalpojumus, vai strādā tūrisma nozarē, un vairumā gadījumā viņi ir integrējušies darba tirgū. Šie strādnieki ir noderīgi mūsu ekonomikai, taču viņi ir ekspluatētie strādnieki — ekspluatēti, lai samazinātu darbaspēka izdevumus un padarītu bagātākus negodīgos darba devējus. Tie ir strādnieki, kas parasti dara darbus, ko ES pilsoņi nedara.

Mums ir vajadzīgi šie cilvēki, taču viņi ir ieradušies Eiropā nelegāli vienkārša iemesla dēļ, jo viņiem nav legālu iespēju šeit nokļūt. Tas pats notika ar lielu daļu iedzīvotāju, kas tagad šeit dzīvo legāli, bet iekļuva šeit nelegāli.

Bija nepieciešams cits pasākums: tāds, kas regulētu situāciju, kurā atrodas šie miljoni cilvēku. Bija nepieciešams pasākums, lai atbrīvotu viņus no verdzības, šantāžas un izmantošanas. Bet tā vietā mums ir direktīva, kas turpina Atgriešanās direktīvas iesākto darbu. Vispirms mēs pieņemām lēmumu par izraidīšanas kārtību; šodien mēs lejam par potenciālu izraidīšanas jomu un pat nosakām, kas maksās par izraidīšanu. Saskaņā ar šo direktīvu izmantotie maksā vairāk nekā izmantotāji. Diemžēl nav neviena nosacījuma par vispārēju noregulēšanas pasākumu, pat ne attiecībā uz tiem, kas ziņo par savu statusu vai kas ziņo par saviem izmantotājiem, vai par veiktu noziegumu. Viņu ceļš iet tieši no izmantošanas līdz izraidīšanai.

Mums bija nepieciešams kaut kas cits. Mums bija nepieciešams pasākums, kas veicinātu likumību, nevis klasificētu par noziedzniekiem tos, kas pašlaik atrodas šeit nelegāli. Mums bija nepieciešams pasākums ksenofobijas apkarošanai. Vakar Itālijas iekšlietu ministrs pateica konkrēti: „Mums ir jābūt stingriem attiecībā pret nelegālajiem imigrantiem.” Es uzskatu, ka ar šo direktīvu mēs veicinām šāda veida ksenofobisku attieksmi.

Mums Eiropas Savienībā ir nepieciešami imigranti — Komisija pati to saka: 50 miljoni līdz 2060. gadam —, jo mēs atrodamies demogrāfiskās krīzes vidū, taču mēs nedarām neko, lai palīdzētu viņiem šeit iekļūt. Tā vietā mēs saskaņojam izraidīšanas sistēmu, un šodien mēs lejam par to, lai izraidītu strādniekus, kuri šeit uzturas nelegāli, lai arī viņi ir integrējušies Eiropas darba tirgū.

Es domāju, ka šīs direktīvas ietekme būs postoša, jo tā tiks imigrantiem un darba tirgum noiet vēl dziļāk pagrīdē un palielinās negodīgo priekšnieku paveiktos ekspluatācijas noziegumus.

Nigel Farage, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, nelegālā imigrācija ir problēma, ko vēl vairāk pastiprina personu brīva kustība. Tomēr pašreizējo nemieru vilni, kas ātri izplatās Apvienotajā Karalistē, protams, ir izraisījusi legālā migrācija un pašas Eiropas Savienības noteikumi.

20 gadus Apvienotās Karalistes arodbiedrības, *Jacques Delors* rosinātas, domāja, ka Eiropas Savienība aizstāv to intereses. Taču tagad pensa vērtība ir kritusies un tās ir sapratušas, ka Apvienotās Karalistes valdība nav spējīga vispirms aizstāvēt britu intereses.

Es baidos, ka kļūs vēl daudz sliktāk. Tā kā mēs sākam vairākus lielus valsts līdzekļu izlietojuma projektus, tādus kā gatavošanos Olimpiskajām spēlēm un Padomes ēkas būvniecību, tūkstošiem strādnieku Eiropā gūs no tiem labumu. Kamēr mēs esam ES, britu strādniekiem nav iespējams garantēt britu darbavietas. Atklāti runājot, ir nepieņemami, ka Apvienotās Karalistes nodokļu maksātāji finansē ārvalstu strādniekus.

Taču valdība ir nelokāma apgalvojumā, ka Eiropas Savienība ir brīnišķīga savienība. Tas nepārsteidz, vai ne? Lords *Mandelson* vēl aizvien saņem GBP 78 000 gadā no Eiropas Komisijas un, protams, pēc dažiem gadiem, pamatojoties uz šo summu, viņš saņems pensiju — interešu konflikts, par ko nav nekādu šaubu.

Tagad lielākās bažas rada tas, vai galēji labējie radikāļi, kas cieš no ksenofobijas, gūs labumu. Arī to mēs nevēlamies. Mēs, Apvienotās Karalistes Neatkarības partija, Eiropas vēlēšanās piedāvāsim Apvienotās Karalistes iedzīvotājiem neracistisku darba kārtību, sakot, ka ir pienācis laiks likt britu intereses pirmajā vietā. Mēs neesam protekcionisma piekritēji, taču vēlamies, lai uzvar veselais saprāts. Mēs vēlamies paši kontrolēt savas robežas un lemt, kas dzīvo, strādā un iekārtojas mūsu valstī.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, visā pasaulē cerība iegūt labi apmaksātu darbu ir ļoti spēcīgs pamudinājums. Īpaši grūtos ekonomiskos apstākļos ēnu ekonomika sāk augt, kas, protams, izraisa to, ka daudzi cilvēki riskē ar savu dzīvību, meklējot pārpilnības zemi. Ir svarīgi, lai mēs skaidri paustu to, ka nelegālā nodarbinātība vairs netiks paciesta.

Tomēr nesenoja ziņojumā par cilvēku pamattiesībām šajā ziņā atklājās vairākas problēmas. Ziņojumā ir norādīts, ka izdevumi saistībā ar ES ieceļošanas noteikumu pārkāpumiem tiks atlīdzināti, jo imigranti būs vairāk aizsargāti nekā Eiropas iedzīvotāji, kuru identitāti un sociālo harmoniju apdraud masveida imigrācija. Nelegālā imigrācija kļūs par ikdienišķu parādību, ja nākotnē katrs nelegālais imigrants tiks uztverts vienkārši kā cilvēks bez derīgas darba atļaujas.

Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka migranti, kuriem nav uzturēšanās atļaujas, galu galā ir jāizraida. Mums ir svarīgi pārtraukt pamudinājumus attiecībā uz masveida legalizēšanu un uz iespēju iegūt darbu. Turklāt mums ir jārunā par efektīviem nolīgumiem ar izcelsmes valstīm par izsūtīšanas kārtību. Arī FRONTEX robezsardzes organizācija beidzot ir jāpaplašina, lai to varētu racionāli izvietot.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Šī direktīva palīdz konsolidēt kopējo nelegālās imigrācijas politiku un ir pirmais solis ceļā uz nelegālas nodarbinātības apkarošanu, piemērojot finansiālus sodus darba devējiem. Tomēr es vēlos jums atgādināt, ka visās dalībvalstīs ir tiesību akti attiecībā uz nelegālo nodarbinātību un izvairīšanos no nodokļu un nodevu maksāšanas. Šo tiesību aktu piemērošana arī palīdz atklāt nelegāli nodarbinātos imigrantus.

Tāpēc es uzskatu, ka ir svarīgi, lai mums būtu piemērots regulējums, taču vēl svarīgāk ir, lai dalībvalstis nodrošinātu, ka šie noteikumi tiek stingri piemēroti. Es atbalstu galīgajā tekstā iekļautos nosacījumus par sankcijām, kas ir proporcionālas attiecībā pret nelegālajiem darbiniekiem, kā arī par mazāku sodu piemērošanu gadījumos, kad darba devējs ir fiziska persona, bet darba ņēmējs sniedz individuālus pakalpojumus vai palīdz māsaimniecībā, un kad darba apstākļi neliecina par izmantošanu.

Savstarpējās sarunās starp Eiropas Parlamentu un Padomi tika noskaidrots jēdziens apakšuzņēmējs, ko var saukt pie atbildības, un tika noteikts apmērs maksājumiem, kuri ar atpakaļejošu datumu ir jāveic darba devējam. Es esmu pārliecināts, ka šīs direktīvas piemērošana uzlabos situāciju, ņemot vērā Kopienas interešu priekšrocību, piešķirot darbu.

Man arī šķiet, ka šīs direktīvas piemērošana varētu būt papildu iemesls dalībvalstīm likvidēt darba tirgus ierobežojumus attiecībā uz Eiropas iedzīvotājiem, ņemot vērā to, ka, ierobežojot nelegālo imigrantu nodarbinātības iespējas, tiks radītas jaunas iespējas nodarbināt pašas ES iedzīvotājus.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Es vēlos sākt ar pateicību *Claudio* kungam un pārējiem, kas palīdzēja sagatavot šo ziņojumu. Iepriekšējās debatēs par nākotnes patvēruma, bēgļu un migrācijas politiku mēs galvenokārt koncentrējāmies uz tiem, kas šeit uzturas nelegāli, uz tiem, kam ir laba izglītība un kuriem ir atļauts šeit ierasties, uz cilvēkiem, kas ir vienkārši nabadzīgi un vēlas palīdzēt savai ģimenei, un vēlas braukt uz šejieni.

Tagad mēs saucam pie atbildības darba devējus, kas nodarbina cilvēkus bez dokumentiem. Mums nebūtu tik daudz cilvēku, kas uzturas šeit bez dokumentiem, ja nebūtu bezatbildīgu darba devēju, kas viņiem maksā un viņus ekspluatē. Es domāju, ka ir patiešām pareizi piemērot darba devējiem sankcijas un izvirzīt viņiem prasību sniegt informāciju, un, ja darba devējs ir kādu ekspluatējis, viņam vajadzētu maksāt kompensāciju pat tad, ja izmantotais cilvēks jau ir devies mājās.

Tomēr es būtu vēlējies balsot pret vienu priekšlikumu, ja balsošana nebūtu notikusi komitejā, un tas ir priekšlikums par ne tik bargiem noteikumiem attiecībā uz nodarbinātību māsaimniecībā, ko atbalsta vairākums deputātu. Man tas it jautājums par vienlīdzību, jo tās galvenokārt ir sievietes, kas strādā mājas darbos par zemu atalgojumu. Arī šai grupai ir grūtāk nekā tiem, kas strādā darbavietās ar vairākiem darbiniekiem, taču man šķiet, ka tas ir pirmais solis.

Mani apbēdināja šodien dzirdētās ziņas, ka Zviedrijas konservatīvā valdība negatīvi vērtē šo ziņojumu, kura mērķis ir atbalstīt atbildīgus uzņēmumus un kriminalizēt bezatbildīgus uzņēmumus, kas izmanto strādniekus bez dokumentiem.

Visbeidzot mani, protams, arī satrauc viedokļi, kurus mēs saņemām no arodbiedrībām par šo ziņojumu. Es ceru, ka mēs varēsim atrisināt šos jautājumus, pirms lēmums tiks pieņemts. Visiem darba devējiem ir jāpiemēro vienādi noteikumi, tādi kā kopīga atbildība par darba līgumiem, pretējā gadījumā mēs radīsim noteikumu apiešanas iespējas un veicināsim krāpšanos.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, labākais veids, kā nodrošināt kontrolētu imigrāciju, ko var izbeigt mūsu sabiedrība — gan ekonomiskā, gan sociālā ziņā —, ir apkarot arī nelegālo nodarbinātību.

Tas nenozīmē, ka mums ir jācinās nevis pret pašiem nelegālajiem imigrantiem, jo ikvienam no viņiem ir savs stāsts, bet gan pret nelegālo imigrāciju kā tādu, jo tas ir vienīgais ceļš uz pamatotu un patiešām sistemātiski kontrolētu imigrāciju, īpaši mūsdienu pasaulē.

Protams, tas būtu jādara ne tikai darba meklētāju līmenī, bet arī darba devēju līmenī. Cīņu pret nelegālajiem imigrantiem nevar veikt tikai metro stacijās Londonā vai Madridē, tas ir jādara arī to daudzo uzņēmumu personāla departamentos, kas nodarbina nelegālos strādniekus, lai tos ekspluatētu un liegtu viņiem viņu tiesības.

Tas ir iemesls, kāpēc mēs kopumā atzinīgi vērtējam šo direktīvu. Šī ir direktīva, kas nosaka darba devēju pienākumus un, protams, sankcijas, kuras ir jāpiemēro darba devējiem, kas ekspluatē strādniekus, liedzot viņiem tiesības gūt savu labumu.

Šī ir labi līdzsvarota direktīva. Referents ir jāapsveic ar to, ka ir panākts godīgs kompromiss un līdzsvars šajā jomā.

Es vēlos uzsvērt tos pantus, kas aizstāv izmantoto strādnieku tiesības. Tie aizsargā strādniekus, lai viņi varētu ziņot par situāciju, kurā ir nonākuši. Tie aizsargā strādniekus, nodrošinot, ka viņi var pieprasīt savu peļņu, protams, bez tiesībām palikt. Tomēr ikviens darbs, kas ir veikts nelegāli bez valsts apdrošināšanas un samaksas, protams, tiks atlīdzināts neatkarīgi no nelegāli nodarbinātā strādnieka statusa.

Sankcijas noteikti ir piemērotas un proporcionālas. Vienošanās par apakšuzņēmējiem, par ko referents jau minēja savā runā, ir ļoti svarīga. Tai ir ļoti liela nozīme praksē, un tieši par to mēs runājam.

Tikai viena pēdējā piebilde: es uzskatu, ka 24 mēnešu transponēšanas periods šai direktīvai ir par daudz. Es saprotu, ka to nevar mainīt, taču 24 mēneši ir pārāk ilgs laiks un ir pēc iespējas jāsaīsina.

SĒDI VADA: L. MORGANTINI

Priekšsēdētāja vietniece

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, nodarbinot trešo valstu valstspiederīgos, kas uzturas Eiropas Savienībā nelegāli, tiek padarīta neiespējama godīga konkurence, un strādniekiem tiek liegta viņu tiesību aizsardzība.

Es pirmām kārtām un galvenokārt domāju par drošiem darba apstākļiem un sociālo aizsardzību nelaiemes gadījumā darbā. Aplēses par nelegālo imigrantu skaitu ES liecina, ka tie ir 4,5 – 8 miljoni cilvēku, un pārsvarā viņi strādā celtniecībā, lauksaimniecībā un apkalpojošā sfērā. Gadījumi, kad cilvēki tiek nodarbināti kā vergi, ir novērojami apstākļos, kad cilvēki tiek ekspluatēti un kad tiek izmantots bērnu darbs. Nelegālajai nodarbinātībai ir liela nozīme standartu pazemināšanā nodarbinātības jomā.

Tāpēc tik svarīgas ir arodbiedrību tiesības pārstāvēt šo strādnieku intereses. Tieši darba devējs pieņem lēmumu nodarbināt personu, kas uzturas nelegāli, un tāpēc tieši darba devējam ir jāpiemēro sods par likuma pārkāpšanu. Lai apkarotu visus nelegālās nodarbinātības veidus, ir nepieciešama saskaņota rīcība.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). – Priekšsēdētājas kundze, šajos ekonomiskās krīzes laikos ir ļoti nepieciešams aizsargāt strādniekus pret ekspluatāciju, kā arī neapstrīdami ir tas, ka ir jānodrošina, lai noteikumi un nosacījumi, kas attiecas uz Eiropas strādniekiem, sistemātiski nepasliktinātos neaizsargātu migrantu strādnieku ekspluatācijas dēļ. Atbildība par šo ir tieši jāuzņemas dalībvalstu valdībām un iestādēm.

Kaut arī dalībvalstīm ir jāveic pasākumi imigrācijas regulēšanai, man ir ļoti žēl, ka šā priekšlikuma juridiskais pamats ir cīņa pret nelegālo imigrāciju. Īstā cīņa ir pret negodīgajiem darba devējiem — izmantotājiem, un pašlaik mums ir nepieciešama darba kārtība, kas atbalstītu strādniekus, nevis būtu vērsta pret imigrantiem.

Politiskajai un ekonomiskajai prasībai ir jābūt izbeigt nelikumīgo imigrantu ekspluatāciju, sodīt negodīgos darba devējus, nevis padarīt par grēkāžiem vai par noziedzniekiem, vai par ko citu strādniekus un migrantus. Šajā priekšlikumā minēto kriminālsankciju izmantošanai nevajadzētu būt ES kompetencē, un tie, kas uzskata, ka migrantu strādnieku izsūtīšana ir risinājums ekspluatācijai, kļūdās. Ar šo direktīvu netiek panākts pareizais līdzsvars.

Johannes Blokland (IND/DEM). - (NL) Ir pagājuši jau divi gadi, kopš komisārs *Frattini* atklāja plānus, lai risinātu problēmas saistībā ar nelegālo nodarbinātību, kad uz Eiropas Savienību darbā nepārtraukti brauc nelegālie imigranti. Šāda situācija ir graujoša un ir jāaptur.

Priekšsēdētājas kundze, es uzdrošinos nepiekrīst referentam jautājumā par to, vai Eiropas Savienībai būtu jāiejaucas krimināltiesībās. Es neatbalstu krimināltiesību atstāšanu Eiropas ziņā. To vietā ir nepieciešama atvērta saskaņošanas metode. Tāpēc mani priecē tas, ka grozītajā kompromisa priekšlikumā ir vērojama piesardzība attiecībā uz krimināltiesību normu piemērošanu. Pietiek uzlikt naudas sodus, lai uzņēmēji kļūtu uzmanīgāki darba ņēmēju atlasē. Es ceru, ka uzņēmumu pārbaudes mudinās dalībvalstis piemērot krimināltiesību normas.

Philip Claeys (NI). - (NL) Tādas direktīvas ieviešana, kas sodīs nelegālo imigrantu darba devējus, ir atbalstāma. Pamatoti ir teikts, ka iespēja atrast darbu Eiropas Savienībā ir pievilcīgs faktors nelegālajai imigrācijai. Tomēr mums ir jāīstojas konsekventi un jāapkaro arī citi faktori, kas piesaista imigrantus. Viens no svarīgākajiem šādiem faktoriem ir Eiropā nelegāli iebraukušo imigrantu nesodāmība. Eiropas Savienībā ir tādas dalībvalstis, kas atalgo nelegālos imigrantus, tam piemērs ir masveida imigrantu legalizācija Spānijā, Itālijā, Beļģijā un citās valstīs.

Liekulīga ir arī tā dēvētā individuālā legalizācija humanitāru apsvērumu dēļ. Tikai pagājušajā gadā vien tādā mazā valstī kā Beļģija tika legalizēti vismaz 12 000 cilvēku. Nelegālie imigranti ir jāizsūta, nevis jālegalizē, jo galu galā legalizēts nelegālais imigrants piesaista neskaitāmus jaunus imigrantus. Katra dalībvalsts, kas viņus legalizē, dara to citu dalībvalstu vārdā. Tāpēc nepietiek tikai cīnīties ar darba devējiem. Mums ir jāķeras klāt pašai nelegālajai imigrācijai visās tās izpausmēs.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze, *Barrot* kungs, dāmas un kungi, šajā plenārsēdē mēs pieņemām vairākus pasākumus, lai izstrādātu saskaņotu un integrētu imigrācijas politiku. Šai kopējai politikai pirmkārt ir jānosaka legāli imigrācijas kanāli, kā arī jāparedz šo imigrantu integrācija jaunajā sabiedrībā. Šajā nolūkā pirms diviem mēnešiem mēs pieņemām Zilās kartes direktīvu un direktīvu par apvienotu pieteikšanās procedūru, lai izsniegtu apvienotu uzturēšanās un darba atļauju ES.

Mums ir arī efektīvi jāapkaro nelegālā imigrācija, kā arī dažādas ar to saistītās noziedzības formas. Šīs iniciatīvas mērķis ir apkarot galveno faktoru, kas veicina nelegālo imigrāciju Eiropā, un pielikt punktu nelegālo strādnieku ekspluatācijai. Ir svarīgi, lai tie, kas mēģina par katru cenu iekļūt Eiropas teritorijā — dažkārt pat riskējot ar savu dzīvību —, saprastu, ka ir tikai viens iespējams ceļš: legālā imigrācija ar visām tās sniegtajām iespējām un tiesībām. Tiek lēsts, ka Eiropas Savienībā uzturas no 5 līdz 8 miljoni nelegālo imigrantu; liela daļa dara mazkvalificētus, bieži slikti apmaksātus darbus un dažkārt tiek smagi ekspluatēti. Es apsveicu referentu *Fava* kungu un īpaši manu kolēģi *Bauer* kundzi saistībā ar viņu darbu un panākto kompromisu.

Tāpēc es piekritu nelegālā darba apkarošanai Eiropas Savienībā. Šīs direktīvas nolūks ir nodrošināt, ka visas dalībvalstis ievieš vienādas sankcijas attiecībā uz nelegālo imigrantu nodarbināšanu un īsteno tās efektīvi. Atkarībā no nozieguma smaguma būs iespējams ieviest trīs veidu sankcijas: finansiālas, administratīvas un kriminālas. Būs arī prasība darba devējiem veikt profilaktiskus pasākumus un pārbaudīt cilvēku imigrācijas statusu, lai nepieļautu tādu strādnieku nodarbināšanu, kas Eiropas Savienībā uzturas nelegāli.

Wolfgang Kreissl-Dörfler, (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, pirmām kārtām es vēlos apsveikt savu kolēģi *Claudio Fava* saistībā ar šo ziņojumu un ar to, ka dialogā tika panākta vienošanās. Protams, vienmēr var vēlēties vairāk un sasniegt vairāk. Tomēr tas, ka Eiropas Savienība beidzot ir atzinusi, ka noķertajiem nelegālajiem imigrantiem ir jāpiešķir tiesības un ka viņi jāaizsargā pret ekspluatāciju, ir svarīgs solis uz priekšu.

Protams, tam ir jābūt daļai no kopējās migrācijas un imigrācijas politikas. Neviens to neapšaubā. Tomēr ir viena lieta, ko es nesaprotu. Lai arī *Zaļie* — *Jean Lambert* vairs nav šeit — vai tie, kas atrodas pa kreisi tā dēvētajā komunistu pusē, tādi kā *Giusto Catania*, turpina apgalvot, ka šī politika nedarbojas, ka mēs atkal esam nonākuši pie nekā, ka nekas nevar palīdzēt, es vēlos teikt, ka nepietiek ar to, ka šajos grūtajos apstākļos dzīvojošajiem cilvēkiem apsola četru ēdienu maltīti, bet pēc tam neiedod viņiem pat dienišķo maizi. Tas ir mazdūšīgi un liecina par nevēlēšanos palīdzēt. Es nesaprotu, ko *Zaļie* patiesībā vēlas, ja viņi vienmēr balso pret pasākumiem, kas varētu uzlabot cilvēku dzīvi? Mēs esam to novērojuši daudzos gadījumos, kad notiek balsošana par daudziem ziņojumiem un pasākumiem.

Turklāt nekas nevar traucēt dalībvalstīm ieviest pienācīgas pārbaudes, piemērot sodus un padarīt pieejamas subsīdijas un valsts un ES finansējumu uzņēmumiem, kas nodarbina nelegālos imigrantus.

Es vēlētos redzēt to pašu stingro pieeju, ko dalībvalstis dažkārt izmanto attiecībā uz nelegālajiem imigrantiem, kas izvairās no nodokļu maksāšanas, un tiem, kas strādā melnajā tirgū. Protams, mums ir jārunā ar kolēģiem dalībvalstu parlamentos, lai mudinātu viņus pieprasīt piešķirt nelegālajiem imigrantiem tiesības, par ko mēs šeit esam lēmuši. Protams, ir viena lieta, par ko mēs varam būt droši. Ja kāds tiek nodarbināts nelegāli, jo savā valstī vairs ilgāk nevar dzīvot, viņam nav iespēju vērsties policijā un teikt, ka viņš tiek ekspluatēts. Tieši tāpat izvarota sieviete nevar ziņot par noziegumu. Abi šie cilvēki zina, ja viņi vērsīsies iestādēs, viņi tiks izsūtīti.

Tāpēc mēs balsosim par šo ziņojumu. Tas ir pirmais solis pareizajā virzienā.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, es uzskatu, ka tas, ko teica *Kreissl-Dörfler* kungs, ir taisnība. Es vēlos pateikties *Fava* kungam par viņa ziņojumu un izcilo darbu, ko viņš ir paveicis.

Ziņojumā ir skaidri pateikts, ka abām nelegālajā nodarbinātībā iesaistītajām pusēm ir jāuzņemas vienāda atbildība, kas nodrošinās tiesisku līdzsvaru. Par nelegālo nodarbinātību ir jānodrošina, un tā ir jāaizliedz visās dalībvalstīs.

Darba devējiem ir jāuzņemas atbildība par šī aizlieguma ievērošanu, taču tas ir arī attiecīgo iestāžu uzdevums uzraudzīt aizlieguma ievērošanu un piemērot sodus. Galvenais ir šādās darba attiecībās esošu cilvēku aizsardzība pret ekspluatāciju.

Tiesisku sodu ieviešana noteikti ir solis uz priekšu. Tomēr iestādēm ir jāievieš vairāk pārbaūžu un jāierosina lietas pret tiem, kas tiek turēti aizdomās par noziegumu izdarīšanu. Ziņojums ir kompromiss starp Padomi un Eiropas Parlamentu, un tajā ir norādīti obligāti piemērojamie standarti.

Tomēr dalībvalstu plāni pastiprināt vai pavājināt prasības neiedvesmo. Mēs esam spēruši pirmo soli uz priekšu. Tagad pārējais ceļš mums ir jāiet kopā. Es domāju, ka varu teikt vismaz savā un manas grupas vārdā, ja ne vairākuma vārdā, ka mēs varam atbalstīt šo ziņojumu ar tīru sirdsapziņu.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, direktīva, ko mēs apspriežam, ir par vienu no svarīgākajiem mūsu valstu attīstības un ekonomiskās ilgtspējas pamataspektiem. Tā ir par nelegālo nodarbinātību, kas bieži izraisa algu un valsts ieņēmumu samazināšanos ar visām no tā izrietošajām grūtībām attiecībā uz pabalstu izmaksāšanu un labklājības līmeņa pazemināšanos. Tas liedz darbiniekiem piekļuvi sociālajai un cita veida apdrošināšanai, pensijām un pat iespējām vērsties iestādēs, kas ir atbildīgas par darba apstākļu nodrošināšanu.

Diemžēl nelegālā nodarbinātība ir daļa no pašreizējās sistēmas, kas ir izraisījusi pasaules ekonomisko krīzi, kura mums ir jārisina ar līdzekļiem, kas palīdzēs īstenot ne tikai terapeitiskus, bet arī reālus koriģējošus pasākumus labklājības nodrošināšanai ilgtermiņā. Mēs uzskatām, ka cīņu pret nelegālo nodarbinātību nevar aplūkot pa daļām. Ierosinātie pasākumi humānas pieejas īstenošanai attiecībā uz imigrantiem mūs neapmierina. Tāpēc rīkosimies uzmanīgi, lai tie nepārvērstos par divkāršām problēmām.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, referents Claudio Fava un līdzreferenti patiesi ir pelnījuši mūsu sirsnīgus apsveikumus. Viņi ir panākuši izcilu kompromisu ar Padomi, protams, ar priekšsēdētāja vietnieka Barrot kunga palīdzību, kuru es apsveicu. Galu galā direktīva, kas paredz piemērot sankcijas nelegālo imigrantu darba devējiem, ir nonākusi līdz galīgajai apstiprināšanai. Es uzskatu, ka direktīvu tādā veidā, kādā tā ir pašlaik noformulēta, varēs efektīvi izmantot, lai pildītu uzdevumu nelegālo imigrantu nodarbināšanas apkarošanā. Šī ir pirmā reize, kad Eiropas Savienība ir vērsusi uzmanību pareizajā virzienā — nelegālo imigrantu izmantotāju virzienā, likumus neievērojošo darba devēju virzienā. Beidzot nelegālo imigrantu nodarbināšana ir atzīta par noziegumu. Es esmu pārliecināts, ka direktīvā noteiktās kriminālās un citas sankcijas būs iebiedējošs līdzeklis, kas palīdzēs ierobežot un novērst nelegālo imigrantu nepieņemamu ekspluatāciju. Šajā direktīvā ir noteiktas vairākas līdzsvarotas un reālas sankcijas. Es ticu, ka tās izrādīsies efektīvas. Lai arī nelegālie imigranti tiek uzskatīti par upuriem un viņus aizsargā direktīva, arī viņiem ir paziņots, ka viņi vairs nevarēs viegli atrast darbu un līdz ar to nebūs arī stimula meklēt vismaz kaut kādu darbu pat uz nelabvēlīgiem nosacījumiem. Tomēr īpaši ir jāparūpējas par tiem nelegālajiem imigrantiem, kas jau ir Eiropas Savienībā. Manā valstī Kiprā, kur nelegālā imigrācija ir milzīga problēma, nelegālā nodarbinātība tika atzīta par noziegumu jau pirms kāda laika. Protams, tas nav pilnībā likvidējis nelegālo nodarbinātību, taču tā ir ierobežota. Tomēr ar daudzajām direktīvā noteiktajām sankcijām un ieviesto darba devēju pārbaūžu sistēmu nelegālo imigrantu nodarbinātības un nelegālās imigrācijas problēma kopumā noteikti tiks mazināta.

Catherine Boursier (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es vēlos pateikties Fava kungam par vērā ņemamo darbu, ko viņš ir paveicis pēdējo mēnešu laikā, lai sagatavotu šo līdzsvaroto tekstu.

Tas nebija viegls uzdevums, un ceļā bija daudz lamatu. Tomēr es domāju, ka rezultāti ir ļoti pozitīvi, un es minēšu trīs konkrētus punktus.

Piemērojamās sankcijas attiecas uz darba devējiem — likumpārkāpējiem, savukārt migranti tiek uzskatīti par upuriem. Bez finansiāliem sodiem būtu ieteicams piemērot arī kriminālsankcijas par atkārtotiem pārkāpumiem, par cilvēku nelegālo tirdzniecību vai nepilngadīgo ekspluatāciju. Es uzskatu, ka kriminālsankcijas ir būtiskas, un tāpat es arī uzskatu, ka mūsu uzdevums ir nodrošināt regulāras pārbaudes, lai noteiktu, vai šī direktīva tiek efektīvi īstenota.

Vēl viens pieminēšanas vērts pozitīvs punkts ir automātiska iekavēto algu izmaksa strādniekiem. Beidzot asociācijas un biedrības aizstāv valstī nelegāli dzīvojošo strādnieku intereses, lai viņi varētu ziņot par negodīgiem darba devējiem, nebaidoties no turpmākas lietu ierosināšanas.

Protams, tāpat kā ar daudziem tekstiem, arī šoreiz mēs būtu varējuši iet tālāk, taču vai mēs varam uzņemties risku apdraudēt kompromisu, kad šis teksts jau ļauj veikt svarīgus pasākumus strādnieku un viņu cieņas aizsardzībai?

Mums ir jāatbalsta līdzsvarota nostāja migrācijas jautājumā un ir jāatzīst, ka imigrācija ar mērķi strādāt ir vairāk nekā nepieciešama un kļūs arvien lielāka, par ko liecina nākotnes demogrāfiskās prognozes.

Šajā kontekstā ir svarīgi pateikt, ka modelis, kuru mēs vēlamies ieviest, ir tāds, kurā strādniekiem imigrantiem būs tādas pašas tiesības kā strādniekiem no dalībvalstīm.

Tāpēc mums ir jāmobilizējas, lai aizsargātu šīs tiesības, un tāpēc es domāju, ka mums būtu jāatbalsta šis ziņojums, jo tas ir izšķirošs solis obligāti piemērojamo standartu ieviešanai un cīņā pret nelegālo darbu un migrantu strādnieku ekspluatāciju.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Mēs zinām, ka arvien vairāk cilvēku slēpjas ES teritorijā. Mēs zinām, ka tuvākajā nākotnē ES būs nepieciešami vēl vairāk imigrantu strādnieku. Mēs arī zinām, ka tūkstošiem cilvēku katru nedēļu mēģina atrast labāku dzīvi Eiropā. Daudzi no viņiem nomirst ceļā uz mūsu kontinentu. Mēs zinām, ka daudzi cilvēki bez dokumentiem tiek ekspluatēti un dzīvo nožēlojamos apstākļos. Tas nav Eiropas Savienības cienīgi. Universālās vērtības, ko ES vēlas izplatīt visā pasaulē, ietver ikviena cilvēka tiesības uz cienīgu dzīvi. Šis ir apkaunojošs paradokss.

Tas, ka ES gatavojas ieviest kopēju patvēruma un migrācijas politiku, ir prātīgi, taču tas nedrīkst nozīmēt to, ka valstīm, kas vēlas ievērot stingrāku kursu un ņemt cilvēkus dažādos veidos, būtu jābūt tām, kuras pieņem lēmumus. Tas samazinās iespējas atrast Eiropā vietu pieklājīgai dzīvei. Ir arī svarīgi, lai negodīgie darba devēji, kas ekspluatē neaizsargātus cilvēkus, zinātu, ka sodus un sankcijas var piemērot visā ES.

Es apzinos, ka ziņojums ir izgājis sarežģītu ceļu, lai panāktu līdzsvaru, un es varu piekrist *Catania* kunga pamatotajam iebildumam. Tomēr šis kompromiss ir solis pareizajā virzienā, lai arī man ir savs noteikts viedoklis, piemēram, par to, kāds ir darba devēja saistību apjoms attiecībā uz ziņošanu.

Es vēlos sacīt *Segelström* kundzei, ka mums Zviedrijā nav konservatīvas valdības. Mums ir četru partiju valdība ar spēcīgiem liberāliem elementiem.

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – (PT) *C. Fava* ziņojums imigrācijas tiesību aktus padara progresīvākus un cilvēcīgākus. Tas mums sniedz morālu mierinājumu, pēc kā esam tiekušies kopš Atgriešanās direktīvas. Vispārējais aizliegums nodarbināt nelegālos imigrantus ne tikai novērš imigrācijas endēmisko prettiesiskumu, bet galvenokārt novērš izmantošanas potenciālu un labuma gūšanu no cilvēku ciešanām, kas parasti iet roku rokā ar šāda veida darbu.

Pirmkārt, *C. Fava* ziņojums apstrīd to pieeju nelegālajai imigrācijai, kas vienkārši, bet nepieņemami nosoda imigrantus tā vietā, lai, reaģējot uz problēmu, izveidotu sistēmu, saskaņā ar kuru valsts un darba devējs būtu vienlīdz atbildīgi. Līdz šim imigrācijas politikas galvenokārt bija nesekmīgas tādēļ, ka tās nespēja taisnīgi reaģēt uz nelegālo imigrantu briesmīgo situāciju, kurā tos nomāc tiesiskās sistēmas slogs un kurā viņus uzskata par vainīgajiem, nevis upuriem.

Otrkārt, svarīgi ir tas, ka ziņojums Eiropas sabiedriskajā arēnā ievieš dalītās atbildības ētiku starp valsti un uzņēmumiem. Darba devēju pienākums veikt iepriekšēju uzraudzību, pārbaudot darbinieku uzturēšanās stāvokli, ir vērtīgs, jo tas piešķir kompetenci privātajam sektoram — Eiropas Savienība to reti ir mēģinājusi darīt. Mēs atbalstām šo kompetenci, jo tiesiskuma aizstāvība un sabiedrības ētika attiecas ne tikai uz valsti, bet katru tās iedzīvotāju. Tāpēc ziņojums lauž ceļu jaunai politiskai pieejai, kuru vajadzētu izmantot arī citiem ziņojumiem.

Trešais un vienlaikus būtiskākais punkts attiecībā uz ziņojumu ir kritiskais dalījums starp pienākumu maksāt atlīdzību un uzturēšanās tiesiskuma problēmu. Tas atspoguļo vienkāršo vispārējo morālo priekšstata prasību, saskaņā ar kuru cilvēcīgums ir pārkāps par tiesību aktu sistēmas noteikumiem un prioritāte attiecībā pret tiem.

Tāpēc es izsaku atzīnību *Fava* kungam.

Javier Moreno Sánchez (PSE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, es vēlos pateikties referentam *Claudio Fava* par viņa ieguldīto darbu, panākot kopēju nostāju ar *Padomi*; tas ir devis iespēju Parlamentam ierosināt daudzus uzlabojumus.

Pieņemot šo direktīvu, mēs atkal apliecinām savu apņemšanos izstrādāt kopēju migrācijas politiku, kuras pamatā ir globāla pieeja. Šīs direktīvas mērķis ir skaidrs — cīnīties pret mafijas grupējumiem, sodīt negodīgus darba devējus un aizsargāt netaisnīgi izmantotos imigrantus, kuri nav sociāli aizsargāti.

Mēs vēlamies izskaust algas zem iztikas minimuma, kas ir netaisnīgas pret imigrantiem un turklāt izkropļo vidējās algas, jo īpaši tādās nozarēs kā būvniecība, lauksaimniecība, mājkalpotāja darbs un viesnīcu nozare.

Šiem pasākumiem vajadzīga liela drosme un politiskā griba, jo ēnu ekonomikā ir daudz tiešu interešu un liels naudas apgrozījums. Jo īpaši grūtos laikos ir īpaši svarīgi gudri un dāsni, bet atbildīgi pārvaldīt migrācijas plūsmas.

Padoties kārdinājumam un nemēģināt kontrolēt ēnu ekonomiku būtu viegli. Mēs nevaram novērst skatienu un pamest neaizsargātus aptuveni 8 miljonus nelikumīgo imigrantu darba apstākļos, kas gandrīz līdzinās verdzībai.

Dāmas un kungi, ja vēlamies, lai šī direktīva būtu efektīva, ir vajadzīgas bargas pārbaudes un ekonomiskas sankcijas, arī kriminālas sankcijas visnopietnākajos gadījumos, kas iebiedēs darba devējus.

Tādējādi mums izdosies samazināt ēnu ekonomikas tirgu un pārtraukt veicināt migrāciju, kas rodas no iespējas strādāt nelegāli. Ir skaidri jānosaka, ka Eiropā ir iespējams tikai legāls darbs. Tāpēc mēs vēlamies virzīties uz priekšu, izmantojot globālu pieeju, un, komisār, *Barrot* kungs, mēs aicinām Komisiju pēc iespējas drīzāk ieviest jaunās „zilās kartes” visām pārējām darbinieku kategorijām.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Eiropas Savienībā ir vairāki miljoni nelegālo imigrantu tādēļ, ka nelegālais darbs ir viegli pieejams. Nelegālā nodarbinātība, kad darba apstākļi bieži ir izmantojoši, samazina atalgojuma līmeni attiecīgajā nozarē un arī apdraud konkurenci starp uzņēmumiem. Turklāt neregistrētiem darbiniekiem nav veselības apdrošināšanas vai tiesību uz pensiju. Tāpēc ir būtiski izveidot mehānismus, kas dos iespēju izmantotajiem iebraukušajiem strādniekiem iesniegt sūdzības par saviem darba devējiem personīgi vai ar trešo personu starpniecību.

Es arī vēršu jūsu uzmanību uz to, ka direktīvas darbības jomā vajadzētu būt darbiniekiem, kas ES uzturas legāli, jo īpaši tiem iedzīvotājiem no dalībvalstīm, kas ES pievienojās 2004. un 2007. gadā, uz kuriem joprojām attiecas pārejas noteikumi, kas ierobežo viņu iespējas strādāt likumīgi.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) *Priekšsēdētājas kundze, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, šodienas priekšlikums ir daļa no kopējiem centieniem rast risinājumu Eiropas Savienības imigrācijas politikai, kas, kā mums visiem, protams, jāatzīst, ir negodīga. Negodīga, jo mēs cenšamies labot atsevišķus šīs politikas aspektus ar zilajām kartēm, ar lēmumu novērst nelikumīgo nodarbinātību, šodienas lēmumu sodīt nelegālo imigrantu darba devējus, bet tie ir tikai daži tās problēmas aspekti, ko cenšamies atrisināt.*

Protams, mēs nevaram saprast to, kā nelegālais darbinieks stājas darbā un kā cilvēks, kas pieņem viņu darbā, lai segtu viņa uzturēšanās un izdzīvošanas izmaksas, tiek galā galā sodīts. Tā ir loģiska pretruna, kas mums jāatrisina ar pienācīgiem darba nosacījumiem. Visu 27 dalībvalstu tiesību akti aizliedz nelegālo un nedeklarēto darbu, jo īpaši divkāršu absurdu, kas ietver nelegālu dalībvalsts robežas šķērsošanu un nelegālu izmantošanu darbā. Tāpēc problēma ir sarežģīta un panāktajam kompromisam, protams, ir daudzi trūkumi. Viens no tiem attiecas uz darbiniekiem, kurus cilvēki galvenokārt izmanto t. s. labdarības mērķiem, un, protams, viņi strādā, bet vienlaikus arī spēj izdzīvot. Kas notiks ar viņiem? Kā viņi nodzīvos atlikušo dzīvi piespiedu nelegālajā statusā, ņemot vērā, ka kaimiņvalstis nepieļauj imigrantu atgriešanos?

Donata Gottardi (PSE). – (IT) *Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, kā mēs visi šajā Parlamentā zinām, kompromisi jāanalizē, apdomājot plusus un mīnus un panākot kopēju spriedumu, kurā ņemti vērā ierobežojumi un tiesiskais un politiskais konteksts.*

Attiecībā uz nodarbinātības jomu — būtisku tās direktīvas elementu, par ko rīt notiks balsojums, mūsu spriedums par daudziem aspektiem ir pozitīvs. Daži no tiem ir tādas atalgojuma definīcijas iekļaušana, kas dod iespēju salīdzināt ar likumīga darba attiecībām; sankciju procedūru sloga samazināšana attiecībā uz mājas un aprūpes darbu; un tādu Kopienas noteikumu sasaistīšana un stiprināšana, kuri aizsargā cilvēku tirdzniecības un izmantošanas upurus, jo īpaši nepilngadīgos. Svarīgi ir arī nosacījumu par apakšuzņēmumu līgumiem neuztvert kā precedentu.

Šaubas saglabājas attiecībā uz saistībām darba devēju ķēdē un uz grūtībām, ar kādām strādnieki sastopas, lai saņemtu pienācīgu samaksu pirms aizbraukšanas no valsts. Jautājums nav pilnībā neskaidrs, bet, ņemot vērā,

ka šī direktīva ir cieši saistīta ar Atgriešanās direktīvu, tai ir ierobežotas iespējas attiecībā uz nelegālo strādnieku situāciju un darba devējiem, kas nav spējuši atrast legālas nodarbinātības iespējas.

Mana pārlicība, ka mēs nolemsim pieņemt šo dokumentu pirmajā lasījumā, nemazināsies, ja norādīšu uz pāris riskiem: risku, ka valstu valdības turpinās izdarīt spiedienu uz Parlamenta darbu, un risku, ka mēs pastiprināsim Eiropas „ļauņas pamātes” tēlu.

Patrick Gaubert (PPE-DE). - (FR) Priekšsēdētājas kundze, šis direktīvas projekts ir ļoti svarīgs nelegālās imigrācijas apkarošanai un ir bijis ļoti būtisks, ieviešot kopēju imigrācijas politiku. Mēs visi zinām, ka nedeklarēts darbs ir galvenais, kas piesaista tūkstošiem vīriešu un sieviešu, kuri katru dienu šķērso mūsu robežas, meklējot pienācīgu darbu un veidu, kā pabarot ģimeni.

Patiesībā viņi bieži nonāk pie darba devējiem, kas izmanto, arī ļaunprātīgi, viņu neaizsargāto situāciju un to, ka viņi neapzinās savas tiesības, un ekspluatē un izmanto viņus kā lēto darbaspēku. To mēs pazīstam kā moderno verdzību.

Mēs nedrīkstam slēpt to, ka šī parādība attiecas arī uz personām — Eiropas pilsoņiem vai trešo valstu valstspiederīgajiem, kuras normāli strādā un uzturas valstī, bet uz kurām neattiecas šīs direktīvas darbības joma, jo tā ir daļa no pasākumiem nelegālās imigrācijas apkarošanai.

Šajā gadījumā nav jānorāda uz vīriešiem un sievietēm, kas bieži ir labticīgi un tomēr ir negodīgu darba devēju tīklu upuri. Šī dokumenta mērķim tieši jābūt pasargāt šos viegli ievainojamos cilvēkus un nodrošināt to, ka viņu pamattiesības tiek ievērotas; tieši šis ir panāktā kompromisa deklarētais uzdevums un mērķis.

Mums nevajadzētu visus darba devējus „bāzt vienā maisā” un, protams, nevajadzētu attiekties pret kādu, kas labticīgi nodarbina cilvēkus, uzskatot, ka viņi strādā un uzturas legāli, tāpat kā pret tiem, kas cenšas netaisnīgi izmantot šo cilvēku situāciju.

Mums jābūt nelokāmiem, skaidri jāpauž sava nostāja. Mums vajadzīgi drosmīgi noteikumi, kas rūpīgi jāpiemēro. Šī dokumenta pieņemšana patiešām raidīs divus nepārprotamus signālus. Pirmo — darba devējiem par to, ka viņi nevarēs turpmāk ļaunprātīgi izmantot šo viegli ievainojamo darbaspēku un tādējādi tiks patiešām atrunāti no nelegālo imigrantu pieņemšanas darbā. Otrais signāls būs tiem tūkstošiem iespējamo imigrantu, kas zaudēs drosmi bargo Eiropas nodarbinātības apstākļu dēļ.

Es saku paldies visiem ēnu referentiem un referentam, un tāpat kā daudzi citi es ceru, ka šis dokuments drīz stāsies spēkā, lai cīnītos pret nelegālo imigrāciju, un tāpēc imigrācijas veicināšana...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos sākt, izsakot atzinību referentam. Es apzinos, ka nebija viegls uzdevums panākt kompromisu, ņemot vērā valsts darba tirgus intereses, vienlaikus aizsargājot imigrantus pret ekspluatēšanu. *Fava* kungs noteikti ir pelnījis uzslavu.

Es devos uz *Foggia* Itālijā, tiklīdz tika atklātas tā sauktās darba nometnes. Tajā gan Eiropas Savienības pilsoņi, gan nelegālie imigranti dzīvoja un strādāja drausmīgos apstākļos. Mani nepamet atmiņās par apstākļiem, kādos viņi dzīvoja un strādāja. Viņi patiešām bieži nomira no bada un nežēlīgas necilvēcīgas izturēšanās. Es ļoti atbalstu šo direktīvu, jo tā beidzot radīs darba attiecībām civilizētu pamatu. Tā simbolizē uzvaru pār alkātīgiem darba devējiem, viņu dzīšanas pēc peļņas, lētu un bieži pat bezmaksas darbaspēku un to, kā viņi izmanto nelegālos imigrantus.

Lai šī direktīva stātos spēkā, tā jāievieš visās dalībvalstīs. Paradoksāli, ka saskaņā ar valstu iekšējiem tiesību aktiem nelegālā nodarbinātība ir sodāma rīcība. Tomēr tiesību akti nedarbojas. Tāpēc mums jāpieliek visas pūles, lai ieviestu šo direktīvu. Jāīsteno visi vajadzīgie tiesiskie mehānismi, lai šāda veida negadījumi vairs nenotiktu.

Tagad es vēlos vērsties pie šī Parlamenta deputātiem no Lielbritānijas un lūgt viņiem pateikt saviem darba devējiem, ka imigrantu nelegāla nodarbināšana ir noziegums. Nesūdzieties, ka Eiropas Savienība..

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, šī ziņojuma vissvarīgākais iznākums ir tas, ka tiks sodīti ne tikai nelegāli nodarbinātie trešo valstu valstspiederīgie, bet arī viņu darba devēji. Mums jāapzinās — un šis patiešām ir noziegums — ka šie cilvēki tiek ekspluatēti pat tādā progresīvu valstu konfederācijā kā

Eiropa. Kāds, izmantojot šos cilvēkus, gūst labu peļņu. Viņiem nav tiesību uz veselības aprūpi vai pensiju, un viņi dzīvo pastāvīgās bailēs, ka viņus noņķers un nosūtīs atpakaļ uz mītnes zemi.

Tādēļ es uzskatu, ka vēl viens būtisks punkts ir iespēja nākotnē uzlikt sodus darba devējiem, kas ekspluatē nelegālos imigrantus. Tādiem pasākumiem kā sodi, atbildība segt izraidīšanas izmaksas, valsts finansējuma vai atbalsta atņemšana, vai pat pagaidu vai pastāvīga uzņēmējdarbības apturēšana, pēc manām domām, steidzami vajadzēja mainīt situāciju. Šajā saistībā, protams, svarīgas ir arī atsevišķu dalībvalstu regulāras un efektīvas pārbaudes, sniedzot iespēju prasīt ar atpakaļejošu spēku veikt nodokļu un sociālā nodrošinājuma iemaksas.

Eiropa, kurā daži cilvēki izmanto citus cilvēkus, nav patiesi sociāla Eiropa. Es uzskatu, ka šī direktīva ir solis pareizajā virzienā. Es vēlos pateikties referentam par viņa izcilo darbu. Tomēr tas nekādā gadījumā nedrīkst būt pēdējais solis, ko speram.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Es uzskatu, ka šī likumdošanas iniciatīva ir vēlama laikā, kad strādnieki no trešām valstīm ir liela daļa no Eiropas Savienības darbaspēka, kas tādējādi nelegālo imigrāciju padara par problēmu. Ņemot to vērā, es vēlos uzsvērt vajadzību izveidot tiesību aktu sistēmu, kas mums dos iespēju skaidrāk definēt sankcijas, kas jāparedz darba devējiem, kuri nodarbina trešo valstu imigrantus, kas nelegāli uzturas Eiropas Savienībā, ņemot vērā to, ka nelegālais darbs ir satraucoša problēma Eiropas līmenī, un imigrantu darbaspēka imigrantu darbaspēka ekspluatēšana patiesībā notiek.

Mums arī jāapzinās, ka daudzi darba devēji palielina peļņu, nodarbinot imigrantus bez dokumentiem, tādējādi izvairoties no sociālās apdrošināšanas vai nodokļu maksājumiem valstij. Mums arī jānodrošina, ka šāda veida rīcība tiek pienācīgi sodīta.

Tāpēc katrai valstij jāpieņem pasākumi nelegālās nodarbinātības apkarošanai, jāsniedz lielāka aizsardzība imigrantiem un jāorganizē regulāras pārbaudes, jo īpaši uzņēmējdarbības nozarēs, kurās šķietami tiek nodarbināti nelegālie imigranti. Mēs arī vēlamies, lai piekļuve Eiropas darba tirgum tiktu piešķirta kontrolētā veidā un lai tiktu ievērotas imigrantu tiesības. Tādēļ mēs lūdzam dalībvalstis pieņemt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu efektīvāku sadarbību un veicinātu informācijas apmaiņu starp attiecīgajām valstu iestādēm.

Yannick Vaugrenard (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos izteikt atzinību *Fava* kungam par viņa izcilo darbu, kas dos iespēju pieņemt direktīvu, kas paredz sankcijas nelegālo imigrantu darba devējiem.

Tomēr es vēlos vērst jūsu uzmanību uz pašreizējās situācijas sarežģītību. Mums jāizstrādā tiesību akti, kuros ir ņemta vērā šī sarežģītība.

Visā Eiropas Savienībā pasūtītāji darbojas uz daudzu apakšuzņēmēju līgumu pamata, izmantojot apakšuzņēmējus no visām dalībvalstīm, nezinot, vai to darbinieki strādā legāli vai nelegāli. Tika ierosināts grozījums pārbaudīt viņu darbinieku stāvokļa likumību. Kāpēc tas netika iekļauts direktīvā?

Ir arī paredzēts, ka galvenais darbuzņēmējs ir atbildīgs par algu izmaksu, bet tikai tad, ja zina, ka apakšuzņēmēji nodarbina nelegālos imigrantus. Jūs neatradīsiet nevienu pasūtītāju, kas brīvprātīgi atzīs savu vainu.

Visbeidzot labākā direktīva pasaulē būs efektīva tikai tad, ja tajā būs īsti pārbaudes mehānismi. Mēs varētu pilnveidot šīs pārbaudes, ja mums būtu vairāk nodarbinātības kontrolieru katrā Eiropas valstī ar plašākām pilnvarām.

Ir būtiski pēc iespējas drīzāk izstrādāt bargāku tiesību aktu kopumu, lai pasūtītāji būtu pilnībā atbildīgi gadījumos, kad vainīgi ir apakšuzņēmēji.

Mums nevajadzētu ignorēt zināmu praksi noteiktās uzņēmējdarbības nozarēs, kas līdzdarbojas organizētās nelegālās imigrācijas tiklu pasākumos.

Richard Falbr (PSE). – (CS) Priekšsēdētājas kundze, šī ziņojuma kontekstā es vēlos pievērst jūsu uzmanību steidzamai problēmai, kas radusies saistībā ar pašreizējo krīzi. Dažās valstīs — arī manā — mēs esam liecinieki līgumstrādnieku masveida atlaišanai, no kuriem lielākā daļa ieradās mūsu valstī no Austrumeiropas un Āzijas valstīm. Viņi kļuvuši par nelegālajiem darbiniekiem. Pēc atlaišanas no darba viņi palikuši bez iztikas līdzekļiem un kļuvuši par marionetēm „uzņēmēju” rokās, kas ekspluatē viņus vēl vairāk nekā aģentūras. Tajā pašā laikā es vēlos vēlreiz uzsvērt neatbilstošos cilvēkresursus darba inspekcijas dienestos daudzās mūsu dalībvalstīs.

Nekas nemainīsies, ja vien mēs neizveidosim pienācīgi apmācītu un aprīkotu tīklu ar kontrolieriem, kas saprot darba tiesību aktus un pārzina Eiropas direktīvas.

Ņemot vērā, ka Eiropas iestādes ir vienojušās par noteiktiem uzņēmējdarbības standartiem, dalībvalstis parasti skaļi protestē pret jebkuru niecīgāko mēģinājumu izdarīt kaut ko līdzīgu sociālo tiesību aktu jomā. Ir smieklīgi un liekulīgi atsaukties uz tradīcijām, funkciju decentralizāciju un tamlīdzīgiem faktoriem situācijā, kad strādnieki Eiropas Savienībā tiek pakļauti nevaldāmai ekspluatācijai. Tādēļ es atbalstu visus centienus piespriest sankcijas un iesniegt prasības pret tiem, kas nodarbina nelegālos imigrantus, un izsaku pateicību *Fava kungam*.

Corina Crețu (PSE). – (RO) *Nelegālā nodarbinātība ir koncentrēta noteiktās nozarēs, kurās darbs tiek uzskatīts par nekvalificētu, piemēram, būvniecība, lauksaimniecība, uzkopšana un viesnīcu un ēdināšanas nozare. Šīs nozares izmanto nelegālo darbu satraucošā apjomā. Jo īpaši krīzes laikā darba devēji izjūt kārdinājumu mēģināt apiet tiesību aktus un pieņemt nelegālos strādniekus, lai saglabātu peļņu un vienkārši izdzīvotu darba tirgū.*

Dokuments, ko šodien apspriežam, ir solis uz priekšu, lai samazinātu nelegālo nodarbinātību, kas ir ļoti nelabvēlīga fiskālā un sociālā ziņā. Mums sodīt tos, kas nelegāli nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, bet mēs nedrīkstam aizmirst, ka tas pats posts skar mūsu līdzpilsoņus no Eiropas Savienības mazāk attīstītajām dalībvalstīm. Eiropas Savienībā daudzos gadījumos darba devēji ļaunprātīgi izmanto pat rumāņus.

Attiecībā uz ziņojumu es vēlos, lai tajā būtu noteiktas stingrākas sankcijas darba tirgus starpnieku sodīšanai.

Sebastiano Sanzarello, *Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinuma projekta sagatavotājs.* – (IT) *Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, man šķiet, ka mēs risinām šo jautājumu īpaši jutīgā laikā.*

Starptautiskā ekonomikas krīze ir novedusi vai noved pie tā, ka valstis, kurās ir vislielākā krīze, izmanto nelegālo darbaspēku, kas gandrīz vienmēr ir nelegālie imigranti, jo īpaši atsevišķās nozarēs, kā piemēram, būvniecībā, lauksaimniecībā un citās iepriekš nosauktās nozarēs. Tas veicina nelegālo imigrāciju, izraisot pašreizējās traģēdijas. Nav pārsteidzoši, ka nelegālā imigrācija strauji pieaug, un šo pēcpusdien un rīt šajā Parlamentā mēs risināsim problēmas, ar kurām saskaras Lampedūza un citas robežvalstis.

Tāpēc šis pasākums ir pareizajā laikā. Es uzskatu, ka darba devējiem noteiktās sankcijas noteikti joprojām būs iebiedēšanas līdzeklis, jo par nelegālo darbu jau ir noteiktas sankcijas, it īpaši attiecībā uz nelegālo imigrantu nodarbināšanu. Šīs sankcijas turpmāk atturēs darba devējus pieņemt darbā strādniekus.

Mēs esam dzirdējuši, ka nelegāli tiek nodarbināti 8 miljoni nelegālo imigrantu; mums jāpieņem, ka, tiklīdz šie pasākumi stāsies spēkā, būs 8 miljoni imigrantu uz ielas, un mums šī problēma būs jārisina. Es uzskatu, ka mums jāšak šo problēmu apzināties, jo citādi par tiem, kas izdzīvo nelegāli, bet tomēr izdzīvo, oficiāli ziņos darba devēji, kas vairs nevarēs viņus izmitināt, un mums būs milzīga problēma — 8 miljoni cilvēku Eiropā, kas jāizraida un kuriem jāpalīdz. Es uzskatu, ka šim jautājumam jāpievēršas jau iepriekš — es jau beidzu, jo, šķiet, ka mans laiks ir beidzies. Mums uzmanīgi jāaplūko pagaidu nodarbināšanas problēma, jo īpaši lauksaimniecībā, un jāizbeidz birokrātiskie pasākumi, lai veicinātu viņu iekļaušanu un pieņemšanu.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) *Priekšsēdētājas kundze, nelegālā nodarbinātība ne tikai skar piecus līdz desmit miljonus cilvēku, bet jo īpaši tos, kuri viņus nodarbina. Atšķirībā no šī ziņojuma autora es uzskatu, ka problēma attiecas ne tikai uz nelegālajiem imigrantiem no trešajām valstīm, bet arī miljoniem Eiropas Savienības pilsoņu, kas veic gadījuma rakstura darbu, lai nopelnītu algu, kas netiek aplikta ar nodokļiem un no kuras darba devēji neatrēķina apdrošināšanas iemaksas. Nelegālā darba pieaugums nopietni grauj uzņēmējdarbības konkurenci. Dalībvalstu rīcībā efektīvs līdzeklis būtu samazināt nodokļu slogu nodarbinātībai. Tomēr es arī atbalstu Komisijas priekšlikumus saskaņot sankcijas darba devējiem, jo uzskatu, ka pastāvīgas sankcijas, kas galvenokārt paredzētas darba devējiem, kuri atkārtoti pārkāpj tiesību aktus, ierobežos piekļuvi nelegālajam darbam un tādējādi — nelegālo migrantu skaitu. Tās arī samazinās sociālās izslēgšanas gadījumu apjomu un zināmā mērā trešo valstu valstspiederīgo ekspluatēšanu. Tomēr es uzskatu, ka ir problemātiski uzlikt par pienākumu darba devējiem pārbaudīt strādnieku uzturēšanās dokumentus.*

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) *Priekšsēdētājas kundze, es vēlos atgriezties pie jautājuma par sankcijām darba devējiem, kuru apakšuzņēmēji nodarbina nelegālos imigrantus. Esmu ļoti nobažījies par šo noteikumu, jo darba devējam nav iespējas pārbaudīt to, vai apakšuzņēmēji nodarbina šādas personas vai ne. Pat ja darba devējam būtu šādas aizdomas, kādi pasākumi darba devējam jāveic? Vai viņam vai viņai jāziņo par to policijai vai jāpārtrauc līgums? Ja līgums tiek pārtraukts, darba devējs riskē ar to, ka viņu iesūdzēs tiesā, kur viņam jāpamato līguma pārtraukšana. Darba devējam nebūtu iespējas sniegt attiecīgos pierādījumus. Tāpēc es vēlos*

vēlreiz uzsvērt, ka esmu ļoti nobažījies par šo noteikumu. Šis noteikums var arī izrādīties nederīgs. Vai arī var gadīties, ka to izmantos, lai negodīgi un nepamatoti vērstu sankcijas pret darba devējiem.

Colm Burke (PPE-DE). – Priekšsēdētājas kundze, es atbalstu ziņojumu, jo mums jāpievērš uzmanība un jāatrisina šī problēma, kuras pamatā ir darba devēju īstenotā nelegālo imigrantu ekspluatēšana. Esmu saņēmis vēlētāju protestus, tāpēc atbalstu rīcību šajā jautājumā.

Nelegālai nodarbinātībai ir liela kaitīga ietekme, arī imigrantu ekspluatēšanai, nepietiekami atalgojot vai atsevišķos gadījumos vispār neizmaksājot atalgojumu. Tas rada negatīvu spiedienu uz legāli nodarbinātajiem strādniekiem un konkurences kropļojumu starp uzņēmumiem, kas ievēro darba tiesību aktus, un tiem, kas tos ignorē.

Tātad, ja cenšamies novērst šo nelikumīgo praksi dalībvalstīs, mums skaidri jāpavēsta, ka šis nav tikai strādnieku tiesību jautājums, bet arī konkurences jautājums.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pabeigt komentāru, ko minēju savā pamatlaikā, un paskaidrot, ko vēlējos pavēstīt Apvienotās Karalistes deputātiem, kas sūdzas, ka direktīva ir iejaukšanās dalībvalstu iekšlietās. Patiesībā tā nav iejaukšanās, bet lietu sakārtošana.

Es gribēju pateikt Apvienotās Karalistes deputātiem, kas izteikuši sūdzības, ka viņiem jāvēršas pie darba devējiem, lai nodrošinātu to, ka tiek ievērotas imigrantu tiesības un ka personas, kas nelegāli uzturas Apvienotās Karalistes teritorijā, netiek nodarbinātas. Tad mēs visi varētu piekrist, ka šī ir laba direktīva.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Par migrāciju saka, ka tas varētu būt viens no veidiem, kā atvieglot demogrāfijas krīzes negatīvās sekas. Ir svarīgi veicināt trešo valstu pilsoņu iebraukšanu Eiropas Savienības teritorijā, lai iegūtu darbu. Tomēr mūsu interesēs ir tikai legāla uzturēšanās un legāla nodarbinātība. Nelegāli ārvalstu strādnieki rada budžeta zaudējumus un izkropļo veselīgu konkurenci starp uzņēmumiem. Tieši darba devēji gūst visvairāk priekšrocību no nelegālo strādnieku pūliņiem. Viņi viegli iegūst lētu nelegālo darbaspēku. Ārvalstnieki no trešajām valstīm visbiežāk tiek nodarbināti smagākajos un vismazāk apmaksātajos darbos. Ņemot vērā to, ka viņi ir sarežģītā situācijā, viņi ir gatavi darīt jebko, ko prasa darba devējs. Pedējais bieži ļaunprātīgi izmanto viņu izmisumu. Šie cilvēki ir ne tikai slikti atalgoti, bet arī nesaņem sociālo aizsardzību vai veselības apdrošināšanu, un viņiem pastāvīgi draud izraidīšana no valsts, kurā viņi uzturas. Eiropas Savienībai jāvienkāršo darba iegūšana, un mums jārikojas tāpat. Piemēram, man padomā ir darbs Polijā Ukrainas pilsoņiem.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, manuprāt, šīs ļoti interesantās debates, par kurām es pateicos visiem runātājiem, ir parādījušas Parlamenta plašo vienprātību par to, ka jāpievēršas darba devējiem, kas pieņem darbā un bieži vien ekspluatē nelegālos imigrantus.

Es vēlos norādīt Parlamentam, ka Komisijas veiktais ietekmes novērtējums parādīja, ka pašreizējās sankcijas nav spējušas nodrošināt noteikumu ievērošanu. Šī direktīva ir uzlabojusi šo situāciju, uzliekot par pienākumu dalībvalstīm ieviest līdzvērtīgus sodus un nodrošināt, ka tie tiek efektīvi īstenoti. Šīs sēdes sākumā es arī uzsvēru to, ka Komisija uzraudzīs pārbaudes, kas jāveic dalībvalstīm.

Es vēlos vēlreiz pateikties *Fava* kungam un Parlamentam par panākto kompromisu. Tas, manuprāt, ir labs pirmais solis.

Es vēlos arī norādīt, ka šī direktīva ir Eiropas Savienības kopējās imigrācijas politikas daļa. Protams, mums jācīnās pret nelegālo imigrāciju un cilvēku tirdzniecību. Mēs šodien risinām šo jautājumu, bet mums jāuzsver arī imigrācijas priekšrocības. Neņemot vērā divus 2007. gada oktobrī iesniegtos priekšlikumus par zilo karti augsti kvalificētam migrējošam darbaspēkam un apvienoto atļauju, 2009. gada pavasarī Komisija attiecībā uz migrantu tiesībām iesniegs trīs citus direktīvu projektus par legālo imigrāciju, lai pieņemtu kopējus noteikumus attiecībā uz sezonas strādniekiem, kas parasti ir mazāk kvalificēti, personām, kurus darbā pārceļ uzņēmumi, un apmaksātiem mācekļiem.

Es vēlos piebilst, ka Komisija, atbilstoši savam solījumam Eiropas Parlamentam un gatavojoties un īstenojot Stokholmas programmu, apsvērs, vai ir vajadzīgi tiesību akti attiecībā uz citu kategoriju migrējošo darbaspēku.

Lūk, es uzskatīju, ka par direktīvas priekšlikumu jārunā plašākā Eiropas imigrācijas un patvēruma pakta kontekstā. Es vēlējos to pateikt Parlamentam, lai parādītu, ka jūsu vēlmes tiks īstenotas. Paldies jums arī par šo debašu kvalitāti.

Claudio Fava, *referents*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es atbalstu komisāra piezīmes un cerības. Es uzskatu, ka Parlaments ir skaidri pateicis — un ne tikai šodien —, ka ir vajadzīgi pasākumi attiecībā uz nelegālo imigrāciju un ka migrācijas jautājums jārisina kopējā kontekstā, ne tikai veicot represijas pret nelegālo imigrāciju.

Attiecībā uz šo jautājumu mēs rīkojamies par vēl, un, protams, neesam apmierināti, ka līgumi nepilnvaro šo Parlamentu īstenot koplēmuma procedūru ar Padomi par legālo imigrāciju. Arī es uzskatu, ka šis tiesiskais pamats, kā dēļ mēs esam spiesti tikai runāt par tiesiskajiem aktiem imigrācijas apkarošanai, ir neapmierinošs, bet mums tas ir jāievēro.

Ņemot vērā šo apstākli, es uzskatu, ka ziņojumā, ko šodien apspriežam, ir ieviesti panti, kas patiesi aizsargā ārvalstu strādnieku tiesības, pat ja tie ir nelegālie imigranti. Ar šo es domāju pagaidu uzturēšanās atļauju izmantotajiem nepilngadīgajiem. Es runāju par atlīdzību — galu galā ir skaidri pateikts, ka atlīdzība nedrīkst būt zemāka par to, kas tiesību aktos noteikta visiem Eiropas pilsoņiem. Es runāju par arodbiedrību nozīmi, kas pirmo reizi var aizstāvēt un pārstāvēt ārvalstu strādniekus, pat nelegālos strādniekus, administratīvās un civillietās.

Es uzskatu, ka tieši šie ir iemesli, kādēļ mēs varam runāt par atgūtām tiesībām, par soli uz priekšu, nevis atpakaļ, un direktīvu, kas risina sarežģītu un jutīgu jautājumu, bet samērīgā veidā, kuram šis Parlaments pievērš īpašu uzmanību.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 2009.gada 4. februārī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Carl Lang (NI), *rakstiski*. – (FR) Šim ziņojumam ir vairākas labas īpašības.

Pirmkārt, tas tiecas būt informatīvs — tajā sniegti satraucošie fakti par to, ka Eiropā palielinās nelegālā imigrācija; saskaņā ar Komisijas datiem tiek lēsts, ka Eiropā ir no 4,5 līdz 8 miljoniem nelegālo imigrantu. Tajā arī norādītas tās ekonomikas nozares, kurās nelegālā imigrācija ir visvairāk koncentrējusies; proti, būvniecība, lauksaimniecība, uzkopšanas darbi, viesnīcu un ēdināšanas pakalpojumu joma.

Ziņojuma otrā labā īpašība ir tāda, ka tas pastiprina cīņu pret nedeklarēto darbu, jo īpaši ar iespēju vērst finansiālas un soda sankcijas pret nelegālo strādnieku darba devējiem.

Diemžēl ziņojumam ir vairāki trūkumi. Tajā netiek aplūkoti pasākumi, ko varētu veikt, lai pārtrauktu periodiskās nelegālās imigrācijas plūsmas. Tajā pat nav apsvērta iespēja atjaunot pārbaudes iekšzemes robežpunktos.

Šajā sociālās un ekonomiskās krīzes laikā, kad krasi pieaug bezdarbs, Eiropas Savienības valstu primārā vajadzība ir aizsargāt savas darbavietas. Lai to izdarītu, ir būtiski ieviest valsts un Eiropas sociālās aizsardzības politikas. Darbavietas Francijā jārezervē Francijas valstspiederīgajiem, bet darbavietas Eiropā — eiropiešiem. Valsts vai Eiropas priekšrocības principa piemērošana un aizsardzība ir būtisks nosacījums, lai Eiropas Savienības valstīs panāktu sociālo un ekonomikas atlabšanu.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), *rakstiski*. – (RO) Nevienam nevar apšaubīt to, ka tie pasākumi, kuru mērķis ir sodīt tos, kas nodarbina nelegālos imigrantus, ir derīgi vai savlaicīgi. Valsti, kuru es pārstāvu, šīs bažas skar mazāk, jo to joprojām nelegālie imigranti izmanto kā tranzītvalsti.

Vienlaicīgi mums jāapzinās turpmākie riski. Attiecībā uz pašu ziņojumu es atbalstu priekšlikumu atcelt obligāto pārbaudzi procentu, ko Komisija vēlas noteikt. Šis procents ir pārmērīgs un tikai radītu papildu birokrātiju un milzīgu valsts izdevumus, patiesībā nesniedzot efektu.

Maria Petre (PPE-DE), *rakstiski*. – (RO) Pirmkārt, es vēlos izteikt atzinību referentam par labi paveikto darbu. Mēs visi zinām, ka Eiropas Savienībā strādā no 4,5 līdz 8 miljoniem nelegālo imigrantu tādās nozarēs kā celtniecība, lauksaimniecība un tūrisms.

Es atbalstu to, ka direktīva nosaka kriminālas sankcijas darba devējiem, kas izdara atkārtotu pārkāpumu, nodarbinot lielu skaitu cilvēku, kuru statuss ir nelikumīgs, ja darba ņēmējs ir cilvēku tirdzniecības upuris, un darba devējs to zina, vai ja darba ņēmējs ir nepilngadīgs.

Dalībvalstīm arī jāizveido mehānisms, kas nelegāliem imigrantiem sniedz iespēju iesniegt sūdzību gadījumos, kad viņi, piemēram, ir izmantošanas upuri.

Mums jāatceras, ka cilvēki, kas nelegāli uzturas, ir atstājuši savu izcelsmes valsti, lai nodrošinātu savām ģimenēm labāku nākotni. Arvien lielāks skaits bērnu tiek pamesti — daži netiek uzraudzīti, bet citi tiek atstāti vecvecāku, kaimiņu un pat iestāžu aprūpē.

Kad šie bērni pievienojas saviem vecākiem, mums jāsniedz viņiem iespēja piekļūt izglītības sistēmai un sociālajai aizsardzībai Eiropas Savienībā, pat ja viņi tajā uzturas nelegāli.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) *Claudio Fava* ziņojums ir daļa no pasākumiem, kuru mērķis nelegālās imigrācijas apkarošana, atturot uzņēmumus no šo cilvēku nodarbināšanas. Diemžēl referents pārāk uzsvēra pasākumus, kuru mērķis ir darba devēju sodīšana, un atbalstīja nelegālo imigrantu tiesību paplašināšanu.

Ņemot vērā to, ka ir ļoti svarīgi uzturēt līdzsvaru attiecībā uz sankcijām, ko var noteikt darba devējiem, esmu mēģinājis ar ierosinātajiem grozījumiem izcelt tos noteikumus ziņojumā, kuros sankcijas pret darba devējiem ir pārāk bargas un kuri radītu iespēju tos ļaunprātīgi izmantot pret viņiem.

Vienlaikus ir jāpievērš īpaša uzmanība šo imigrantu humanitārajai situācijai. Šā iemeslā dēļ ir īpaši svarīgi iedrošināt dalībvalstis noteikt kriminālas sankcijas nopietnos gadījumos, piemēram, kad darba devējs zina, ka darba ņēmējs ir cilvēku tirdzniecības upuris. Turklāt pienākumam darba devējiem veikt pārbaudes un sniegt ziņas, kā norādīts ziņojumā, ir būtiska nozīme, padarot pēdējos pienācīgi atbildīgus par šo samilzušo problēmu, ar kuru mēs arvien biežāk saskaramies ES.

Bogusław Rogalski (UEN), rakstiski. – (PL) Dalībvalstīm ciešāk jāsadarbojas nelegālās nodarbinātības apkarošanā, stiprinot rīcību pret nelegālo nodarbinātību Eiropas Savienības dalībvalstu līmenī. Viens no galvenajiem faktoriem, kas iedrošina nelegālos imigrantus ceļot uz ES, ir iespēja stāties darbā bez vajadzības nokārtot savu juridisko statusu. Rīcībai pret nelegālo imigrāciju un nelegālo uzturēšanos tas jānovērš.

Tomēr direktīva par nelegālās imigrācijas apkarošanu jāpiemēro, nekaitējot valstu tiesību aktiem, kas aizliedz nodarbināt trešo valstu valstspiederīgos, kas legāli uzturas dalībvalstu teritorijā, bet kas strādā, pārkāpjot uzturēšanās atļaujas nosacījumus.

Jāapsver arī finanšu sodu samazināšana darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos gadījumos, kad darba devējs ir fiziska persona.

Kopējas definīcijas, metodes un standarti nelegālās imigrācijas apkarošanas jomā ir obligāts priekšnoteikums kopējas Eiropas migrācijas politikas izstrādāšanas procesā.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Dāmas un kungi, es vēlos sākt ar pateicību visiem, kas bija iesaistīti šīs direktīvas izstrādāšanā.

Statistika par nelegālo strādnieku skaitu Savienībā ir satraucoša. Neapšaubāmi ir vajadzīga cieša sadarbība, lai apkarotu nelegālo imigrāciju. Nelegālās nodarbinātības risināšana ir ES stratēģijas prioritāte imigrācijas jomā.

Direktīvas projekts ir nepilnīgs. Tam varētu būt plašāka darbības joma, un tas varētu attiekties uz iedzīvotājiem, kas legāli uzturas ES teritorijā, bet kuri tiek nodarbināti ļoti nelabvēlīgos darba apstākļos. Būtu labi paplašināt darba devēja definīciju, tajā iekļaujot pagaidu darba aģentūras un arī līgumstrādniekus. Neņemot vērā šīs nepilnības, apspriežamais projekts ir pelnījis uzslavu.

Ir tiesa, ka darba devējs ir atbildīgs par nelegālo nodarbinātību. Direktīva darba devējiem nosaka papildu administratīvus pienākumus un paredz dažādas sankcijas, ja šie pienākumi netiek izpildīti. Tomēr tas nenozīmē, ka direktīva attiecas tikai uz darba devēju sodīšanu.

Es vēlos skaidri pateikt, ka mūsu pamatmērķis ir novērst cilvēku ekspluatēšanu darbā. Cilvēku nodarbināšana necienīgos un necilvēcīgos apstākļos, atņemot viņiem tiesības un pamata sociālos pabalstus, jāpadara nepiespējama. Es uzskatu, ka šī direktīva ir būtiska, lai panāktu noteikumu par nelegālās nodarbinātības aizliegumu obligāto saskaņotību. Es arī uzskatu, ka dalībvalstis efektīvi īsteno noteikumus.

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS*Priekšsēdētāja vietnieks***6. Balsošanas laiks**

Priekšsēdētājs. – Tagad pāriesim pie balsošanas.

(Balsojuma rezultātus un citu informāciju sk. protokolā)

6.1. EK un ASV valdības zinātniskās un tehnoloģiskās sadarbības nolīguma pagarināšana (A6-0006/2009, Angelika Niebler) (balsošana)**6.2. EK un Krievijas Nolīguma par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā atjaunošana (A6-0005/2009, Angelika Niebler) (balsošana)****6.3. Neskartās teritorijas Eiropā (A6-0478/2008, Gyula Hegyi) (balsošana)**

- Pirms balsošanas:

Gyula Hegyi, referents. – Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā to, ka šis punkts plenārsēdes debatēs netika izskatīts un nebija iespējams iesniegt grozījumus pēc balsojuma Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā, jums jāuzticas referentam — man — vai jānoraida visa rezolūcija. Pēc manām domām tā nav laba sistēma, bet pašreizējs instruments.

Jebkurā gadījumā tuvā nākotnē vajadzētu no jauna apspriest daudzus *Natura 2000* direktīvu aspektus, un cerams, ka tiesību akts attieksies arī uz tuksnešainiem apgabaliem, dodot iespēju nākamajam sasaukumam turpināt darbu pie šī jaukā temata. Es ceru, ka mana rezolūcija kļūs par pamatu turpmākiem likumdošanas pasākumiem, dodot iespēju deputātiem turpmāk to pilnveidot.

6.4. Pieprasījums atcelt deputāta Miloslav Ransdorf imunitāti (A6-0008/2009, Aloyzas Sakalas) (balsošana)**6.5. Programma vispārējās nozīmes un darījumu aviācijas ilgtspējīgai nākotnei (A6-0501/2008, Luís Queiró) (balsošana)****6.6. Publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā: inovāciju veicināšana ilgtspējīgu kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanai Eiropā (A6-0018/2009, Malcolm Harbour) (balsošana)****6.7. Otrais stratēģiskais pārskats enerģētikas jomā (A6-0013/2009, Anne Laperrouze) (balsošana)****6.8. Nediskriminācija, kas pamatojas uz dzimumu un paaudžu solidaritāti (A6-0492/2008, Anna Záborská) (balsošana)**

- Pirms balsošanas:

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izteikt nelielu valodniecisku un varbūt semantisku piezīmi.

(PL) A punktā ir šāds formulējums „...atzīstot 21. gadsimta ģimenes modeļu dažādību..”, kas citās valodās iztulkots šādi: „...a także uznając różnorodność wzorców rodziny..” „...en reconnaissant la diversité de schémas familiaux..” „...Anerkennung der Vielfalt der Familienmodels..”. Ja tas jāsaprot kā dažādības, arī viendzimuma ģimenes modeļa akceptēšana, ja tas ir tas, ko *Záborská* kundze patiešām domāja, tad es balsošu pret to. Es lūdzu paskaidrot,

vai tas vienkārši nozīmē, ka ziņojumā tiek pieminēts, ka šādi modeļi ir novēroti, vai arī ziņojums tos atzīst un akceptē. Mums tas jāsaprot, par ko mēs balsojam.

Anna Záborská, referente. – (SK) Paldies, priekšsēdētāja kungs un Zaleski kungs. Protams, šajā kontekstā mēs atzīstam citus modeļus.

Priekšsēdētājs. – Zaleski kungs, tāpat ir skaidrs — mēs atzīmējam, ka tādi pastāv.

6.9. Bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošana (A6-0012/2009, Roberta Angelilli) (balsošana)

7. Balsojumu skaidrojumi

Balsojumu mutiskie skaidrojumi

- Ziņojums: Gyula Hegyi (A6-0478/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Tuksnesīgs apgabals un tā dažādība ir dāvana un dārgums, par ko cilvēkiem jā rūpējas ne tikai Eiropas Savienībā. Eiropas Savienības centieni būs neefektīvi līdz brīdim, kamēr neapstādīnāsim tropu mežu iznīcināšanu, Āzijas, Āfrikas un Amerikas ūdeņu izsaimniekošanu, kamēr efektīvāk neizglītosim par mūsu kopējo atbildību aizsargāt dabu pret cilvēci visā pasaulē, un šis dokuments, ko arī es šodien atbalstīju, kļūs par kārtējo papīra strēmeli.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ja vēlamies apturēt biodaudzveidības zuduma procesu, kas arvien paātrinās, ir būtiski aizsargāt Eiropas neskartos mežus un ūdens resursus. Lai mūsu kopējie pasākumi būtu efektīvi, ir būtiski, pirmkārt, izstrādāt skaidras neskarto teritoriju definīcijas un norādīt šo teritoriju precīzu izvietojumu Kopienas kartē.

Ir arī būtiski izstrādāt stratēģiju, kuras pamatā ir ekspertu risku analīze un procesi, kas degradē neskartās teritorijas. Tas jo īpaši attiecas uz invazīvu svešzemju sugu konkurenci ar vietējām sugām un arī uz nepārtraukto klimata pārmaiņu ietekmi.

Vēl viens svarīgs jautājums ir tūrisms tā plašākajā nozīmē. Es jo īpaši uzveru tāda tūrisma ietekmi, kas nav ilgtspējīgs vai ir patiešām agresīvs. Ja grasāmies palielināt Kopienas iedzīvotāju informētību par šiem jautājumiem, ir svarīgi veikt informatīvas kampaņas, piešķirt vietējās pārvaldes iestādēm līdzekļus un atbalstīt iedzīvotāju iniciatīvas.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izteikt atzinību Gyula Hegyi par viņa dokumentu un pamatīgo pētījumu.

Šajā globālā pārmaiņu un vides problēmu laikā ir skaidrs, ka mums jārisina Eiropas neskarto teritoriju jautājums. Es uzskatu, ka ir svarīgi saskaņot stratēģiju mūsu vērtīgo neskarto zemju aizsardzībai un atjaunošanai. Mēs esam atbildīgi pret dabu par pienācīgu zemes izmantošanu.

Manā valstī, Slovēnijā, mizgraužu skaita palielināšanās lika valsts parku dienestam Augstajos Tatros izmantot pesticīdus šo kukaiņu postošās dabas apkarošanai. Tomēr šajos pesticīdos ir ķīmiskais cipermetrīns, kas bieži iznīcina veselīgo veģētāciju un nopietni apdraud reģiona cilvēkus un dzīvniekus.

Tieši tāpat kā mums jāatrod labāks risinājums šai dramatiskajam insektu skaita pieaugumam Slovēnijā, ir svarīgi visā Eiropā rast iespēju efektīvi aizsargāt mūsu dabiskās un neskartās zemes. Es mudīnu Eiropas Parlamentu rīkoties atbildīgi un ātri, lai aizsargātu atlikušās neskartās teritorijas.

- Ziņojums: Malcolm Harbour (A6-0018/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es ar prieku atbalstu ziņojumu par publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā, jo tas ievērojami samazina risku attiecībā uz ieguldījumiem jaunievedumos. Šis aspekts ir jo īpaši svarīgs ekonomikas lejupslīdes laikā. Veismīgi publiskie iepirkumi pirmskomercializācijas posmā dos iespēju valsts iestādēm sadarboties, izstrādājot jaunus produktus, lai uzlabotu valsts dienestu kvalitāti. Mēs uzskatām, ka tas palielinās mazo un vidējo uzņēmumu interesi ierosināt novatoriskus risinājumus, lai uzlabotu sabiedriskā transporta, veselības aprūpes kvalitāti, samazinātu enerģijas patēriņu valsts ēkās un aizsargātu iedzīvotājus no drošības draudiem, nepārkāpjot viņu privātumu. Šī jaunā pieeja palīdzēs Eiropas valsts sektoram atrisināt būtiskus sabiedriskus uzdevumus bez valsts palīdzības,

vienlaicīgi palielinot Eiropas uzņēmumu inovāciju potenciālu. Ar šo ziņojumu mēs esam raidījuši Eiropas Komisijai spēcīgu signālu pasteigties un veikt konkrētas izmaiņas tiesību aktos.

- Ziņojums: Anne Laperrouze (A6-0013/2009)

Jan Březina (PPE-DE). - (CS) Priekšsēdētāja kungs, pašreiz es vēlos izteikt savu viedokli par gāzes ražošanas un pārvades sistēmu nošķiršanu saistībā ar pieņemtajiem tiesību aktiem. Ierosinātā sertifikācijas procedūra trešajām valstīm šķiet pamatots risinājums. Šī ir pirmā reize, kad ES vērš uzmanību enerģijas drošībai gāzes tirgus kontekstā. Reaģējot uz gāzes krīzi, ko piedzīvojam, ir arī būtiski paātrināt no Krievijas neatkarīgu un alternatīvu gāzes cauruļvadu būvniecību uz Eiropu. Galvenie infrastruktūras projekti, piemēram, *Nabucco* gāzes cauruļvads, kas savienos Kaspijas jūras reģionu ar Eiropu, tiek veikti bez liela mēroga vertikāli integrētiem uzņēmumiem un viņu ieguldījumiem. Tomēr šādu projektu diez vai būs daudz, ja pastāvēs nošķiršanas un tāpēc arī novājināta ekonomiskā stāvokļa risks. Parlaments varētu to risināt, nosakot izņēmumus nošķiršanā jaunajai infrastruktūrai līdz brīdim, kad ieguldījumi sāk dot peļņu. Es nezinu, vai mēs esam izmantojuši visas mums pieejamās iespējas šajā saistībā.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, kopējā enerģētikas politika pašreiz ir viens no lielākajiem izaicinājumiem, ar ko saskaras Eiropas Savienība. Mūsu reakcijas pamatā jābūt solidaritātei.

Mēs visi zinām, ka Krievija ir viens no mūsu svarīgākajiem un arī sarežģītākajiem tirdzniecības partneriem. Tas, ka Krievija ir mūsu galvenā gāzes piegādātāja, tomēr nevar nozīmēt to, ka pret to īpaši jāattiecas. Referents ierosina atslābināt Eiropas Savienības politiku attiecībā uz Krievijas Federāciju. Es uzskatu, ka mums jāīsteno godīga, bet stingra politika attiecībā uz tirdzniecības partneri, kas izmanto enerģijas izejvielas kā ieroci, ar kuru izdarīt politisku spiedienu.

Tika uzsvērts, ka enerģijas avotu dažādošana ir viens no pamatjautājumiem, kas radīs enerģijas drošības jomā. Viens no risinājumiem būtu atbrīvoties no atkarības no Krievijas izejvielām. *Nabucco* cauruļvada būvniecība un citu enerģijas avotu izmantošana ir soli šajā virzienā.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs, jau atkal mēs esam sapulcējušies šajā Parlamentā ar saviem zaļajiem mandātiem, un runātāji cits par citu augstāk ir izvirzījuši nereālus mērķus saistībā ar enerģiju tikai no atjaunojamiem avotiem un mērķus attiecībā uz CO₂ izmešu samazināšanu — viss ar domu, ka mēs ar saviem vārgajiem, bet vērtīgajiem centieniem izglābsim šo planētu.

Jā, mums vajadzētu izmantot un veicināt ilgtspējīgus enerģijas avotus, bet tas, ko vairums uzskata par dogmu, neņemot vērā izmaksas vai dzīvotspēju, jāpielāgo īstenībai, arī tam, ka klimata pārmaiņas nav jaunas, bet cikliskas, īstenībai, ka, kamēr mēs sev izvīzām šos uzdevumus, ražotāji arvien vairāk pārceļas uz turieni, kur šādi ierobežojumi nepastāv. Reiz mums būs jāatbild par mūsu pašu mērķiem — jomā, kurā ES ir pārāka.

Johannes Lebech (ALDE). - (DA) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par *Laperrouze* kundzes ziņojumu, bet arī balsoju par vairākiem labojumiem, kas visi apšaubā atomenerģiju kā nākotnes enerģijas avotu. Tie tika noraidīti. Bet, balsojot par ziņojumu kopumā, es atbalstu ziņojuma daudzos labos elementus, bet arī apzinos, ka vairums uzskata atomenerģiju par daļu no Eiropas oglekli nesaturošās enerģijas kopuma.

Tomēr es uzskatu, ka tas nav risinājums nākotnei. Risinājums nākotnei ir ļoti lieli ieguldījumi atjaunojamā enerģijā un tās attīstīšana.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Es piekritu Otrā Eiropas stratēģiskā pārskata enerģētikas jomā noteikumiem, bet arī vēlos minēt dažus gāzes krīzes aspektus. Pašreizējā gāzes krīze starp Ukrainu un Krieviju, kas diemžēl nav pirmā, ietekmējusi 15 Centrāleiropas un Balkānu valstis. Es neesmu redzējusi skaitļus, kas atspoguļo šo valstu ekonomikas zaudējumus, bet es vēlos uzsvērt morālos un būtiskos zaudējumus. Kā lai ES iedzīvotāji jūtas situācijā, kad Ukrainas un Krievijas konflikts, kas neapšaubāmi bija politisks, sagrauj ES ekonomiku, enerģijas drošību, politisko stabilitāti, un ES valstis nespēj veikt nekādus pasākumus? Es atsaucos uz Slovērijas un Bulgārijas nodomu atsākt to drošo atomelektrostaciju darbību, kas tika slēgtas, un ko atbalsta daudzi Parlamenta deputāti. Kad debatējam par ES tiesību aktiem, arī enerģētikas jomā, mēs uzsveram, ka vissvarīgākais ir patērētājs, citiem vārdiem sakot, nespeciālists. Kad pievērsīsim uzmanību nespeciālistam — Eiropas Savienības iedzīvotājam?

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, maniem kolēģiem mērķis līdz 2050. gadam par 95 % samazināt oglekļa izmešus var šķist galējs, bet, ja mēs, tāpat kā es, pieņemsim salīdzinošos novērtējumus, kā atspoguļoja beidzamais Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) ziņojums, šāds samazinājums būs vajadzīgs, ja ņemam vērā, ka globālā sasilšana pieaug par 2°C.

Otrkārt, ņemot vērā, ka es balsoju pret vairākiem grozījumiem attiecībā uz atomenerģiju, jo esmu nobažījiesies par kodola šķelšanos, es neiebilstu pret atsaukšanos uz pētījumiem par drošības jautājumiem vai atomenerģijas jauno paaudzi. Tāpat kā daudzi es vēroju un vēlos uzzināt, vai kodolu šķelšanās jebkad kļūs par īstenību.

Treškārt, es vēlos pieminēt savas bažas attiecībā uz Īrijas situāciju un nepietiekami pārredzamo un patieso mūsu elektrosistēmas īpašuma sadalīšanu, kas visvairāk attur citu ražotājus no ieguldījumu veikšanas, jo īpaši izmantojot alternatīvu kurināmo, līdz ar to ģīriem ir vislielākās elektrības izmaksas Eiropā.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, jautājumu par Īrijas augstajām elektrības izmaksām risina mūsu bijušais kolēģis *Simon Coveney*, un mēs ceram, ka viņam izdosies to atrisināt.

Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā aplūkoti tādi nopietni jautājumi, kā enerģijas efektivitāte un enerģijas drošība attiecībā uz klimata pārmaiņu dienaskārtību. Es tāpat kā daudzi cilvēki Īrijā esmu nobažījiesies par atomenerģiju, bet uzskatu, ka mums jāapzinās, ka tad, kad savienotājlīnijas būs pieejamas un darbosies, visticamāk, mēs izmantosim enerģiju, ko ražos atomenerģijas nozare. Tāpēc mums vajadzīgs pētījums par kodolkritumu drošu apglabāšanu un par jaunām tehnoloģijām šajā jomā, lai veicinātu to drošumu.

Ja iepriekšminētais netiek veikts, manas bažas saglabājas, un tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu. Man jo īpaši žēl, ka tika noraidīts grozījums Nr. 37, un, manuprāt, tajā patiesi bija atspoguļotas daudzu Parlamenta deputātu bažas.

- Ziņojums: **Luís Queiró (A6-0501/2008)**

Nirj Deva (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es ar prieku atbalstīju *Luís Queiró* kunga ziņojumu par mazo lidostu proporcionalitāti un subsidiaritāti. Mēs ES vienmēr esam centušies piemērot „viens der visiem” politiku, bet ES jāapzinās, ka katrai dalībvalstij un vietējiem apstākļiem vajadzīgs atšķirīgs risinājums. *Queiró* kungs ziņojumā ir pilnībā pievērsies šai problēmai.

Ir mazas un vidējas lidostas, un ir lieli starptautiski centri. Mēs nevēlamies, lai Eiropas Savienībai būtu milzīga lidostu struktūra. Šajā ziņojumā mēs esam panākuši pareizo līdzsvaru, un šādā veidā mums jāaplūko turpmākā infrastruktūra. Šis ir viens no iemesliem, kādēļ manā vēlēšanu apgabalā Anglijas dienvidaustrumos es patiešām ļoti nevēlos atbalstīt trešā starta ceļu būvniecību Hītrovās lidostā, jo mēs varētu pilnveidot struktūru Kentas pilsētai tās jaunajā lidostā Temzas upes grīvā.

- Ziņojums: **Anna Záborská (A6-0492/2008)**

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Praksē var šķist, ka 45. panta 2. punktā paredzētā procedūrai ir nopietni trūkumi. Neņemot vērā to, ka neviens cits, tikai referente debatēs var apspriest šo tematu plenārsēdē, tas par atņem referentei iespēju apspriest atsevišķus problemātiskus priekšlikumus ziņojuma grozījumus.

Es nebalsoju par zaļo grupas iesniegto priekšlikumu grozījumiem, jo divos punktos jaunajā redakcijā ir paredzēta atkāpe no Čehijas prezidentūras priekšlikuma. Tomēr, ņemot vērā to, ka šī nav Padomes kopējā nostāja, šādi ieteikumi ir pārāgri un bieži neproduktīvi.

Ja darba dzīve ir jāsavieno ar ģimenes dzīvi, profesionālajai karjerai jābūt līdzvērtīgai ar neienesīgu nodarbošanos, kas tiek veikta paaudžu solidaritātes kontekstā. Esmu pārliecināta, ka ziņojums sniedz jaunu stimulu, lai novērstu daudzējādo diskrimināciju, ar ko saskaras sievietes un vīrieši, kas nolemj rūpēties par saviem tuvākajiem un dārgākajiem.

Es vēlos uzsvērt referentes *Anna Záborská* paveikto darbu, bet man žēl, ka procedūras procesu dēļ mēs nebalsojam par viņas ziņojuma projektu.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es distancējos no tikko izvirzītajiem grozījumiem *A. Záborská* ziņojumā par nediskrimināciju, kas pamatojas uz dzimumu un paaudžu solidaritāti. Nobriedušai Eiropas sabiedrībai jānācās attiekties pret pilna laika bērnu un citu apgādājamo aprūpi kā pilnībā vērtīgu alternatīvu profesionālajai dzīvei. Zaļo priekšlikums, kas oponentē šai Čehijas prezidentūras pieejai un sauc to par reakcionāru, manuprāt, ir maldīgs un nenobriedis, lai gan Parlamenta deputāti diemžēl ir nobalsojuši par to. Tā ne mazākā mērā nav reakcionāra sievietes lomas pazemināšana līdz vīrietim pakļautas būtnes līmenim, tas ir veids, kā rehabilitēt ģimeni sabiedrībā, piešķirot vienādas tiesības arī vīriešiem. Šodien arī vīrieši ir tie, kas stumj bērnu ratiņus un rūpējas par bērniem slimnīcā. Šie vīrieši un sievietes velta daļu savas dzīves bērnu aprūpei vai saviem nespējīgajiem vecākiem, veicot sabiedriski svarīgu darbu, ko turpmāk nedrīkst uzskatīt par mazvērtīgāku nodarbošanos. Es atbalstu to, ka Čehijas prezidentūra šo pieeju ir noteikusi par prioritāru. Mums jārada apstākļi, kuros sieviete vai vīrietis, kas veic šo darbu, netiek diskriminēti darba tirgū

un viņiem ir iespēja izmantot vairākas iespējas, lai līdzsvarotu darba un ģimenes dzīvi saskaņā ar elastdrošības principiem. Mums jāstiprina vecāku stāvoklis un attiecīgi arī paaudžu elastdrošība, tā vietā, lai to vājinātu ar darba tiesību aktu nosacījumiem. Pagājušā gadsimta aizspriedumi ir atkarīgi no demogrāfiskās krīzes. A. *Záborská* ziņojums bija solis pareizajā virzienā, un es iebilstu pret grozīto redakciju, kas tika pieņemta.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (CS) Arī es vēlos izteikt pilnu atbalstu *Záborská* kundzei, kas iesniegusi patstāvīgu ziņojumu, kurā patiešām aplūkota un uzsvēta vajadzība pēc paaudžu solidaritātes starp atsevišķiem ģimenes locekļiem. Jautājums nav tikai par rūpēm par jaunāko paaudzi, ģimenes jaunpienācējiem. Daudzos gadījumos mums arī jārisina problēma attiecībā uz tās pašas ģimenes vecākajiem locekļiem.

Es uzskatu, ka Čehijas prezidentūra ir pienācīgi sapratusi pašreizējās demogrāfiskās situācijas steidzamību — un šajā saistībā jāapsver arī ekonomiskie ieguvumi — un es noraidu zaļo nostāju, kas nepareizi iesnieguši priekšlikumu grozījumam, kas mazina šī pareizā nodoma vērtību. Es pilnībā atbalstu A. *Záborská* ziņojumu.

Balsojuma laikā par gala ziņojumu mana balsošanas iekārta nedarbojās. Es atbalstīju *Záborská* kundzes nostāju.

Ivo Strejček (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, paldies jums par pacietību un iecietību. Es vēlos izmantot iespēju, lai izskaidrotu, kāpēc balsoju pret zaļajiem un viņu grozījumu. Es nevēlos balsot pret Čehijas prezidentūru.

Pirmkārt, Čehijas prezidentūra neaicina mainīt tā sauktos Barselonas mērķus, bet uzsākt debātes par iespējamu un stabilu mērķu pārskatīšanu. Otrkārt, ir acīmredzams, ka ir dažādi sociāli, kultūras un ekonomiski apstākļi, kas var traucēt Barselonas mērķu sasniegšanu gan kopumā, gan Eiropas Savienībā. Treškārt, ziņojumā nav ņemti vērā papildu faktori, piemēram, katras ģimenes brīvība, kā arī bērnu intereses. Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais punkts ir tāds, ka ir sarežģīti arī sasniegt Barselonas mērķus, jo bērnu aprūpe gluži pamatoti ir valstu valdību pārziņā.

Philip Claeys (NI). – (NL) Arī es balsoju par A. *Záborská* ziņojumu, jo tas kopumā bija objektīvs ziņojums, kas neieslīgst tradicionālajās, politiski pareizajās klišejās attiecībā uz tādiem jautājumiem kā diskriminācija vai to, kas ar to domāts.

Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas iesniegtais grozījums, pret kuru es balsoju, patiesībā ir pilnībā anulējis ziņojumu, un tajā ir vairāki ļoti apšaubāmi elementi, arī uzbrukums Čehijas prezidentūrai un nepelnītais apgalvojums, ka bērnu audzināšana mājās nostiprinātu ģimenes lomu. Tas ir jo īpaši vājais arguments, bet acīmredzot jebkurš līdzeklis ir gana labs, lai uzturētu debātes un sniegtu patiesus argumentus tādā jautājumā kā samaksa mājās paliekošiem vecākiem.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par *Záborská* kundzes ziņojumu, jo īpaši tāpēc, ka tajā tika novērtēts sieviešu veiktais darbs mājās. Darbs, kas saistīts ar barošanu, aprūpi, izglītošanu un apmācību pienācīgi jānovērtē. Jo, ja šāds darbs tiek veikts ārpus mājām, to atzīst un iekļauj IKP aprēķinā. *Gary Becker*, Nobela prēmijas ieguvējs, norāda uz to, cik svarīgs ir to cilvēku ieguldījums visas sabiedrības tautsaimniecības attīstībā, kuri veic mājas darbus. Attiecībā uz ģimenes definīciju poļu valodā šis termins attiecas uz savienību, kas spēj radīt bērnus, un tāpēc neattiecas uz viendzimuma savienībām.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par A. *Záborská* ziņojumu, pret kuru zaļie iebilda un par to uzsāka alternatīvu apspriešanos. Es uzskatu, ka mums Eiropā, pamatojoties uz mūsu kopienas vērtību kopumu, jānodrošina tas, lai jo īpaši tām sievietēm, kas plāno kļūt par mātēm, ir tiesības izvēlēties, vai pilnībā pārtraukt strādāt, vai pēc dzemdībām strādāt pusslodzi, lai rūpētos par bērnu. Man ļoti laimējās, ka manai mātei bija šāda iespēja, un man jāatzīst, ka es no tā guvu priekšrocības.

Ja manai mātei nāktos šķirties pēc divdesmit gadu ilgas laulības, viņa nonāktu sarežģītā situācijā, jo viņa nesaņemtu nekādu sociālo nodrošinājumu, jo īpaši vecumdienās. Es jau četrdesmit gadus cīnos, lai nodrošinātu to, ka sievietes, kas nolemj vēltīt sevi ģimenei un bērniem, netiktu diskriminētas un nevainotu sevi par šo izvēli. Es nevaru balsot par ideoloģiju, kas vēlas uzticēt bērnus un pieaugušos valstij no šūpuļa līdz kapam.

Man žēl, ka Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojums tika noraidīts. To deputātu vairums, kas nobalsoja pret to, izdarīja lača pakalpojumu sievietēm, ģimenei un sabiedrībai.

Nirj Deva (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, esmu ļoti pateicīgs *Anna Záborská* par šī ziņojuma izstrādāšanu. Lai gan manai grupai bija daži iebildumi pret to, es uzskatu, ka viņa aplūkojusi tādu jautājumu, kas ir ļoti svarīgs ES.

ES iedzīvotāju skaits krasi samazinās. Sieviešu darbs bērnu audzināšanā daudzās dalībvalstīs netiek uzskatīts par ieguldījumu valsts IKP. Sievietes un mātes ir mūsu sabiedrības darba dzīves neatņemama sastāvdaļa, un manā vēlēšanu apgabalā Anglijas dienvidaustrumos ir miljoniem māšu, kas aprūpē bērnus. Viņu ieguldījums Lielbritānijas IKP un mana reģiona labklājībā ir ļoti būtisks mūsu valstij.

Šis ziņojums, manuprāt, pirmo reizi Eiropas Savienībā atzīst šo ieguldījumu. Mums jāiedrošina Parlaments turpmāk aplūkot šos jautājumus tehniskos sīkumos, lai panāktu vienlīdzību un solidaritāti staro dzimumiem.

- Ziņojums: Roberta Angelilli (A6-0012/2009)

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs, šodien mēs debatējam un apraudam bērnu seksuālās izmantošanas postu. Gandrīz katrs runātājs šajās debatēs pienācīgi nosodīja pedofilu rīcību un bērnu ļaunprātīgu izmantošanu pornogrāfijā. Tāpat daudzu dusmas izraisīja arī interneta ļaunprātīga izmantošana.

Tomēr esmu vīlies, ka, neņemot vērā šādu vienprātību, vairākas dalībvalstis nav panākušas tādu pašu kriminālatbildības pakāpi attiecībā uz bērnu ļaunprātīgu izmantošanu. Uzmāksnās, seksuālā izmantošana un bērnu pornogrāfija nav pieļaujama nekur ES, un mēs nedrīkstam būt iecietīgi šajā jautājumā. Klusēšana ir pedofilijas labākais draugs. Mēs to esam pieredzējuši baznīcās, ģimenēs un kopienās gadījumos, kad tā tika ignorēta, izraisot dažus no tiem skandāliem, par kuriem ir dzirdēts vairākas dalībvalstīs.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, es ar prieku tikko atbalstīju ziņojumu, bet vēlos pie saviem iepriekšējiem komentāriem piebilst to, ka septiņas valstis vēl nav pievienojušās Eiropas Padomes Konvencijai vai Apvienoto Nāciju fakultatīvajam protokolam, kurā ir moderni instrumenti bērnu tirdzniecības, prostitūcijas un pornogrāfijas apkarošanai. Tas diemžēl attiecas arī uz manu valsti — Čehijas Republiku, kas, protams, vēlas to apkarot efektīvāk, bet ilgu laiku risina jautājumu par juridisko personu kriminālatbildības iestrādāšanu savos tiesības aktos. Tās, protams, ir juridiskas personas, kas organizē bērnu tirdzniecību un no tā gūst lielu peļņu. Tāpēc es aicinu Čehijas prezidentūru nodrošināt to, ka šī iekšzemes problēma tiek atrisināta un tā kļūst par piemēru pārējām ES dalībvalstīm.

Balsojumu rakstiskie skaidrojumi

- Ziņojums: Angelika Niebler (A6-0006/2009)

David Casa (PPE-DE), rakstiski. – Šādas vienošanās ir būtiskas, stiprinot Eiropas Savienības saites ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Ņemot vērā, ka arvien pieaug konkurence no jaunajiem tirgiem, ir ļoti būtiski risināt šo situāciju, un, manuprāt, šis ziņojums pauž šo domu.

Cālin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Niebler kundzes ziņojumu, jo EK un ASV zinātniskā un tehnoloģiskā sadarbība ir ļoti nepieciešama. Šis transatlantiskais nolīgums gan ASV, gan Eiropas Kopienai dos iespēju gūt abpusēju labumu no zinātnes un tehnikas sasniegumiem, kas panākti ar īpašo pētniecības programmu palīdzību. Tas ļaus apmainīties ar konkrētām zināšanām un prasmēm, kas savukārt dos labumu zinātnes aprindām, uzņēmumiem un vienkāršajiem iedzīvotājiem. Es vēlos uzsvērt, ka ASV ir pasaules līderis zinātnes un tehnoloģiju jomā.

Mums ir jāievēro, ka šī nolīguma pamatprincipi ir savstarpējs izdevīgums; tas veicina abpusējas iespējas izmantot sadarbības pasākumus, piemēram, koordinētus uzaicinājumus iesniegt kopīgus projektus, abpusēju iespēju piedalīties programmās un pasākumos. Aktīvi tiek veicināti arī principi, kas atbalsta intelektuālā īpašuma efektīvu aizsardzību un intelektuālā īpašuma tiesību vienlīdzīgu sadali. Priekšlikumā paredzēti arī Eiropas Savienības ekspertu un amatpersonu komandējumi un darbsemināri, semināri un sanāksmes, ko organizēs Eiropas Kopienā un Amerikas Savienotajās Valstīs.

Es ceru, ka šis nolīgums arī palīdzēs veiksmīgi īstenot Lisabonas stratēģiju, kuras mērķis ir radīt uz zināšanām balstītu Eiropu. Pēc Eiropas Tehnoloģiju institūta dibināšanas šī transatlantiskā sadarbība zinātnes un tehnoloģiju jomā radīs jaunas iespējas.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Niebler kundze ir iesniegusi ziņojumu par EK un ASV nolīguma trešo pagarināšanu, kas atbilst Padomes lēmumam par EK un ASV valdības zinātniskās un tehnoloģiskās sadarbības nolīguma pagarināšanu. Es ļoti priecājos atbalstīt šo nolīgumu, jo tas ir savstarpēji izdevīgs nolīgums, kas veicina zinātnes un tehnoloģiju progresu.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), rakstiski. – Nav šaubu, ka EK un ASV zinātniskās un tehnoloģiskās sadarbības nolīguma pagarināšanai ir pozitīva ietekme uz pētniecību Eiropā. Lielais balsu skaits to pierāda.

Tomēr atkal un atkal pieredze pierāda, ka visauglīgākā zinātniskā sadarbība tiek panākta, kad divi pētnieki no divām iestādēm sadarbojas, īstenojot kopīgi izveidotu un finansētu projektu. Tādēļ, lai sniegtu lielāku atbalstu zinātniskajai sadarbībai ar ASV, es aicinu Komisiju noteikt vienkāršus, uz projektiem vērstus finanšu instrumentus kopējām izpētes dotācijām ASV un ES pētniekiem. Es atzinīgi vērtētu precīzu skaidrojumu nolīgumā par tādu jomu ietveršanu, kā biomedicīna, nanotehnoloģijas un kosmosa pētniecība. Es arī vēlos šajā nolīgumā iekļaut citas augsto tehnoloģiju nozares, piemēram, cilmes šūnu izpēti. Faktam, ka dažas izpētes jomas izraisa ētiska rakstura jautājumus, vajadzētu veicināt kopējas nostādes izveidošanu par šiem jautājumiem, nevis likt šķēršļus kopējam zinātnes progresam.

Īpaši pateicoties Eiropas Pētniecības padomes dotācijām, ES ir kļuvusi ļoti pievilcīga Amerikas pētniekiem. Tagad ES ir instrumenti, kā panākt lielāku un ilgstošāku iebraucošo zinātnieku mobilitāti, un tai ir jārikojas tā, lai ES piesaistītu intelektuālo darbaspēku.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Zinātniskās un tehnoloģiskās sadarbības nolīguma pagarināšana ar ASV apstiprina nepieciešamību pēc sadarbības un savstarpēji izdevīgas apmaiņas starp ES un ASV pētniecības un inovāciju augsto tehnoloģiju nozarēs.

Kosmosa un drošības jomu iekļaušana šajā nolīgumā iezīmē svarīgu soli virzienā uz valstu attiecību stiprināšanu, kas ir PPE-DE grupas prioritārs mērķis. Šai sadarbībai arī jāietver civilās un militārās sadarbības veidi kopīgu interešu jomās, kā arī pavisam jaunās jomās, piemēram, jaunās kosmosa tehnoloģijās, nanotehnoloģijās un pētījumos aizsardzības nozarē.

Es patiešām ticu, ka šī sadarbība palīdzēs panākt augstākus darba rezultātus starptautiskajās kosmosa stacijās, kā arī tādā jutīgā jomā kā komunikāciju satelīti. Turklāt es uzskatu, ka sadarbība ar trešajām pusēm, īpaši Krieviju, ir svarīga galvenokārt tāda veida projektos kā *GPS*, *Glonass*, *Galileo*.

Visām iesaistītajām pusēm ir jāgūst labums no vērtīgajiem rezultātiem, ko kāda no pusēm ir ieguvusi civilajā jomā vai militārajā jomā — militārajā jomā iegūtos rezultātus attiecībā uz drošību un aizsardzību, kurām mūsdienu pasaulē pievērsta galvenā uzmanība, izmanto civilajā jomā. Dalīšanās veiksmē ne tikai pierāda savstarpēju uzticību un partnerību, bet arī nodrošina, ka šos rezultātus neizmantos nekam citam, kā vien cilvēces labumam.

Mairead McGuinness (PPE-DE), rakstiski. – Es vēlos, lai jūs ieprotokolējat, ka es atbalstu šo ziņojumu par EK un ASV valdības zinātniskās un tehnoloģiskās sadarbības nolīguma pagarināšanu.

Mana balsošanas ierīce nedarbojas, un es vēlos, lai jūs ieprotokolējat, ka es atbalstu šo ziņojumu.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), rakstiski. – (DE) Es balsoju pret *Angelika Niebler* ziņojumu par EK un ASV valdības zinātniskās un tehnoloģiskās sadarbības nolīguma pagarināšanu (A6-0006/2009).

Pagarināšanai iesniegtā nolīguma saturs atšķiras no iepriekšējā nolīguma, jo ir pievienotas jaunas sadaļas par kosmosa pētniecību un pētniecību drošības jomā. Tā kā gan ASV, gan ES noteikti plāno izmantot kosmosu militāriem mērķiem un tā kā tās definē drošību galvenokārt ar militāriem terminiem, tad ir jāizdara secinājums, ka sadarbības nolīgums kalpos arī militāriem mērķiem.

Sadarbība zinātnes un pētniecības jomā ir ļoti svarīga. Tomēr tā ir jāizmanto civiliem mērķiem. Es esmu pret jebkādu tās izmantošanu militāriem mērķiem.

Lydie Polfer (ALDE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo ziņojumu, kas ierosina pagarināt 1997. gada decembra nolīgumu, kurš pirmo reizi tika pagarināts 2003. gadā, un atļaus abām pusēm turpināt, uzlabot un pastiprināt zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību kopējās interesēs.

Šī sadarbība sniegs savstarpēju labumu no zinātniskā un tehnoloģiskā progresa sasniegumiem attiecīgajās izpētes programmās. Zināšanas arī tiks nodotas tālāk, tādējādi sniedzot labumu mūsu uzņēmumiem un pilsoņiem.

Šī sadarbība ir daļa no Eiropas politikas tehniskās pētniecības un attīstības jomā, par kuru ir izstrādāti tik daudz Eiropas tiesību aktu. Tā mums ļaus stiprināt Eiropas rūpniecības zinātnisko un tehnoloģisko pamatu un veicināt tās lielāku starptautisko konkurētspēju.

Zuzana Roithová (PPE-DE), rakstiski. – (CS) Šodien es nebalsoju par šo ziņojumu par EK un ASV valdības zinātniskās un tehnoloģiskās sadarbības nolīguma pagarināšanu par spīti tam, ka ES un ASV ieguldījumi šajā jomā ir vieni no lielākajiem pasaulē, un daudzi savstarpēji saistīti zinātniskie institūti nosaka zinātnes un tehnoloģisko progresu pasaulē un veicina vairāku globālu problēmu risināšanu. Taču ilgtermiņā es izsaku

kritiku par Komisijas un Padomes nevēlēšanos panākt vienošanos ar ASV par kopējiem ētikas principiem zinātnes un pētniecības jomā. Mani uztrauc, ka arī šajā nolīgumā nav šādu nosacījumu. Tā ir bezatbildība pret cilvēci un necieņa pret tiem zinātniekiem, kas brīvprātīgi ievēro īpašus ētikas principus, kamēr citi ne. Īpaši tas attiecas uz biotehnoloģijām.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par *Niebler* kundzes ziņojumu par EK un ASV valdības zinātniskās un tehnoloģiskās sadarbības nolīguma pagarināšanu. Zinātniskās un tehnoloģiskās sadarbības nolīgums stājās spēkā mazliet vairāk nekā pirms desmit gadiem un jau vienu reizi bija pagarināts — pēc pirmajiem pieciem gadiem. Es pilnībā piekrītu, ka nolīgums ir jāpagarina atkal, lai tas turpinātu veicināt zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību ar ASV kopējās prioritārās jomās, kas abām pusēm sniedz sociālus un ekonomiskus labumus.

Es arī esmu apmierināts, ka nolīguma nosacījumi īstenībā ir identiski tiem nosacījumiem, kas tika parakstīti iepriekš, izņemot dažus tehniskus grozījumus. Visbeidzot, es atbalstu kosmosa izpētes un drošības jomas pievienošanu ES un ASV nolīgumam.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu par Padomes lēmuma priekšlikumu par EK un ASV valdības zinātniskās un tehnoloģiskās sadarbības nolīguma pagarināšanu, jo es uzskatu, ka jebkāda zinātniskā sadarbība var radīt jaunus atklājumus, kas, savukārt, var veicināt cilvēces attīstību un evolūciju. Ņemot vērā, ka ASV ir viens no lielākajiem pasaules vadošajiem spēkiem zinātniskās izpētes jomā, es uzskatu, ka zinātniskās sadarbības pagarināšana ar šo valsti sniegs labumu ikvienai Eiropas Savienības dalībvalstij.

- Ziņojums: Angelika Niebler (A6-0005/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Nolīguma pagarināšana vēl uz pieciem gadiem sniegs labumu abām pusēm, jo sadarbība starp Krieviju un Eiropas Kopienu zinātnes un tehnoloģiju jomā turpināsies.

Tā kā pagarinātā nolīguma saturs būs identisks tā nolīguma saturam, kura termiņš beidzas 2009. gada 20. februārī, tad nav jēgas turpināt sarunas par šī nolīguma pagarināšanu parastajā veidā.

Ņemot vērā labumu, ko abām pusēm sniegs nolīguma ātra pagarināšana, es ierosinu viena posma procedūru (viena procedūra un viens tiesību akts par parakstīšanu un noslēgšanu). Abas nolīguma puses cenšas nodrošināt nepārtrauktu sadarbību (īpaši īstenojot tādus pasākumus, kuros saskaņā ar sadarbības nolīgumu ir jāpiedalās trešajām pusēm). Es pilnībā piekrītu šim ierosinājumam.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par *Niebler* kundzes ziņojumu, jo EK un Krievijas sadarbība zinātnes un tehnoloģiju jomā ir nepieciešama. Šis transatlantiskais nolīgums gan Krievijai, gan Eiropas Kopienai dos iespēju gūt abpusēju labumu no zinātnes un tehnikas sasniegumiem, kas panākti ar īpašo pētniecības programmu palīdzību.

Šis nolīgums ļaus apmainīties ar konkrētām zināšanām un prasmēm, kas savukārt dos labumu zinātnes aprindām, uzņēmumiem un vienkāršajiem iedzīvotājiem. Es vēlos piebilst, ka šis nolīgums ir pamatots uz tādiem pašiem principiem, kā ES un ASV nolīgums tajās pašās jomās, proti, zinātne un tehnoloģija.

Mums ir jāievēro, ka šī nolīguma pamatprincipi ir savstarpējs izdevīgums; tas veicina abpusējas iespējas izmantot sadarbības pasākumus, piemēram, „koordinētus uzaicinājumus iesniegt kopīgus projektus, abpusēju iespēju piedalīties programmās un pasākumos.”

Aktīvi tiek veicināti principi, kas atbalsta intelektuālā īpašuma efektīvu aizsardzību un intelektuālā īpašuma tiesību taisnīgu sadali. Priekšlikums arī paredz ES ekspertu un ierēdņu misijas, kā arī darba grupu, semināru un sanāksmju organizēšanu Eiropas Kopienā un Krievijā. Šajā Eiropas radošuma un inovāciju gadā cerēsim, ka šis nolīgums vēl vairāk veicinās stratēģisko sadarbību starp ES un Krieviju.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – *Niebler* kundze ir iesniegusi ziņojumu par jau esošā EK un Krievijas nolīguma par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā atjaunošanu. Mierīga Krievijas un ES sadarbība sniedz savstarpēju labumu, veicinot zinātnes un pētniecības attīstību, un es priecājos atbalstīt šo pasākumu.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) EK un Krievijas Nolīguma par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā atjaunošana ir svarīgs pasākums, kas normalizē un stiprina ES un Krievijas Federācijas attiecības, risinot neseno saspīlējumu.

Tomēr nepietiek vienīgi ar sadarbības attiecību normalizēšanu tikai šajās jomās. Vispirms ES un Krievijai ir jāatrod veids, kā stiprināt savas partnerattiecības un sadarbību drošības politikas jomā, galvenokārt enerģētikas drošības politikas jomā. Nesenā gāzes krīze apliecināja nepieciešamību pieņemt nopietnu un vienotu pieeju, risinot jautājumu par Eiropas Savienības atkarību no resursu piegādātājiem.

Tāpat neaizmirsīsim krīzi Gruzijā, kas uz laiku pakļāva riskam visu Eiropas struktūru, kas bija izveidojusies pēc aukstā kara.

Ņemot vērā visas problēmas, ko izraisa globalizācija un krīze pasaulē, Krievija ir svarīgs dalībnieks, ko pārrunu telpā nevar izolēt vai ignorēt. Tomēr Krievijas Federācijai ir jāievēro šie nolīgumi un starptautiskie standarta noteikumi.

Es lūdzu Eiropas Komisiju un Čehijas prezidentūru rast īpašus veidus, kā pēc iespējas ātrāk risināt šīs problēmas savā, Eiropas valstu pilsoņu un trešo valstu partneru (Ukrainas un Moldovas) labā.

Mairead McGuinness (PPE-DE), rakstiski. – Es vēlos, lai jūs ieprotokolējat, ka es atbalstu šo ziņojumu par EK un Krievijas Nolīguma par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā atjaunošanu.

Mana balsošanas ierīce nedarbojas, un es vēlos, lai jūs ieprotokolējat, ka es atbalstu šo ziņojumu.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Es balsoju par EK un Krievijas sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā, jo tā ir nepieciešama, lai veidotu ciešas, stabilas un patiesas kaimiņattiecības ar Krievijas Federāciju. Es uzskatu, ka sadarbība zinātnes un tehnoloģijas jomā ir lielisks veids, kā veidot šādas attiecības. Eiropas Kopiena, tāpat kā Krievija, ir nonākusi pie nozīmīgiem zinātniskiem sasniegumiem, kas var būt savstarpēji izdevīgi abām pusēm. Kopiena noteikti var gūt labumu no šādas sadarbības, realizējot un uzlabojot savus zinātnes un tehnoloģijas projektus. Tomēr es vēlos uzsvērt, ka patiesu kaimiņattiecību veidošanai ir nepieciešama arī otras puses griba un uzticamība.

Dažas pēdējās dienas ir pierādījušas, ka Krievija kā tirdzniecības partneris nav uzticama. Krievijas Federācijas rīcība daudzās Eiropas Savienības valstīs izraisīja gāzes krīzi, un tas radīja tiešus draudus dalībvalstu ekonomikai, kas pierādīja, ka enerģētikas atkarībai no Krievijas piemīt trūkumi. Es ceru, ka labas sadarbības interesēs zinātnes un tehnoloģijas jomā nekas tāds neatkārtosies nākotnē.

Zuzana Roithová (PPE-DE), rakstiski. – (CS) Tieši tāpat kā es balsoju pret nolīgumu ar ASV, es arī balsoju pret EK un Krievijas Nolīguma par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā atjaunošanu. Es tā balsoju tieši tāda paša iemesla dēļ. Mani uztrauc, ka nolīgumā nav punkta, kas nosaka kopējus ētikas principus pētniecībai. Es nožēloju faktu, ka Komisija un Padome nepietiekami novērtē šo svarīgo pētniecības aspektu un pat nemēģina iekļaut šādus noteikumus nolīgumā. It kā tās nezinātu, ka ētikas principi vairāk nekā jebkur citur ir jāievēro zinātnē, kur piesardzība ir tik nepieciešama. Vismaz tajā gadījumā, kad zinātni un pētniecību finansē no valsts līdzekļiem, šādā sadarbības nolīgumā būtu jāietver starptautisks nolīgums par ētikas principu ievērošanu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par *Niebler* kundzes ziņojumu par EK un Krievijas nolīguma par sadarbību zinātnes jomā atjaunošanu. Patiešām ir svarīgi atjaunot nolīgumu, kas tika noslēgts ar Padomju Savienību pirms daudziem gadiem. Eiropas Savienības un Krievijas sadarbībai ir bijuši lieliski rezultāti, jo tās ir apvienojušas spēkus, lai sasniegtu galveno mērķi — vispārējās labklājības uzlabošanu.

Tādēļ es atzinīgi vērtēju *Niebler* kundzes iniciatīvu un uzsveru nepārtrauktības un pastāvības svarīgumu ES un Krievijas diplomātiskajās attiecībās, lai nodrošinātu, ka tiek saglabāts starptautisks ģeopolitiskais līdzsvars.

Peter Skinner (PSE), rakstiski. – Ir vairāki iemesli, kādēļ šis nolīgums stiprina ES iekšējo tirgu un sadarbību standartu jomā, kā arī patērētāju aizsardzības jomā.

Pirmais iemesls ir tāds, ka zinātne ir nozare ar pasaules nozīmi, un sasniegumi, ar kuriem mēs dalāmies, ir ieguldījums cilvēku kopīgajā darbā. Kopīgā darba ieguvumi ir īpaši un vispārēji pozitīvi.

Neatkarīgi no tā, vai transportlīdzekļu nozare cenšas samazināt izplūdes gāzes, vai universitātes veido stratēģiskās attiecības, šī nolīguma veiksmīga virzība ir svarīga.

Arī patērētāji ir netieši labuma guvēji, jo kopā sapulcēto gudrāko prātu atbildes uz mūsu bažīgajiem jautājumiem vieš lielāku uzticību.

Daniel Stroj (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Lai gan var šķīst, ka Padomes lēmuma projekta par nolīguma noslēgšanu (EK un Krievijas Nolīguma par sadarbību zinātnes un tehnoloģijas jomā atjaunošana) pieņemšana ir vienīgi mazsvarīga formalitāte, es tā neuzskatu. Arvien ātrāk kļūst skaidrs, ka Krievijai ir jākļūst par ES stratēģisko partneri, nevis jāsaņem nepārtraukts nosodījums un jāuzskata par bubuli. Tādēļ mums vajadzētu atzinīgi vērtēt ikvienu pasākumu, kas veicina ES un Krievijas sadarbību dažādos līmeņos un dažādos veidos. Sadarbībai ar Krieviju var arī būt ļoti svarīga, nepārprotami pozitīva nozīme pašreizējā smagajā ekonomikas krīzē. Krieviju nevar atdalīt no Eiropas. Krievija atrodas Eiropā, vai nu mums tas patīk, vai ne, un sadarbība ar to drīz var izrādīties vitāli svarīga Eiropai.

- Ziņojums: Gyula Hegyi (A6-0478/2008)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Kad mēs runājam par neskartām teritorijām, patiesībā mēs domājam dabisku vidi, ko cilvēka darbība nav būtiski izmainījusi, citiem vārdiem sakot, neapgūtas teritorijas. Apzīmējumu „neskartas” var attiecināt gan uz sauszemi, gan jūru.

Ir divas atšķirīgas pieejas: viena attiecas uz dabas saglabāšanas koncepciju, bet otra attiecas uz dabas aizsardzības koncepciju. Tās ir atšķirīgas. Pirmo var aprakstīt kā „piemērotu dabas izmantošanu”, otro kā „dabas aizsargāšanu no izmantošanas”. Es uzskatu, ka saglabāšana un aizsardzība var būt atdalītas, un to piemērošana ir atkarīga no konkrētās teritorijas. Piemēram, Eiropa ir pārāk maza, lai tajā noteiktu teritorijas, kurās cilvēkiem aizliegts uzturēties. Meži pārklāj aptuveni vienu trešdaļu sauszemes, no kuras tikai 5 % var uzskatīt par neskartu.

Lielākā daļa Eiropas neskarto teritoriju tiek aizsargātas saskaņā ar *Natura 2000*. Šis ir Eiropas tīkls, kurā iekļautas visvērtīgākās un bioloģiski daudzveidīgākās ES teritorijas. Tādēļ es piekrītu, ka attiecībā uz neskartajām teritorijām nav nepieciešams jauns tiesību akts, jo vairums no tām jau ir iekļautas *Natura 2000* tīklā. Tomēr ir svarīgi iezīmēt neskartās teritorijas atkarībā no tā, vai tās klāj neskarti meži, neskartas saldūdens vai neskartas sālsūdens.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo ziņojumu. Ir vairāki iemesli, kādēļ Eiropai vajadzētu būt ieinteresētai aizsargāt neskartās teritorijas. Pirmkārt, tās ir patvērumi un ģenētiskais rezervāts daudzām sugām, kas pašas nespēj izdzīvot apstākļos, ja tie kaut nedaudz tiek izmainīti. Turklāt ir daudz sugu, kas vēl nav atklātas un aprakstītas. Vairums no tām dzīvo augsnē vai trūdošā koksnē un ir ļoti jutīgas pret izmaiņām. Šīs nepiesārņotās teritorijas ir ideālas vietas, kur pētīt pārmaiņas dabā un dabas evolūciju. Tajā pašā laikā šīs teritorijas ir ļoti jutīgas pret klimata pārmaiņu ietekmi, ko izraisa cilvēki ārpus to robežām.

Ir arī vairāki ētiskas dabas iemesli neskarto teritoriju aizsardzībai Eiropā. Mums ir morāls pienākums aizsargāt Eiropas neskartās teritorijas, lai nākamās paaudzes varētu par tām priecāties un gūt no tām labumu. Ilgtspējīga tūrisma attīstība tiek izmantota kā veids, lai neskartajām teritorijām piešķirtu ekonomisku vērtību un veicinātu to saglabāšanu.

Tādēļ ir svarīgi izveidot atbilstošus ieteikumus, lai palīdzētu ES dalībvalstīm rast labāko veidu, kā nodrošināt, ka pašreizējo un iespējami aizsargājamo teritoriju, kā arī neskarto teritoriju un to dabas procesu aizsardzība tiek nodrošināta *Natura 2000* tīklā.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, jo es piekrītu, ka mums patiešām ir jāiezīmē kartē pēdējās neskartās dabas teritorijas Eiropā. Protams, to nevar izdarīt, ja nevaram nodefinēt, kas ir neskartas teritorijas. Tādēļ es mudinu Eiropas Komisiju veikt pasākumus šajā jomā. Es arī piekrītu idejai, ka mums vajadzētu veicināt ilgtspējīgu tūrisma šajās teritorijās un mācīt personām, ka ir atbildīgas par šīm teritorijām, kā tās aizsargāt un saglabāt.

Tādēļ es pievienoju lūgumam, ko izteikušas galvenās NVO šajā jomā, un aicinu Eiropas Komisiju izstrādāt pamatnostādnes neskarto teritoriju aizsardzībai Eiropā.

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Šis ziņojums norāda, ka ārpus ES redzesloka ir ne tikai attālākās Eiropas teritorijas. Neskarta teritorija ir tāda teritorija, kuru cilvēka, kā arī ES darbība vēl nav ietekmējusi. Taču, ņemot vērā dažādo nelabvēlīgo ietekmi uz vidi, Komisija ir ierosinājusi pasākumus, lai aizsargātu un saglabātu Eiropas visattālākos un izolētākos reģionus.

Tādēļ es visumā atbalstu šo ziņojumu, ar nosacījumu, ka dalībvalstis turpina veikt savus uzdevumus neskarto teritoriju pārvaldībā, definēšanā un aizsardzībā.

Dažu iemeslu dēļ es esmu skeptisks attiecībā uz ES stratēģijas par neskartajām teritorijām vērtību, jo ES lauksaimniecības un zivsaimniecības pārvaldība izrādījās postoša. Ir svarīgi, ka ES šajā procesā darbojas kā labas prakses veicinātājs un saglabātājs, pretējā gadījumā visu ierosināto pasākumu ietekme mazinātos.

Neskatoties uz maniem iebildumiem, gribu teikt, ka mans Anglijas ziemeļaustrumu reģions ir spējis saglabāt izolētas, dabiski skaistas lielas teritorijas, kuras lielākoties nav skārusi cilvēka darbība. Tādēļ es atbalstu šo ziņojumu.

David Casa (PPE-DE), rakstiski. – *Natura 2000* ir daudz devusi, lai aizsargātu nesabojātu vai neapgūtu vidi. Šajā ziņojumā ir uzsvērts šādu projektu svarīgums, un es pilnībā piekrītu referentam, ka ir jāizmanto daudz resursu, lai nodrošinātu šādu teritoriju aizsardzību. Ir svarīgi iezīmēt kartē šādas teritorijas, jo var būt par vēlu, ja mēs atliekam to uz vēlāku laiku.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – *Hegyi* kunga patstāvīgais ziņojums uzsver neskarto teritoriju aizsardzības nozīmību Eiropā, piemērojot esošās direktīvas, ierosinot „neskartas teritorijas” definīciju, nosakot, ka tā nozīmē cilvēku darbības vēl nepārveidotās teritorijas, kā arī „teritorijas, kurās cilvēku darbības ietekme ir minimāla”.

Lai gan ziņojums tiek atzinīgi vērtēts, dažas jomas ir neskaidras. Piemēram, vai tiek aplūkotas esošās neskartās teritorijas vai iespējamās nākotnē neskartās teritorijas. Es arī vēlos zināt, vai ir tādas neskartās teritorijas, kas pašreiz nav iekļautas *Natura 2000* sarakstā, kuras, iespējams, tiks apsvērtas saistībā ar šo ziņojumu.

Natura 2000 īpaši aplūkojamās teritorijas ir dažādu Komisijas ģenerāldirektorātu kompetencē. Lai gan es atzinīgi vērtēju šo dažādo nodaļu darbu un to dažādās pilnvaras, tomēr sadarbības un saskaņotības līmeņa palielināšana varētu ievērojami veicināt *Natura 2000* teritorijām noteikto aizsardzību. Es priecājos atbalstīt *Hegyi* kunga ziņojumu, taču paužu nožēlu, ka, pamatojoties uz Reglamenta 45. panta 2. punktu, man tika liegta iespēja piedalīties debatēs par to.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *Hegyi* kunga ziņojumu, jo es uzskatu, ka ir jāaizsargā un jāatbalsta neskartās teritorijas Eiropā.

Sakarā ar spiedienu uz vidi, kas radies no gadsimtiem ilgas cilvēku darbības, mūsdienās neskartās teritorijas sedz tikai 46 % no Zemes virsmas.

Es uzskatu, ka Eiropas Komisijas pienākums ir sniegt dalībvalstīm ieteikumus, starp tiem arī ieteikumu izstrādāt Eiropas neskarto teritoriju karti un stratēģiju.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam par šo ziņojumu, jo mums ir jāaizsargā daba tādā veidā, ka cilvēkiem tā piemēroti jāizmanto. Šobrīd meži klāj 33 % vai 185 miljonus hektāru Eiropas Ekonomikas zonas teritorijas. Tikai aptuveni 9 miljonus hektāru mežu (5 % no kopējās mežu platības) uzskata par „neskartām teritorijām”. Šīs teritorijas kopā ar tām raksturīgajiem augiem un dzīvniekiem un ekosistēmām, kuru daļa tās ir, atrodas ļoti dabiskā stāvoklī. Šīs neskartajām teritorijām vajadzētu baudīt efektīvus un īpašus aizsardzības pasākumus, jo tās ir patvērums un ģenētiskais rezervāts daudzām sugām, kas pašas nespēj izdzīvot apstākļos, ja tie ir kaut nedaudz izmainīti, īpaši tas attiecas uz lielajiem zīdītājiem, piemēram, brūnajiem lāčiem, vilkiem un lūšiem.

Mums ir morāls pienākums aizsargāt Eiropas neskartās teritorijas, lai nākamās paaudzes varētu par tām priecāties un gūt no tām labumu. Ilgtspējīga tūrisma attīstību var izmantot kā līdzekli ekonomiskās vērtības piešķiršanai neskartajām teritorijām un atbalsta radīšanai, mudinot vienkāršos cilvēkus atklāt dabas slēpto vērtību, nebojājot to. Ilgtspējīga tūrisma politika atbalsta neskarto teritoriju saglabāšanu. Tūristi no savas personīgās pieredzes zina, ka neskartās teritorijas ir ekonomiski izdevīgas, jo vietējie iedzīvotāji tajās var atrast darbu.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Šodien neskartās teritorijas Eiropā aizņem tikai niecīgu daļiņu no tās teritorijas, kādu tās aizņēma agrāk, tādēļ to aizsardzība ir prioritāte.

Eiropas bioloģiskās daudzveidības politikas centrā ir jābūt jautājumam par neskartajām teritorijām, un *Natura 2000* tīklam ir jāņem tās vērā, lai vislabāk izmantotu šo teritoriju sniegtos ekosistēmu pakalpojumus.

Tādēļ es atbalstu *Hegyi* kunga ziņojumu cerībā, ka Eiropas neskartās teritorijas tiks labāk aizsargātas un nākamās paaudzes varēs par tām priecāties.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kas uzsver nepieciešamību aizsargāt 46 % pasaules neskarto teritoriju, ko nav pārveidojusi cilvēka darbība.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Ir pagājis tas laiks cilvēces vēsturē, kad izdzīvošanu noteica dabas apstākļi. Mūsu pasaules daļā, lai gan mums vēl aizvien ir jāaizsargājas pret dabas postošo ietekmi, par nepieciešamību ir kļuvusi arī dabas aizsargāšana pret cilvēka klātbūtni un negatīvo ietekmi. Mums tas ir jā dara sevis labā, jo mēs esam ieinteresēti saglabāt bioloģiskās daudzveidības bagātību un aizsargāt planētu, uz kuras mums ir sniegta iespēja dzīvot. Pamatojoties uz šiem pieņēmumiem, mums ir jāpārdomā, kā aizsargāt neskartās teritorijas Eiropā un jo īpaši visattālākajos reģionos, kur šāda daudzveidība ir tik nozīmīga. Tādēļ arī ir nepieciešama samērīga un saprātīga iejaukšanās un likumi. Ja mēs vēlamies attīstīt jaunas lauku teritorijas, mēs nedrīkstam tajās palielināt cilvēka darbību līdz tādai pakāpei, kas kļūst par apgrūtinājumu šīm teritorijām. Ja neskartajās teritorijās notiek kāda cilvēku darbība, tad aizsardzībai jābūt līdzsvarotai, aizsargājošai un ilgtspējīgai. Mēs nedrīkstam apgrūtināt cilvēkiem viņu dzīvi laukos vai likt viņiem pamest teritorijas, kuras jau pašas par sevi ir noplicinātas.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par *Hegyi* kunga ziņojumu par neskartajām teritorijām Eiropā. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai vajadzētu vairāk interesēties par neskartajām teritorijām, jo tās ir patvērumi un ģenētiskais rezervāts daudzām sugām, kas pašas nespēj izdzīvot apstākļos, ja tie tiek izmainīti. Turklāt nevajadzētu aizmirst par šī lēmuma ētiskajiem iemesliem.

Mums, Eiropas valstu pilsoņiem, ir morāls pienākums nodrošināt iespēju nākamajām paaudzēm izmantot aizsargātās neskartās teritorijas Eiropā. Tādēļ es atzinīgi vērtēju *Hegyi* kunga iniciatīvu, kuras mērķis ir veicināt ilgtspējīga tūrisma attīstību, kas ir neskarto teritoriju ekonomiskās vērtības patiesais rādītājs.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo, pēc manām domām, Eiropai ir jāaizsargā savas neskartās teritorijas un jāuztur nacionālie parki. Saskaņā ar ziņojumu „Neskartās teritorijas Eiropā” dažādos Eiropas reģionos kopumā ir 10 nacionālie parki. Šo nacionālo parku uzturēšana un aizsardzība nozīmē arī to dzīvnieku un putnu sugu aizsardzību, kas mīt šajās teritorijās.

Ņemot vērā faktu, ka dažas no šīm sugām ir uz izzušanas robežas, es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir aktīvi jāiesaistās attīstības programmās, kas palīdzēs atjaunot šīs sugas un pārvietot to populāciju atkal uz tām vietām, no kurām diemžēl dažas dzīvnieku un augu sugas ir izzudušas.

Tāpat es uzskatu, ka ir nepieciešami šādi pasākumi: detalizētāka analīze par zemes attīrīšanas pasākumiem teritorijās, kas nav nacionālie parki, un īpašu projektu izstrāde, lai atkal atjaunotu mežus teritorijās, kuru zemes ir attīrītas. Es personīgi noteikti atbalstu jebkādu šādu projektu, un es vēlos apsveikt referentu.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Termins neskarta teritorija attiecas uz dabisku vidi, ko cilvēka darbība nav būtiski izmainījusi. Pat tagad 46 % no Zemes virsmas tiek ierindoti neskarto teritoriju sarakstā.

Ir atšķirība starp saglabāšanu un aizsardzību. Pirmo var aprakstīt kā dabas piemērotu izmantošanu, otro — kā dabas aizsargāšanu no izmantošanas. Es uzskatu, ka daba ir jāaizsargā tādā veidā, ka cilvēki to piemēroti izmanto. Eiropa ir pārāk maza, lai tajā noteiktu teritorijas, kurās cilvēkiem aizliegts uzturēties. Neskarto teritoriju vērtība ir īpaši un ārkārtīgi liela. Tās var izmantot videi draudzīgā veidā, izstrādājot jaunus piedāvājumus tūrisma jomā.

Tajā pašā laikā šīs teritorijas ir ļoti jutīgas pret cilvēku izraisīto klimata pārmaiņu ietekmi. Mums ir morāls pienākums nodrošināt to, lai nākamās paaudzes varētu aplūkot Eiropas neskartās teritorijas un izbaudīt patiesu prieku. Ilgtspējīga tūrisma attīstība tiek izmantota kā veids, lai neskartajām teritorijām piešķirtu ekonomisku vērtību un veicinātu to saglabāšanu.

Eiropā ir radusies interesanta iniciatīva, kas sasaista programmas, kuru mērķis ir neskartās teritorijas un ilgtspējīgs tūrisms. Tā ir Eiropas *PAN Parks Foundation*, kuras mērķis ir attīstīt ilgtspējīgu tūrismu šajās teritorijās.

Nav nepieciešams ieviest jaunus tiesību aktus attiecībā uz neskartajām teritorijām, taču Eiropas Komisijai vajadzētu izveidot atbilstošus ieteikumus, lai palīdzētu ES dalībvalstīm rast labāko veidu, kā nodrošināt to, ka pašreizējās un iespējamās aizsargājamās teritorijas, kā arī neskartās teritorijas un to dabas procesi tiek aizsargāti *Natura 2000* tīklā.

- Ziņojums: Luís Queiró (A6-0501/2008)

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Pēdējos gados vispārējas nozīmes un darījumu aviācija ir bijusi visātrāk augoša nozare aviācijas sektorā. Manā vēlēšanu apgabalā Anglijas ziemeļaustrumu daļā, piemēram, Ņūkaslā un *Durham Tees Valley*, amatieru lidlauki kļūst arvien populārāki arī darījumu cilvēku vidū. Tādēļ tā ir apakšnozare, kam ir nepieciešams atbalsts un atbilstošs regulējums.

Mani dziļi savilņo Komisijas apņemšanās ievērot samērīgu regulējumu vispārējas nozīmes un darījumu aviācijā. Šī pieeja iezīmē ievērojamu atšķirību no daudziem iepriekš ierosinātajiem priekšlikumiem transporta jomā un ir vērtējama atzinīgi, lai gan mums ir jābūt piesardzīgiem, lai nodrošinātu, ka šī nozare var turpināt ilgtspējīgi attīstīties bez apgrūtināšām administratīvajām prasībām, kas pārāk bieži raksturo Komisijas priekšlikumus.

Neizbēgami, ka tuvākajā laikā šajā nozarē būs pagrimums, jo ekonomiskās krīzes ietekme turpinās. Tomēr vispārējas nozīmes un darījumu aviācija ievērojami veicina ekonomisko izaugsmi, īpaši reģionālā līmenī, ko mēs Anglijas ziemeļaustrumos varam apstiprināt.

Es balsoju par šo ziņojumu.

David Casa (PPE-DE), rakstiski. – Es piekrītu referentam par nepieciešamību uzsvērt datu apkopošanas, samērīga regulējuma, lidostu un gaisa telpas caurlaidspējas, vides ilgtspējības svarīgumu, tajā pašā laikā atzīstot vienas no mūsdienās visātrāk augošās nozares svarīgumu. Mēs aicinām panākt līdzsvaru šajos minētajos jautājumos, lai neapgrūtinātu šo nodarbi un saglabātu tās ilgtspējību.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Eiropas Parlamenta deputāts *Queiró* kungs atbildēja uz Komisijas priekšlikumu „Programma vispārējas nozīmes un darījumu aviācijas ilgtspējīgai nākotnei” un uzsvēra vairākas jomas, kuras īpaši ietekmē politika vispārējas nozīmes un darījumu aviācijas nozarē. Īpašu interesi izraisa Kopienas kompetences palielināšana drošības un aizsardzības jomā, kā arī Kopienas iniciatīvu, piemēram, Eiropas vienotā gaisa telpa un Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības sistēma, ietekme uz šo nozari.

Galvenās rūpes ir panākt drošību, vienlaicīgi nodrošinot to, ka nozare atbildīgi risina vides jautājumus gan trokšņa mazināšanā, gan izplūdes gāzu mazināšanā. Nozares izaugsmes rādītāji un tās dažādība norāda, ka nākotnē šai nozarei būs nepieciešama regula. Ar šo paziņojumu tiek iezīmēts sākums turpmākās politikas izstrādei.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsoju pret *Luís Queiró* ziņojumu par vispārējas nozīmes un darījumu aviācijas nākotni.

Nav šaubu, ka vispārējas nozīmes un darījumu aviācijas gaisa kuģu kustība ir ievērojami palielinājusies un tādēļ ir pieaugusi arī ietekme uz vidi.

Tomēr es uzskatu, ka ieguldījumi lidostu paplašināšanā ir nepareiza pieeja, jo tie izraisīs lielāku pieprasījumu pēc pārvaldījumiem un palielinās gaisa satiksmi. Mums ir jārod alternatīvi risinājumi, lai gaisa satiksme nepalielinātos un piesārņojums paliktu saprātīgās robežās.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Vispārējas nozīmes un darījumu aviācija ir plaukstoša nozare, kurai raksturīga liela pielāgošanās spēja un elastīgums — īpašības, kas ir pretējas lielajai neelastībai, kas raksturīga tieši lielām lidostām. Šī iemesla dēļ es atbalstu sava kolēģa *Luis Queiró* ieteikumus par samērības un subsidiaritātes principu pastāvīgu piemērošanu šajā sektorā, aplūkojot katru gadījumu atsevišķi, ar nosacījumu, ka tiek ievērotas visas prasības attiecībā uz drošību un aizsardzību.

Es vērsos pie visām dalībvalstīm, lai tās ņemtu vērā visus ieteikumus, ko Komisija un referents ir izteikuši, īpaši attiecībā tos, kuros apsvērts, kā palielināt gaisa telpas caurlaidspēju un izmantot to optimāli efektīvi, un tas attiecas ne tikai uz lielām lidostām, bet īpaši uz reģionālām un vietējām lidostām.

Faktiski būdams Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības sistēma II un Eiropas Aviācijas drošības aģentūras iespēju palielināšanas paketes referents, es ņēmu vērā šīs aviācijas nozares daļas nepieciešamību pēc tādiem apstākļiem, kas nodrošinātu ilgtspējīgu attīstību gan nozares, gan galu galā arī pasažieru labā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par *Queiró* kunga ziņojumu par Programmu vispārējas nozīmes un darījumu aviācijas ilgtspējīgai nākotnei. Protams, ka mēs esam brīdināti, ka ir nepieciešama jauna Eiropas politika attiecībā uz vispārējas nozīmes un darījumu aviāciju.

Tā ir nepieciešama tādēļ, ka civilās aviācijas nozares uzņēmumi ir piedzīvojuši pastāvīgu kopējā apgrozījuma pieaugumu. Patiešām, ir novērtēts, ka pasažieru skaits, kas izmanto darījumu aviāciju, varētu divkāršoties nākamajos desmit gados vai aptuveni šādā periodā. Turklāt ir jāatzīst arī labumi, ko šāda veida aviācija sniedz ekonomiskajai un sociālajai labklājībai kopumā.

Tādēļ es atzinīgi vērtēju sava kolēģa deputāta ziņojumu un ceru, ka ievērojami augošās nozares iespējas varēs pilnībā izmantot nākotnē.

- Ziņojums: Malcolm Harbour (A6-0018/2009)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Valsts sektoru kavē tradicionālo metožu izmantošana attiecībā uz pētniecības un attīstības pakalpojumu publisko iepirkumu. Situāciju var mainīt, izmantojot publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā. Publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā ir valsts sektora īpaša pieeja pētniecības un attīstības publiskajam iepirkumam.

ES ir nepieciešama plašāka stratēģija inovācijām. Un tas, ko mēs dēvējam par pirmskomercializācijas posmu, ir jāuzskata par daļu no stratēģijas. Ir svarīgi palielināt Eiropas Savienības novatorisma spēju un uzlabot valsts pakalpojumus, ko saņem Eiropas valstu pilsoņi. ASV valsts sektorā pētniecības un attīstības publiskajam iepirkumam gadā izlieto 50 miljardus ASV dolāru. Eiropa tērē 2,5 miljardus ASV dolāru. Ir acīmredzams, kāpēc publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā ir nepieciešams, lai palīdzētu valsts sektoram Eiropā risināt galvenās valstu problēmas.

Viena no problēmām, kas pastāv ES, ir zināšanu trūkums par to, kā optimizēt pētniecības un attīstības publisko iepirkumu. Šī problēma izriet no „ekskluzīvās izstrādes” principa. Uzņēmumi, kas ir izstrādājuši produktu vai pakalpojumu valsts iestādei, nevar pēc tam to atkārtoti izmantot citiem iespējamajiem klientiem. Šo pretrunu risinās publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā. Tas ļaus izmantot īpašu pieeju, kas ietver riska un ieguvumu dalījumu. Turklāt tas veicinās novatorisku risinājumu rentablu izstrādi.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Paldies, priekšsēdētāja kungs. Es balsošu par ziņojumu. Es uzskatu, ka publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā ir ļoti labvēlīgs novatorismam un ka tas var piedāvāt modernizētus, kvalitatīvus sabiedriskos pakalpojumus Eiropas Savienībā.

Ne tikai to. Publiska iepirkuma līgumi pirmskomercializācijas posmā piedāvā lielas iespējas maziem un vidējiem uzņēmumiem gan publiskā iepirkuma jomā, gan arī to vispārējās attīstības iespēju un pieredzes jomā. Patiešām, tie pēc savas būtības maziem un vidējiem uzņēmumiem ir pieejamāki nekā parastie lielie komerciālie publiskā iepirkuma līgumi.

Neraugoties uz to visu, es baidos, ka priekšlikums nepiesaistīs mazos un vidējos uzņēmumus, ja vien veids, kādā šiem līgumiem ir jādarbojas, nebūs skaidri noteikts, īpaši starpvalstu kontekstā, un ja vien netiks doti turpmāki skaidrojumi par dažiem procedūras aspektiem, arī par valsts atbalstu un intelektuālo īpašumu, lai radītu pārredzamu un stabilu vidi valsts iestādēm un uzņēmumiem.

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Šis ziņojums iesit pa galvu kā ar bomi: neraugoties uz visām runām par Lisabonas stratēģiju un to, kā līdz nākamajam gadam padarīt Eiropu par viskonkurētspējīgāko ekonomiku pasaulē, es biju šokēts, kad lasīju, ka ASV valsts sektors pētniecības un attīstības publiskajam iepirkumam gadā izlieto 50 miljardus ASV dolāru.

Šī summa ir divdesmit reizes lielāka nekā Eiropā un veido aptuveni pusi no ASV un Eiropas vispārējo pētniecības un attīstības ieguldījumu apjoma starpības.

Es atzinīgi vērtēju šo sava kolēģa *Malcolm Harbour* ziņojumu, kas ir noteicis veidus, kā Eiropa var sākt mazināt produktivitātes starpību. Šī procesa pamats ir iekļauts virsrakstā: inovāciju veicināšana.

Pēc manām domām, labākais veids, kā šim ziņojumam kļūt par realitāti, ir nodrošināt, ka ES veicina inovācijas un tehnoloģiju attīstību, nevis likt regulatīvus šķēršļus tās ceļā.

Ņemot vērā publiskā iepirkuma svarīgo nozīmi jauno tehnoloģiju veicināšanā un atbalstīšanā, es atbalstu šo ziņojumu. Es ceru, ka tā principi būs noderīgi vietējām iestādēm manā Anglijas ziemeļaustrumu daļas reģionā.

David Casa (PPE-DE), rakstiski. – Es piekrītu referentam par inovāciju nozīmi, īpaši tādās prasīgās jomās kā veselības aprūpe, iedzīvotāju novecošanās un drošība. Publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā marginalizē vietu kļūdām un tādējādi ir izmantojams kā inovatīvs pasākums.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Mans kolēģis *Harbour* kungs ir iesniedzis patstāvīgu ziņojumu par inovāciju veicināšanu Eiropā, lai nodrošinātu ilgtspējīgus un kvalitatīvus sabiedriskos pakalpojumus. Godīga un taisnīga piekļuve šādiem pakalpojumiem ir būtiska brīvā tirgus pilnvērtīgai funkcionēšanai. Šis paziņojums aplūko pētniecību un attīstību (P&A) pirmskomercializācijas posmā.

Publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā ir valsts sektora īpaša pieeja izmantot P&A, veicinot inovācijas, lai nodrošinātu ilgtspējīgus kvalitatīvus sabiedriskos pakalpojumus Eiropā. Aplūkojamie sabiedriskie pakalpojumi ietver veselības aprūpi, izglītību, drošību, klimata pārmaiņas un energoefektivitātes uzlabošanu — visas jomas, kas sniedz labumu sabiedrībai kopumā. Šīs stratēģijas pieņemšana veicinās jaunu un inovatīvu risinājumu rentablu izstrādi ar papildvērtību, un tādēļ es atbalstu šo priekšlikumu.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Publiskais iepirkums pētniecības un attīstības jomā Eiropā veido niecīgu daļu no kopējā publisko iepirkumu skaita. Eiropa neparāda sevi no labākās puses arī salīdzinājumā ar Amerikas Savienotajām Valstīm, kur valsts piešķir 50 miljardus ASV dolāru gadā pētniecībai un attīstībai, un šie līdzekļi divdesmit reizes pārsniedz to summu, ko šim mērķim piešķir Eiropā. Tas ir ļoti bēdīgi, ja mēs patiešām vēlamies nostiprināt mūsu inovāciju iespējas.

Ir vērts piebilst, ka daudzi šobrīd pieejamie produkti un pakalpojumi neeksistētu, ja tiem nebūtu piešķirti valsts līdzekļi. Divi labākie piemēri ir GPS satelītu navigācijas sistēma un pusvadītāju tehnoloģijas.

Eiropai ir jāievieš tehniskie uzlabojumi daudzās jomās, piemēram, veselības aprūpes, ilgtspējīgas izaugsmes un drošības jomās. Daudzās šajās jomās vēl nav pieejami komerciāli risinājumi, bet, ja tie ir, tad ir nepieciešami turpmāki pētījumi un attīstības pasākumi. Publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā ir veids, kā mazināt šo starpību starp valsts sektora pieprasījumu un piegādi, piedāvājot valsts iestādēm iespēju uzlabot pakalpojumus, ko tās sniedz.

Publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā arī nodrošina ievērojamas iespējas MVU. To inovatīvās iespējas ir milzīgas, un, pateicoties valsts finansējuma piešķiršanai, tām ir iespēja izstrādāt un pārdot risinājumus, kas iecerēti citiem klientiem.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es ļoti atzinīgi vērtēju *Harbour* kunga ziņojumu Publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā: inovāciju veicināšana ilgtspējīgu kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanai Eiropā. Eiropas Savienībai ir ļoti svarīgi risināt sociālās problēmas atbilstošā veidā, lai nodrošinātu ievērojamus uzlabojumus sabiedrisko pakalpojumu sniegšanā.

Raugoties no šī viedokļa, publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā var palīdzēt novērst starpību starp piedāvājumu un pieprasījumu sabiedrisko pakalpojumu jomā. Es piekrītu referentam, kad viņš uzsver nepieciešamību izglītēt klientus par to, kā tuvināt inovācijas publiskajiem iepirkumiem, jo šajā profesijā ir nepieciešamas īpašas prasmes un labi apmācīti darbinieki.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā rodas, kad valsts sektors veic pasūtījumus pētniecības un attīstības jomā, tādējādi atbalstot inovācijas un nodrošinot ilgtspējīgus un kvalitatīvus sabiedriskos pakalpojumus.

Publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā ir ļoti svarīgs, jo tas stiprina visas Eiropas Savienības inovāciju potenciālu, uzlabojot sabiedriskos pakalpojumus, kas tiek sniegti tieši pilsoņiem, kā arī mazinot starpību starp piedāvājumu un pieprasījumu valsts sektorā.

Viens piemērs, kā panākt risinājumu, pamatojoties uz publiskiem iepirkumiem, ir GPS navigācijas sistēma.

Amerikas Savienotajās Valstīs līdzekļi, ko piešķir pasūtījumiem pētniecības un attīstības jomā, ir divdesmit reizes lielāki, nekā Eiropas Savienībā piešķirtie līdzekļi.

Publiskais iepirkums MVU nozīmē vērtīgu iespēju gūt pieredzi. Publiskā iepirkuma pirmskomercializācijas posma līgumi ir izdevīgi mazākiem uzņēmumiem, kuri bieži neatbilst parasto komerciālo publiskā iepirkuma līgumu prasībām.

Eiropai ir steidzami jāizstrādā plaši risinājumi, lai uzlabotu publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā izmantošanu ne tikai no valsts iestāžu, bet arī vietējo un reģionālo iestāžu puses.

Marian Złotea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Pirmkārt, es vēlos sveikt *Harbour* kungu par viņa sagatavoto ziņojumu un veidu, kādā viņš atspoguļo Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas (IMCO) darbu. Šī *Harbour* kunga patstāvīgā ziņojuma pieņemšana palīdzēs veicināt inovācijas pētniecības un attīstības jomā Eiropas Savienībā. Mums ir jāgūst labums no publiskā iepirkuma pirmskomercializācijas posmā politikas.

Publiskais iepirkums ir joma, kas piedāvā milzīgas iespējas MVU, jo publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā ir vieglāk pieejams nekā liela mēroga publiskā iepirkuma līgumi.

Mums ir jāseko ASV piemēram un jāpievērš lielāka uzmanība publiskiem iepirkumiem pētniecības un attīstības jomā. Mums ir jādefinē labumu nesošs pirmskomerciālā posma politikas instruments, lai veicinātu ES inovāciju bāzi. Šobrīd uzņēmumi, kas ir attīstījuši produktu vai pakalpojumu valsts iestādei, nevar savus atklājumus izmantot arī citu iespējamo klientu labā, kas nozīmē finansiālu barjeru konkurētspējīgu risinājumu iepirkšanai. Publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā veicina inovatīvu risinājumu rentablu izstrādi.

- Ziņojums: Anne Laperrouze (A6-0013/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh un Inger Segelström (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs esam nolēmuši balsot pret Laperrouze kundzes ziņojumu, jo mēs uzskatām, ka galīgais ziņojums nav līdzsvarots un pārkāpj dalībvalstu tiesības lemt par to, vai tās vēlas vai nevēlas izmantot un attīstīt kodolenerģētiku vai investēt tajā. Mēs atbalstām kopīgus pētījumus, piemēram, kodolenerģētikas drošības jomā, taču mēs uzskatām, ka vairākos gadījumos kodolenerģijas izmantošanai ziņojumā ir piešķirta pārāk liela nozīme. Šādi lēmumi ir jāpieņem dalībvalstu līmenī.

Kopumā mēs atbalstām ieguldījumus enerģētikas infrastruktūrā, taču mēs šaubāmies, vai būtu jāatbalsta visi tie projekti un ieguldījumi, kurus vēlas atbalstīt referente. Mēs būtu vēlējušies redzēt skaidrākus kritērijus, lai varētu atbalstīt šādu nostāju, īpaši ņemot vērā debātes par *Nord Stream*.

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Pirmām kārtām Eiropai ir jācenšas palīdzēt dalībvalstīm atklāt naftu un gāzi. Iespējams, ka Maltā ir fosilā kurināmā krājumi zem jūras. Tos nevar pilnībā izmantot, jo nav skaidras robežlīnijas starp Maltu un tās kaimiņiem Āfrikas ziemeļu daļā. Šo jautājumu nevajadzētu risināt tikai divpusēji, jo arī Eiropas interesēs ir meklēt risinājumu savas dalībvalsts vārdā.

Jautājums par kodolenerģiju ir atkal ieņēmis svarīgu vietu. Tam ir plusi un mīnusi. Debātes par kodolenerģiju nekad nebeigsies. Nevienam nelaiž garām iespēju izvērtēt šo energoapgādes veidu.

Es esmu informēts, ka Malta apsvēra enerģijas importu no kodolelektrostacijām Francijā. Šī enerģija sasniegtu Maltu elektroenerģijas veidā, un negatīvie aspekti, kas saistīti ar kodolelektrostacijām, neradītu problēmas. Šī enerģija būtu lētāka nekā tā, kas iegūta no Sicīlijas gāzes vada. Maltai nevajadzētu uzņemties maksājumus, kas nepieciešami, lai uzbūvētu elektrostaciju.

Liam Aylward (UEN), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šīs nedēļas finansiālo dotāciju 100 miljonu eiro apmērā, ko Eiropas Savienība piešķir, lai atbalstītu jaunu energotīklu izveidi starp Īrijas austrumu krastu un Velsu.

Šis jaunais projekts ir daļa no 3,5 miljardu eiro vērtā ekonomikas stimulēšanas plāna, kuru pagājušajā nedēļā pieņēma Eiropas Komisija Briselē. Tas palīdzēs izveidot modernākus energotīklus, kas nākotnē pilnībā aizsargās energoapgādes drošību Īrijā.

Eiropas Savienība arī finansiāli atbalstīs jaunus projektus alternatīvās enerģijas jomā, starp tiem arī vēja enerģiju.

Es kā Eiropas Parlamenta Vides komitejas loceklis esmu bijis liecinieks pieaugošiem strīdiem par energoapgādi.

Mums visiem jāaizdomājas par to, kas jau vairākas nedēļas notiek ar enerģijas piegādi no Krievijas caur Ukrainu uz ES.

Realitāte ir tāda, ka mums ES ir jāsamazina mūsu neizbēgamā atkarība no Krievijas enerģētikas. Mums ir jāattīsta citi enerģijas avoti.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Paldies, priekšsēdētāja kungs. Es balsoju par. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībā vissvarīgākie iespējamie enerģijas avoti ir atjaunojamās enerģijas veidi, piemēram, vēja un saules enerģija, hidroenerģija vai ģeotermālā enerģija, biomasas vai jūras resursi. Tie var palīdzēt stabilizēt enerģijas cenas un samazināt atkarību no enerģijas piegādātājiem.

Tādēļ ir ļoti svarīgi izstrādāt Eiropas politiku enerģētikas jomā, kas veicinātu būtisku pāreju uz efektīvām enerģijas tehnoloģijām ar zemu oglekļa izplūdes līmeni un kas apmierinās mūsu vajadzību pēc enerģijas. Ja energoefektivitāte un energoetaupījumi līdztekus atjaunojamā enerģijas avotu attīstīšanai arī turpmāk būs prioritāte, tad, es tā domāju, būtu iespējams līdz 2050. gadam apmierināt prasības par zemu emisiju avotu izmantošanu. Es arī piekrītu, ka ļoti svarīga ir sistemātiska pieeja, kas pamatota uz dažādu nozaru sinerģiju.

Īsumā sakot, ilgtermiņa enerģētikas un klimata pārmaiņas gan Eiropas, gan pasaules līmenī ir milzīga iespēja jaunu darījumu modeļu veicināšanai visās ekonomikas nozarēs, lai stimulētu inovācijas un veicinātu videi draudzīgu uzņēmējdarbību.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Mums nav vienotas Eiropas enerģētikas politikas. Katra valsts aizstāv savas intereses. Papildus ir piešķirti 5 miljardi eiro ES elektrības savienojumiem un plaťjoslu internetam. Tas ir vēsturisks notikums, jo Eiropas Komisija atkārtoti apsprieda budžetu un ierosināja šādu projektu. Īpaši svarīgi tas ir Lietuvai. Tā kā līdz šim tai nav bijusi elektropārvades līnija ne ar Zviedriju, ne Poliju, tā ir enerģijas sala. Elektropārvades līnijas ir saistītas ar ieguldījumiem, kas finansiāli neatmaksājas. Tādēļ šādus ļoti svarīgus projektus vajadzētu finansēt no ES līdzekļiem. Šodien Lietuva pērk gāzi par aptuveni 500 ASV dolāriem, kamēr citas ES dalībvalstis, kas atrodas daudz tālāk no Krievijas nekā Lietuva, maksā par gāzi mazāk. Mēs daudz panāktu, ja izrādītu solidaritāti un kopīgi runātu ar *Gazprom* par cenām.

David Casa (PPE-DE), rakstiski. – Trīs galvenie mērķi — piegādes drošība un solidaritāte starp dalībvalstīm; cīņa pret klimata pārmaiņām: atgādinājums par 3x20 % mērķi 2020. gadam un par siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanu 50–80 % apmērā līdz 2050. gadam; ES ekonomiskā izaugsme: iegūt labāko cenu, izvairoties no cenu svārstībām — ir vissvarīgākie, ja mēs runājam par Eiropas enerģētikas politiku. Mums ir jāpieņem politika par enerģijas avotu decentralizāciju, kā arī jaunu atjaunojamās enerģijas veidu veicināšanu.

Giles Chichester (PPE-DE), rakstiski. – Es un mani kolēģi no Apvienotās Karalistes Konservatīvo partijas atzinīgi vērtē stratēģisko pieeju par energopiegādi, kas ir aprakstīta *Lapperrouze* ziņojumā Otrais stratēģiskais pārskats enerģētikas jomā.

Mēs balsojam pret atsaucēm uz Lisabonas līgumu atbilstoši mūsu ilgtermiņa politikai, kas neatbilst šim Līgumam. Tomēr tā kā ziņojumā ir atsauces uz Lisabonas līgumu, pret kurām konkrēti mēs nevarējām balsot, tad mēs atturējamies no galīgā balsojuma.

Dragoş Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par *Lapperrouze* kundzes ziņojumu, kurā ir stratēģiska analīze par ES situāciju enerģētikas jomā, jo tas paredz, ka turpmāk ES enerģētikas politikā ir jāiekļauj ārkārtas rīcības plāni, jāīsteno projekti, kas paredz dažādot energoapgādes avotus, kā arī jauni mērķi klimata pārmaiņu ierobežošanā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam pret ziņojumu, jo mēs nepiekrītam daudziem tajā izteiktajiem priekšlikumiem, kas tiek pamatoti uz brīvu konkurenci un tirgus liberalizāciju stratēģiskajā sektorā, kas vienmēr ir balstījies uz valsts politiku un valsts īpašumtiesībām attiecībā uz elektroenerģijas ražošanu.

Tomēr mēs balsojam par vairākiem priekšlikumiem. Piemēram, mēs bažījamies arī par tāda fosilā kurināmā kā naftas un gāzes drošību, referenta paziņojumu par neiespējamību pasaulē ražot vairāk nekā 100 miljonus barelu dienā (pašreiz 87 miljoni), kaut gan 2030. gada pieprasījums varētu būt 120 miljoni barelu dienā, kā arī par lielu krīzi nākamajā desmitgadē.

Mēs arī piekrītam, ka ir jāveic vairāk pētījumu enerģētikas jomā, īpaši kodolatkritumu pārstrādes un kodolsintēzes jomā.

Neraugoties uz to, mēs esam pret mēģinājumu nostādīt Eiropas Savienības ekonomiskās grupas spēka pozīcijās pār trešo valstu valsts uzņēmumiem un izmantot šo ziņojumu, lai aizstāvētu Lisabonas līgumu un aicinātu to ratificēt.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es balsoju par *Lapperrouze* kundzes ziņojumu par Otro stratēģisko pārskatu enerģētikas jomā, neraugoties uz (manā skatījumā) pārlieku lielo entuziasmu attiecībā uz kodolenerģiju. Es neatbalstu drošu kodolelektostaciju drīzu slēgšanu, taču mans entuziasms attiecībā uz jaunām kodolelektostacijām ir ļoti niecīgs. Manā dzimtajā reģionā Anglijas dienvidrietumu daļā ir iespēja uzbūvēt aizsprostu Severnas upē, kas izraisītu daudz mazāku iespējamo apdraudējumu videi un saražotu tikpat, cik divas kodolelektostācijas, kā arī nodrošinātu „zaļu” elektroapgādi, apmierinot 5 % no Apvienotās Karalistes elektrības patēriņa.

Es arī balsoju par Zaļo grozījumu Nr. 22 par *ITER* kodolsintēzes projekta atlikšanu un tā pieaugošajām izmaksām. Es neatbalstīju šī kopējā projekta īstenošanu Eiropā, jo uzņēmējai dalībvalstij jāmaksā neproporcionāli liela summa no kopējā budžeta. Tādēļ es atbalstīju Japānu, kura šo „balto ziloni” gribēja uzņemt savā valstī. Man izrādījās taisnība ātrāk, nekā es to paredzēju.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Ikviens zina, ka enerģētika ir dalībvalstu galvenā problēma. Energoietaupījumi, palielināta energoefektivitāte, pētījumi par komerciāli dzīvotspējīgu atjaunojamo enerģiju, jaunas tehnoloģijas transporta un piegādes jomā ir labi zināmi veidi, kā dalībvalstīm mazināt atkarību. Mēs neapšaubām sadarbības nepieciešamību un pat valstu solidarizēšanos starpvalstu līmenī.

Taču realitātē šķiet, ka ziņojumā iecerētā enerģijas stratēģija un piegādes drošība ir mazāk svarīga nekā vienotas politikas ieviešana enerģētikas jomā vai vienota gāzes un elektrības tīkla ieviešana, kurā katra nozare atrastos kopēja Eiropas regulatora aizgādībā. Bet dažādu valstu izvēles, vajadzības, opcijas un kapacitātes ir ļoti atšķirīgas.

Šis jutīgais jautājums patiešām ir stratēģisks, un tādēļ par to neatkarīgus lēmumus var pieņemt vienīgi dalībvalstis atbilstoši to interesēm. Taču vienota tīkla ieviešana atkal nozīmē Briseles birokrātijas varas palielināšanu. Mēs zinām, ka birokrātija ir vainojama problēmās, sākot no elektrības cenu eksplozijas līdz regulāriem elektrības pārrāvumiem.

Tādēļ mēs balsojam pret šo ziņojumu.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE), rakstiski. – (FR) Ziņojumā atkal tiek ierosināts jautājums par kodolenerģiju, lai gan šī enerģija nav konkurētspējīga un urānu iegūst bīstamos apstākļos, kas rada diskrimināciju etniskās piederības dēļ un atstāj nevēlamu ietekmi uz veselību.

Globālās sasīšanas dēļ ogles nevar uzskatīt par „pārejas energoresursu daļu”.

Es uzskatu, ka „ES enerģijas resursu dažādošana” ir saistīta ar Kaspijas jūras fosilo avotu izmantošanu. Kazahstānas reģionā esošie gāzes un naftas lauki izdara spiedienu uz iedzīvotājiem un to vides resursiem — ar sulfīdiem bagātas naftas izmantošana apdraud cilvēku veselību un bioloģisko dažādību.

Energoapgādes dažādošana paredz gāzes un naftas vadus, pa kuriem nogādāt resursus Eiropā. TBC un Nabucco projekti ietekmē mūsu kaimiņu politisko stabilitāti. Mūsu pienākums ir nepieļaut, ka mūsu vajadzība pēc enerģijas apdraud viņu stabilitāti. Kaukāza dienvidu daļas iedzīvotājiem ir jāgūst ekonomisks un sociāls labums no enerģijas ieguves to teritorijā.

Āfrikai ir atbilstoši jāatlīdzina tajā paredzētā saules enerģijas ražošana mūsu vajadzībām.

Kādēļ gan ziņojumā nepateikt, ka atjaunojamā enerģija un energoetaupījumi ir nākotnes risinājums? Es balsoju pret ziņojumu tā pašreizējā izpausmē.

Ona Juknevičienē (ALDE), rakstiski. – (LT) Lai nodrošinātu energodrošību ES, ir nepieciešams kopējais ES enerģētikas tirgus, kurā ir jāapvienojas visām Kopienas dalībvalstīm, un galvenokārt Baltijas reģionam. Šī reģiona valstu atkarība no Krievijas kā vienīgā enerģijas piegādātāja, liek šķēršļus energodrošībai ne tikai šajās valstīs, bet arī visā Kopienā. Tādēļ ir nepieciešams pieļaut Baltijas valstu pieslēgumu ES tīkliem prioritāru un pietiekami finansētu ES projektu ietvaros. Enerģijas avotu un piegādātāju dažādošana nevar palikt vienīgi pašu dalībvalstu kompetencē. Par to ir jālemj ES līmenī. Tādēļ es īpaši atbalstu referenti, kad viņa mudina Komisiju „sagatavot Eiropas stratēģisko plānu, kas nosaka ilgtermiņa ieguldījumus ar mērķi apmierināt nepieciešamību pēc elektroenerģijas ražošanas nākotnē un izveido pamatnostādnes ieguldījumiem atomelektroenerģijā.” Tā kā finanšu krīze īpaši smagi ir skārusi celtniecības nozari, vismaz Lietuvā, tad referentes aicinājums „pielikt lielākus centienus, lai risinātu visa veida radioaktīvo atkritumu, īpaši ļoti radioaktīvo atkritumu iznīcināšanu” kļūst īpaši saistošs, jo Ignalinas atomelektrostacija tiek slēgta.

Partnerības un sadarbības nolīgumiem, īpaši ar Krieviju, ir jābūt veidam, kā aizsargāt visu ES dalībvalstu intereses, un ES dalībvalstīm ir jāievēro solidaritātes un vienotības principi sarunās ar enerģijas piegādātājiem no trešajām valstīm. Vienīgi vienota Eiropa ir stipra un konkurētspējīga ātrās globalizācijas laikmetā.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Jautājums par Eiropas Savienības energoapgādes drošību ir temats, kurš regulāri atkārtojas, kļūst aizvien nozīmīgāks, skaidri norādot, ka pastāv dziļas, neatrisinātas problēmas. Nesenā gāzes krīze ir parādījusi absolūto nepieciešamību dalībvalstīm apvienot spēkus Kopienas līmenī un parādīt solidaritāti gan krīzes situācijās, gan izdomājot un ieviešot kopīgus risinājumus, kas ir abpusēji izdevīgi.

Atrodoties pie ES austrumu robežas, Rumānija apzinās gan problēmas, gan ieguvumus, ko nes līdzī šī geostratēģiskā situācija. Šī iemesla dēļ Rumānija atbalsta un veicina, no vienas puses, alternatīvu enerģijas tranzīta ceļu veidošanu, vispirms NABUCCO gāzes vadu, no otras puses, tā atbalsta partnerattiecību

noskaidrošanu un stiprināšanu ar Krieviju, kas ir svarīgs spēlētājs starptautiskajā arēnā ne tikai šajā sarežģītajā sektorā, kas ietver energoresursu piegādi.

Ņemot vērā to, referenta rekomendācijas par Dienvideiropas koridoru, jo īpaši NABUCCO un starpsavienojumiem gāzes un elektrības tīkliem, kas stiepjas no ziemeļiem uz dienvidiem Dienvidaustrumeiropā, ir jāapsver un jāievieš, cik ātri iespējams.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Gāzes krīze, kuru mēs tikko pārdzīvojām, ir vēlreiz skaidri parādījusi, cik svarīga ES ir droša, uzticama un lēta enerģijas piegāde. Ir satraucoši, ka debatēs par enerģiju pēkšņi kodolenerģiju reklamē kā „klimatam draudzīgu” un ka reaktori, kuru derīguma termiņš ir beidzies un kuru ekspluatācijas pārtraukšanai ir tērēti subsīdiju miljoni, pēkšņi atsāk darbu. Iespējams, ka tas ir tādēļ, ka ES ignorēja strīdus par gāzi un atstāja austrumu dalībvalstis nelaimē. Tā ir mācība nākotnei. Mums jāsamazina enerģijas patēriņš, lai gan kritiķi šaubās, vai ekonomisko spuldžu piespiedu ieviešana sasniegs šo mērķi, un mums jāstimulē alternatīvu enerģijas formu izmantošana. Kamēr budžeta uzmanības centrā būs kodolenerģija, tas nekad nenotiks un jaunas enerģijas tehnoloģijas tiks ierobežotas.

Lai gan apsvērumi par ES energopiegādes drošību ir svarīgi, to rezultāts nedrīkst būt atbalsts Turcijas iestājam ES enerģētikas politikas dēļ. Pat ja Turcija nekļūst par dalībvalsti, plānotie naftas vadi tomēr varēs šķērsot Turcijas teritoriju, un joprojām būs iespējams realizēt gāzes infrastruktūras projektus.

Antonio Mussa (UEN), rakstiski. – (IT) Es augstu vērtēju A. Laperrouze darbu un tādēļ balsoju par tā pieņemšanu. Es ceru, ka idejas un norādījumus, kurus viņa sniedza savā ziņojumā, Komisija atbilstīgi novērtēs un interpretēs vispozitīvākajā un plašākajā veidā.

Tādēļ ceru, ka netiks likti nekādi šķēršļi, lai pēc iespējas ātrāk tiktu definēti infrastruktūras projekti un ka tos izvērtēs atbilstīgi prioritātēm, kas saistītas vienīgi ar attīstīšanas laiku, finanšu struktūru, pieejamo nodrošinājumu un saistību starp valsts atbalstu un privāto dalību.

Komisijas piedāvātie priekšlikumi Eiropas atveseļošanas plānam ar finanšu atbalstu noteiktiem projektiem atstāj novārtā Vidusjūras reģionu, izslēdzot Alžīrijas-Sardīnijas-Itālijas dabasgāzes vadu (tostarp tā daļu Itālijā) no augstākās prioritātes Eiropas projektiem.

Es joprojām ceru, ka, dažādojot avotus un piegādes ceļus, mēs varam panākt pakāpenisku progresu, izmantojot jaunās iespējas, lai sāktu veidot infrastruktūru tur, kur tās trūkst.

Es ceru, ka solidaritātes mehānismi nepieļaus tirgus izkropļojumus un neradīs pārmērīgi sarežģītas procedūras. Es ceru, ka Enerģētikas hartai būs galvenā loma kopā ar Enerģētikas Kopienas paplašināšanos, jo īpaši attiecībā uz tranzīta valstīm, tostarp atjaunojamo enerģētikas resursu jomā.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Konteksts, kurā tiek apspriesta ilgtermiņa stratēģija, izšķiroši ietekmē rezultātu analīzi un priekšlikumu saturu. Debates par stratēģisko enerģētikas pārskatu nav izņēmums. Tomēr šajā kontekstā atkarīgas indikatori, kas liecina, ka tas ir vairāk pastāvīgs nekā pārejošs. Šie indikatori ir enerģētikas atkarība (no Krievijas vai galvenajām naftas ražotājām valstīm) un tās sekas, pieaugošas enerģētikas izmaksas tādēļ, ka augstākas cenas izraisa globālais pieprasījums, vai tādēļ, ka pazeminās pirkspēja valstīm, kuras skārusi smaga ekonomiskā krīze un aizvien pieaugošā globālā enerģijas patēriņa dažāda līmeņa ietekme uz apkārtējo vidi, ko ekonomiskā krīze, visticamāk, nemainīs. Kopā šie faktori norāda uz stratēģiskas pieejas nepieciešamību, kas balstās uz mazāku atkarību, un tā rezultātā, uz lielāku (piegādātāju vai patērētās enerģijas) dažādību, lielāku efektivitāti, pastāvīgiem pētījumiem par alternatīvo **enerģiju, lielāku integrāciju un vienlaikus uz ražošanas kapacitātes attīstību vietējā līmenī, jo īpaši alternatīvo enerģijas avotu izmantošanā.** Tas ir milzīgs izaicinājums un stratēģisks jautājums, kuru mēs nevaram ignorēt.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par A. Laperrouze ziņojumu par otro stratēģisko enerģētikas pārskatu. Esmu vienprātis, ka mums jāveido reāls pamats nākotnes Eiropas enerģētikas politikai, kas vērsta uz piegāžu drošības, klimata pārmaiņu apkarošanas un Eiropas Savienības ekonomiskās izaugsmes mērķu sasniegšanu.

Tāpat kā referente, es uzsveru, cik svarīgi ir izveidot Eiropas fonda institūciju, kas garantē nekomerciālos riskus atsevišķiem projektiem enerģētikas ražošanā un transportēšanā, kas ietekmē Eiropu, lai veicinātu investīcijas visos tīklos.

Peter Skinner (PSE), rakstiski. – ES ir ambiciozi plāni, kas jāpielāgo apdraudējumam, **ka** resursi būs aizvien ierobežotāki, jo pasaules iedzīvotāji pieprasīs vairāk enerģijas. Atbildes, uzturot pašreizējo piegāžu drošību un attīstot efektīvāku, oglekli nesaturošu enerģiju, savstarpēji neizslēdz viena otru.

Mūsu apkārtējās vides drošība un izvairīšanās no enerģētikas bada cilvēkiem, jo īpaši Anglijas dienvidaustrumos, kuru ienākumi ir ierobežoti, ir vienlīdz svarīgi mērķi.

Tādēļ es atbalstu jauktus tehnoloģiskos risinājumus enerģijas nodrošināšanai ES. Lai gan es respektēju nepieciešamību piesargāties kodolindustrijas drošības ziņā, uzskatu, ka tā sniedz zināmu noteiktības pakāpi: Ja mums tagad atņemtu šo procesu, tas būtu vienlīdz katastrofāli daudziem maniem vēlētajiem, kuru ienākumi ir ierobežoti.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Ziņojums par otro stratēģisko enerģētikas pārskatu liecina par nepietiekamu virzību uz kohēziju. Esmu pārliecināts, ka pilnīga apņemšanās ieviest energoefektīvu ekonomiku jāatzīst par Eiropas enerģētikas politikas galveno prioritāti. Enerģijas patēriņa ierobežošanai jāpiespējam galvenā prioritāte, lai sasniegtu klimata pārmaiņu, ilgspejīgas attīstības, inovāciju, darbavietu radīšanas un konkurētspējas mērķus. Būtībā šāda pieeja ir ļoti efektīvs un lēts veids, kā nosargāt nepārtrauktu enerģijas piegādi. Kā jau minēju, tas rada milzīgu skaitu darba vietu gan augsti kvalificētiem, gan nekvalificētiem strādniekiem.

Eiropas enerģētikas politikai pienācīgi jāapsver enerģijas patēriņa un ražošanas pārmaiņas ar skatu nākotnē. Decentralizētas enerģijas sistēmas būs jākombinē ar plašiem atjaunojamiem enerģijas avotiem. Līdztekus energoefektivitātei ļoti svarīgi ir enerģijas taupības pasākumi. Tādēļ mums jāpieprasa celtniecības industrijai siltumizolācija, kā arī citi pasākumi. Šajā ziņojumā kodolenerģijas nozīme ir pārvērtēta. Tā var segt apmēram trešo daļu no kopējā elektrības pieprasījuma, bet tas savukārt veido tikai 6 % no kopējā enerģijas pieprasījuma. Šajā kontekstā vēlos jums atgādināt, ka joprojām nav ilgspejīga risinājuma radioaktīvo atkritumu problēmai.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Enerģētiskajai neatkarībai Eiropā jābūt politiskās darba kārtības augšgalā. Svarīga ir arī skaidras enerģijas trūkuma definīcijas nepieciešamība visā Eiropas Savienībā. Ir nepieciešama arī vienotāka domāšana par to, kā mēs varam izmantot Zaļo ekonomiku, lai tā mums palīdzētu pašreizējā finanšu krīzē, radot darba vietas un sniegtu ES enerģētisko neatkarību, kas mums ir nepieciešama. Jārisina jautājums par investīcijām ES energosistēmā.

Konrad Szymański (UEN), rakstiski. – (IT) A.Lupperouze ziņojums par otro Stratēģisko enerģētikas pārskatu ietver punktu, kas atbalsta Dienvidu straumes cauruļvada būvniecību. Tas ir radniecīgs projekts *North Stream* cauruļvadam, kura mērķis ir padarīt neiespējamu *NABUCCO* projekta realizāciju. *South Stream cauruļvads* stiprina Krievijas pozīcijas enerģijas avotu piegādē un tādēļ to nevar uzskatīt par projektu, kas panāks dažādību šajā reģionā.

- Ziņojums: Anna Záborská (A6-0492/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh un Inger Segelström (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs ļoti kritiski vērtējam A.Záborská ziņojumu un plānojam balsot pret to, jo uzskatām, ka tas ir ļoti naidīgs pret sievietēm. Sievietēm jā rūpējas par māju, bērniem un veciem cilvēkiem, nevis jāstrādā. Par laimi, mums nebija jābalso pret rezolūciju, jo tika apstiprināta Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas rezolūcija, kas to groza.

Lai gan galu galā izvēlējamies atbalstīt rezolūciju, bija formulējumi, kurus mēs neatbalstījām vai apšaubījām, un tādēļ nebija skaidrs, kā mums būtu jābalso.

Tāpat kā Zviedrijas sociāldemokrāti, mēs uzskatām, ka tiesības strādāt ir ikvienam. Sabiedrībai jānodrošina arī rīki un apstākļi, lai dotu sievietēm iespēju strādāt, kas ir priekšnosacījums viņu emancipācijai. Labi attīstīta bērnu un vecāku cilvēku aprūpe ir viens no vissvarīgākajiem priekšnosacījumiem sievietēm, lai tās varētu iet strādāt. Protams, ir jābūt paaudžu solidaritātei, bet tā nedrīkst piespiest sievietes palikt mājās, lai rūpētos par vecākiem cilvēkiem un bērniem.

Mēs tomēr uzskatām, ka rezolūcija, kuru pieņēma vairākums, skaidri vēsta Čehijas prezidentūrai, ka tās mērķis pielīdzināt darbam rūpes par bērniem un vecākiem cilvēkiem mājās ir gan vecmodīgi, gan ļoti naidīgi pret sievietēm.

Robert Atkins (PPE-DE), rakstiski. – Es un mani Britu konservatīvie kolēģi atbalstām vairākus vispārējos principus, kas iezīmēti šajā ziņojumā, tostarp atbalstu aprūpētājiem, darba-sadzīves līdzsvaru un bērna kopšanas atvaļinājumus.

Tomēr noteiktu atsaucē dēļ šajā ziņojumā, jo īpaši uz Darba laika direktīvu, mēs izvēlējamies atturēties.

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Lisabonas stratēģijā darba jēdziens ir saistīts ar formālu algotu darbu. Darba jēdzienam jādod plašāka interpretācija. Gan vīrieši, gan sievietes veic darbības, kas netiek

uzskatītas par formālu algotu darbu, bet nevar noliegt, ka šīs darbības veido darbu. Piemēram, brīvprātīgais, saimnieciskais un ģimenes darbs ir jēdziena dažādi aspekti, bet neietilpst tradicionālajā algota darba definīcijā.

Darba definīcija mūsdienās ir pārāk ekonomiska. Daudzi abu dzimumu cilvēki rūpējas par apgādājamām personām, tomēr, neskatoties uz to, šāda darba ieguldījumu nodarbinātības statistiķi ignorē. Uzskatu, ka mājsaimniecības darbs ir mājsaimniecības ražošana un tam jāveido ievērojama daļa statistikā, kas saistīta ar valsts ekonomisko kopproduktu.

Tomēr tas netiek atzīts, aprēķinot preces un pakalpojumus, kas veido valsts IKP. Tādējādi netiek pienācīgi novērtēts to sieviešu ieguldījums, kuras atbild par lielāko daļu mājsaimniecības ražošanas. Darba stundas mājsaimniecības ražošanā jāņem vērā, aprēķinot valsts kopproduktu.

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Es balsoju par A. Záborská ziņojumu. Es uzskatu, ka sievietēm, kuras vada mājsaimniecību un audzina bērnus, nevajadzētu sastapties ar diskrimināciju darba tirgū. Mājsaimniecības vadīšana un bērnu audzināšana lielākoties ir neredzams darbs. Tas nav prestižs, bet tomēr tas tiek veikts visas sabiedrības labā. Polijā ir apmēram 6 miljoni sieviešu mājsaimnieču. Tādēļ ES politikai būtu jādefinē darba jēdziens tā, lai atļautu veselu rindu atkāpju, kas dotu labumu sievietēm, kuras pārtrauc savas profesionālās karjeras, sievietēm, kuras ziedo sevi ģimenēm, un sievietēm, kuras rūpējas par savu ģimeni, arī aktīvi strādājot.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Eiropā nodarbinātības līmenis sievietēm, kuras aprūpē bērnus, ir 62,4 %, kamēr vīriešiem tas ir 91,4 %. Bez tam 76,5 % nepilna laika nodarbināto ir sievietes. Nepiemēroti pakalpojumi, zema samaksa, vēla iekļaušana darba tirgū, ilgas vienošanās procedūras par terminētu darbu un nepietiekami stimuli jaunajiem pāriem ir daži iemesli, kādēļ jauni cilvēki izvēlas precēties un laist pasaulē bērnus vēlāk. Es mudinu ES valstis radīt priekšnoteikumus, lai bērna kopšanas atvaļinājuma izmaksas segtu ne tikai darba devējs, bet arī sabiedrība, un piedāvāt vecākiem vairāk elastīga darba iespēju, un bērnu aprūpes iestādēm elastīgākas darba stundas, lai gan sievietes, gan vīrieši varētu sekmīgāk līdzsvarot darbu un ģimenes dzīvi.

Proinsias De Rossa (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kurš koncentrējas uz dažādiem to sieviešu un vīriešu tiešās un netiešās diskriminācijas aspektiem, kuri ir atbildīgi par apgādājamo aprūpi. Tas apgalvo, ka labāka izpratne par saistību starp nodarbinātību (apmaksāts darbs) un ģimenes pienākumiem (neapmaksāts darbs) ir būtiska, lai veicinātu sieviešu ekonomisko neatkarību un tādējādi arī dzimumu vienlīdzību.

Sieviešu un vīriešu neapmaksātā nodarbinātība, piemēram, izglītojot bērnus, aprūpējot mājās vecāka gadagājuma ģimenes locekļus, nodrošinot starppaaudžu solidaritāti un strādājot kopējam labumam, joprojām netiek uzskatīta par ekonomisku darbu.

Ziņojums aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai atzītu ne tikai tradicionālās algota darba formas, bet arī dažādas citas formas, kā brīvprātīgs darbs, darbs mājsaimniecībā un ģimenē, un izvērtētu, kā tos var iekļaut dalībvalstu nacionālo kontu sistēmās un novērtēt to ietekmi uz IKP.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Parlamenta deputāte A. Záborská savā ziņojumā piedāvā darba termina definīciju, **kas ietver neapmaksātu un neformālu darbu un paplašina tā izpratni līdz ārpustirgus vai nealgotam darbam.** Par spīti šī darba izplatībai visās dalībvalstīs, darbaspēka statistiskie novērtējumi to reti ņem vērā, atstājot to neanalizētu, nepietiekami novērtētu un neatzītu. Vismaz visu pilna laika māmiņu darbs jākreditē ar pensiju iemaksām.

Es balsoju par šo ziņojumu par spīti dažām nojautām un bažām par ziņojuma kopējo virzību.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam par alternatīvo pozīciju, ko piedāvāja Zaļo un Eiropas brīvās alianses grupa, lai gan ir dažas daļas, kam mēs pilnībā nepiekrītam, jo tas uzlabo referentes priekšlikumu.

Tā ir joma, kur svarīga valsts politika, kas ir nesaraucami saistīta ar dzimumu vienlīdzības panākšanu. Ir svarīgi, ka pastāv valsts dienesti un ka ikvienam ir pieejami kvalitatīvi pakalpojumi neatkarīgi no finansiālā stāvokļa, dzimuma un bez diskriminācijas. Tas prasa valsts sabiedrības veselības pakalpojumus, kas ir bezmaksas vai gandrīz bezmaksas, un kvalitatīvu bezmaksas valsts izglītību visiem.

Ir svarīgi veidot un uzturēt labas kvalitātes pieejamas sabiedrības veselības iestādes ar tādu darba laiku, kas atbilst vecāku un bērnu vajadzībām, kā arī labas kvalitātes, pieejamas cenas iestādes veciem cilvēkiem un aprūpējamajiem. Tas viss ir svarīgi, lai garantētu plašam lokam labākus dzīves apstākļus un nodrošinātu

sieviešu piekļuvi darba tirgum un algotam darbam, lai viņas var kļūt ekonomiski neatkarīgas, kas ir galvenais sieviešu emancipācijas jautājums.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) *A. Zaborska* apsvērumu paskaidrojums liecina, ka viņas ziņojuma mērķis ir pienācīga sociāla un ekonomiska tādu darbību atzīšana, kuras nevar klasificēt kā „formāla darba tirgus” daļu. Īsi un kodolīgi sakot, mēs runājam par bērnu izglītošanu un rūpēm par aprūpējamajiem cilvēkiem mūsu novecojošajās sabiedrībās. Tas jāpasaka, jo tas nav uzreiz pamanāms ne ziņojuma nosaukumā, kas runā par diskrimināciju, ne, pirmo reizi lasot tekstu, kas uzrakstīts brīžam divvainā stilā.

In fine, teksts pareizi runā par sabiedrības atzīšanu, par visu bagātību radīšanas, lai cik neredzamas, iekļaušanu valstu rādītājos, par izvēles brīvību un par personiskajām tiesībām uz sociālo nodrošināšanu un pensijām tiem, kas izvēlas sevi ziedot ģimenei, nevis karjerai.

Tomēr ir skumji, ka *A. Zaborská* neseko savai loģikai līdz galam un aizmist vienīgo pasākumu, kas patiešām spētu sniegt gan izvēles brīvību un veicinātu dzimstību, atbrīvojot no finansiālajiem ierobežojumiem, proti, vecāku algas, ko *Front National* ir aizstāvējusi gadiem.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par *A. Zaborská* ziņojumu par diskriminācijas izbeigšanu.

Mums jādara viss iespējama, lai panāktu dzimumu vienlīdzību.

No vienas puses, vīrieši vairāk jāiesaista mājas darbos un bērnu aprūpē, no otras puses, sievietēm jāspēj veidot pilnīgi neatkarīgu karjeru. Tomēr ir svarīgi, lai mēs nenovērstu uzmanību no bērnu labklājības un padarītu pieejamas atbilstošas bērnu aprūpes iestādes par pieejamu samaksu.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Vienlīdzība un vienāda attieksme darba tirgū, kā arī visos citos kontekstos demokrātijā ir pati par sevi saprotama. Tiktāl referentei, protams, ir taisnība.

Tomēr, kā parasti, izrādās, ka piedāvātie pasākumi, lai attaisnotu mūsu kļūdas cilvēktiesībās un demokrātijā, tiecas palielināt ES politisko varu uz dalībvalstu rēķina. Tas vienmēr beidzas ar uzbrukumu subsidiaritātei. Praktiski šis ziņojums ierosina, ka ES jāatbalsta atbildība par dalībvalstu sociālo politiku un jāpieņem tiesību akti par jautājumiem, kas ir cieši saistīti ar darba tirgus politiku. Ir arī formulējumi, kas atver ceļu kopīgai nodokļu politikai. Šie piemēri ir politiski jautājumi, kurus vajadzētu kontrolēt pašām dalībvalstīm.

Par spīti vairākiem labiem nodomiem, es tādēļ izvēlējos balsot gan pret patstāvīgo ziņojumu, gan pret alternatīvo priekšlikumu rezolūcijai.

Thomas Mann (PPE-DE), rakstiski. – (DE) *A. Zaborská* ziņojums liek skaidri saprast, ka sievietēm lēmums strādāt vai nestrādāt joprojām nozīmē izvēli starp divām nevienlīdzīgām alternatīvām.

Es esmu par to, lai darbs, kuru gan vīrieši, gan sievietes dara mājās, tostarp māsaimniecībā, audzinot bērnus un aprūpējot vecus cilvēkus vai cilvēkus ar īpašām vajadzībām, būtu labāk atzīts un labāk apmaksāts. Māsaimniecības ekonomika pelnījusi svarīgāku lomu, nekā tai ir piešķirta šobrīd. Šī sakarība jāņem vērā jo īpaši valstu sociālās nodrošināšanas un pensiju politikā.

Ir tiesa, ka pieprasījums pēc „solidaritātes starp paaudzēm” ir palielināts. Mēs atbalstām sociālo atbildību pret vecākiem cilvēkiem un nepieļausim, lai tiktu diskriminētas un izslēgtas veselās grupas. Šī integrācijas darba vērtība pielīdzināma gandrīz trešdaļai valsts ienākumu Vācijā. Šim piemēram vajadzētu kļūt par atbalstāmu pieeju visā Eiropā.

Mums ir jāatzīst arī tas ieguldījums, ko kopējam labumam dod cilvēki vecumā virs 50 gadiem. Jaunāki pensionāri pašlaik atrodas grūtā situācijā, jo viņi pārāk agri beiguši strādāt, parasti piespiedu kārtā. Mums nepieciešams vairāk darba vietu, kas ir piemērotas vecākiem cilvēkiem. Viņu pieredze, viņu detalizētās zināšanas un gatavība izmēģināt jaunas lietas novieto viņus labā pozīcijā darba tirgū.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kurš aizstāv strādājošo tiesības uz bērna kopšanas un aprūpētāja atvaļinājumu, aicinot nediskriminēt aprūpētājus un vairāk novērtēt darbu, ko viņi dara.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Tā vietā, lai noteiktu kvotas, kas viegli var radīt skaudību un aizvainojumu, piemērotāk būtu nodrošināt atbalstu jaunajām sievietēm viņu izglītības izvēlē un karjeras plānošanā, lai novērstu koncentrēšanos uz sieviešu profesijām. Ja sieviete izvēlas drošību, strādājot komandā vai ģimenē, nevis vientuļi, stresa pilnu vadītājas lomu, mums jāpieņem šī izvēle. Vienāda samaksa par vienādu darbu ir sen nokavēta. Ja tā nav ieviesta, tad visi centieni nodrošināt tēvu vai vecāku atvaļinājumus cietīs neveiksmi, ņemot vērā finansiālo realitāti.

Vientuļos vecākus īpaši apdraud nabadzība, un sabiedrībai jāizrāda lielāka solidaritāte šajā jautājumā. Vēl viena problēma ir tā, ka darbs, ko dara sievietes, kā darbs māsaiņniecībā, bērnu audzināšana vai radnieku aprūpe, bieži netiek uzskatīts par pienācīgu. Mums jāievieš pārmaiņas šajā jomā. Ja mēs vēlamies, lai ģimenes dzīve turpinās, mums jāievieš ģimenei draudzīgs darba laiks, bet ES pretojas tam. Nepietiek tikai ar aicinājumiem uz paaudžu solidaritāti. Mums tā jāievieš praksē. Šodienas ziņojums ir solis pareizajā virzienā, tādēļ es balsoju par to.

Teresa Riera Madurell (PSE), rakstiski. – Es balsoju par rezolūcijas priekšlikumu, kuru sagatavoja Zaļo/Eiropas brīvās alianses grupa kā alternatīvu A. *Záborská* ziņojumam, jo tas labāk risina aktuālās problēmas, kas joprojām pastāv patiesas vīriešu un sieviešu vienlīdzības sasniegšanā, atzīst pārmaiņas ģimenes modelī, personīgās un darba dzīves līdzsvarošanu un pozitīvos rīcības pasākumus, kurus mēs, sociālisti, vienmēr esam atbalstījuši.

Mēs nevaram iemūžināt stereotipus vai atrisināt ekonomiskās grūtības, piespiežot sievietes palikt mājās un rūpēties par vecākiem cilvēkiem un bērniem, kā teikts A. *Záborská* tekstā, kas attēlo sievietes kā potenciālas mātes, kuras iznēsā un rada bērnus, audzinot tos galvenokārt kopā ar tēviem.

Ar savu balsojumu es vēlos arī dot **skaidru zīmi** Čehijas prezidentūrai, kura, kā skaidrots tās sešu mēnešu programmā, arī plāno popularizēt sievietes-aprūpētājas tēlu, mudinot daudzas sievietes-profesionāles atteikties no karjerām, lai rūpētos par savām ģimenēm. Man ir radies iespaids, ka Čehijas prezidentūra nesaprot terminu „vīriešu un sieviešu vienlīdzība” tā pilnīgākajā nozīmē. Es ceru, ka sešos mēnešos mēs tai varēsim sniegt izskaidrojumu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par A. *Záborská* ziņojumu par starppaaudžu solidaritāti. Uzskatu, ka darba jēdziens, kā to pašlaik formulējusi Eiropas Savienība, atbilstīgi neaptver visas kategorijas. To sieviešu vai vīriešu diskriminācija, kuri brīvi izvēlējušies palīdzēt tiem, kas nevar parūpēties par sevi vai audzināt nākamās paaudzes, ir anahroniska un vecmodīga.

Tādēļ es piekritu ziņotājam, kad viņa apstiprina būtisko nepieciešamību padarīt darba jēdzienu ilgspējīgu un atzīt neapmaksāto darbu, kuru starppaaudžu solidaritātes labā veic sievietes un vīrieši.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Ziņojums par dzimumu nediskrimināciju un starppaaudžu solidaritāti tika pieņemts šodien Eiropas Parlamenta plenārsēdē Strasbūrā.

Starppaaudžu solidaritāte ir viens no strukturālajiem un galvenajiem Eiropas sociālā modeļa risinājumiem. Dalībvalstis ir gatavas rīkoties, lai mazinātu šķēršļus, kas kavē sieviešu piekļuvi darba tirgum uz vienlīdzīgiem nosacījumiem ar vīriešiem. Sadarbībā ar dalībvalstīm un sociālajiem partneriem Eiropas Komisijai jāpārskata politiskās stratēģijas, kuru mērķis ir līdzsvarot ģimenes un profesionālo dzīvi.

Sieviešu nodarbinātības rādītāji apstiprina, ka daudzos darba aspektos saglabājas ievērojamas atšķirības privātās un profesionālās dzīves līdzsvarošanā starp sievietēm un vīriešiem. Realizējot Lisabonas stratēģijas mērķus, dalībvalstis ir apņēmušās atrast darba iespējas 60 % darbaspējīgo sieviešu.

Komisijai jāpauž savi uzskati par jauno direktīvu, kas skar konkrētas tiesības un ģimenes un profesionālās dzīves līdzsvarošanas aizsardzību ģimenēm, kurās dažiem locekļiem nepieciešama aprūpe. Es domāju, piemēram, ģimenes ar bērniem, vecākiem cilvēkiem vai cilvēkiem ar īpašām vajadzībām.

Anna (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Patstāvīgais ziņojums runā par esošās situācijas uzlabošanu sieviešu lomas novērtēšanā starppaaudžu solidaritātē – bērnu, vecāku cilvēku un apgādājamo aprūpi ģimenē. Mans ziņojumus bija patiešām revolucionārs, jo tā bija pirmā reize, kad Parlamenta iniciatīva aicināja atzīt sieviešu „neredzamo ieguldījumu” finanšu sistēmā un IKP.

Ziņojumu vienbalsīgi atbalstīja Sieviešu tiesību komiteja. Pat Zaļo grupa nebalsoja pret to. Šodien tie paši Parlamenta deputāti ir iesnieguši alternatīvu rezolūciju, pirms tam neierosinot nekādas konsultācijas. Viss kreisā spārna spektrs Eiropas Parlamentā balsoja par alternatīvo rezolūciju. Es no tā secinu divas lietas. Pirmkārt, kreisie ir parādījuši, ka viņi nerespektē Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas darbu, lai gan šķietami atzīst tās nozīmīgumu. Otrkārt, kreisie ir izraisījuši šaubas par vīriešu un sieviešu vienlīdzību un nediskrimināciju, radot aizdomas, ka kreisajiem šis jautājums kalpo tikai par mediju uzmanības piesaistītāju.

Es balsoju pret šo rezolūciju.. Tā noteikti bija solis nepareizajā virzienā. Lai gan tajā ir iekļauta rindkopa no mana oriģinālā ziņojuma, tā parāda, ka kreisie nerespektē miljoniem sieviešu darbu visā ES. Rezolūcijas autori ir parādījuši, ka viņi joprojām ir iesakņojušies vecās ideoloģijās, kuras tagad ir zaudējušas savu vērtību.

Vēl vairāk, rezolūcija bezprecedenta veidā aicina apšaubīt Čehijas prezidentūru tikai tādēļ, ka tā ierosinājusi diskusiju par Barselonas mērķiem.

- Ziņojums: Roberta Angelilli (A6-0520/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Paldies, priekšsēdētāja kungs. Es balsoju par. Mani ļoti satrauc tas, ka bērnu pornogrāfija internetā ir parādība, kas izplatās aizvien pieaugošā ātrumā, un jo īpaši tas, ka tā iesaista aizvien jaunākus bērnus. Nepilngadīgo seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija ir smagi cilvēktiesību pārkāpumi.

Tādēļ es uzskatu, ka starptautiskajā sadarbībā ir svarīgi intensīvāk veikt pasākumus, lai filtrētu un slēgtu tīmekļa vietnes, kas satur bērnu pornogrāfiju, lai interneta pakalpojumu sniedzēji būtu spiesti bloķēt šādas kriminālas tīmekļa vietnes.

Tomēr par spīti tam, ka dalībvalstu tiesiskās sistēmas paredz sodus un pietiekami augstu aizsardzības līmeni pret seksuālo ekspluatāciju un vardarbību pret bērniem un bērnu pornogrāfiju, mums jāpalielina bērnu aizsardzības līmenis, ņemot vērā arī nepārtraukto jaunu tehnoloģiju, jo īpaši interneta un jaunu krāpnieciskas uzmākšanās (*online grooming*) formu attīstību, ko pret bērniem izmanto pedofili.

Īsi sakot, mums jāveido informētības kampaņas vecākiem un pusaudžiem par bērnu pornogrāfijas briesmām internetā, jo īpaši par seksuālās ekspluatācijas draudiem tērzētavās un interneta forumos.

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Es balsoju par apspriežamo ziņojumu un vēlos apsveikt R. Angelilli par to, ka skarts tik sarežģīts un arī svarīgs temats. Bērnu pornogrāfija ir aizvien pieaugoša pasaules problēma. Tādēļ ir jāpieliek visas pūles, lai apkarotu to starptautiskā līmenī. Dažādu dalībvalstu policijas spēkiem jāapmainās ar informāciju un jāsadarbojas, lai novērstu tik daudz šādu noziegumu, cik iespējams. Es vēlos arī uzsvērt nepieciešamību veidot efektīvas palīdzības metodes bērniem, kuri ir bijuši pedofilu upuri.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Es uzskatu, ka visām ES valstīm seksuālas attiecības ar nepilngadīgajiem līdz 18 gadiem, ja tajās izmantots spēks, izvarošana vai draudi, jāpasludina par kriminālnozieģumu. Acīmredzama bērnu uzticības ekspluatācija, izmantojot iegūto autoritāti vai ietekmi pār viņiem, tostarp ģimenēs, un vardarbība, kas aizskar bērna stāvokli, jo īpaši psiholoģisku vai fizisku invaliditāti, arī jāpasludina par kriminālnozieģumu.

ES valstīm jāpieprasa, lai interneta pakalpojumu sniedzēji bloķē piekļuvi tīmekļa vietnēm, kas reklamē seksu ar bērniem, bet bankām un citām kredītkaršu kompānijām vajadzētu bloķēt maksājumus bērnu pornogrāfijas tīmekļa vietnēs.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo esmu vienprātis, ka dalībvalstīm „jāatzīst par krimināli sodāmu visu veidu seksuālā vardarbība pret bērniem”, tostarp krāpnieciska uzmākšanās tiešsaistē (*online grooming*).

Likumpārkāpējiem, kas izdarījuši seksuālus nozieģumus, jāliedz piekļuve bērniem ar darba vai brīvprātīgajām aktivitātēm, kas ietver regulārus kontaktus ar bērniem. Dalībvalstu pienākums ir nodrošināt, ka kandidātiem, kuri vēlas strādāt noteiktos amatos ar bērniem, ir jāveic sodāmības pārbaude, kas ietver skaidru noteikumu vai pamatnostādņu noteikšanu darba devējiem par viņu pienākumiem šajā jomā.

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Nereti ES vēlas kopīgi rīkoties tur, kur labāk lietas atstāt dalībvalstu ziņā. Tomēr šajā gadījumā es uzskatu, ka mēs varam kaut ko panākt, rīkojoties kopā.

Bērnu pornogrāfijas un seksuālās vardarbības posts pret bērniem ir nopietns augonis mūsu sabiedrībā, kas sagrauj dzīves tiem, kas ir visvairāk ievainojami un kam visvairāk ir nepieciešama aizsardzība.

Ņemot vērā ES būtību un cilvēku brīvo pārvietošanos, ir svarīgi, lai mēs izmantotu visus mūsu rīcībā esošos līdzekļus un apkarotu šos šķebinošos nozieģumus, lai kur tie notiktu. Īpaši svarīga ir regulāra informācijas atjaunošana un koordinēšana par likumpārkāpējiem.

Mums jāuzlabo sadarbība arī ar trešām valstīm, lai ES pilsoņus, kas ceļo ārpus ES ar mērķi izdarīt seksuālus nozieģumus pret bērniem, var identificēt, apstādināt, izvirzīt pret viņiem apsūdzību un izdot, ja nepieciešams. ES globālā loma piedāvā svarīgu iespēju popularizēt mūsu vērtības valstīs un reģionos, kur bērnu tiesības nav tik labi aizsargātas.

Tādēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Zviedrijas konservatīvo deputātu delegācija Eiropas Parlamentā ir balsojusi par R. Angelilli (Nāciju Eiropas Savienības frakcija, Itālija) ziņojumu (A6-0012/2009) par bērnu seksuālās ekspluatācijas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu. Cīņai pret bērnu pornogrāfijas izplatīšanu ir jākļūst par prioritāti. Šajā ziņā Eiropas sadarbībai ir ļoti svarīga loma dažādās jomās. Tāpēc mēs, konservatīvie, balsojumā atbalstījām ziņojumu.

Tomēr tajā pašā laikā mēs vēlamies norādīt, ka nepiekrītam referentes viedoklim par diviem no daudzajiem priekšlikumiem, kuri tika piedāvāti. Atšķirībā no referentes mēs neuzskatām, ka mums būtu jāpieņem **stingrais profesionālā noslēpuma princips, ar kuru ir saistītas tādas profesijas kā juristi, mācītāji un psihologi.**

Mēs šaubāmies, vai varam tīmekļa vietnes īpašniekam uzlikt stingru atbildību par visām diskusijām, kas notiek vietnē, tostarp privātajās sarunās slēgtajās sarunu istabās. Par spīti mērķim ir nesamērīgi prasīt, lai visi tīmekļa vietņu īpašnieki pārraudzītu visas privātās sarunas, kas tur notiek, lai spētu garantēt vietnes tiesiskumu atbilstīgi šim priekšlikumam. Tā vietā mums jākoncentrējas uz citām, efektīvākām to tīklu apkarošanas metodēm, kuri izplata bērnu pornogrāfiju, kas neatstāj tik nopietnas sekas uz parasto interneta lietotāju neaizskaramību.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par R. Angelilli ziņojumu, jo uzskatu, ka bērnu tiesību aizsardzībai jābūt ES un tās dalībvalstu prioritātei. Tiesību akti, kas apkaro bērnu seksuālo ekspluatāciju un bērnu pornogrāfiju, ir jāmodernizē, ņemot vērā jauno tehnoloģiju, jo īpaši interneta, attīstību, kā arī dažas jaunas krāpnieciskās uzņēmējdarbības formas, ko pret bērniem izmanto pedofili.

Es uzskatu, ka ES un dalībvalstu iestādēm jo īpaši jākoncentrējas uz institucionālo spēju palielināšanu, lai apkarotu šos noziegumus.

Tā kā šie noziegumi nepazīst robežas, ES jāveido pārnacionāls tīkls, lai apkarotu šo noziegumu. Šajā sakarā es atbalstu Eiropas ideju izveidot īpašu nodaļu, kuras uzdevums būtu apkarot bērnu pornogrāfiju un bērnu prostitūciju un kuru veidotu eksperti, kas apmācīti konkrētos jautājumos. Šai nodaļai efektīvi jāsadarbības ar dalībvalstu un trešo valstu policijas iestādēm, kam ir atbilstīgā kompetence.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Es pilnībā atbalstu Parlamenta deputātes R. Angelilli patstāvīgo ziņojumu un rekomendāciju Padomei par bērnu seksuālās ekspluatācijas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu. Iepriekšējās kopējās nostājas vēl nav ieviestas visās dalībvalstīs, bet apdraudējums, ko bērnu drošībai rada straujais tehnoloģiskais progress, turpina pieaugt. Šis ziņojums atjauninās un stiprinās esošos pasākumus šo pretīgo darbību apkarošanā un definēs tos kā kriminālnoziedzumus, kas sodāmi ar likumu. R. Angelilli ziņojuma ieviešana nozīmē, ka palielināsies bērnu aizsardzība no šiem vardarbīgajiem pasākumiem, reaģējot uz tehnoloģiju attīstību un jo īpaši vērstoties pret ļauno krāpnieciskās uzņēmējdarbības (*online grooming*) praksi.

Citi svarīgi priekšlikumi ir par seksuāliem noziegumiem apsūdzētu personu pārrobežu kontrole, lai neļautu iegūt darbu citās dalībvalstīs, kur tām būtu tiešs kontakts ar bērniem un paaugstināta upuru aizsardzība izmeklēšanas un tiesu procesa laikā.

Internets ir svarīga mūsu savstarpēji saistītās informācijas sabiedrības sastāvdaļa. Bērnu datorpratība ir labāka kā jebkad, bet tieši paaugstinātās datorpratības un pašāvērtības dēļ viņi vai viņu mazāk prasmīgie vecāki nespēj skaidri saskatīt negodīgu cilvēku radīto apdraudējumu. Šo veselā saprāta priekšlikumu mērķis ir pasargāt mūsu sabiedrības visievainojamākos locekļus.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par R. Angelilli ziņojumu par bērnu seksuālās ekspluatācijas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, jo uzskatu, ka ir svarīgi atjaunināt visu bērnu ekspluatācijas formu apkarošanas līdzekļus, lai nodrošinātu augstu bērnu aizsardzības līmeni Eiropas Savienībā.

Tādēļ es atbalstu šī ziņojuma rekomendācijas, jo īpaši priekšlikumu visās dalībvalstīs **atzīt par krimināli sodāmiem** visus seksuālos noziegumus pret bērniem, paaugstināt modrību un pārraudzīt jaunās krāpnieciskās uzņēmējdarbības (*online grooming*) formas nepilngadīgajiem, jo īpaši internetā, un izveidot Informācijas sistēmu par pazudušajiem bērniem (**Missing Child Alert System**), lai uzlabotu sadarbību Eiropas līmenī.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Seksuālā vardarbība pret bērniem un bērnu pornogrāfija ir īpaši nīstami noziegumi, kuri interneta un sekstūrisma laikmetā prasa stingrākus tiesību aktus, paaugstinātu policijas un tiesiskās sistēmas sadarbību un uzlabotu atbalstu upuriem. R. Angelilli ziņojums ir pelnījis mūsu atbalstu.

Tomēr es norādīšu, ka bez tehnoloģiju attīstības, kas dod pervertiem daudz vairāk iespēju apmierināt savas neķītrās vēlmes, mums jāaplūko arī morālais pagrimums un vērtību pazemināšanās kā tālāki iemesli šī noziegumu veida ievērojamajam piegumam.

Tikai pirms 30 gadiem tā sauktās morāles liberalizācijas, nevaldāmas baudas meklēšanas un pseidopersonālās indivīda izaugsmes kopš agras bērnības vārdā noteikta politiska tendence veicināja nepilngadīgo seksuālo aktivitāti pat tendenciozo kreiso ruporā, Francijas laikraksta *Le Monde* slejās. Kamēr šis necienīgais arguments, cerams, ir noraidīts, tā autori turpina sludināt, un viņu politiskā virzība turpina pasniegt mācību stundas, pat neatzīstot tās vainu.

Visbeidzot, es vēlos zināt, kāpēc vienīgās tiesības, kas nav atdotas bērniem lielākajā daļā mūsu valstu, ir tiesības piedzimt?

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Kā minēts Eiropas Parlamenta rekomendācijas priekšlikumā Eiropas Padomei, Eiropas Padomes Konvencija par bērnu aizsardzību pret seksuālu izmantošanu un vardarbību (CoE konvencija), kuru jau parakstījušas 20 Eiropas Savienības valstis, ir pirmais starptautiskais juridiskais instruments, kas klasificē kā noziegumus dažādas seksuālās vardarbības formas pret bērniem, tostarp vardarbību, kas, *inter alia*, veikta, izmantojot spēku, fizisku ietekmēšanu vai draudus arī ģimenē.

Šajā kontekstā Parlaments aicina visas dalībvalstis, kuras nav to izdarījušas, parakstīt, ratificēt un piemērot visas atbilstīgās starptautiskās konvencijas, sākot ar CoE konvenciju. Starp citām rekomendācijām Parlaments aicina dalībvalstis uzlabot savus tiesību aktus un sadarboties šajā jomā, lai nodrošinātu, ka seksuālie noziegumi pret bērniem vecumā līdz 18 gadiem vienmēr visā ES tiktu klasificēti kā nepilngadīgo ekspluatācija un visu veidu seksuālā vardarbība pret bērniem tiktu atzīta par krimināli sodāmu.

Neatkarīgi no nepieciešamās analīzes un katras valsts suverēnajiem lēmumiem par katru Parlamenta nolēmumu, mēs pievienojamies rezolūcijas galvenajiem centieniem, kas vērsti uz bērnu tiesību aizsargāšanu un nosargāšanu.

Jens Holm, Søren Bo Søndergaard un Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – Bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija ir pretīgi noziegumi, un ir nepieciešama starptautiska sadarbība, lai tos izbeigtu. Tādēļ mēs šodien balsojam par R. Angelilli ziņojumu. Tomēr ir ziņojuma aspekti, kurus mēs neatbalstām, piemēram, vienotas, ekstrateritoriālas krimināltiesību normas, kas būtu spēkā visā ES, kā arī ES līmenī noteikt, kas jāuzskata par noziegumu un vainu pastiprinošiem apstākļiem.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par R. Angelilli ziņojumu par bērnu seksuālās ekspluatācijas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu.

Mūsdienās ir svarīgāk nekā jebkad, lai bērnu attīstība un neaizskaramība tiktu aizsargāta jebkurā iespējamā veidā. Tā kā vairumā ģimeņu abi vecāki strādā, nav pieejami vecvecāki, kas pieskatītu bērnus, un internets bieži ir vienīgā izklaides forma, apdraudējuma apjoms ir nenoliedzams.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), rakstiski. – Bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija ir pretīgi noziegumi, un ir nepieciešama starptautiska sadarbība, lai tos izbeigtu. Tādēļ es šodien balsoju par R. Angelilli ziņojumu. Tomēr ir ziņojuma aspekti, kurus es neatbalstu, piemēram, vienotu, ekstrateritoriālu krimināltiesību normu izveidošanu, kas būtu spēkā visā ES, kā arī ES līmenī noteikt, kas jāuzskata par noziegumu un vainu pastiprinošiem apstākļiem.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (DE) Seksuālie noziegumi pret bērniem un bērnu pornogrāfija ir vieni no pretīgākajiem noziegumiem, kuros vainojams cilvēks. Tie ir noziegumi, par kuriem būtu jāsaņem stingri kriminālsodi vai visaptveroša uzticama aprūpe, ja noziedznieks ir garīgi slims.

Ziņojums rosina daudzus konstruktīvus pasākumus, lai uzlabotu šo briesmīgo sociālo problēmu risināšanu. Dalībvalstis tiek aicinātas ratificēt un ieviest visas starptautiskās konvencijas šajā jomā, tām būtu jāsaņem palīdzība, lai uzlabotu savus tiesību aktus, un bērnu sekstūrisms tiktu atzīts par **krimināli sodāmu** visās dalībvalstīs. Tas pilnīgi atbilst maniem uzskatiem par ES kā vērtību savienību. Es atbalstu daudzas lietas, kas ir ziņojumā, un balsoju par to daudzos individuālos balsojumos.

Tomēr ziņojums tiecas harmonizēt krimināltiesības ES un izveidot profilaktisko pasākumu sistēmu, ko finansētu ES fondi, neraugoties uz to, ka tā ir globāla problēma, kas jāregulē ar konvencijām un nolīgumiem ANO līmenī. Ir grūti izvairīties no iespaida, ka mēs atkal sastopamies ar piemēru, kad šausminošu sociālo problēmu izmanto, lai stiprinātu ES pozīcijas uz dalībvalstu neatkarības rēķina. Krimināllikums ir suverēnas valsts kompetences ļoti būtiska sastāvdaļa. Tādēļ es balsoju pret šo ziņojumu kopumā.

Adrian Manole (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par R. Angelilli ziņojumu par bērnu seksuālo ekspluatāciju, jo šis jautājums skar vienu no viszemiskākajām, necilvēciskākajām rīcībām, kas jāsoda ar pasākumiem, kurus pieņēmušas visas dalībvalstis.

Rumānijā vēl ir daudz nezināma par šo jautājumu. Mums ir maz datu par to, cik plaša ir šī problēma. Tādēļ es domāju, ka šī ziņojuma pieņemšana paplašinās informatīvās kampaņas, pievēršot uzmanību un brīdinot par seksuālo vardarbību pret bērniem, palielinās to pasākumu skaitu un apjomu, kuru mērķis ir identificēt nepilngadīgos, kuri tiek seksuāli ekspluatēti, izveidos rehabilitācijas pakalpojumus un vēlāk veiks regulāras viņu situācijas pārbaudes, kā arī uzlabos seksuālās vardarbības pret bērniem gadījumu reģistrēšanas un pārraudzīšanas sistēmu.

Bez tam, es uzskatu, ka nepilngadīgajiem cilvēku tirdzniecības upuriem jānodrošina speciālistu pakalpojumi tranzīta centros, tostarp palīdzība un rehabilitācija visās dalībvalstīs.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kas aicina atlikušās trīs valstis, kuras vēl to nav izdarījušas, ieviest Padomes pamatlēmumu par bērnu seksuālās ekspluatācijas apkarošanu. Es atbalstu bērnu aizsardzības līmeņa paaugstināšanu, jo īpaši internetā un arī citās jaunajās tehnoloģijās.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Kamēr Eiropas Parlaments spriež par to, kā labāk aizsargāt bērnus, islāma pasaule rīkojas pretēji. Saūda Arābijas augstākais garīgais līderis ir raksturojis 10 līdz 12 gadus vecas meitenes kā „precamas” un pieprasījis bērnu laulību tiesības. Islāmiskas izcelsmes imigrantu dēļ tas ietekmēs arī Eiropu, un mums jāsaprot šāda iespējamība.

Mūsu bērniem jāsniedz vislabākā iespējamā aizsardzība. Tā kā dzimumnoziedzniekiem, kuru mērķis ir bērni, ir augsts atkārtotu pārkāpumu rādītājs, mums jāizveido ES mēroga reģistrs ar to cilvēku vārdiem, kas ir potenciālie dzimumnoziedznieki, pedofili ar attiecīgajām uzvedības problēmām. Mums efektīvāk jāapkaro vardarbība pret bērniem un bērnu ļaunprātīga izmantošana visās tās formās, un jāpalielina sodi par seksuāliem kontaktiem ar bērniem un bērnu pornogrāfijas glabāšanu. Es balsoju par R. Angelilli ziņojumu, jo tas uzlabos mūsu bērnu aizsardzību.

Seán Ó Neachtain (UEN), rakstiski. – (GA) Informācijas tehnoloģijas Eiropas Savienībā aug un izplatās, jo mēs pašlaik dzīvojam „digitālajā laikmetā”. Protams, ar šīm tehnoloģijām un iespējām ir lielas priekšrocības no darba, izglītības, sabiedriskās dzīves un pētniecības skatu punkta. Tomēr tas nenozīmē, ka mums būtu jāignorē ar tām saistītās briesmas.

Ar internetu saistīta īpaša brīvība – brīvība bez fiziskiem vai praktiskiem ierobežojumiem. Šī brīvība var būt laba lieta, kā tas ir vairumā gadījumu, bet to var izmantot arī bērnu seksuālajai ekspluatācijai un bērnu pornogrāfijai.

Nekas nav svarīgāks par mūsu bērnu veselību, labklājību un nākotni. Mums jādara viss iespējamais, lai pasargātu viņus no ļaunuma. Tādēļ es labprāt atbalstīju R. Angelilli ziņojumu un augstu vērtēju visu, ko viņa darījis šajā jautājumā.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju par R. Angelilli ziņojumu par bērnu seksuālās ekspluatācijas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, jo tas prasa, lai visas dalībvalstis ievērotu spēkā esošos starptautiskos likumus un Padomes pamatlēmuma pārskatu, lai uzlabotu bērnu aizsardzību Eiropas līmenī.

Apvienoto Nāciju Organizācijas statistika ir dramatiska. Lielais vairums cilvēktirdzniecības upuru ar mērķi tos seksuāli ekspluatēt ir bērni un pusaudži. Starptautiskā sadarbība integrētā cīņā pret šiem noziegumiem ir nepieciešama, un visām dalībvalstīm jānodrošina, lai viņu pārkāpēji tiktu tiesāti.

Maria Petre (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par R. Angelilli ziņojumu, jo mums ir nepieciešama ĀTRA, EFEKTĪVA rīcība, lai apkarotu cēloņus, un, pats galvenais, bērnu seksuālās ekspluatācijas un bērnu pornogrāfijas sekas.

Mūsu bērni arvien biežāk ir vieni, jo mēs esam aizvien aizņemtāki. Tā viņi kļūst par upuri bīstamiem kārdinājumiem. ES apņemšanās, ko paudis komisārs J. Barrot, dod garantiju, ka no marta mums būs ļoti labs juridiskais pamats.

Lydie Polfer (ALDE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo ziņojumu, kura mērķis ir pielāgot un pastiprināt 2004. gada Pamatlēmumu, lai aizsargātu bērnus no seksuālās ekspluatācijas un vardarbības. Nemot vērā tehnoloģiju (sevišķi interneta) attīstību, izrādās, ka aizsardzības sliekšnis pamatlēmumā ir jāpaaugstina.

Bērnu izmantošana seksuāliem nolūkiem ir jāuzskata par noziegumu. Jāstiprina sadarbība starp dalībvalstīm informācijas apmaiņā par sodāmībām, kas saistītas ar notiesāšanu par seksuālu vardarbību, lai tie, kas sodīti par šādiem noziegumiem, nevarētu ieņemt amatus, kas ietver tiešu kontaktu ar bērniem. Jāuzlabo arī upuru aizsardzība.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par R. Angelilli ziņojumu, kas skar jautājumu par bērnu seksuālās ekspluatācijas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, uzsverot profilaktiskos pasākumus, kas jāapsver dalībvalstīm, kad tās veido savu tiesisko pamatu bērnu seksuālās ekspluatācijas un bērnu pornogrāfijas apkarošanai.

Ziņojums pauž satraukumu par nepietiekamo spēkā esošā Pamatlēmuma pielietojumu kopā ar atbilstīgajiem starptautiskajiem instrumentiem, jo īpaši Eiropas Padomes konvenciju par bērnu aizsardzību pret seksuālo izmantošanu un seksuālo vardarbību, kurai Rumānija pievienojusies kopš 2007. gada, **kā arī lūdz iekļaut tajā jaunus seksuālos noziegumus**. Dalībvalstīm jānodrošina seksuālās ekspluatācijas upuri vērsties policijā un atbilstīgajās tiesās, kuru kompetencē ir krimināllietas un civilietas. Tām jāskaidro un jāinformē gan nepilngadīgo likumīgie pārstāvji, gan personāls, kam ir tiešs kontakts ar nepilngadīgajiem, par briesmām, kas saistītas ar krāpniecisku uzņēmšanos bērniem tiešsaistē (*online grooming*).

Visas šīs briesmas var ierobežot, izveidojot valstīs kontrolējošās iestādes un sadarbojoties ar interneta pakalpojumu sniedzējiem, lai bloķētu bērnu pornogrāfijas tīmekļa vietnes vai materiālus.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par R. Angelilli ziņojumu par bērnu seksuālās ekspluatācijas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu. Ar šo darbību aizliegšanu nepietiek, lai izskaustu šo ārkārtīgi smago cilvēktiesību pārkāpumu.

Tomēr ir satraucoši, ka ne visas dalībvalstis ir ņēmušas vērā 2003. gada 22. decembra Padomes Pamatlēmuma Nr. 2004/68/JHA norādījumus. Šis lēmums, tāpat kā citi, ir jāatjaunina, lai paaugstinātu bērnu aizsardzības līmeni, ņemot vērā arī nepārtraukto jauno tehnoloģiju, jo īpaši interneta, attīstību, un jaunās bērnu ievilināšanas formas, ko izmanto pedofili.

Es pilnībā pievienojos referentei, kura ir izstrādājusi detalizētu un konstruktīvu ziņojumu, kas atspoguļo izcilas ekspertes zināšanas par šiem jautājumiem.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Bērnu pornogrāfija ir jūtīgs temats, kuram vienmēr būtu jāatrodas Eiropas un valstu valdību uzmanības centrā. Eiropas Savienības dalībvalstīm būtu stingri jānodrošina jebkāda veida seksuāla vardarbība pret bērnu un jebkāda veida krāpnieciska uzņēmšanās tiešsaistē (*online grooming*).

Es apsveicu Eiropas Parlamenta lēmumu lūgt dalībvalstis paust ciešu apņēmību cīnīties ar seksuālo vardarbību pret bērniem, jo īpaši paturot prātā, cik neaizsargāti pret vardarbību ir bērni, kuri izmanto tērzētavas un tiešsaistes forumus.

Ņemot to vērā, ir svarīga cieša sadarbība starp valstu iestādēm un interneta pakalpojumu sniedzējiem, lai ierobežotu ne tikai bērnu piekļuvi pornogrāfiska satura tīmekļa vietnēm, bet arī bloķētu tīmekļa vietnes, kas reklamē iespēju izdarīt seksuāla rakstura noziegumus. Ir arī rekomendācijas nacionālo shēmu veidošanai, lai nodrošinātu psiholoģisko rehabilitāciju gan dzimumnoziedzniekiem, gan seksuālās vardarbības upuriem.

Vēlos uzsvērt, ka ikvienai dalībvalstij jāveido atsevišķs reģistrs par likumpārkāpējiem, kas izdarījuši seksuāla rakstura noziegumus pret bērniem, un jānovērš šādu pārkāpēju nodarbināšana nozarēs, kas ietver darbu ar bērniem.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Es empātiski balsoju par ziņojumu, kas apkaro bērnu seksuālo ekspluatāciju un bērnu pornogrāfiju. Nav šaubu, ka krāpnieciska uzņēmšanās (tuvināšanās bērniem seksuālos nolūkos) un pedofilu tērzētavas ir jānodrošina. Bez tam, neķītriem noziegumiem, kuros iesaistīti bērni, jāatbilst ekstrateritoriālajām krimināltiesību normām. Eiropas Savienībai jāspēj izmantot vispārējo budžetu, lai finansētu ES intervences programmas dzimumnoziedznieku recidīvisma novēršanai. Es atbalstu arī priekšlikumu, kurā Komisija kopā ar lielākajām kredītkaršu kompānijām meklēs tehniskas iespējas bloķēt vai slēgt interneta maksājumu sistēmas tīmekļa vietnēs, kurās pārdod bērnu pornogrāfiju.

Visbeidzot, es mudinu tās septiņas ES dalībvalstis, kuras vēl nav parakstījušas Eiropas Padomes konvenciju par bērnu aizsardzību pret seksuālo izmantošanu un seksuālo vardarbību, darīt to pēc iespējas drīzāk. Tas attiecas arī uz tām astoņām dalībvalstīm, kuras vēl nav ratificējušas Konvencijas par bērna tiesībām 2000. gada papildu protokolu par tirdzniecību ar bērniem, bērna prostitūciju un bērna pornogrāfiju.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Politiskie spēki, kas atbalsta imperiālistisko barbarismu, karu un bagātību ražojošo resursu izlaušanās un cilvēku ekspluatāciju, nes kopīgu atbildību par noziegumiem, kuri ik dienu tiek izdarīti pret miljoniem bērnu visā pasaulē. Viņi ir atbildīgi par miljoniem bērnu, kuri ir izsalkuši, kuri ir spiesti strādāt un dzīvo zem nabadzības sliekšņa „civilizēto rietumu” valstīs, par miljoniem bērnu, kuri ir seksuālās ekspluatācijas upuri un par plaukstošo bērnu pornogrāfijas industriju, kura apgroza un nes peļņu, kas lielāka par 3 miljardiem EUR tikai no interneta vien.

Ziņojumā ierosinātās soda sankcijas nespēs pasargāt bērnus, jo tās nevar risināt un nerisinās galveno cēloni, kas nepieredzētos apjomos veicina korupciju un izvirtību: peļņu un dziļi satrūdējušo ekspluatējošo kapitālisma sistēmu. Arī tādi pasākumi kā *non bis in idem* principa atcelšana, saziņas līdzekļu monitorings un patvaļīga tiesībsargājošo iestāžu **iejaukšanās** internetā nebūs efektīvs ieguldījums bērnu aizsardzībā. Gluži otrādi, pieredze liecina, ka tur, kur šādi pasākumi tiek pieņemti, parasti kā izņēmums noziedzības apkarošanas vārdā un kurus uzņem ar vispārēju sašutumu un riebumu, to mērķis ir panākt, lai masas tos pieņemtu un vēlāk varētu izmantot, ierobežojot personas tiesības un demokrātiskās brīvības.

Lars Wohlin (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Es balsoju pret ziņojumu par ES krimināltiesību harmonizāciju saistībā ar seksuālajiem noziegumiem pret bērniem. Es atbalstu ciešu sadarbību ES, lai apkarotu bērnu seksuālo ekspluatāciju un bērnu pornogrāfiju, bet uzskatu, ka krimināllikumam ir jābūt valsts jautājumam.

Anna Záborská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Bērnu un jauniešu pasargāšana no seksuālas vardarbības ir svarīgs jautājums un mūsu laika problēma.

Es vienmēr esmu iestājusies par vecāku prioritārām tiesībām bērnu audzināšanā, bet šajā gadījumā arī valstij jāaizsargā bērni un pusaudži. Šī aizsardzība neattiecas tikai uz internetu. Tā attiecas arī uz plašsaziņas līdzekļu reklāmām, kam jābūt pieklājīgām un jāievēro morāles vērtības un kam nevajadzētu uzbrukt jaunu cilvēku tiesībām uz nevainību.

Vecākiem ir īpaša loma bērnu aizsardzībā pret seksuālo vardarbību. Vispārējā cilvēktiesību deklarācija 26.3 pantā skaidri pasaka, ka „vecākiem ir pirmtiesības izvēlēties, kāda veida izglītību iegūs viņu bērni”. Vecāku sniegtā izglītība ietver arī zināšanas par atbildīgu plašsaziņas līdzekļu izmantošanu. Tomēr vecāki nevar sistemātiski pildīt savu izglītojošo lomu, ja viņiem nav pietiekami daudz laika, ko veltīt savai ģimenei un bērniem. Valstij būtu jādod vecākiem šis brīvais laiks. Internets nekad nevar aizstāt laiku, kas pavadīts vecāku un bērnu dialogā. Datorspēle nevar aizstāt sarunu ar vecmāmiņu. Datorpeļņu pulci nevar salīdzināt ar stundu, kas pavadīta kopā ar vectētiņu garāžā.

Dabiska ģimene ir vieta bērnu aizsardzībai, un vecāki ir viņu pirmie sargātāji. Tādēļ es Slovēnijā esmu sākusi projektu, kas galvenokārt domāts vecākiem “Vai tu zini, kur pašlaik ir tavs bērns?”

Marian Zlotea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Civilizētā sabiedrībā bērnu drošībai jāstāv pāri visam. Seksuāla ekspluatācija ir bērna tiesību uz aprūpi un aizsardzību pārkāpums. Seksuālā ekspluatācija atstāj bērniem psiholoģiskas un dažreiz arī fiziskas rētas, mazinot viņu cerības dzīvot cienīgu dzīvi.

Es vēlos atbalstīt referentes R. Angelilli ierosināto ideju, ka šobrīd spēkā esošais 2004. gada Pamatlēmums ir jāatjaunina. Mēs apsveicam šo lēmumu, jo atjaunināšanas process ir jāveic, lai palielinātu bērnu aizsardzības līmeni, ņemot vērā draudus, ko rada internets un citas jaunās saziņas sistēmas. Dalībvalstīm jānodrošina, lai tiesību akti tiktu grozīti tā, lai tīmekļa vietnes ar noziedzīgu saturu tiktu bloķētas.

Mums jāveicina dalībvalstu sadarbība, lai izbeigtu šāda veida noziegumus un aktīvi apkarotu bērnu pornogrāfiju un citas bērnu komerciālas seksuālas ekspluatācijas formas. Mums ir nepieciešama visaptveroša globāla stratēģija kopā ar diplomātisku un administratīvu sadarbību, lai nodrošinātu, ka šis tiesību akts tiktu ieviests bērnu labā. Mums jāpiedāvā aizsardzība vardarbības upuriem. Mums ir jāizbeidz arī sekstūrisms.

8. Balsojumu labojumi un nodomi balsot: sk. protokolu

(Sēde tika pārtraukta plkst. 13.00 un atsākta 15.00)

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

9. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana sk. protokolu

10. Saistībā ar Parlamenta nostājām un rezolūcijām veiktie pasākumi: sk. protokolu

11. Gvantanamo ieslodzīto pārmitināšana - Iespējamā CIP veiktā Eiropas valstu izmantošana, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par Gvantanamo ieslodzīto atpakaļnosūtīšanu un pārmitināšanu, un iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, esmu pārliecināts, ka Gvantanamo jautājums ir sagādājis lielas raizes Parlamentam. Esmu pārliecināts arī par to, ka šis Parlaments ar dažādajām kopš 2002. gada pieņemtajām rezolūcijām ir neatlaidīgi paudis savu nostāju šajā problēmā. Tādēļ uzskatu, ka jūs, tāpat kā Padome, esat apsveikuši prezidenta *B. Obama* lēmumu gada laikā slēgt Gvantanamo. Prezidentūra pauda savu attieksmi paziņojumā drīz pēc tam, kad prezidents *B. Obama* parakstīja **prezidenta rīkojumu**. Ministri vienbalsīgi apsveica šo lēmumu pēdējā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes sanāksmē, kā jūs varbūt zināt.

Prezidents *B. Obama* ir paziņojis arī par savu lēmumu pārtraukt kara tribunālu tiesas procesus, no jauna apstiprināt Ženēvas konvenciju, izbeigt slepeno nometņu programmu un izbeigt uzlabotās nopratināšanas. Šie apsveicamie pasākumi ļaus mums vēl vairāk stiprināt transatlantisko sadarbību cīņā pret terorismu.

Lēmums slēgt Gvantanamo, protams, vispirms ir Amerikas Savienoto Valstu atbildība. Tomēr, ņemot vērā mūsu kopējo interesi cīņā ar terorismu, cilvēktiesību atbalstīšanā un tiesiskumu, pagājušās nedēļas Padomes sanāksmē ministri sprieda par veidiem, kā dalībvalstis varētu piedāvāt praktisku palīdzību ASV, un jo īpaši par to, vai tās varētu uzņemt bijušos ieslodzītos.

Prezidenta rīkojumā slēgt Gvantanamo prezidents *B. Obama* pavēlējis pārskatīt visu apcietināto statusu. Tas tagad tiek īstenots. **Ieslodzīto pārmitināšana attieksies uz tiem, kas šis pārskatīšanas rezultātā tiks atbrīvoti.** Jautājums par to, vai dalībvalstis varētu uzņemt bijušos ieslodzītos, ir valsts lēmums. Tomēr pagājušajā nedēļā tika nolemts, ka būtu vēlama kopēja politiska atbilde un ka tiks pētītas koordinētas Eiropas rīcības iespējas.

Šis temats raisa veselu rindu politisku, juridisku un drošības jautājumu, kuriem nepieciešama izpēte un konsultācijas, un tie prasīs arī dalībvalstu tieslietu un iekšlietu ministru iesaistīšanos. Šis process ir tikko sācies un Padome atgriezīsies pie tā, kad daži no šiem jautājumiem būs dziļāk noskaidroti. Tas ir nepārtraukta darba temats, un Eiropas Savienības Politiskā un militārā komiteja (COPS) to, piemēram, apspriež šodien.

Es pilnībā saprotu pastāvīgo interesi Parlamentā, kas atspoguļojas rezolūcijas projektā, kas sagatavots šajā sesijā un kuru esmu lasījis. Vēlos apgalvot jums, ka prezidentūra pievērsīs lielu uzmanību šim jautājumam un sniegs jums pilnīgu informāciju par turpmāko diskusiju iznākumiem Padomē, kā arī par jebkuru citu notikumu attīstību.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es sirsnīgi sveicu *A. Vondra* kungu un ar prieku pievienojos viņa teiktajam, jo ir acīmredzams, ka Komisijai cieši jāsadarbojas ar prezidentūru šajā sarežģītajā jautājumā.

Es vēlos paust atbalstu arī *B. Ferrero-Waldner*, kura diemžēl šovakar nevar būt šeit. Tādēļ es runāšu viņas un savā vārdā.

Komisija ir labvēlīgi uzņēmusi prezidenta *B. Obama* iniciatīvas kopš viņa inaugurācijas. Ir visi priekšnosacījumi, lai atjaunotu ASV/Eiropas attiecības, un Komisija pieliks visas pūles, lai atdzīvinātu šo partnerību.

Visuzskatāmākais ASV virziena maiņas piemērs ir nodoms aplūkot cilvēktiesību jautājumus saistībā ar izturēšanos pret aizdomās turamajiem teroristiem. Mēs, protams, apsveicam prezidenta *B. Obama* steigu slēgt Gvantanamo internēto nometni, tiekties uz islāmisko pasauli un apliecināt Amerikas Savienoto Valstu saistības pret Tuvo Austrumu miera procesu.

Mēs ar gandarījumu atzīmējam arī citas vienlīdz svarīgas 22. janvārī parakstīto rīkojumu iezīmes, proti, CIP slepeno cietumu slēgšanu, pilnīgu spīdzināšanas, nežēlības, necilvēcības un pazemojošas izturēšanās aizliegumu un kara tribunālu tiesu procesu pārtraukšanu.

Eiropas Savienība uztur aktīvu politisko dialogu ar Amerikas Savienotajām Valstīm, kurā mēs, protams, piešķiram prioritāti cilvēktiesību veicināšanai visā pasaulē. Mēs esam arī aktīvi ASV partneri cīņā pret teroristu draudiem, bet vienmēr saskaņā ar mūsu cilvēktiesību saistībām.

Cietumnieku ieslodzīšana Gvantanamo bez tiesas vairāku gadu garumā ir bijis trumpis teroristu grupu rokās, kuri mēģina radikalizēties un vervēt jaunus locekļus. Eiropas Savienība jau ir izrādījusi pretestību Gvantanamo. Jūsu Parlaments, Eiropas Parlaments ir neatlaidīgi aicinājis to slēgt, jo cīņa pret terorismu jāveic saskaņā ar starptautiskajiem likumiem. Cīņā pret terorismu ir svarīgi respektēt cilvēktiesības ne tikai kā principa jautājumu, bet arī lai pretotos radikalizācijai visā pasaulē. Mēs uzskatām, ka tiesības, ko starptautiskie tiesību akti piešķir visām aizturētajām personām, ir jāievēro. Izņemot bruņota konflikta gadījumu, indivīdus nedrīkst patvaļīgi paturēt apcietinājumā un viņiem jābūt tiesībām uz godīgu, likumīgu tiesu. Mēs esam izvirzījuši šos jautājumus politiskajā dialogā ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Eiropas Parlamentam ir bijusi svarīga loma informētības veicināšanā par šo jautājumu.

Es piebildīšu, atkārtojot *A. Vondra* teikto, ka Amerikas iestādēm jāpārskata katra Gvantanamo ieslodzītā lieta. Darba grupa, kuru vada ģenerālprokurors un kurā ietilpst ASV valsts sekretāri aizsardzības un tēvzemes drošības jautājumos un augsta līmeņa amatpersonas, ir tikko uzsākusi darbu.

Prezidents *B. Obama* ir paziņojis, ka tiks pielikti jauni diplomātiski centieni, lai rastu risinājumu Gvantanamo problēmai.

Pēdējā ārlietu ministru padomē 26. janvārī, par ko būtu ziņojusi *B. Ferrero-Waldner*, bija īsa diskusija par Gvantanamo. Vairākas dalībvalstis izteica vēlmi veidot kopēju pamatu saskaņotai Eiropas Savienības pieejai, lai gan pirmām kārtām, *A. Vondra*, dalībvalstu ziņā ir pieņemt individuālus lēmumus par reakciju uz jebkādiem Amerikas Savienoto Valstu lūgumiem.

Ciešā sadarbībā ar Padomes sekretariātu mēs esam ierosinājuši šos jautājumus pētīt dziļāk. Mēs pētām jautājumus par to, kā trešās valstis varētu uzņemt bijušos ieslodzītos. Pat ja atbrīvotajiem ieslodzītajiem principā vajadzētu atgriezties viņu izcelsmes zemēs, daži no tiem, kurus atbrīvos pēc lietu pārskatīšanas, nevarēs atgriezties savās dzimtenēs bailēs no vajāšanas, spīdzināšanas vai sliktas izturēšanas.

Kopā ar Amerikas Savienotajām Valstīm mēs vēlamies uzmanīgi izpētīt, ko Eiropas Savienība varētu darīt, lai nogādātu šos cilvēkus drošā vietā. Tomēr šie īpašie gadījumi rosinās jūtīgus, sarežģītus jautājumus, kuri iepriekš jāapsver. Princips paliks nemainīgs: mums jādara viss nepieciešamais, lai garantētu pilnīgu cilvēktiesību ievērošanu. Visos gadījumos mēs vēlamies pozitīvi un konstruktīvi izturēties pret jauno ASV administrāciju. Tajā pašā laikā mums jāveic visi pasākumi, lai nodrošinātu Eiropas Savienības nostājas atbilstību visām mūsu saistībām pret cilvēktiesībām un mūsu tiesību aktiem.

Šī pieeja nebūs ne viegla, ne ātra. Mēs saskarsimies ar sarežģītiem jautājumiem, kas prasīs dalībvalstu rīcības koordināciju, lai nonāktu pie saskaņotas Eiropas Savienības reakcijas. Mēs darīsim visu iespējamo, lai veicinātu debātes par to, kādi praktiski pasākumi jāveic Kopenhāģas līmenī.

Šobrīd ASV nav izteikusi oficiālu pieprasījumu. *B. Ferrero-Waldner* ir vairākkārt uzsvērusi, ka ir nepieciešama pozitīva sadarbība. Mums jāstrādā kopā ar dalībvalstīm, lai tā veidotos.

Nākamajā Tieslietu un iekšlietu padomes sanāksmē 26. februārī mēs aicināsim dalībvalstis uz saskaņotu pieeju, un mēs varētu pielietot arī risinājuma precedentu, kas tika izmantots, kad palestīniešus nogādāja Eiropā pēc notikumiem Kristus dzimšanas baznīcā 2002. gadā.

Protams, ka Komisija vēlas palīdzēt tām dalībvalstīm, kas izvēlēšies uzņemt bijušos Gvantanamo ieslodzītos savā teritorijā. Tomēr šo dalībvalstu ziņā ir noteikt statusu bijušajiem ieslodzītajiem, kuri ir arī trešo valstu pilsoņi un kurus potenciāli varētu pārvest uz viņu teritoriju.

Katrs gadījums tiks izskatīts individuāli, ņemot vērā katra indivīda situāciju, humanitāros apsvērumus un ietekmi uz drošību. Lēmums uzņemt un piešķirt statusu galā ir katras dalībvalsts kompetencē. Tomēr šai pieejai, cik iespējams, ir jābūt kopējā pamata daļai.

Priekšsēdētāja kungs, to es vēlējos pateikt savā un *B. Ferrero-Waldner* vārdā. Vai man tagad vajadzētu sniegt paziņojumu par gūstekņu pārvadāšanu un nelegālu turēšanu apcietinājumā Eiropas teritorijā? Tad es turpināšu un sniegsu paziņojumu, kurš, lai gan ir ļoti īss, tomēr atbildēs uz daudziem Parlamenta jautājumiem.

Tas ir par CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus. Komisijas nostāja no paša sākuma apsver trīs idejas: pirmkārt, karš pret terorismu jāveic, pilnībā respektējot

pamattiesības, otrkārt, lai kāda būtu patiesība, tā jānoskaidro; treškārt un man vissvarīgāk, šāda rīcība ir jānovērš nākotnē.

Komisija ir atkārtoti paudusi viedokli, ka pasākumi, kurus apzīmē kā ārkārtas pārvietošanu un slepena turēšana apcietinājumā ir Eiropas Cilvēktiesību konvencijas un Pamattiesību hartas garantēto pamattiesību pārkāpums.

Komisija ir arī paziņojusi, ka iesaistītajām dalībvalstīm ir svarīgi veikt visaptverošu, neatkarīgu un objektīvu izmeklēšanu, lai noskaidrotu patiesību, lai kāda tā būtu. Tas ir pozitīvs pienākums, kas izriet no Eiropas Cilvēktiesību konvencijas. Jāpiebilst, ka izmeklēšanas ir sākušās vairākās dalībvalstīs.

Komisija ir vairākas reizes rakstījusi Polijas iestādēm par aizdomām par iespējamo nelegālo turēšanu apcietinājumā Polijā. Tā kā man ir uzticēta atbildība par „tiesiskuma, brīvības un drošības” jautājumiem, es rakstīju Polijas iestādēm 2008. gada 28. maijā, lai uzsvērtu atbilstīgas izmeklēšanas veikšanas nozīmīgumu.

Atbildot uz šo vēstuli 2008. gada augustā ģenerālprokurora palīgs informēja mani, ka ir sākusies kriminālizmeklēšana un ka viņš informēs mani par tās rezultātiem. Uzskatu, ka tas ir ievērojams panākums.

Esmu vērsies arī pie Rumānijas jautājumā par nelegālo turēšanu apcietinājumā. 2008. gada jūnijā Rumānijas premjerministrs atsūtīja man Rumānijas senāta izmeklēšanas komisijas ziņojumu. Turpinot kontaktus, Rumānijas iestādes nolēma veikt tālāku izmeklēšanu, lai pārbaudītu informāciju, kas ietverta Eiropas Padomes izvēlētā referenta *D. Marty* otrajā ziņojumā.

Tikai šāda pieeja, kas uzsver nepieciešamību veikt pienācīgu izmeklēšanu valsts līmenī, ļaus mums virzīties uz priekšu. Savienībai un Komisijai nav ne pilnvaru, ne resursu, lai aizvietotu dalībvalstis patiesības atklāšanas darbā. Tikai dalībvalstu izmeklēšanas instrumenti un resursi ir pietiekami šim uzdevumam.

Acīmredzot Komisija un arī jūs cerat, ka šīs izmeklēšanas tiks pabeigtas un dos iespēju noteikt, kurš ir bijis atbildīgs un, kur tas iespējams, nodrošinās kompensācijas upuriem.

Bez lūgumiem dalībvalstīm veikt izmeklēšanas, viens no praktiskiem Komisijas ieguldījumiem, kas sekoja Eiropas Parlamenta 2007. gada 2. februāra rezolūcijai, bija noskaidrot termina „valsts gaisa kuģis” („state aircraft”) definīciju, un, kad es biju transporta komisārs, es sniezu paziņojumu par civilo un darījumu aviāciju, kas izskaidroja šos jautājumus.

Parlaments ir lūdzis izvērtēt arī valstu pretterorisma tiesību aktus. Lai gūtu pārskatu par esošo situāciju, Komisija ir nosūtījusi dalībvalstīm anketu par terorisma apkarošanas pasākumu efektivitāti un to saistību ar pamattiesībām. Komisija ir saņēmusi atbildes no 27 dalībvalstīm, un dokuments, kas iepazīstinās ar šīm atbildēm, tiks publicēts nākamajos sešos mēnešos. Tagad ir nepieciešamība patiesi izvērtēt visas šīs atbildes.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es runāju diezgan ilgi, bet patiesībā, lai gan Savienībai šajā jomā ir ierobežotas pilnvaras, Komisija ir centusies stimulēt patiesības atklāšanu un veicināt cieņu pret cilvēktiesībām. Es teikšu tikai vēl vienu lietu, un ar to es uzņemsos personiskas saistības. Es, protams, turpināšu strādāt, lai tiktu atklāta pilna patiesība, lai mēs varam būt droši, ka šādas nožēlojamās darbības neatkārtosies.

Alexandr Vondra, *Padomes priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētāja kungs, es gaidīju divus savstarpēji nesaistītus jautājumus. No vienas puses Gvantanamo, no otras puses nelikumīgo turēšanu apcietinājumā un pārvadāšanu. Kā mēs visi zinām, savās pirmajās darba dienās prezidents *B. Obama* pieņēma trīs lēmumus. Par pirmo es jau jums stāstīju, t.i., Gvantanamo, bet bija vēl divi svarīgi lēmumi.

Pirmkārt, viņš slēdza CIP slepeno apcietināšanu programmu. Viņš pieņēma lēmumu, ka turpmāk visi ASV apcietinātie jāreģistrē Starptautiskajā Sarkanā Krusta komitejā (*ICRC*). Ar šo lēmumu viņš ķērās pie jautājuma, kas ir satraucis gan Padomi, gan Eiropas Parlamentu. Tādēļ Padome arī ir atzinusi šo lēmumu par ļoti labu. Esmu pārliecināts, ka to par vienlīdz labu atzīst arī Parlaments.

Prezidents *B. Obama* pielika punktu arī CIP izmantotajiem „uzlabotajiem” pratināšanas paņēmieniem. ASV izmeklētāji vairs nevar paļauties uz juristu viedokļiem par spīdzināšanu un citiem pratināšanas paņēmieniem, kas sarakstīti kopš 11. septembra. Šis lēmums ir svarīgs. Eiropas Savienība ir apņēmusies pilnībā aizliegt spīdzināšanu un nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību.

Trešajā lēmumā prezidents *B. Obama* ir pieprasījis pārskatīt arī pārvešanas vai ārkārtas pārvietošanas pasākumus, lai nodrošinātu, ka tie atbilst saistībām, ko ASV uzliek starptautiskie tiesību akti. Nākotnē šo pasākumu rezultātā „nedrīkst pārvest individuus uz citām valstīm, lai spīdzinātu vai ar mērķi, nolūku vai

sekām, kas iedragā vai grauj ASV saistības vai pienākumus nodrošināt cilvēcīgu attieksmi pret indivīdiem tās cietumos un pārraudzībā.”

Mēs uzskatām, ka šie lēmumi, kas pieņemti kopā ar lēmumu slēgt Gvantanamo, ko es jau minēju, tālāk stiprinās sadarbību ar ASV terorisma apkarošanā. Es domāju, ka tie atjaunos labāku klimatu transatlantiskajās attiecībās un var **reaģēt** uz noskaņojumu, kurš ļoti noteikti izpaudās šajā Parlamentā, kā arī daļā Eiropas sabiedriskās domas.

Es uzskatu, ka mēs varam vienoties par vienu lietu no paša sākuma: ka šodienas diskusijas konteksts ir neizmērojami mainījies. Esmu informēts arī par to, ka iespējamā CIP veiktā Eiropas valstu izmantošana, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus ir dziļi satraukusi daudzus šī Parlamenta deputātus. Jūs esat sekojuši šiem jautājumiem ļoti uzmanīgi, ne tikai no Pagaidu Komitejas aktivitātēm.

Šī Parlamenta nostāja skaidri izpaužas jūsu 2007. gada rezolūcijā. Vēlos uzsvērt, ka Padome vienmēr ir atkārtoti apliecinājusi savu apņemšanos efektīvi apkarot terorismu, izmantojot visus pieejamos tiesiskos līdzekļus, jo terorisms pats par sevi ir apdraudējums vērtību sistēmai, kas balstās uz tiesiskumu.

Padome ir arī vairākkārt apgalvojusi, ka nelikumīgu apcietināšanas iestāžu pastāvēšana, kur apcietinātās personas tiek turētas tiesiskā vakuumā, neatbilst starptautiskajiem kara tiesību un cilvēktiesību likumiem. Tas ir mūsu šodienas uzskats un mēs to pieņemam, bet konteksta maiņa sakarā ar pašreizējiem notikumiem ASV nozīmē, ka es vēlos pievērsties galvenokārt nākotnei. Raudzīsimies nākotnē, nevis pagātnē. Padome ļoti atzinīgi vērtē ASV prezidenta neseno lēmumu šajā jautājumā.

Transatlantiskā kopiena ir kopīgu vērtību sabiedrība, un tai jāpaliek tādai, ja mēs vēlamies aizstāvēt savas intereses globālajā pasaulē. Nav šaubu, ka cilvēktiesības un atbalsts tiesiskumam cīņā pret terorismu pieder pie šī kopīgā mantojuma.

Hartmut Nassauer, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vai Gvantanamo gūstekņi ir jāuzņem Eiropas Savienībā? Šis ir jautājums, kas šodien mums jāuzdod pašiem sev. Atbilde būs atkarīga no apsvērumiem, pēc kuriem mēs vadīsimies.

Daži cilvēki apgalvo, ka gūstekņi ir spīdzināti. Tas ir iemesls viņus uzņemt cilvēcības vārdā. Nav šaubu, ka spīdzināšana ir visnecilvēcīgākais un vispazemojošākais paņēmieni. Ja šie cilvēki ir spīdzināti, tad viņiem ir tiesības uz mūsu līdzjūtību neatkarīgi no individuālajām apsūdzībām, kas viņiem izvirzītas. Tomēr tas ir tikai viens aspekts, kas mums jāapsver.

Piemēram, daudzi cilvēki, kas ir vai bija ieslodzīti Gvantanamo, apmeklēja teroristu apmācību nometnes Afganistānā pēc 11. septembra. Viņi nebija tūristi, kuri vēlas izbaudīt valsts skaistumu, bet potenciālie teroristi. Mūsu pienākums ir aizsargāt Eiropas iedzīvotājus no potenciālajiem teroristiem.

Diemžēl spīdzināšana notiek visā pasaulē, un mēs to pastāvīgi nosodām. Mēs vēl neesam pateikuši, ka ikvienam, kurš ir spīdzināts, ir tiesības tikt pieņemtam Eiropā. Mēs vēl neesam to izdarījuši dibinātu iemeslu dēļ. Tā vietā mēs esam samērojuši šo apsvērumu ar drošības nepieciešamību Eiropas Savienībā. Mums tāpat jārikojas arī šajā gadījumā. Mums jānodrošina, lai potenciālie teroristi neierastos Eiropā, un tādēļ, izvērtējot šo problēmu, es vēlos redzēt, ka drošības nepieciešamība tiek atzīta par galveno prioritāti pār visiem citiem apsvērumiem.

Martin Schulz, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mans kolēģis C. Fava runās mūsu grupas vārdā par jautājumiem, kas saistīti ar CIP lidojumiem un diskusiju par tiem. Es pievērsīšos jautājumiem, kas saistīti ar Gvantanamo nometnes slēgšanu un sākšu ar atbildi H. Nassauer.

Ir taisnība, ka cilvēku drošības prasības Eiropas Savienībā ir standarts, ar kuru jāsalīdzina mūsu darbības. Tomēr es vēlos sākt ar jautājumu: kas rada lielākus draudus mūsu drošībai? Vai bailes šeit uzņemt Gvantanamo ieslodzītus, jo tiek uzskatīts, ka viņi radīs apdraudējumu drošībai pēc viņu atbrīvošanas? Vai drīzāk fakts, ka šīs nometnes pastāvēšana, kas ir pretrunā ar starptautiskajiem tiesību aktiem un pārkāpj cilvēktiesības, ir galvenais iemesls, kas slēpjas aiz milzīgā dusmu viļņa, ko jūt miljoniem cilvēku visā pasaulē? Tas ir tādēļ, ka tā sauktajā rietumu pasaulē, kuru acīmredzot līdz tam nepiedzīvotā veidā izprovocēja 11. septembra notikumi, zināmā mērā nespēja ietekmēt notikušo, un tai bija jāpieņem fakts, ka Amerikas Savienoto Valstu prezidents pārkāpa cilvēka pamattiesības, jo uzskatīja, ka tā ir piemērota reakcija uz šo provokāciju.

Uzskatu, ka tas daudz vairāk veicināja nedrošības pieaugumu pasaulē, nekā tas, ja mēs, eiropieši, tagad, kad cits prezidents vēlas atjaunot savas valsts agrāko diženumu, padarot Amerikas Savienotās Valstis par

cilvēktiesību ievērošanas simbolu visā pasaulē, pateiktu, ka nevēlamies neko darīt šajā ziņā, ka jums pašiem jātieks skaidrībā, ko darīt.

Mēs dotu signālu, ka tāda valstu konfederācija kā Eiropas Savienība, kas sevi uzskata un patiešām ir tiesiska Koptiena, vēlas izvairīties no saviem pienākumiem, izmantojot šo argumentu brīdī, kad tiek izbeigta pretlikumīga situācija. Mēs nevaram gaidīt, lai mūsu iedzīvotāji uztvertu to kā apdraudējumu drošībai. Tas ir nepareizs vēstījums. Tas ir bīstams, jo mēs uzvedamies sliktāk nekā tie cilvēki, kuri līdzīgi B. Obama iet un saka, ka par spīti visiem riskiem, ko viņi uzņemas, par spīti pretestībai militārpersonu vidū, par spīti opozīcijai ASV, jo tur arī cilvēki saka „atstājiet viņus Gvantanamo, nevediet viņus šurp, šeit viņi rada lielāku risku”, kas saka, ka par spīti visai šai opozīcijai ir simbolisks spēks, kas rodas no tā, ka jauns prezidents atgriežas pie cieņas pret cilvēka un pamattiesībām, tostarp to tiesībām, kuri paši nav izrādījuši nekādu respektu pret cilvēka un pamattiesībām. Nespēja palīdzēt viņam šajā situācijā būtu kļūda un būtu pretrunā vismaz ar manas grupas izpratni par Eiropas Savienības uzdevumu, kas ir nodrošināt, lai Koptiena, kuru pārvalda tiesību akti, kurus mēs esam radījuši iekšpolitikā, tiktu eksportēta kā starptautiskās politikas aspekts.

Mēs to varam darīt tikai tad, kad dodam ticamu ieguldījumu savās robežās, nodrošinot, ka ikviena indivīda pamattiesības ir prioritāte. Gvantanamo ir kauna vieta. Tā ir spīdzināšanas vieta. Šī iemesla dēļ tā simbolizē rietumvalstu konfederācijas nespēju praktiski realizēt savu mācību, ka vissvarīgākais no visa, cilvēka cieņa, ir neaizskarama. Tas ir ES Pamattiesību hartas pirmais pants. Harta nenosaka, ka šo neaizskaramību var mazināt. Mūsu pārākuma sajūta pār teroristu filozofiju ir saistīta ar to, ka mēs sakām, ka garantēsim pamattiesības pat tiem cilvēkiem, kuri grib ar savām darbībām tās atņemt citiem.

Šī iemesla dēļ mēs varam dot lielāku ieguldījumu pasaules drošībai, slēdzot Gvantanamo, atbalstot B. Obama un aktīvi iesaistoties, ja ASV administrācija mūs lūgs to darīt un ja mēs varam strādāt ar valdību, lai iedarbinātu šo cilvēku uzņemšanas procesu, nekā sludinot viltus drošības koncepciju, kuru, H. Nassauer kungs, var ieviest tikai tad, ja policija un slepenie dienesti darītu savu darbu. Šis nav gadījums, kad cilvēki iznāk no Gvantanamo un var pārvietoties brīvi un neuzraudzīti. Drošības aspekts ir svarīgs, bet pamattiesībām šajā gadījumā jāpiešķir augstāka prioritāte.

(Aplausi)

SĒDI VADA: M. SIWIEC

Priekšsēdētāja vietnieks

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, kad senators B. Obama kļuva par prezidentu B. Obama, mēs visi atviegloti nopūtāmies. Ļaunuma sakne, režīma maiņa, karš pret terorismu. Eiropas iedzīvotāji ilgojas redzēt šos eifēmismus, ierakstītus vēsturē, kopā ar cilvēkiem, kuri tos izgudroja.

Bet pagātnes pārtraukšana un atgriešanās pie tiesiskuma prasa drosmi un rakstura stingrību, tādēļ es apsveicu jauno prezidentu. Viņam bija tiesības aizliegt slīkšanas simulāciju (*waterboarding*) kā spīdzināšanas veidu, prasīt apšaubāmo kara tribunālu procesu izbeigšanu Gvantanamo līcī un darīt zināmu savu apņēmību gada laikā pilnībā slēgt nometni. Es augstu novērtēju Padomes prezidentūras pārliecību, ka ASV ir atteikusies no visiem zemiskajiem pasākumiem, kas ir aptraipījuši tās valdību pēdējos gados, tostarp spīdzināšanu trešās valstīs un ārkārtas pārvietošanu, lai izbeigtu prettiesiskumu.

Tomēr Eiropa nevar palikt malā, parastūt plecus un teikt, ka Amerikai pašai jātieks ar šīm lietām galā. Mums trūkst atklātu debašu un kolektīvu gribas maiņu, ko pieļauj Amerikas demokrātija. Tomēr pārāk bieži Savienības dalībvalstis līdzdarbojās G. Bush administrācijai. 43. Prezidents mums ir iemācījis: ka starptautiskajā tiesvedībā „tiec galā pats” mentalitāte noved pie neveiksmes strupceļā.

Tādēļ arī Gvantanamo problēma, kuru veido 245 ieslodzītie, kas iznāk no tieslietu sistēmas, nav tikai Amerikas jautājums. Tā ir āķīga mīkla, kas mums jārisina kopā. Amerikas Savienotajām Valstīm jāierosina lieta pret apsūdzētajiem saskaņā ar tiesību aktiem, ja pastāv droši pierādījumi. Amerikai jāatbrīvo gūstekņi, pret kuriem nav pietiekamu pierādījumu, un jāaizstāv viņi, ja tiem draud spīdzināšana mājās.

Bet ko darīt tiem, kuri ir atbrīvoti, nerada draudus, bet kuriem nav vēlēšanās palikt valstī, kura nepamatoti apcietināja viņus? Ja jautātu, vai Eiropa nevar piedāvāt šiem dažiem iedzīvotājiem tiesības un brīvības, kuras cita valsts viņiem nepiedāvās? Mēs nevaram mūžīgi balansēt starp Padomes apgalvojumu, ka katras dalībvalsts ziņā ir pieņemt lēmumu, un Padomes pausto vēlmi pēc Eiropas koordinētas nostājas. Eiropai jārunā vienā balsī un jāpilda savs uzdevums, likvidējot šo apvainojumu tiesiskumam. Mēs daudzi esam agrāk kritizējuši Ameriku par tās nespēju sadarboties ar citiem. Mums bija tiesības to darīt, bet tagad palīdzību var lūgt mums, un mēs kļūdotos, ja teiktu „nē”.

Konrad Szymański, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, starptautisko tiesību aktu standarta konservatīvā interpretācija prasa, lai Gvantanamo tiktu slēgta nekavējoties un bez noteikumiem. Tomēr pēc 11. septembra standartu vairs nav. Tādēļ pat prezidents B. Obama, kurš tik ļoti vēlas pārmaiņas, sastopas ar nopietnu problēmu, ko darīt ar cilvēkiem, kas pašlaik atrodas Gvantanamo. Tie nav parasti ieslodzītie. Katra devītā no Gvantanamo atbrīvotā persona uzreiz ir atsākusi teroristisku darbību. Tādēļ es aicinu uzmanīties, piedāvājot padomus Amerikas Savienotajām Valstīm un Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Šajā jautājumā trīs lietas ir pilnīgi skaidras. Mums no nometnes noteikti ir jāizved savi pilsoņi un iedzīvotāji. Mums efektīvi jāizolē indivīdi, kuri rada nopietnu apdraudējumu. Bez tam, mums jāpārskata Ženēvas konvencija ar mērķi atrast piemērotu reakciju uz bezvalsts teroristu armijām. Diemžēl neviens no šiem jautājumiem nav pienācīgi atspoguļots rezolūcijas projektā.

Kathalijne Maria Buitenweg, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, mana grupa augstu vērtē ministra A.Vondra izteikumus par Gvantanamo līci. Izrādās, ka Eiropas Savienība meklē kopīgu atbildi, un Čehijas prezidentūra mums palīdzēs. Kur tieši ieslodzītie tiks pārvietoti, ir valstu nolīguma jautājums, bet ir zināms, ka Eiropa principā pozitīvi reaģēs uz ASV lūgumu. Tas iepriecinās Parlamentu, jo mēs jau 2006. gadā lūdzām dalībvalstis proaktīvi pieprasīt bijušo ieslodzīto pārvietošanu, tostarp Eiropas Savienībā.

Mans jautājums Padomei ir šāds: vai jūs esat gatavi rīkoties proaktīvi? Vai jūs jautāsiet ASV, kas ir šie ieslodzītie? Vai jūs jautāsiet par viņu pagātņi un nākotni, lai mēs varam veikt nepieciešamos sagatavošanās darbus? Tomēr mani iepriecina šī pozitīvā attieksme, kas, cerams, izbeigs cilvēktiesību pārkāpumus, kam šie cilvēki ir bijuši pakļauti.

Priekšsēdētāja kungs, kamēr tas ir labi Gvantanamo līcim, kas ir simbols, mēs nedrīkstam aizmirst, ka ir arī citi ieslodzītie, par kuriem mums jāpauž viedoklis. Prātā nāk, piemēram, Bagrama netālu no Kabulas, kur tiek turēti 600 līdz 700 cilvēki. Es lūdzu Padomi un Komisiju gādāt par to, lai tiktu slēgti arī šie cietumi.

Lai gan iepriecināja teiktais par Gvantanamo līci, mani nedaudz biedē CIP. Es augstu novērtēju to, ka Padome vēlas raudzīties uz priekšu, nevis atpakaļ. Es to ļoti labi saprotu, jo, raugoties atpakaļ, var redzēt lielu haosu. Būtu pārāk vienkāršoti teikt, ka līdz ar ASV jauno prezidentu mēs atkal visiem varam piemērot vienādus standartus un aizmirst ieskatīties savās sirdīs un nepievērst uzmanību palīdzībai, kuru mēs visi esam snieguši valdībai, par kuru jūs tagad sakāt, ka tā ir rīkojusies nepareizi.

Gabriele Zimmer, GEU/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mana grupa, Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa, ir prasījusi ASV Gvantanamo nometnes slēgšanu no paša sākuma. Pretēji visiem atbilstīgajiem juridiskajiem pamatprincipiem un starptautiskajiem nolīgumiem, cilvēki tiek turēti gūstā un spīdzināti gadiem ilgi, un viņiem liegta godīga tiesa. Viņu pamattiesības nav ievērotas. Tā pati vara, kas cenšas atbalstīt cilvēktiesības, demokrātiju un brīvību visā pasaulē, šajā gadījumā ir pārkāpusi pamattiesības un karā ar terorismu radījusi savu beztiesiskuma zonu. Tas ir nepieņemami.

Bija svarīgi, ka Eiropas Parlaments ilgākā laika posmā pastāvīgi atgādināja aicinājumu slēgt Gvantanamo. Tomēr tad, kad jauna valdība ir paziņojusi, ka maina savu politiku, mēs, eiropieši, sākam šaubīties par to, uz ko paši aicinājām. Mēs šaubāmies un sākam kaunpilnu tirgošanās periodu. Es to uzskatu par cinisku pieeju.

Kas ir noticis ar mūsu aicinājumu par cilvēktiesību universālumu un nedalāmību? Mēs taču nevaram teikt, ka mūsu vārdi un darbi atšķiras. Nevar būt, ka mēs daļēji vēlamies attaisnot un pieņemt šo apkaunojošo nometni. Mēs nevaram uzskatīt cilvēktiesību atbalstīšanu par svarīgu principu tikai tad, kad prasām to no citiem, un nedarīt neko, lai tās veicinātu paši.

Es aicinu dalībvalstis skaidri paust savu nostāju un savas grupas vārdā piebildīšu, ka Gvantanamo internēto nometnes slēgšana ir tikai pirmais solis. No Gvantanamo jāizved arī ASV militārā bāze.

Nils Lundgren, IND/DEM grupas vārdā. – (SV) Iespējams, mēs izjūtam lielu atvieglojumu par to, kas noticis Amerikas Savienotajās Valstīs. Tas līdzinās situācijai, kāda bija 1950. gadu sākumā, kad Amerikas tauta un Amerikas sistēma demonstrēja spēju atbrīvoties no makartisma. Tā demonstrē līdzīgas spējas, ievēlot jaunu prezidentu, kurš savā pirmajā darba dienā paziņoja, ka Gvantanamo jāslēdz. Paldies Dievam par to!

Protams, ka kļūda bija ieslodzīt par terorismu vai citiem noziegumiem aizdomās turētos. Viņus vajadzēja tiesāt un attaisnot vai apsūdzēt, atbrīvot vai sodīt. Tos, kurus neapsūdzēja, vajadzēja uzskatīt par nevainīgiem. Ja mēs joprojām viņus turam aizdomās, tad drošības dienestu **uzdevums ir izmeklēt šo gadījumu vēlāk**. Man grūti saprast, kāpēc tie, kurus nav bijis iespējams apsūdzēt, nevar palikt Amerikas Savienotajās Valstīs, bet Eiropas valstīm, protams, ir jābūt gatavām uzņemt tos, kas... Paldies par izdevību runāt.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Katrs, kurš manipulē ar tiesiskuma principiem, izmanto tādas pašas metodes kā tie, kas tiesiskumu izmanto cīņā. Gvantanamo līča cietuma slēgšanu, kur aizstāvības tiesības netika garantētas tā, kā mēs to saprotam rietumu pasaulē, ir laba lieta. Par to vairāk nerunāšu, jo tas jau daudzas reizes darīts pirms manis. Tas, ka *G. Bush* savā stingrajā politikā spēja pasargāt Amerikas tautu no otra 11. septembra, daudz nemaina lietas būtību.

Demokrātijai jārespektē tiesiskums vienmēr un visā pasaulē, bet tai jāapsver arī noteikti veidi, kā tā var aizsargāt sevi pret reliģiskajiem ekstrēmistiem, kuri vēlas iznīcināt mūsu atvērto sabiedrību. Šādu akcentu es neatrodu dokumentu projektos, kas ir mūsu priekšā.

Visbeidzot, mums nevajadzētu koncentrēties tikai uz Gvantanamo. Pati Kuba, kur atrodas Amerikas Gvantanamo anklāvs, ir viens liels cietums, kur tūkstošiem nevainīgu politiešlodzīto nav nekādu izredžu uz godīgu vai ātru tiesu. Tas attiecas arī uz mūsu galveno tirdzniecības partneri Ķīnu, kam mums vienmēr pietrūkst laika, kad nonākam pie cilvēktiesībām.

Nils Lundgren (IND/DEM). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlējos jautāt, kāpēc *M. Schulz* atļāva ievērojami pārsniegt uzstāšanās laiku, bet mums pārējiem ne? Kāpēc?

Priekšsēdētājs. – Kad runāja *M. Schulz*, sēdi vadīja Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs *H.-G. Pöttering*, tādēļ šis jautājums adresējam viņam. Es neuzskatu, ka tam ir kāds sakars ar manu sēdes vadīšanu. Jūs varat atkārtot savu jautājumu, kad sēdi vadīs *H.-G. Pöttering*.

Urszula Gacek (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, kas mums jādara ar Gvantanamo līča bijušajiem ieslodzītajiem? Kā mēs līdzsvarosim ES pilsoņu drošības nodrošināšanu un vietas atrašanu, kur nometināt bijušos ieslodzītos?

Pirmkārt, ļaujiet man skaidri pateikt, ka es neapsprīžu ieslodzītos, kurus uzskata par bīstamiem, bet nepiemērotiem tiesāšanai Amerikas Savienotajās Valstīs, un lūdzu atcerēties, ka šāda ievērojama grupa joprojām pastāv. Bet pat tie, kas atbrīvoti no apsūdzībām un netiek uzskatīti par bīstamiem, pēc manām domām, joprojām rada risku.

Mums ir pamatotas bailes, jo pēc Pentagona informācijas 61 bijušais ieslodzītais, kam atsauktas apsūdzības un kas līdz ar to ir atbrīvots, ir iesaistījies teroristiskās darbībās. Viens ir *al-Qa'ida* vadītāja vietnieks Jemenā, un viens ir uzspīdzinājies.

Vakar prezidents *B. Obama* valsts televīzijā apgalvoja, ka viņš nav pārliecināts, vai par nevainīgiem atzītie un atbrīvotie ieslodzītie neradīs apdraudējumu drošībai. Vai mūs var lūgt uzņemties šo risku ES? Mūs var lūgt, bet mums ir jābūt tiesībām lemt, vai šis risks mums ir pieņemams vai nē.

Dalībvalstis ir izrādījušas dažādas gatavības pakāpes uzņemt bijušos ieslodzītos. Uzsveru, ka ieslodzīto uzņemšanai jābūt katras dalībvalsts suverēnam lēmumam. ES to nevar uzspiest dalībvalstij, un to nevar pieņemt arī izolācijā. Ņemot vērā pārvietošanās brīvību Eiropā, īpaši Šengenas zonas brīvās robežas, dalībvalstu lēmums atļaut Gvantanamo līča ieslodzītajiem apmesties viņu valstīs ietekmē ne tikai šis valsts, bet arī tās kaimiņu drošību. Tādēļ es prasu un mēs prasām, lai par šādiem lēmumiem notiktu konsultācijas ar citiem ES dalībniekiem.

Claudio Fava (PSE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Gvantanamo cietuma slēgšana ļauj mums novērst vardarbību, kas ir apkaunojusi starptautiskās tiesības un, pats svarīgākais, nekādā veidā nav palīdzējusi karā pret terorismu.

Taču šodien nepietiek tikai ar atzinīgu prezidenta *B. Obama* lēmuma vērtējumu. Ir pienācis laiks uzņemties atbildību, un atbildība attiecas arī uz Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm. Gvantanamo daļēji ir rezultāts Eiropas klusēšanai un daudzu mūsu valdību sadarbībai pārsūtīšanas sistēmā. No vienas puses, pēdējo gadu laikā mūsu valdības teica, ka Gvantanamo jāslēdz, taču no otras puses sūtījuz turieni savus policistus noprotināt ieslodzītos. Mēs runājam par saistībām, kas laikā, kad šis Parlaments izmeklēja šo lietu, tika noliegtas, taču pēdējo divu gadu laikā tās ir atzītas un apstiprinātas.

2008. gada februāris: Londona atvainojās par CIP lidojumiem; ārlietu ministrs *D. Miliband* sacīja, ka atsevišķas lidmašīnas izmantoja britu bāzes, tādējādi nonākot pretrunā ar pirms trim gadiem izteikto *Tony Blair* apgalvojumu, ka uz britu zemes nav noticis nekas nelikumīgs. 2008. gada decembris: *J. M. Aznar* vadītā Spānijas valdība zināja, ka CIP lidmašīnas vairākas reizes ir šķērsojušas Spānijas gaisa telpu un izmantojušas Spānijas lidostas. Tas atklājās *El País* publicētā slepenā dokumentā, un šī informācija izrādījās patiesa. Spānijas toreizējais ārlietu ministrs *Josep Piqué*, kurš apstiprināja Spānijas lidostu izmantošanu, sacīja, ka nezināja, kas

pēc tam notika Gvantanamo. Iespējams, viņš domāja, ka tas ir izpriecu parks. 2008. gada oktobrī mēs uzzinājām, ka Portugāles ārlietu ministrs *L. Amado* atzinis, ka bijusī *J. Barroso* kunga vadītā centra labējā valdība apzināti padarīja Portugāles lidostas un gaisa telpu pieejamu nelikumīgiem CIP lidojumiem. *L. Amado* sacīja: „Es par to nerunāju, lai neradītu satraukumu Eiropas iestādēs”. Mēs jautājam, vai ar pilsoņu tiesībām to zināt? Vai arī mums jāiedomājas, ka pat *Barroso* kungs nezināja, kāda veida personiskas un juridiskas nekrietnības Gvantanamo notika toreiz un notiek tagad?

Tāda ir situācija, priekšsēdētāja kungs, un es tūlīt beigšu pēdējo gadu laikā esam izrādījuši daudz labās gribas un daudz liekulības, nemaz nerunājot par to, ko šo gadu laikā Padome ir noklusējusi. Pirms diviem gadiem Parlaments izteica Padomei 46 ieteikumus. Mēs gribētu, lai vismaz dažiem no tiem pievērstu pienācīgu uzmanību un tos pienācīgi izskatītu, un mēs gribētu kādreiz saņemt atbildes vismaz uz dažiem ieteikumiem. Tādēļ mēs uzskatām, ka, palīdzot Gvantanamo slēgšanā un uzņemoties mūsu kolektīvo atbildību, mēs Eiropa un tās 27 dalībvalstis, lai nedaudz, tomēr izpirktu mūsu kopīgo klusēšanu.

Sarah Ludford (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Galvenā atbildība par Gvantanamo liča cietuma slēgšanu un ieslodzīto pārmitināšanu neapšaubāmi gulstas uz ASV valdības pleciem. Taču Eiropai ir jāatzīst politiskā realitāte. Nesvarīgi izdarīt to viena pati. Mēs daudzkārt esam izteikuši savu labo gribu attiecībā uz prezidentu *B. Obama* un transatlantiskajām attiecībām. Tai jāietver arī piedāvājums sniegt praktisku palīdzību.

Ir arī citi iemesli, kāpēc ES dalībvalstīm jāpiedalās cietuma slēgšanā. Pirmais iemesls ir humāns pienākums, kurš man nez vai ir jāpierāda, izglābt šos cilvēkus no elles, kurā daži no tiem ir cietuši vairākus gadus. Otrais iemesls ir Eiropas uzticamība. Mēs aicinājām ASV slēgt Gvantanamo, tagad mums jāpalīdz to izdarīt. Trešais iemesls ir mūsu pašu vēlme atbrīvoties no spēcīga simbola, kas darbojas kā iegansts teroristu vervēšanai un radikalizācijai, un visbeidzot morālā atbildība, par kuru runāja *Claudio Fava*.

Taču es domāju, ka jautājumu par Eiropas valdību veikto pārsūtīšanu un slepeno sadarbību mēs pēc divām nedēļām izskatīsim rezolūcijas otrajā priekšlikumā. Tādēļ es ļoti atbalstu kopējo rezolūciju, par kuru ir panākta vienošanās starp grupām un politiskajā vidē, un es patiešām ceru, ka balsojums rīt būs pozitīvs. Pieņemot, ka ALDE grupa ievēros manu padomu, mēs neiesniegsim un arī neatbalstīsim nekādus šīs rezolūcijas grozījumus.

Es tikai vēlos pievērsties dažiem jautājumiem. Pirmkārt, apsūdzības, ka aptuveni 61 atbrīvotais ieslodzītais ir iesaistījies terorismā: no juristiem, kas ir informēti par šiem jautājumiem, esam dzirdējuši, ka lielākoties apsūdzības ir nepamatotas. Mēs zinām, ka terorismā ir iesaistīti divi cilvēki. Pārējo vidū ir, piemēram, tie astoņi cilvēki Albānijā, kas sniedza intervijas plašsaziņas līdzekļos; tā sauktais „Tiptonas trijnieks”, Lielbritānijas pilsoņi, kas uzņēma Gvantanamo nosodošu filmu. Tā nav „atgriešanās pie terorisma”.

Visbeidzot, drošības jautājumi mums tie ir jāapsprīž, taču tiek ierosināti ticami risinājumi, un mēs šajā jautājumā varam iesaistīt juristus.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Kopš *Barack Obama* ir ievēlēts par Amerikas Savienoto Valstu prezidentu un parakstījis dokumentu par gaidāmo Gvantanamo apcietinājuma centra slēgšanu, šajā Parlamentā bija jūtama neveselīga aizrautība. Sāka izteikties biedri no pašlaik likvidētās Pagaidu komitejas CIP lietās. Vēlos atgādināt Parlamentam, ka iepriekš minētā komiteja nemēģināja neko apgalvot, lai arī tā centās izpaust savu nīknumu un nopēla tā sauktās ārpuskārtas pārsūtīšanas veidus.

Mēs jau zinām, ka jaunais prezidents novērtē problēmas nopietnību. Kopš vēlēšanu kampaņas viņš ir mainījis savu nostāju, un īsi pēc zveresta nodošanas viņš izdeva noteikumu, ar ko pagarina periodu, kurā drīkst izmantot metodes, ko līdz šim lietoja strādājot ar teroristiem.

Mēs apzināmies, ka daudzās Eiropas Savienības dalībvalstīs, tostarp Polijā, ir neiespējami uzņemt arestētos teroristus. Tomēr Eiropas Savienības dalībvalstīm un mūsu Parlamentam vajadzētu sadarboties ar ASV un uzņemties daļu atbildības karā pret terorismu, nevis kritizēt un vājināt fronti cīņai pret šo parādību. Man vēlreiz jāatgādina Parlamentam, ka terorisms ir globāls drauds, kas ietekmē arī Eiropas Savienības pilsoņus.

Cem Özdemir (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Gvantanamo cietums ir kļuvis par cilvēktiesību un tiesiskuma neievērošanas simbolu. Liekot pielikt punktu militārajiem tribunāliem Gvantanamo un solot gada laikā cietumu slēgt, jaunais ASV prezidents *Barack Obama* ir paudis vienlīdz spēcīgu un būtisku vēstījumu.

Taču Amerikas Savienotās Valstis nav vienīgā valsts, kas ir zaudējusi uzticamību, pārkāpjot cilvēktiesības cīņā pret terorismu. Kā 2007. gada februāra ziņojumā paziņoja Eiropas Parlamenta Pagaidu komiteja saistībā ar iespējamo CIP veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā

gūstekņus, Eiropas valstu valdības nedrīkst atteikties no atbildības. Tajā parādīta daudzu Eiropas Savienības valstu dubultā morāle – tāmamatoti pieprasa kandidātvalstīm ievērot cilvēktiesības, taču Eiropas Savienībā pašas tās noniecina.

Eiropas Savienības pienākums ir arī aktīvi piedalīties kopēja risinājuma meklēšanā, lai palīdzētu visiem ieslodzītajiem, ko vairs netur aizdomās un kuri nevar atgriezties savās izcelsmes valstīs. Tas īpaši attiecināms uz Vāciju, kura var un kurai vajadzētu palīdzēt padarīt bēgļu uzņemšanu iespējamu. Mēs nedrīkstam atkārtot kļūdu, ko pieļāvām attiecībā uz Vācijas turku izcelsmes iedzīvotāju no Brēmenes *Murat Kurnaz* un Gvantanamo līcī nepamatoti pavadīja četrus gadus.

Jauns sākums Vašingtonā mums ir iespēja nosūtīt skaidru signālu, ka karā pret terorismu nedrīkst ignorēt cilvēktiesības.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos un ceru, ka prezidenta *B. Obama* paziņojums par Gvantanamo apcietinājuma centra slēgšanu aizsāks pārmaiņas ASV ārpolitikā.

Es ceru, ka tas nozīmēs atteikšanos no politikas, kas uz teroru reaģēja ar teroru un noziegumu atmaksāja ar noziegumu, no tādas politikas, kuras rezultāts bija augstprātīga starptautisko tiesību aktu ignorēšana.

Es vēlos un ceru, ka šoreiz tā būs. Eiropas Savienības problēma ir tāda, ka daudzas Eiropas valstis ir ievērojušas *G. Bush* politiku atmaksāt noziegumu ar noziegumu un spīdzināšanu ar spīdzināšanu. Tās ir bijušas šādas politikas līdzdalībnieces. Tādēļ CIP lidojumu izmeklēšanas komiteja nevarēja pabeigt savu darbu atsevišķas Eiropas valstu valdības slēpa savu kaunpilno rīcību, kaunpilno *G. Bush* ārpolitikas rīcību. Tādēļ mums jāuzstāj, lai tās uzņemas atbildību. Amerikas pilsoņi to ir darījuši ar aptauju palīdzību.

Es arī ceru, ka prezidents *B. Obama* būs drosmīgs un nodos tiesai amatpersonas, kas nelikumīgi aizturēja cilvēkus, jo, dāmas un kungi, ciktāl tas attiecas uz tiesību aktiem, attiecībā uz Gvantanamo ieslodzītajiem ir tikai viens risinājums. Ja pret viņiem ir pierādījumi, viņiem jāstājas tiesas priekšā. Ja pierādījumu nav, viņi ir jāatbrīvo. ASV administrācijas amatpersonām ir jāuzņemas atbildība par cilvēkiem, kas apcietināti nelikumīgi.

Tā tiek darīts manā valstī, un tā tiek darīts jebkurā demokrātiskā valstī, kuras pamatā ir demokrātiskas tiesības. Liels paldies!

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es uzskatu, ka mūsu uzdevums nav kalpot par notekcauruli patvaļīgajai politikai, kuru Amerikas Savienotās Valstis diemžēl apzināti īstenoja šajā jomā. Šī politika klaji ignorē mūsu kopējos rietumu pasaules principus un tiek īstenota ciniski izvēlēta jomā, kas ir koloniālisma laiku relikts. Tajā netiek ievērots tiesiskums – ne Kubas tiesību aktos, kur, kā *K. Dillen* kungs pareizi teica, indivīdam netiek nodrošināta aizsardzība, ne ASV tiesību aktos, ne mūsu kopējā starptautisko tiesību mantojumā.

Izsakoties juridiski, manuprāt, jautājums ir skaidrs. Ja vispārīgās tiesības pret dažiem ieslodzītajiem paredz kriminālapsūdzības, viņi ir jātiesā, veicot pienācīgu tiesvedību. Ja ieslodzītos tur aizdomās par, piemēram, 11. septembra uzbrukumu organizēšanu, viņi par to bija jāinformē pirms septiņiem gadiem, bija jāatļauj viņiem izmantot advokāta pakalpojumus un jāizskata lieta Amerikas tiesās. Tiesu Amerikas Savienotajās Valstīs netrūkst.

Ja citus ieslodzītos uzskata par gūstekņiem karā pēc sabiedroto iebrukšanas Afganistānā, tiem līdz karadarbības beigām jānodrošina apstākļi, kas noteikti tiesību aktos par karu.

Ja kādi no ieslodzītajiem neatbilst nevienai no šīm divām kategorijām, tie jāatbrīvo un jāsūta mājās.

Man ir teikts, ka daži no viņiem ir potenciāli bīstami, taču ja es septiņus gadus būtu ieslodzīts un pavadītu tos pilnīgā izolācijā, līdz perioda beigām es noteikti kļūtu potenciāli bīstams, pat ja sākumā tāds nebūtu bijis. Es domāju, ka tā ir vairumam tur ieslodzīto cilvēku.

Ja daži no viņiem nevēlas doties mājās, viņi var lūgt politisko patvērumu saviem uzraugiem. Tas ir viss, kas man sakāms, un, beidzot runu, vēlos pateikties *Barrot* kungam par izmeklēšanas darbu. Laiks pierādīs, ka tā ir bijusi labākā analīze par nelikumīgu ieslodzīto pārvietošanu.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Padomes priekšsēdētāja kungs, *Barrot* kungs, dāmas un kungi! Šis Parlaments vairākas reizes aicināja slēgt Gvantanamo cietumu. Mums pievienojās arī divas citas iestādes – Komisija un Padome. Tagad, kad lēmums ir pieņemts, nepieļausim, lai mūsu nostāja ir kļūdaina. Mēs no sirds apsveicam prezidentu *B. Obama* par pieņemto lēmumu, ko viņš pamatoja ar Amerikas Savienoto Valstu nepieciešamību atgūt morālo autoritāti, kura tai agrāk bija pasaulē.

Būsim atklāti *G. Bush* administrācijas lēmums atvērt cietumu Gvantanamo līcī, kā arī uzsākt „ārkārtas pārsūtīšanas” programmu šo morālo autoritāti sagrāva. Mērķis neattaisno līdzekļus. Starptautisko tiesību aktu pārkāpšana, spīdzināšana, slepenu cietumu atvēršana vai cietumnieku noslēpšana nav pieņemama. Valstis, kurās valda tiesiskums, apcietinātos nodod tiesai, un viņiem ir tiesības sevi aizstāvēt. *G. Bush* administrācija kļūdījās, izdarot šos pārkāpumus, kļūdījās arī tās līdzdalībnieki neatkarīgi no tā, vai tie iecietīgi aplaudēja vai kaunpilni klusēja.

Ja Amerikas Savienotās Valstis lūdz Eiropas Savienības palīdzību, tā nedrīkst atteikt tieši, kā sacīja *Barrot* kungs, ja vien mēs neapdraudēsim savu pilsoņu drošību, taču mēs to nedrīkstam izmantot kā ieganstu, lai nesadarbotos. Sadarbība ar Amerikas Savienotajām Valstīm mums nepieciešama arī tāpēc, lai atklātu Eiropā izdarītos pārkāpumus, nokaidrotu, kurš ir atbildīgs, un nodrošinātu šādu noziegumu neatkarīgos nākotnē. Mums arī jājautā dalībvalstīm un Eiropas iestādēm, ko tās ir darījušas, lai īstenotu ieteikumus, ko šis Parlaments pieņēma 2007. gada februārī, un, ja nepieciešams, jājautā, kā tās izskaidro ieteikumu neīstenošanu.

Tā kā *Fava* kungs pieminēja prezidentu *Barroso* kungu, es uzskatu, ka viņam pienākas pateicība, jo atšķirībā no *Padomes*, kas pretojās, meloja un slēpa informāciju no šī Parlamenta, Eiropas Komisija rīkojās lojāli un pilnībā sadarbojās ar mums izmeklēšanā.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Prezidents *B. Obama* ir turējis vārdu. Viena no viņa pirmajām politikajām darbībām bija Gvantanamo cietuma slēgšana, par ko mēs, protams, priecājamies. Vai drīzāk tas bija paziņojums par Gvantanamo slēgšanu, jo jaunajai ASV valdībai ir jāatrisina grūts uzdevums – atstāt risinājumu saistībā ar ieslodzītajiem, kas joprojām atrodas cietumā.

Pirmkārt, ir jāidentificē to statuss un jānoskaidro, vai viņus atbrīvot nav riskanti. Viņus nelikumīgi ieslodzīja *G. Bush* administrācija, kas nepārprotami pārkāpa starptautiskos tiesību aktus. Tādēļ, pirmkārt un galvenokārt, tā ir Amerikas problēma, kas jārisina Vašingtonā. Vēl nav skaidrs, vai ASV lūgs Eiropas valstu un Eiropas Savienības palīdzību, tādēļ steigšanās notikumiem pa priekšu ir nedaudz spekulatīva.

Es arī nepiekrītu tiem kolēģiem deputātiem, kas uzskata, ka mums jau tagad jādod solījumi, pamatojoties uz to, ka Eiropas Savienībai ir morāls pienākums tā rīkoties, jo dažas valstis, iespējams, ir iesaistījušās Gvantanamo ieslodzīto pārvadāšanā. Šis uzskats ir balstīts tikai uz pieņēmumiem. Mēs nekad neesam varējuši pierādīt, ka šī informācija ir patiesa, mēs arī nezinām, kuras valstis iesaistījās šādā pārvadāšanā, tāpēc, manuprāt, mūsu argumenta par ieslodzīto uzņemšanu pamatošana uz šādu informāciju ir nepārliecinoša, un es priecājos, ka tas nav darīts rezolūcijā.

Mēs noteikti nedrīkstam izslēgt iespēju, ka ASV šādu lūgumu izteiks, un šajā jautājumā es piekrītu savas grupas priekšsēdētāja viedoklim. Ja šāds lūgums tiks izteikts, mums noteikti jāreaģē atsaucīgi, ņemot vērā ar starptautiskajiem tiesību aktiem saistītus apsvērumus, kā arī Eiropas Savienības nepieciešamību šādā situācijā reaģēt cilvēciski.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Gvantanamo ir problēma, ko neradīja Eiropas Savienība. Tā ir problēma, kas noteikti nepastāvētu, ja Eiropas Savienība, kas to daudzkārt nosodīja, būtu patiesi noraidījusi to, nevis pasīvi un reizēm aktīvi sadarbojusies šī starptautisko tiesību melnā cauruma veidošanā. Tomēr ir skaidrs, ka mēs to neradījām. Taču mums pilnīgi noteikti ir pienākums sadarboties, lai pieliktu punktu šai situācijai. Tas ir skaidri redzams pienākums, ko mums vajadzētu uzņemties.

Neapšaubāmi, katrs gadījums ir jāizskata atsevišķi. Pret Gvantanamo ieslodzītajiem nedrīkst izturēties kā pret nesašķirotu ganāmpulku. Tie ir cilvēki, kuriem ir gan tiesības, gan savi personīgie dzīves stāsti. Daži no viņiem ir kriminālnoziedznieki, kas tā arī jātiesā; daži ir nevainīgi, un daži, bez šaubām, ir bīstami.

Ievērojot savas vērtības un principus, kā arī augstsirdību, Eiropas Savienība var iesaistīties, panākot kopēju nostāju, kas palīdzēs atrisināt šo problēmu un vienlaikus ievērot mūsu pašu noteikumus.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Saskaņā ar CIP un NVO sniegto informāciju, laikā no 2002. līdz 2006. gadam Portugāles teritoriju šķērsoja 728 gūstekņi, kas bija ceļā uz Gvantanamo. Kādi šie skaitļi ir Spānijā, Itālijā un citās dalībvalstīs?

Eiropas Savienība, kurai neizdevās uzņemt vadību cīņā pret starptautisko tiesību aktu neievērošanu, apkarojot terorismu, tagad mēģina atbalstīt *B. Obama* apņemšanos.

Tas izskaidro, kādēļ dzirdam biklu aicinājumu no deputātiem, mudinot dalībvalstis uzņemt tos nevainīgos ieslodzītos, kuri nevar atgriezties savās valstīs, jo baidās no spīdzināšanas. Tā nav ne solidaritāte, ne labdarība un pat ne augstsirdība, tas tiek darīts tikai, lai ievērotu mūsu starptautiskos tiesību aktus.

Palūkojoties tālāk par *Obama* kunga pausto vēstījumu, vai Eiropa spēs pacelties augstāk, vai Eiropa spēs ne tikai izmeklēt, noteikt un uzņemties pienākumus, bet arī pielikt punktu savai nelikumīgajai līdzdalībai ārkārtas pārsūtīšanā? Vai Eiropa spēs reformēt savu slepeno dienestu kontroli? Vai Eiropas Savienība spēs nodrošināt upuru rehabilitāciju, izmantojot juridiskos procesus un kompensāciju?

Saistībā ar to es atzinīgi vērtēju *Barrot* kunga nodomu deklarāciju. Tomēr jāpiebilst, ka, lai arī mēs arvien vairāk un vairāk uzzinām par to, ko bijušais Portugāles premjerministrs slēpa laikā no 2002. līdz 2004. gadam, mēs pilnīgi neko nezīnām par to, kādi ir rezultāti viņa Eiropas Komisijas vadītāja iniciatīvā izvestu Savienību no tumšās nelikumības teritorijas.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju.)

Jas Gawronski (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Man ir prieks, ka Gvantanamo gūstekņu uzņemšana Eiropas valstīs tagad ir atzīta par pieņemamu, tā ir ideja, kas divainā kārtā netika iekļauta manas grupas sākotnējā rezolūcijā. Es pilnīgi piekrišu *Schulz* kungam un *Watson* kungam.

Rezolūcijas pirmajā punktā ir pieminētas svarīgās pārmaiņas Amerikas Savienoto Valstu politikā attiecībā uz humanitārajiem tiesību aktiem. Es redzu pārmaiņas, it īpaši tonī, taču tiek turpināta arī nozīmīga daļa „nīstās” *G. Bush* politikas, jo prezidents *B. Obama* nav atteicies no ārkārtas pārsūtīšanas un CIP cietumiem ārvalstīs. Es to saku Čehijas prezidentūrai, kurai, šķiet, ir cits viedoklis. Es negribētu, lai aktīvie *B. Obama* atbalstītāji piedzīvotu agrīnu vilšanos.

Propaganda pret ASV, kas CIP komitejā bija aktuāla jau pirms diviem gadiem, ir atgriezies kā mutisks jautājums par CIP lidojumiem Eiropā. Es minēju tikai vienu piemēru. Kādā apsvērumā ir atklāts, ka Polijā pastāv slepena CIP organizācija. Protams, faktam, ka tādā valstī kā Polija pastāv CIP organizācija nevajadzētu radīt satraukumu būtdīvaini, ja tur tādas nebūtu arī domāju, ka jautājuma uzdevējus kaitina, ka šai organizācijai jābūt slepenai. Viņi gribētu, lai slepenie dienesti vienmēr darbojas neslēpjoties un atklāti un lai CIP lidmašīnas līdzīgi kā *British Airways* vai *Air France* lidaparātus rotātu uzraksts „CIP”. Domāju, ka arī saistībā ar šo jautājumu viņiem nāksies vilties pāri. *Obama* neies tik tālu.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Necilvēcīgo cietumu Gvantanamo līcī nemaz nedrīkstēja izveidot. Tagad vismaz rodas iespāids, ka tas tiks slēgts, tomēr, ja Amerikas presē publicētie ziņojumi par nepieņemamo slepenas nolaupīšanas, nopratināšanas un ieslodzīšanas turpināšanos trešās valstīs ir patiesi, visi apsveikumi *B. Obama* kungam, protams, būs jāatsauc. Diemžēl šajā jautājumā arī Eiropai ir nenoliedzama, ar terorisma apkarošanu saistīta atbildība. Ļoti nopietns iemesls bažām ir fakts, ka Amerikas Kongress ir vienīgā valsts valdība, kas aicinājusi Eiropas Parlamentu iepazīstināt ar Parlamenta Komitejas CIP lietās secinājumiem un ieteikumiem. Nevienas Eiropas valsts valdība, nevienas valsts parlaments nav mūs aicinājis to darīt. Ļausim viņiem to darīt pat tagad, lai šāda veida nelikumīga darbība vairs nekad neatkārtotos.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Amerikas Savienotās Valstis radīja Gvantanamo problēmu, un ASV prezidents gatavojas to atrisināt. Mums jāzina, vai Eiropas Savienībai būs pilnvaras un kompetence piedalīties.

Eiropas Savienībai ir jāsadarbojas. Mūsu dalībvalstīm ir jāuzņem ieslodzītie, piemēram, uiguri, nepadodoties Ķīnas spiedienam. Ja mēs to nedarīsim, mēs riskējam kļūt nenozīmīgi Gvantanamo slēgšanas procesā.

Tas varētu būt sākums jaunam darbam, lai noskaidrotu patiesību, mūsu valstu valdību, piemēram, Portugāles valdības, atbildību un mūsu atbildību saistībā ar noraidīto priekšlikumu par *Saddam Hussein* trimdu. Šis priekšlikums bija vienīgā alternatīva karam, un mūsu valdības, tostarp Amerikas Savienotās Valstis, to noraidīja.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Patiesi, Gvantanamo pastāvēšanu papildus citiem faktoriem iespējami padarīja daudzu Eiropas valstu, tostarp Spānijas slepena vienošanās un līdzdalība. Ir nepieņemami tagad teikt, ka šī problēma nav mūsu darīšana. Vēl nepieņemamāk ir teikt, ka Gvantanamo slēgšana un no tās izrietošās sekas ir tikai ASV valdības problēma.

Vairākus gadus, pāravadājot aizturētos, ASV slepeno dienestu lidmašīnas ir nesodīti lidojušas pa Eiropu, kamēr mēs izlikāmies to neredzam. Tādēļ mums vajadzētu uzņemties atbildību un ne tikai pieprasīt tūlītēju Gvantanamo slēgšanu, bet arī uzņemt dažus ieslodzītos, kas, nevarēdami atgriezties savās valstīs vai palikt ASV, lūdz, lai tos uzņem citas valstis, tostarp Eiropas valstis.

Portugāle jau ir solījusi to darīt, un es uzskatu, ka daļējs šī lēmuma iemesls ir atbildības un vainas izjūta. Pašas Spānijas vaina ir vismaz tikpat liela, tādēļ es izmantoju iespēju aicināt Spānijas valdību uzņemt dažus no šiem cilvēkiem, tāpat kā to ir izdarījusi Portugāle un kā mums lūgušas vairākas organizācijas. Es uzsveru, ka tas ir ne tikai mūsu morālais pienākums, bet arī mūsu politiskā atbildība.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Terorisma apkarošana ir mūsdienu sabiedrības svarīgākā prioritāte. Taču vēlamā mērķa vārdā ir pieļautas kļūdas un pieņemti pretrunīgi lēmumi. Lēmums slēgt Gvantanamo apcietinājuma centru, kas pēdējās desmitgades laikā bija kauna traips civilizētas pasaules portretā, ir taisnīgs un īpaši svarīgs lēmums. Nākamā darbība, kam jāseko pēc šī pasākuma, ir situācijas, kādā nonākuši šobrīd ieslodzītie cilvēki, risināšana Amerikas Savienotajās Valstīs. Eiropas Savienība un Amerikas Savienotās Valstis bija un joprojām ir līderes, tās ievēro cilvēktiesības un cilvēka cieņu, tādēļ tām jāstrādā kopā pieļauto kļūdu labošanā.

Es uzskatu, ka, pirms sākt diskutēt par ieslodzīto uzņemšanu Eiropā, ir absolūti nepieciešams padarīt pieejamu visu informāciju par iespējamām teroristu darbībām, kurās tie bijuši iesaistīti vai par iespējamu to dalību teroristu grupējumos. Šī informācija ir rūpīgi jāpārbauda, kā arī objektīvi jānovērtē, kādas būtu sekas, ja ieslodzītajiem ļautu atgriezties to mītnes valstīs. Absolūta nepieciešamība ir oficiāls Amerikas Savienoto Valstu lūgums, un es uzskatu, ka lēmums par ieslodzīto uzņemšanu Eiropā ir jāpieņem dalībvalstīm, taču lēmuma pieņēmējam jāatceras, ka tās uzņemas atbildību arī Eiropas Savienības vārdā.

Runājot par Komisāra *Barrot* kunga atsauci uz Rumāniju, agrāk izteiktās apsūdzības ir nepamatotas. Tomēr Rumānija atbildēja uz visiem Eiropas iestāžu pieprasījumiem, uzņēma CIP komiteju un sniedza visu vajadzīgo informāciju. Rumānijas parlaments ir veicis izmeklēšanu un iepazīstinājis ar tās rezultātiem ieinteresētās personas. Es uzskatu, ka tas ir pilnīgi adekvāti. Es arī uzskatu, ka Rumānija ir adekvāti reaģējusi uz tai izteiktajām pilnīgi nepamatotajām apsūdzībām.

Wolfgang Kreissl-Dörfler, (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Nav šaubu, ka atbildība par Gvantanamo ir jāuzņemas ASV. Taču solidaritāte ir atbalstīt un palīdzēt *Barack Obama* atgriezties pie starptautisko tiesību aktu ievērošanas, kad viņš to lūgs. Es domāju, piemēram, par uiguriem, kuri nevar atgriezties Ķīnā. Taču mums ir jāņem vērā arī cilvēki, kas Gvantanamo ir pavadījuši piecus vai septiņus gadus. Mēs nevaram izlemt, vai viņi vēlas dzīvot ASV. Izvēle ir jāizdara viņiem. Piemēram, Minhene un tajā dzīvojošie uiguri būtu gatavi uzņemt šos uigurus, atbalstīt un aprūpēt viņus, lai viņi varētu pārvarēt savu traumējošo pieredzi.

Tomēr vienam ir jābūt skaidram. Nav pieņemami, ka Bavārijas iekšlietu ministrs *Joachim Hermann* saka: „Ikviens, kurš atrodas Gvantanamo noteikti ir izdarījis noziegumu.” Šajā gadījumā ir jāievēro tiesības uz nevainības prezumpciju. Kā policijas iestādes vadītājam viņam vajadzētu sakrāmēt mantas un doties prom. Policistiem citās valstīs tā vietā, lai dotu pāragras šaušanas pavēles, mēs mācām ieviest savā darbā tieši tiesības uz nevainības prezumpciju. Mums vajadzētu par to rūpīgi padomāt.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Pirmkārt, Gvantanamo un tā slepenos cietumus nemaz nedrīkstēja izveidot. Par cietuma slēgšanu un turpmāku izturēšanos pret ieslodzītajiem atbildīgas ir Amerikas Savienotās Valstis, taču humānu un ar cilvēktiesībām saistītu apsvērumu dēļ tiek runāts par viņu uzņemšanu dalībvalstīs. Katra dalībvalsts, ņemot vērā savus tiesību aktus, izlems, uzņemt ieslodzītos vai nē.

Tai pat laikā es vēlos atgādināt šim Parlamentam par miljoniem bēgļu visā pasaulē un par bēgļu nometnēm, kurās cilvēki ir dzīvojuši gadiem. Mēs novēršamies, mēs uzgriezām muguru. Eiropas Savienībā proaktīva domāšana par cilvēktiesībām diemžēl ir selektīva.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieka kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs! 2006. gada maijā es kopā ar *Mann* kungu un *Elles* kungu apmeklēju Gvantanamo. Mēs skaidri likām manīt, ka Gvantanamo cietuma izveidošana ir starptautisko tiesību aktu un cilvēktiesību pārkāpums.

Toreiz nesen ievēlētā Vācijas kanclere *Merkel* kundze savā pirmajā vizītē uz Vašingtonu to teica arī prezidenta *G. Bush* klātbūtnē, viņa arī pieprasīja *Kurnaz* kunga atbrīvošanu. Es uzskatu, ka prezidenta *B. Obama* lēmums ir pareizs un ka tas palīdzēs atjaunot uzticību Amerikas Savienotajām Valstīm un rietumu pasaulei kopumā. Tādēļ mums skaidri jāparāda, ka jautājumam par uzticamību ir liela politiskā nozīme.

Tajā pašā laikā mums jāpanāk, ka ieslodzītos neuzskata par miermīlīgiem cilvēktiesību aizstāvjiem un ka tas tiek ņemts vērā, viņus tiesājot. Šo debašu laikā man reizēm radās citādāks priekšstats. Mums jāpanāk, lai ASV šajā jautājumā uzņemas galveno atbildību un lai tā paskaidro, kādēļ nevar uzņemt daudzus ieslodzītos. Arī

šo cilvēku izcelsmes valstīm jāpaskaidro, kādēļ tās nevēlas viņus uzņemt, vai arī gūstekņiem jāpierāda, ka viņi nevar atgriezties izcelsmes valstīs, jo saskartos ar nopietnu vajāšanu.

Kad tas būs noticis, mēs varēsim domāt, vai Eiropas Savienībai jāuzņem kāds no gūstekņiem. Tomēr tas būs iespējams tikai tad, kad katrā atsevišķā gadījumā būs novērtējuši katras personas radītā riska apmēru. Šādi izmeklēšanai jānotiek ne tikai valsts līmenī, jo atvērtas robežas Eiropas Kopienā nozīmē, ka, novērtējot drošības risku, ko var radīt šie cilvēki, mums jāpiemēro Eiropas standarti.

Šodien kāds runāja par bēgļiem. Tie nav bēgļi. Tie ir ieslodzītie, un mums jāpierāda, ka viņi nav bīstami, ja vien nevēlamies uzņemt bezatbildīgu risku. Domāju, ka mums jānodrošina, lai tiek uzņemti tie cilvēki, kam ir saikne ar mūsu dalībvalstīm, piemēram, *Kurnaz* kungs Vācijā vai, manuprāt, deviņi cilvēki Lielbritānijā. Es domāju, ka kopā Eiropas Savienība ir uzņēmusi jau 60 cilvēkus, un to nevajadzētu aizmirst.

Ana Maria Gomes (PSE). – Priekšsēdētāja kungs! Portugāle mudināja panākt ES vienošanos par Gvantanamo ieslodzīto pārmitināšanu, un tā ir stratēģiska transatlantiskās solidaritātes darbība, kā arī cilvēcisks žests pret cilvēkiem, kurus vairs netur aizdomās un kuri ir izcietuši ieslodzījumu, spīdzināšanu un tiesiskuma zaudēšanu. Tomēr tas ir arī to 14 ES dalībvalstu pienākums, kuras slepeni sadarbojās ar *G. Bush* administrāciju, nododot spīdzināšanas funkciju Gvantanamo un slepenos cietumos, kā šis Parlaments norādīja. Nav iespējams izdzēt Eiropas atbildību par tiesiskuma un cilvēktiesību neievērošanu.

Prezidents *Barroso* noliedza, ka ir zinājis par viņa valdības sadarbību gūstekņu transportēšanā uz Gvantanamo un slepenajiem cietumiem, taču neviens netic, ka viņa vadītie militārie spēki, policija, novērošanas dienesti un administrācija bija tik nekompetenti, lai ļautu ASV sistemātiski un ļaunprātīgi izmantot Portugāles gaisa, jūras un zemes telpu.

Lai šo jautājumu noskaidrotu, vai *Barroso* kungs publiskos piezīmes, kas veiktas viņa diplomātisko padomnieku un *Condoleezza Rice* kundzes tikšanās laikā, kad viņš bija premjerministrs? Vai *Barroso* kungs publiskos juridisko viedokli, kuru viņš toreiz lūdza savam juridiskajam padomniekam *Carlos Blanco de Moraes*, lai paredzētu īpašus navigācijas noteikumus kuģiem, kas tuvojas ASV militārajiem kuģiem, kuri pa Portugāles ūdeņiem pārvadāja gūstekņus?

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Parlamenta nostāja jautājumā par Gvantanamo 2006. gadā tika izklāstīta īpašā rezolūcijā. Gvantanamo nedrīkstēja izveidot, un tas bija jāslēdz. Eiropas Parlamenta nostāja attiecībā uz terorismu ir vienlīdz skaidra. Mēs vēlamies apkarot terorismu, izmantojot visus likumīgos līdzekļus; mēs nevēlamies terorismu apkarot, pārkāpjot cilvēktiesības un starptautiskos tiesību aktus. Fakts ir tāds, ka lielāko nastu terorisma apkarošanā ir uzņēmusies ASV. Tomēr viņi ir arī pieļāvuši ļoti lielas kļūdas. Gvantanamo izveidošana bija milzīga kļūda. Tāda izturēšanās pret ieslodzītajiem bija milzīga kļūda. Ieslodzīto transportēšana tāda veidā, kā tas tika darīts, bija milzīga kļūda. Tas ir teikts šajā parlamentā. Šodien ir svarīgi, ka prezidents *B. Obama* ir pieņēmis pareizo lēmumu slēgt apkaunojošo cietumu, un šis lēmums liecina par labu Amerikai un dara godu Amerikas un starptautiskās sabiedrības vēsturei kopumā.

Kā ir iesaistīta Eiropas Savienība? Eiropas Savienība ir iesaistīta tādēļ, ka tā vēlas atbalstīt un palīdzēt īstenot šo pareizo prezidenta *B. Obama* pieņemto lēmumu. Taču Eiropas Savienībai tas jādara ar vienu noteikumu šāda rīcība neapdraudēs tās pilsoņu drošību. Tā ir pamatprasība, un jebkāds katras dalībvalsts lēmums ir jāpieņem, ņemot vērā šo aspektu.

Javier Moreno Sánchez (PSE). – (ES) *Romeva* kungs, neuztraucieties! Spānijas valdība sadarbosies, kā tā vienmēr ir darījusi. Vai drīkstu jums atgādināt, ka Spānijas ārlietu ministrs *Miguel Ángel Moratinos* bija pirmais, kuru uzklauzīja izmeklēšanas komiteja un kurš atbildēja uz visiem jautājumiem, tostarp jūsējo.

Šajā Parlamentā mēs kādu laiku esam nosodījuši spīdzināšanu un necilvēcīgo, pazemojošo izturēšanos kas starptautiskā terorisma apkarošanas nolūkā tiek izmantota Gvantanamo militārajā bāzē. Tādēļ mēs atzinīgi vērtējam prezidenta *B. Obama* lēmumu uz četriem mēnešiem atlikt tiesvedību un viņa nodomu gada laikā pastāvīgi slēgt cietumu.

Taču, lai gan atbildība gulstas uz AS valdības pleciem, Eiropas Savienība nedrīkst skatīties pretējā virzienā, tai ir jāpieāvā palīdzība, lai garantētu apcietinājuma centra slēgšanu.

Mums ir arī jānovērtē iespēja uzņemt gūstekņus, kas nāk no valstīm, kurās nav garantiju par cilvēktiesību ievērošanu, ja Amerikas Savienotās Valstis lūgs mums to darīt.

Mums pēc tam būs jāsniedz kopēja Eiropas atbilde, kurā piedalīsies arī Spānijas valdība, vienlaikus ievērojot starptautisko tiesisko regulējumu un katrā gadījumā atsevišķi novērtējot juridisko situāciju, kādā atrodas ikviens pilsonis, ikviens ieslodzītais un ikviens mērķcēls, viņa apcietinājuma apstākļus un viņa situāciju.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Teroristi ir izsludinājuši nežēlīgu, asiņainu un bezkompromisa karu pret mūsu civilizāciju. Viņi vēlas iznīcināt mūsu pasauli, kuras pamatā ir cilvēktiesību ievērošana un brīvības cienīšana. Uzbrukums 11. septembrī parādīja, ka teroristi ir gatavi izmantot jebkādas līdzekļus. Amerikas Savienotās Valstis apņēmas mūsu visu vārdā aizstāvēt brīvo pasauli. Cieša Eiropas un Amerikas Savienoto Valstu sadarbība ir vienīgā cerība uz panākumiem un teroristu tīklu iznīcināšanu. Eiropai jābūt atbildīgai par karu pret globālo terorismu.

Cilvēktiesību aizstāvji pareizi rīkojās, pievēršot uzmanību šo tiesību pārkāpšanai un pazemojošu metožu izmantošanai Gvantanamo notikušo nopratināšanu laikā. Bieži šīs metodes kļuva par spīdzināšanu. Pareizi ir arī tas, ka tika pievērsta uzmanība apcietināšanai bez tiesas sprieduma un atļaujas izmantot tiesības uz aizstāvi. Nedrīkst izmantot nevienu līdzekli, kas parakstītajās starptautiskajās konvencijās ir atzīts par nepieņemamu.

Jaunievelētais Amerikas Savienoto Valstu prezidents jau ir izdevis noteikumu, ar ko aizliedz izmantot spīdzināšanu nopratināšanā, kurā piedalās par terorismu aizdomās turētas personas. Ir pareizi un piemēroti to uztvert kā uzvaru, ko guvuši visi cilvēki, kas radīja trauksmi par šo jautājumu. Saskaņā ar šo pašu noteikumu tomēr būs iespējams nolaupīt teroristus un īsu laika posmu tos turēt tranzīta valstīs. Īsi sakot, ieslodzīto cieņas ievērošana ir palielinājusies, taču vienlaikus ir jāaglabā iespēja efektīvi paralizēt teroristu darbību, pretējā gadījumā mēs varam kļūt bezpalīdzīgi.

Es arī vēlos pievērst Parlamenta uzmanību tam, ka tajā pašā salā, uz kuras atrodas Gvantanamo apcietinājuma centrs, ieslodzījuma apstākļos, kas pārkāpj visus iespējamus standartus, tiek turēti politieslodzītie. Šie cilvēki ir nolemti ilgiem gadiem cietumā, jo uzdrošinājās iebilst pret tirāna *Fidel Castro* komunisma propagandu.

Mūsu acu priekšā tika nogalināta čečenu nācija. Cik man zināms, Eiropas Parlaments neizveidoja īpašu komiteju šī jautājuma risināšanai. Amerikas Savienotās Valstis ir atzinušas, ka spīdzināšana, tāpat kā slepenu cietumu pastāvēšana ir nepieņemama. Tam būtu jāpieliek punkts debatēm par slepeniem cietumiem un tranzītlidojumiem.

SĒDI VADA: M. MAURO

Priekšsēdētāja vietnieks

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, cīņā pret terorismu jāpieliek kopīgas pūles, visām demokrātiskām valstīm dodot ieguldījumu. Tas nozīmē ne tikai Eiropu, bet arī Amerikas Savienotās Valstis, kā arī citas valstis.

Guantanamo neatrodas konstitucionālā valstī, jo konstitucionālā valstī aizdomās turētajam, pat teroristam, ir tiesības uz aizsardzību un godīgu tiesu, kas pamatojas uz vērtībām, kādas pienākas mums visiem.

Es novērtēju prezidenta *Obama* lēmumu slēgt Guantanamo līci, bet šis gadījums nav un tam nav jābūt tādām, ka problēma pirmām kārtām tiek uzlikta uz Eiropas pleciem. Galu galā, cilvēki Guantanamo līcī ir ieslodzītie, un nevis tādi, ar kuriem var jokoties. Mēs varam būt izpalīdzīgi, bet, ja mēs tādi esam, ja citas izejas nav, tas ir iespējams tikai, pamatojoties uz Eiropas lēmumu, Eiropas standartiem, kas mums būs kopīgi jāizveido. Mums ir skaidri jāapzinās, ka tā ir amerikāņu problēma, kurā mēs varam pierādīt, ka esam izpalīdzīgi, ja vien cilvēktiesības mums ir pats svarīgākais.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, jaunā Amerikas Savienoto Valstu prezidenta lēmums slēgt cietumu Guantanamo bija viena no viņa pirmajām svarīgajām un pozitīvajām darbībām, un es to silti apsveicu. Tomēr prezidents *Obama* nav atcēlis CIP tiesības arestēt par terorismu aizdomās turētos uz svešas zemes un nogādāt viņus pagaidu aizturēšanas centros. Tas ir īpaši satraucoši, un šīs bažas jāpauž, izveidojot kopīgo rezolūciju. Tomēr Eiropas Parlamenta divu lielāko partiju kopīgajā rezolūcijā par to nav ne vārda, un tā rezultātā es esmu spiests balsot pret šo kopīgo rezolūciju.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es esmu pārliecināta, ka mūsu dziļi cilvēciskā rezolūcija palīdzēs mazināt naidīgumu starp Eiropu un islāma pasauli. Es aicinu to pieņemt, paturot prātā arī situāciju, kādā ir manas valsts pilsonis, kurš ir kļuvis par upuri cīņai pret terorismu, cīņai, kas ir „aci pret aci, zobu pret zobu.” Es runāju par 42 gadus vecu Polijas pilsoni, kurš tika nolaupīts. Viņu aizturēja uz Afganistānas un Pakistānas robežas. Viņš ir ģeologs, kurš tur strādāja. Kopš tās reizes viņš tiek tur turēts.

Viņa ģimene paziņoja, ka viņi zina, ka *Piotr* nav ievērojama persona augstās politiskās aprindās, bet viņi tic, ka tiks darīts viss iespējamais, lai nodrošinātu viņa atbrīvošanu.

Es tāpēc aicinu uzlabot attiecības ar islāma pasauli, tādējādi nodrošinot arī mūsu pilsoņu aizsardzību un drošību. Parādīsim savu solidaritāti un darbosimies to Eiropas Savienības pilsoņu labā, pret kuriem netaisnīgi izturas, kurus aiztur, nolaupa vai tur nometnēs.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, mēs visi esam cīnījušies par Guantanamo slēgšanu, un mēs visi atzinīgi vērtējam prezidenta *Obama* lēmumus slēgt šo kaunpilno cietumu.

Tagad mums nevajadzētu jautāt par Guantanamo aizturēto personu uzņemšanu. Kā eiropiešiem, kas ir uzticīgi cilvēktiesību aizsardzības vērtībām, mums jāuzņemas atbildība, jāpilda mūsu pienākums uzņemt šos bijušos aizturētos.

Šeit bija daži ziņojumi, un par to es uzrunāju Padomi, presē bija publicēti ziņojumi, ka dažas dalībvalstis nav gatavas viņus uzņemt. Tāpēc es aicinātu Padomi un jo īpaši visas atturīgās dalībvalstis atbalstīt šo aizturēto personu uzņemšanu savās teritorijās.

Es vēlētos jums arī teikt, dāmas un kungi, ka vissliktākais, ko mēs varētu darīt, būtu ļaut tam pozitīvajam, ko dod Guantanamo slēgšana, izgaist tāpēc, ka Eiropa nav gatava celties un būt vērā ņemama.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā, ka daudzas ES dalībvalstis bija līdzdalīgas ārkārtas pārmitināšanas procesā, es uzskatu, ka ES valstīm, tostarp, Īrijai, ir kopīgs pienākums uzņemt noteiktu skaitu zema riska Guantanamo aizturētās personas no ASV izvietojuma ES.

Īrijas tieslietu ministrs *Dermot Ahern* ir pieņēmis šādu lēmumu, ja saņems ES apstiprinājumu, bet Īrijai nav jāgaida ES direktīva, lai izvietotu Guantanamo aizturētās personas. Mēs paši varam izlemt parakstīt divpusēju līgumu ar ASV, kā to ir izdarījusi Portugāle.

Īrijas valdības Tieslietu ministrs un Ārlietu ministrs šajā jautājumā gan ir citādās domās, ministrs *D. Ahern*, šķiet, nav gatavs iet tik tālu kā ministrs *M. Martin* attiecībā uz aizturēto personu izmitināšanu. Pašlaik ir nepieciešama Īrijas valdības vienota vadība šajā sakarībā. Atbilstoši transatlantiskajai sadarbībai un dalībai cīņā pret terorismu Īrijai jādod savs ieguldījums, lai palīdzētu jaunajai ASV administrācijai slēgt Guantanamo.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, ES jau ilgu laiku ir prasījusi slēgt Guantanamo. Šodien šo lēmumu ir pieņēmusi jaunā ASV administrācija, un ES valstīm ir jāizrāda solidaritāte, pārņemot šos ieslodzītos. Tomēr daži uzskata, ka šāda solidaritāte pirmām kārtām būtu jāizrāda valstīm, kuras iepriekš minētas presē kā slepeno CIP aizturēto personu centru uzņēmējas.

Es vēlreiz vēlētos uzsvērt to, ka šādiem apgalvojumiem nav pierādījumu, nedz tad, kad tie tika izteikti, nedz laikā kopš tā brīža. Tas attiecas arī uz *Mate* kungu, kurš nespēja pierādīt savas apsūdzības, ko viņš izvirzīja šeit pat Parlamentā. Turklāt arī starptautiskā izmeklēšana neapstiprināja šos apgalvojumus. Cerība uz to, ka cilvēki aizmirsīs, ka šādi pierādījumi nav bijuši, vēl nerada pierādījumus šodien. Visdrīzāk tā vienkārši ir ciniska manipulēšana neskaidros nolūkos.

Zuzana Roithova (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, visa pasaule atzinīgi vērtē *Barack Obama* plānu slēgt Guantanamo, jo tas ir nežēlīgas izturēšanās pret cilvēkiem simbols – lai arī viņi, iespējams, ir nežēlīgi teroristi vai tiek turēti aizdomās par vissmagākajiem noziegumiem. Pret dažiem no viņiem pat vēl nav izvirzītas apsūdzības un viņu lietas nav pārbaudītas. *Obama* veica populistisku žestu un tagad domā, ko ar viņiem darīt. Viņam, pats galvenais, būtu jāpiespiež Kongress mainīt likumdošanu tā, lai ieslodzītos varētu pārvest uz ASV un dažiem varētu piešķirt jaunu identitāti. Tas ir ārkārtīgi karsts kartupelis: pēc atbrīvošanas 60 Guantanamo ieslodzīto atsāka teroristiskas darbības un tāpēc katrs gadījums jāskata atsevišķi. Čehijas prezidentūras sarunas par risinājumu Guantanamo jautājumā ir iespēja uzsvērt, ka dialogs starp ASV, Eiropu un Kubu par izmaiņām totalitārajā „brīvības salā” sākas ar cilvēktiesībām, un ne tikai to ieslodzīto cilvēktiesībām, kas atrodas amerikāņu bāzē. Galu galā, šajā dialogā būtu jārunā par politiskās atbrīvošanas Kubā, kā arī par nevainīgo Kubas pilsoņu runas un pārvietošanās brīvību.

Armando França (PSE). – (PT) Mēs uzskatām, ka ir pats par sevi saprotams, ka mums jāvērtē atzinīgi prezidenta *Obama* lēmums – lēmums slēgt cietumu Guantanamo līcī, aizliegt spīdzināšanu un nelegālu pratināšanu, kā arī ierobežot militāros izmēģinājumus.

Tomēr es varu pārliecināt savu kolēģi deputātu, kurš vairs nav šeit klāt, ka Portugāle un tās sociālistiskā valdība nejutās vainīga. Portugāles sociālistiskā valdība nesadarbojās ar *Bush* administrāciju, taisni pretēji 83. Portugāles

administrācija – Portugāles valdība pēc ministra *Amado* iniciatīvas ir tikko devusi iespēju un uzlikusi Eiropas Savienībai un citām demokrātiskām valstīm pieņemt un uzņemt ieslodzītos no Guantanamo līča, kas nav notiesāti. Tas ir patiesi svarīgi un jāuzsver kā piemērs, lai citas ES dalībvalstis tam sekotu. Tas ir svarīgi arī tāpēc, lai rīt visas šī Parlamenta partijas pieņemtu rezolūciju, tādējādi vienotībā piešķirot tai lielāku spēku.

Charles Tannock (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, Guantanamo līča cietuma radīšana toreiz bija Amerikas Savienotajām Valstīm nepieciešama. Tā slēgšana šodien ir Amerikas Savienoto Valstu jautājums. Es iebilstu ES dalībvalstīm, kas iejaucas nenovēršamos tiesiskos sarežģījumos un uzņemas nastu, kas tiek uzlikta mūsu drošības dienestiem, uzņemot ieslodzītos no valstīm, kas nav ES pilsoņi un pirms tam tikuši atzīti par naidīgiem karotājiem.

Es nenozēloju, ka tika aizturēti visbīstamākie teroristi, kuru nodoms bija iznīcināt mūsu dzīvesveidu, ja tas tika pierādīts. Tomēr viens no lielākajiem Guantanamo trūkumiem bija, ka pārsteidzīgi netika ievērotas nekādas parastās kriminālprocesa darbības pret tiem, kurus tur turēja. Galu galā, parasti tiesas procesi ir vienīgais veids, kā atrisināt Guantanamo ieslodzīto, kuri nav ES valstspiederīgie, situāciju.

Tā kā Guantanamo iemītniekus saņēma ciet Amerikas Savienotās Valstis, tas ir Amerikas pienākums apsūdzēt viņus pašu tiesās vai, ja viņi nav vainīgi, sūtīt viņus atpakaļ uz viņu dzimteni. Ja prezidents *Obama* par Guantanamo slēgšanu domāja nopietni, ko es vērtēju atzinīgi, kā arī par Amerikas un tās sabiedroto aizsargāšanu, tai jābūt viņa politikai.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Pirmām kārtām, neatkarīgi no diskusiju par CIP cietumiem būtības un iznākuma es vēlētos atzinīgi novērtēt rūpes, ko Eiropas Parlamenta deputāti un Eiropas pilsoņi izrādīja attiecībā uz cilvēktiesību godīgu ievērošanu neatkarīgi no satura.

Spīdzināšana nav pieļaujama, un šai patiesībai nevar būt izņēmuma apstākļi. Tomēr es jūtu vajadzību izteikt dažas piezīmes, tā kā Rumāniju turpina pieminēt šajā sakarībā. Es vēlētos jums atgādināt, ka līdz šim pret mums ir vērsti apvainojumi bez reāliem pierādījumiem. *M. Martin* ziņojums ir vislabākais piemērs šādai pieejai. Tajā ir iekļauti apvainojumi Rumānijai, kas ir gan pretrunīgi, gan nepamatoti.

Es vēlētos atzīmēt šo gadījumu, kādā veidā pret Rumāniju tika izvirzīti apvainojumi, jo tas, iespējams, var aptraipīt arī citu Eiropas valstu tēlu. Es vēlētos atkārtot, ka ir nepieņemami, ka šo debašu sakarā brīvi un pastāvīgi tiek apmētātas ar vārdiem tādas dalībvalstis kā Rumānija.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos piekrist visiem runātājiem, kuri vēlas nodrošināt, lai Eiropa izpildītu savu humanitāro pienākumu, atbalstot jo īpaši tos cilvēkus, kuri, neskatoties uz to, ka nav atrasti nekādi pierādījumi pret viņiem, tiek apsūdzēti.

Tomēr es vēlētos aicināt dalībvalstis nemēģināt darīt to vienām pašām, un to es vēlētos jo īpaši uzsvērt. Eiropai jāmacās runāt vienā balsī un rīkoties kopīgi. Tas ļaus mums uzklaut ASV jaunās administrācijas rūpes un dzīvot saskaņā ar mūsu kā Eiropas Savienības, kam ir kopīgas vērtības, kas uzliek mums par pienākumu kopīgi rīkoties, paštēlu.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, mums visiem ir viena vēlēšanās slēgt ieslodzīto nometni Guantanamo, un tagad mums ir spoža izdevība to izdarīt, tā kā jaunais Amerikas Savienoto Valstu prezidents ir izrādījis tādu pat vēlmi.

Galvenā atbildība acīmredzami gulstas uz Amerikas Savienotajām Valstīm, bet es ceru, ka ES var izveidot vienotu fronti un dalībvalstis izrādīs solidaritāti un būs iecietīgas tiktāl, lai uzņemtu šos ieslodzītos savos cietumos, kur tas ir iespējams un kur tas atbilst viņu pašu apstākļiem šādai rīcībai.

Mēs pievienojamies cīņai pret terorismu, lai aizstāvētu cilvēktiesības. Tagad mums jāiesaistās, lai palīdzētu Amerikas Savienotajām Valstīm aizstāvēt cilvēktiesības.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Dāmas un kungļi, šim jautājumam ir divas puses. No vienas puses, tā ir tiesiska pozīcija. Es uzskatu, ka pilsoņi no kādas valsts jāuzņem atpakaļ viņu pašu dzimtenē. Iespējams, var tikt īstenota kāda humanitārā programma gadījumos, ja ir kādi šķēršļi, piemēram, politiska vajāšana. Es vēlētos arī pilnīgi skaidri pateikt, ka, pat ja Portugāle vai kāda cita valsts piekrīt uzņemt 20 šādus ieslodzītos, tas nenozīmē, ka šie cilvēki vēlēties palikt Portugālē vai kādā citā piedāvātajā valstī. Eiropas Savienība tagad ir vienota, tāpēc šī problēma ir jāapsver. Visbeidzot, jāizmanto piemērotas procedūras, lai šādi cilvēki turpmāk vairs netiktu apkaunoti kā aizdomās turamie vai bīstami. Ja viņi netiks atbrīvoti no šāda zīmoga, neviens nevēlēties viņus uzņemt. Šī ir nopietna problēma, kas ir apsvēršanas vērtā. Es nobeigumā vēlos pateikt, ka šī problēma galvenokārt attiecas uz Amerikas Savienotajām Valstīm.

Alexandr Vondra, *Padomes priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos jums pateikties par šīm debatēm. Es uzskatu, ka tās bija ļoti lietderīgas. Ja jūs būtu dzirdējis pēdējās Padomes sēdes debates pusdienu laikā, jūs būtu redzējis līdzīgi vēlmi atrisināt šo problēmu, bet arī atzinību par šīs problēmas, ko mēs apspriežam, sarežģītību. Tai ir morālais un politiskais aspekts, bet ir arī drošības un tiesiskais aspekts.

Mēs visi piekrītam, ka prezidenta *Obama* lēmums slēgt Guantanamo bija svarīgs un labs, ko mēs visi atzinīgi vērtējam un ko praktiski visi, kas ir šeit, slavē. Bet tagad, kad mēs apspriežam sekas un ko mēs varētu darīt, lai paustu solidaritāti – un mūsu intereses šeit ir darboties transatlantiskā harmonijā – mēs, protams, redzam, ka problēma ir sarežģīta. *Martin Schulz* ir teicis, ka mēs nevaram apkarot terorismu un tajā pašā laikā nonākt konfliktā jautājumā par cilvēktiesībām. Viņam ir pilnīga taisnība, bet *Hartmut Nassauer* ir teicis, ka ir divi aspekti: viens ir morālais, un otrs attiecas uz drošību. Viņam arī ir taisnība, un tieši tāpēc Tieslietu ministram un Iekšlietu ministram tas arī ir jāapspiež. No politiskās perspektīvas tā nav tikai morālo muskuļu izvingrināšana, nedz mums tā arī vajadzētu uztvert šo problēmu tikai tāpēc, ka jūtamies vainīgi. Tas noteikti ir daudz sarežģītāk.

Graham Watson runāja par nepieciešamību risināt to visiem kopā. Atkal, viņam noteikti ir taisnība, bet tajā pašā laikā – jo tas arī attiecas uz tiesisku problēmu un kompetences jautājumu – mēs nevaram uz pieprasījumu piespiest dalībvalstis uzaicināt aizturētās personas no Guantanamo. Ja jums jāatrisina šī problēma, nolemjot uzaicināt šīs aizturētās personas uz savām mājām – iedomājaties, ka jums jāuzņemas iekšlietu ministra pienākumi – jūs noteikti divreiz padomātu par to, kā tikt galā ar šo problēmu. Es noteikti nedomāju, ka Padomei un dalībvalstīm to vajadzētu uztvert kā jautājumu par zirgu tirgu, nepavisam. Jautājums nav par to, kā nomazgāties, bet gan, kā nesašļāpēties. Problēmas sakne vienkārši ir tā, ka lēmums slēgt Guantanamo, protams, ir Amerikas Savienoto Valstu – valsts, kura uzbūvēja šo iestādi, primārā atbildība. Bet mums ir – un mums tai jābūt – mūsu labā griba paust solidaritāti un sadarboties problēmas atrisināšanā.

Vēl ir arī debates par taktiku. Vai mums to tagad vajadzētu piedāvāt uz zelta paplātes, vai nogaidīt, līdz tiks saņemts lūgums? Bet, ja mēs saņemsim šo lūgumu, mums jābūt gataviem reaģēt. Tāpēc Padome sāka to nopietni apspriest otrajā dienā pēc prezidenta *Obama* lēmuma. Es uzskatu, ka mēs nevaram pārvērtēt drošības jautājumu – kā jūs uzsvērat – jo tas vienkārši ir fakts, ka daži no atbrīvotajiem iemītniekiem atkal uzsāka teroristisku darbību, un tas vienkārši ir fakts, ka kāds vīrs *Said al-Shihri* kungs tagad ir Alkaīdas vadītāja vietnieks Jemenā. Tāpēc ASV jāuzsāk nopietns darbs – noskaidrot, kas ir šie cilvēki, un tad attiecīgi jārikojas.

Es domāju, ka mums jāapzinās, ka juridiski lēmums par ārvalstu valstspiederīgo uzņemšanu ES dalībvalstīs ir dalībvalstu kompetence. Tas ir viens līmenis. Tomēr, otrajā līmenī pastāv vienošanās, ka mums tagad jāstrādā pie Eiropas sistēmas, kurā iekļaut dalībvalsts lēmumu. Gan Šengenas, gan Dublinas nolīgumi aicina uz Eiropas pieeju, jo visu Šengenas locekļu drošību savā ziņā ietekmēs atsevišķu dalībvalstu lēmums. Tātad ir iekšējā nepieciešamība pēc koordinētas pieejas.

Turklāt ES aplūko iespēju palīdzēt ASV bijušo aizturēto personu pārmitināšanā un rehabilitācijā trešajās valstīs.

Daži no jums izvirzīja jautājumu par ātrumu: vai mēs varam rīkoties ātrāk nekā patlaban? Es domāju, ka mums būtu jāapzinās, ka diskusija ir tikai sākusies. Tā notiek tikai vienu nedēļu. Jautājumi, kas jārisina, patiešām ir sarežģīti un prasīs laiku, lai gan prezidents *Obama* pats ir pieprasījis pārskatīt ieslodzīto dokumentus un noteicis viena gada termiņu Guantanamo slēgšanai. Nevar gaidīt, lai Padome būtu gatava atrisināt visas šīs sarežģītās problēmas dažu dienu laikā.

Turklāt jāpatur prātā, ka atbildība par Guantanamo pirmkārt gulstas uz ASV. Lai gan dalībvalstis pauž gatavību strādāt pie saskaņotas pieejas, šajā jautājumā ir gan divpusējs, gan daudzpusējs aspekts. Atbilstīgo dalībvalstu skaidra nostāja par aizturēto personu pārmitināšanu vēl nav zināma. Tieslietu un Iekšlietu ministru sanāksme, kam jānotiek šomēnes, būs ļoti noderīga. Pašlaik pretterorisma koordinators *Gilles de Kerchove* arī strādā pie daudziem izvēles dokumentiem.

Tātad tāds ir mans kopsavilkums par Guantanamo, kas aizņēma lielāko daļu laika. Kas attiecas uz citu jautājumu par nelikumīgu aizturēšanu, *Fava* kunga iemīļoto jautājumu, es tikai atkārtošu, ko jau vairākas reizes teica iepriekšējie runātāji: apgalvojumi attiecībā uz valstu izlūkošanas dienestu iesaistīšanos, šo dienestu pārraudzība ir atsevišķu dalībvalstu atbildība, un Padomei nav pilnvaru tur rīkoties papildu tam, kas darīts.

Jacques Barrot, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Komisija lielā mērā piekrīt *Vondra* kunga izteiktajiem viedokļiem.

Pat ja tā, es vēlētos pateikt, ka pēc šīm ilgajām debatēm mēs esam pie paša galvenā pagrieziena punkta. Tas ir galvenais pagrieziena punkts cīņā pret terorismu. No šī brīža mums jācenšas pārņemt šo cīņu ar atjaunotu morālo autoritāti visai rietumu kopienai, jācinās, tajā pašā laikā ievērojot pamatvērtības un pamattiesības.

Eiropai tagad jāvada visa starptautiskā kopiena pretī vēlmei apkarot terorismu atbilstoši tām pašām pamatvērtībām, kas izraisīja šo cīņu sākumā. Tas ir būtisks pagrieziena punkts un Parlamenta deklarācija šajā sakarībā ir ārkārtīgi noderīga, tā kā tajā tiek pieņemts, ka visām dalībvalstīm piemīt griba piedalīties šajās lielajās pārmaiņās.

Tomēr, tā ir taisnība, ka atbildība, pirmkārt, gulstas uz Amerikas Savienotajām Valstīm. Tām jāpārbauda katras aizturētās personas statuss, pirms oficiāli pieprasīt pārmitināšanu uz ES dalībvalsti. Tas patiešām ir būtisks nosacījums. Amerikas Savienotajām Valstīm jānosūta mums skaidrs un pamatots pieprasījums par katru atsevišķu gadījumu. Tas ir absolūti būtiski.

Nobeigumā, tas, protams, ir katras dalībvalsts ziņā izlemt, vai tā vēlas uzņemt bijušo aizturēto personu no Guantanamo, bet debates ir parādījušas, ka sadarbība Eiropas līmenī acīmredzami būtu ļoti, ļoti vēlama.

Sadarbība būtu ieteicama bijušo aizturēto personu tiesiskā statusa noteikšanā, kā arī, lai aizsargātu dalībvalstis gadījumā, kad tiek izteikti diplomātiski vai cita veida pieprasījumi no šo aizturēto personu mītnes valstīm. Šī koordinācija būs nepieciešama, lai pārliecinātu dalībvalstis un jo īpaši – es domāju par to, ko teica *Nassauer* kungs – tās, kuras uztraucas par sabiedrisko kārtību un drošību.

Saskaņota Eiropas pieeja visbeidzot mums būtu labāks līdzeklis sarunās ar Amerikas Savienotajām Valstīm par piekļuvi dokumentiem un pārmitināšanas procesiem. Tad mēs, iespējams, varētu sniegt arī finansiālu palīdzību, lai sekmētu uzņemšanu dažās dalībvalstīs.

Vondra kunga klātbūtnē es teiktu, ka mēs, dabiski, strādāsim cieši kopā ar Čehijas prezidentūru. Kopā ar *de Kerchove* kungu mēs arī esam procesā, izstrādājot pētījuma dokumentu, kas kalpos par pamatu diskusijām, kas notiks Tieslietu un iekšlietu Padomē 26. februārī.

Es vēl šeit pateikšu, ka mēs ar Ministru padomes priekšsēdētāju *Langer* kungu, bez šaubām, izmantosim savu vizīti uz Vašingtonu, lai izvirzītu visus jautājumus attiecībā uz un saistībā ar Guantanamo slēgšanu saviem ASV kolēģiem.

Tagad mums ļoti nopietni jāizskata šis jautājums un jāsigatavo tiesisks pamats, lai par katru gadījumu dotu atbildi ASV pieprasījumam. Mums tas jāņem ļoti, ļoti nopietni, protams, ņemot vērā šo vēlmi pozitīvi sadarboties šajā jaunajā cīņā pret terorismu, kas atbilst mūs vienojošām pamatvērtībām, kurām jāvieno visa pasaules kopiena.

Paldies visiem.

Priekšsēdētājs. – Saskaņā ar Reglamenta 103.panta 3.punktu es esmu saņēmis trīs rezolūcijas priekšlikumus⁽¹⁾ par Guantanamo. Rezolūcijas priekšlikums par <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+CRE+20090203+ITEM-011+DOC+XML+V0//LV&language=LV>

Debates tiek slēgtas.

Balsošana par Guantanamo notiks trešdien, 2009.gada 4.februārī, bet balsošana par <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+CRE+20090203+ITEM-011+DOC+XML+V0//LV&language=LV>

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) ASV prezidenta *Barack Obama* lēmumam slēgt Guantanamo aizturēšanas centru ir simboliska nozīme visā demokrātiskajā pasaulē. Šis žests uzsver, ka karā pret terorismu, kas tiek īstenots, lai aizsargātu rietumu demokrātiskās vērtības, nedrīkst ignorēt tieši šīs vērtības.

Terorisms ir stingri jāapkaro, bet jāievēro arī cilvēktiesības. Pat tiem, kurus tur aizdomās par nopietnu pārkāpumu izdarīšanu, ir tiesības tikt tiesātiem saskaņā ar pareizu procedūru objektīvā tiesā, pamatojoties uz skaidra tiesiska pamata, kā arī saņemt atbilstošu sodu par saviem noziegumiem.

(1) Sk. protokolu.

Pieņēmumi, minot Rumāniju saistībā ar CIP slepenajiem cietumiem, ir pilnīgi bez pamata. Nevienam nav spējis pierādīt to eksistenci Rumānijā. Rumānija ir uzticams ASV sabiedrotais NATO un ir iesaistīta cīņā pret terorismu, pirmām kārtām Afganistānā. Gan Rumānijas iestādes, gan sabiedrības viedoklis stingri aizstāv cilvēktiesību ievērošanu. Cietuši no padomju okupācijas un komunistu diktatūras nelikumībām, Rumānijas pilsoņi neatzīst nekādus cilvēktiesību pārkāpumus.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) ASV valdības nesenie lēmumi ir vienkārši apstiprinājuši – it kā tās būtu bijis vajadzīgs – to, kas jau sen tika atmaskots: ASV sponsorēta nolaupīšanas, spīdzināšanas un nelikumīgas aizturēšanas tīkla eksistenci.

Šie lēmumi nedrīkst būt par attaisnojumu ASV un Eiropas Savienības valstu valdību atbildībai par starptautisko tiesību aktu un pašu galveno cilvēktiesību sistemātiskiem pārkāpumiem.

Tāpat kā agrāk mums jāprasa pilnībā izbeigt šādu zemisku praksi un noskaidrot patiesību, tostarp ES valdību vainu attiecībā uz to gaisa telpas un teritorijas izmantošanu, lai ieslodzītu un pārvietotu nelikumīgi aizturētos ieslodzītos, piemēram, uz ASV militāro bāzi Guantanamo līcī. Tas viss ir pats nepieciešamākais atbilstoši ziņojumiem, ko ASV slepenās operācijās sauca par „ārkārtas pārvietošanu”, citiem vārdiem, pilsoņu, ko jaunā ASV administrācija nav nopratinājusi, nelikumīga aizturēšana un pārvietošana.

Mēs attiecīgi esam pret jebkādu vienošanos starp valstīm vai starp Amerikas Savienotajām Valstīm un ES attiecībā uz Guantanamo aizturēto „ieslodzīto pārmitināšanu”. Tas nenozīmē, ka atsevišķu personu brīvi paustie lēmumi un pieprasījumi, jo īpaši attiecībā uz patvērumu Portugālē nevar tikt apsvērti, ievērojot nacionālo suverenitāti, Portugāles Konstitūciju un starptautiskos tiesību aktus, tostarp, tiesības uz patvērumu.

Esko Seppänen (GUE/NGL), rakstiski. – (FI) Eiropas Savienība pierādīja sevi kā neizprotami vienalīdzīgu kopienu, neīstenojot nekādu stingru diplomātisku rīcību attiecībā uz starptautiskajām organizācijām, lai, pamatojoties uz cilvēktiesībām, nosodītu nelikumīgo darbību, kādā iesaistījās Amerikas Savienotās Valstis.

Jaunā prezidenta rīcība parāda, ka šī darbība tiek uzskatīta par nelikumīgu un nepieļaujamu gan no ētiskā, gan morālā aspekta. Tas ir viss par ES saistībām attiecībā uz Amerikas nelikumīgo rīcību, kad tā sekoja bijušajam ASV prezidentam, un brīvās ES pilsoņu acīs tas nozīmē, ka ES ir zaudējusi savu seju un savu cieņu. Lai ES kaunās par savu nespēju rīkoties.

12. Satraucošā situācija imigrantu aizturēšanas centros, it īpaši Majotas un Lampedūzas salā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par satraucošo situāciju imigrantu aizturēšanas centros, it īpaši Majotas un Lampedūzas salā.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, es pateicos par iespēju uzrunāt jūs jautājumā attiecībā uz situāciju Eiropas Savienībā izvietotajos imigrantu aizturēšanas centros, no kuriem jūs esat īpaši izcēluši divus, tas ir Majotas un Lampedūzas centrus. Es ļoti labi zinu, kādu ieinteresētību jūs esat izrādījuši par šiem centriem, par daudzajiem apmeklējumiem, kurus daži no jums veica, un par jūsu paustajām bažām attiecībā uz apstākļiem dažos no tiem.

Es vēlētos sākt, uzsverot divus pamatprincipus, kas ir šodienas debašu centrā. Pirmais ir nepieciešamība pilnībā ievērot visas mūsu dotās saistības, kas ietvertas dažādos starptautiskos instrumentos gadījumā, ja trešo valstu valstspiederīgie prasa starptautisku aizsardzību. Otrs ir, ka mēs pilnībā ievērojam cilvēktiesības un cieņu pret migrantiem un viņu ģimenes locekļiem.

Mēs visi ļoti labi zinām par saspringto situāciju, ko rada migrantu, kā arī patvērumu meklētāju ieceļošana Eiropas Savienībā. Šī saspringtā situācija galvenokārt ir gar Eiropas Savienības dienvidu un austrumu robežām.

Mūsu atbilde ir efektīvas ES patvēruma un migrācijas politikas izstrādāšana pēdējo 10 gadu laikā. Tomēr ievērojamais ieceļotāju skaita pieaugums uzsver nepieciešamību šo politiku nostiprināt un turpmāk attīstīt.

Mums tas jā dara iekšēji, lai izveidotu mūsu pašu kopējos standartus un noteikumus patvēruma un migrācijas jomā, bet mums nepieciešama arī ārējā rīcība, sadarbojoties ar mītnes un tranzīta valstīm, lai efektīvāk pārvaldītu migrācijas plūsmas.

Visas puses vēlas iegūt no šādas pieejas. ES patvēruma un migrācijas politikas attīstība un izveidošana ir atkarīga arī no jūsu ieguldījuma. Es pateicos Parlamentam par pozitīvo ieguldījumu un esmu pārliecināts, ka mēs varam konstruktīvi strādāt, lai turpmāk attīstītu šo svarīgo politikas jomu.

Jūs esat īpaši izcēlušī situāciju Majotas un Lampedūzas salās. Mums jācenšas atšķirt divu veidu migrācijas plūsmas šajos divos gadījumos. Migrācijas plūsmas, kas ietekmē Majotas un Lampedūzas salas, var raksturot kā jauktas: daži no attiecīgajiem trešo valstu valstspiederīgajiem ir pieprasījuši starptautisku aizsardzību, citi noteikti iederas ekonomisko imigrantu kategorijā.

Kas attiecas uz pirmo kategoriju – tiem, kas pieprasa starptautisko aizsardzību – es vēlētos vērēt jūsu uzmanību uz to, ka ir noteikti obligātie standarti patvēruma meklētāju aizsardzībai, ko nosaka Direktīva 2003/9/EC, kas ir pieņemta 2003. gadā. Šī direktīva jau ir transponēta dalībvalstu nacionālajos tiesību aktos un Komisijai jānodrošina, lai šīs direktīvas noteikumi tiktu pienācīgi un pilnībā piemēroti.

2008. gada decembrī Komisija iesniedza Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu šo direktīvu grozīt un modernizēt. Tā kā šeit tiek piemērota koplēmuma procedūra, Eiropas Parlaments tiks pilnībā iesaistīts sarunās par šo jauno priekšlikumu. Padome drīzumā sāks apsvērt šo jauno priekšlikumu un gaida, kad varēs uzsākt ciešu sadarbību ar jums.

Godātie deputāti zinās, ka īpašs gadījums ir Francijas aizjūras teritorija, kur Kopienas tiesību akti netiek piemēroti.

Kas attiecas uz otro kategoriju – citi trešo valstu valstspiederīgie, kas nelikumīgi ieceļojuši dalībvalstu teritorijā – dalībvalstu kompetentās iestādes ir tiesīgas aizturēt tos, kas atbilst šai kategorijai, pirms lēmuma pieņemšanas par viņu sūtīšanu atpakaļ un/vai ar nolūku veicināt šī lēmuma īstenošanu. Aizturēšana var būt vienīgā iespēja gadījumos, kad ir nepieciešams noskaidrot trešo valstu valstspiederīgo, kuriem nav ceļojuma dokumentu, identitāti.

Līdz šodienai likumdošana un prakse attiecībā uz aizturēšanu dalībvalstīs ir ievērojami mainījusies. Nesen pieņemtā Eiropas Parlamenta un Padomes direktīva par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu pilsoņu atgriešanos, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, ir ieviesusi konkrētus principus un aizturēšanas noteikumus, un tādējādi ir spērusi soli uz priekšu kopīgas tiesiskas sistēmas izveidošanā šajā jomā.

Šī direktīva skaidri nosaka, ka aizturēšana nolūkā sūtīt atpakaļ var tikt izmantota tikai tad, ja nav iespējams izmantot mazāk stingrus līdzekļus, un specifiskus, ļoti ierobežotos gadījumos. Turklāt direktīva nosaka, ka aizturēšanas periodam jābūt, cik iespējams, īsam, tam nepieciešams rakstiski noformēts lēmums, uzrādot faktiskos un tiesiskos iemeslus, un šis lēmums regulāri jāpārvērtē juridiski. Jāuzsver arī, ka direktīva paredz skaidri noteiktu aizturēšanas ilguma augšējo robežu un iemeslus, kuru dēļ – konkrētos ierobežotos gadījumos – aizturēšanas termiņu var pagarināt, bet ne ilgāk par maksimālo termiņu.

Kas attiecas uz aizturēšanas apstākļiem, direktīva skaidri nosaka, ka aizturēšana, kā likums, notiek īpašās aizturēšanas telpās, vai, katrā gadījumā, šķirti no parastajiem ieslodzītajiem, un jāievēro aizturēto tiesības, jo īpaši mazāk aizsargāto kategoriju, tostarp, nepilngadīgo un ģimeņu, tiesības.

Kas attiecas uz nelegālo imigrantu sūtīšanu atpakaļ, nesēn pieņemtā Eiropas Parlamenta un Padomes direktīva par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu pilsoņu atgriešanos, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, ir jau spēkā. Tās noteikumi dalībvalstīm tagad jātransponē savos nacionālajos tiesību aktos divu gadu laikā.

Šī kopīgā tiesiskā sistēma uzsver mūsu stingro apņemšanos nodrošināt, lai attieksme pret trešo valstu valstspiederīgajiem, kas tiek aizturēti nolūkā pārmitināt, būtu humāna un cieņas pilna un pilnībā tiktu ievērotas viņu pamattiesības. Tā ar visjaunākajiem tiesību aktiem arī nosaka kopīgi apstiprinātus standartus attiecībā uz atpakaļ sūtīšanas politiku.

Šī sistēma ne tikai atbilst tiem principiem, ko es izklāstīju savas runas sākumā, bet patiesībā piešķir tiem juridisku spēku. Tādējādi mūsu patvēruma un migrācijas politika sakņojas likuma varā. Tā nodrošina cilvēktiesību ievērošanu un cieņu pret cilvēku.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, kā Vondra kungs tiko norādīja, mums tagad patiesi ir tiesiska sistēma, kas sāk sevi apliecināt. Pirmoreiz tā pieteica sevi ar Direktīvu par kopīgiem standartiem atgriešanās jomā, kas bija pirmais horizontālais dokuments, lai saskaņotu standartus

dalībvalstīs atgriešanās jomā. Tā ievieš Kopienas tiesību aktos Eiropas Cilvēktiesību konvencijas piemērojamās noteikumus, un tās īstenošana ļaus piemērot Kopienas kontrolmehānismus, lai pārbaudītu atbilstību *acquis*.

Tomēr es ļoti labi zinu, ka daži no jums uzskata, ka šī direktīva ir nepilnīga. Tomēr man tā ir Kopienas kontroles resurss, ko var izmantot, lai pārbaudītu atbilstību *acquis*. Protams, uzraugot tās īstenošanu, un ļaujiet man jums atgādināt, ka tās transponēšanas termiņš ir 2010. gada 24. decembris, Komisija nodrošinās, ka tiek stingri ievēroti pamatprincipi attiecībā uz migrantu tiesību ievērošanu, un jo īpaši tā uzsvers aizturēšanas noteikumu ietekmi.

Es pats esmu teicis, ka cieši uzraudzīšu transponēšanu, lai nodrošinātu, ka neviena dalībvalsts neizmanto to kā ieganstu, lai pagarinātu aizturēšanas periodus, kādi patlaban tajās noteikti. Tām, kurās noteikts neierobežots aizturēšanas periods, būs jāparedz direktīvā noteikto termiņu ievērošana.

Otrs dokuments, uz kuru mēs pamatosim savu darbību, ir komisāru 2008. gada 3. decembrī pieņemtais dokuments par mājvietas apstākļiem patvēruma meklētājiem. Es ceru, *Depez* kungs, ka Pilsone brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja varētu izskatīt šo dokumentu tuvākajā laikā, lai mēs varētu atstāt šo jauno politiku patvēruma jomā.

Es vēlētos norādīt, ka šajā dokumentā ir iekļauti skaidri aizturēšanas noteikumi, pilnībā ievērojot pamattiesības, kā arī aizturēšanas ierobežojumi izņēmuma gadījumos. Mēs šeit, protams, runājam par patvēruma meklētājiem. Otrkārt, tajā ir vairāk ņemtas vērā mazāk aizsargāto patvēruma meklētāju vajadzības un viņiem būs vieglāk piekļūt darba tirgum. Tāpēc mums nu ir tiesiska sistēma un tā, protams, jāliek lietā.

Tagad es pievērsīšos jautājumiem, kurus Parlaments vēlējis izvirzīt šajās debatēs. Komisijai ir zināma sarežģītā situācija, kādā ir Itālijas iestādes saistībā ar nelegālo imigrantu un patvēruma meklētāju masveida ieceļošanu šīs valsts dienvidkrastā un jo īpaši Lampedūzā. Līdz šim Itālija ir spējusi dot piekļuvi šai teritorijai, izglābjot daudzu migrantu dzīvības, tajā pašā laikā ieviešot procedūru, kas izmantojama, lai pārbaudītu patvēruma pieprasījumus atbilstīgos apstākļos. Komisija atzīmē arī, ka Itālija ir atzinusi nepieciešamību pēc starptautiskas aizsardzības pusei no visiem atsevišķajiem gadījumiem, tādējādi parādot, ka šajās plūsmās līdztekus nelegālajiem imigrantiem ir arī patvēruma meklētāji.

Vairākus gadus Komisija centās rast finansiālos resursus, lai atbalstītu dažas dalībvalstis, tostarp Itāliju. Tā tas ir gadījumā ar Prezidija projektu un Eiropas bēgļu fonda ārkārtas pasākumiem. Turklāt pirms dažām nedēļām Komisija apstiprināja ārkārtas palīdzību 7 miljoni eiro apmērā.

Ja Itālija uzskata to par nepieciešamu, Komisija ir gatava izskatīt jaunu pieprasījumu pēc ārkārtas palīdzības no 2009. gada budžeta, lai uzlabotu uzņemšanas struktūras Lampedūzā, Sicīlijā un valsts centrālajā daļā, tādējādi palielinot Itālijas iestāžu spēju pārbaudīt atsevišķus migrantu gadījumus atbilstīgos apstākļos. Es drīzumā došos uz Lampedūzu, kā arī uz Maltu, lai pārbaudītu stāvokli uz sauszemes.

Es ļoti labi zinu arī, ka viena no atslēgām risinājumam ir stingras sistēmas izveidošana sadarbībai ar Lībiju, kas ir galvenā tranzīvalsts migrantu maršrutā no Austrumāfrikas. Es paļaujos uz *Ferrero-Waldner* kundzes centieniem panākt drīzu rezultātu pašreizējās sarunās. Tā tiešām ir viena no atslēgām un, kamēr šīs sarunas nebūs pabeigtas, būs ļoti grūti stāties pretī visām šīm problēmām, kas mums jārisina.

Es tagad pievērsīšos Majotai. Kamēr Direktīvā par kopīgiem standartiem atgriešanās jomā ir ietverti konkrēti noteikumi aizturēšanas apstākļiem, īpaši liekot uzsvāru uz pusaudžiem un ģimenēm, šie Kopienas noteikumi patlaban netiek piemēroti Majotas teritorijā. Eiropas Savienība atzīst, ka Majota ir Francijas teritorija, bet tai ir aizjūras valsts vai teritorijas, nevis visattālākā reģiona statuss. Tāpēc netiek piemērots privātlikums, lai gan ir taisnība, ka Francijai jāņem vērā Eiropas Padomes aizrādījumi un pieprasījumi, un es uzskatu, ka Francijas iestādes patlaban domā par citiem uzņemšanas apstākļiem Majotā. Tā teikt, ir taisnība, ka Eiropas likumus nevar pienācīgi piemērot, tā kā Eiropas Savienības likumus nevar tieši piemērot teritorijā, kas nav vistālākais reģions.

Tādas piezīmes es vēlējos jums izteikt. Vēlreiz atļaujiet man pateikt Parlamentam, ka es veltu visu savu uzmanību apstākļiem, kādos tiek uzņemti nelegālie imigranti, jo īpaši patvēruma meklētāji, un tie patiesi ir mana prioritāte. Tāpēc es došos šajās vizītēs, lai redzētu, kā lietas notiek uz sauszemes.

Jebkurā gadījumā es vēlētos pateikties Parlamentam par šo debašu uzsākšanu.

Margie Sudre, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, *Vondra* kungs, dāmas un kungi, mūsu Parlaments lepojas ar savu neizsīkstošo vēlmi aizstāvēt cilvēka cieņas ievērošanu visos apstākļos, tostarp, protams, apstākļos, kādos tiek turēti nelegālie imigranti.

Es koncentrēšos uz gadījumu ar administratīvās aizturēšanas centru Majotā, kura problēmas man ir ļoti pazīstamas. Atšķirības dzīves standartos un ekonomiskajā un sociālajā attīstībā starp šī Indijas okeāna arhipelāga salām mudina daudzus Komoru salu iemītniekus šķērsot 70 kilometru plato joslu, kas atdala viņus no Majotas, kas ir Francijas daļa, kā jūs, *Barrot* kungs, teicāt, un kā aizjūras valsts teritorija nav Eiropas teritorija.

Majotas salā nelegāli dzīvo apmēram 30% iedzīvotāju. Jā, jūs pareizi dzirdējāt, es teicu, ka 30% iedzīvotāju. Tāds procents, paldies Dievam, nav sastopams mūsu Eiropas valstīs. Tas acīmredzami galvenokārt ietekmē mahoriešu sabiedrību un rada nopietnas grūtības sabiedrības infrastruktūras un pakalpojumu, kā arī noziedzības un nelegālās nodarbinātības jomā.

Francijas iestādes ļoti labi zina par šīm grūtībām. Tikko ir pabeigts darbs pašreizējā aizturēšanas centra atjaunošanā, lai ievērojami tiktu uzlaboti aizturēto personu dzīves apstākļi. Līdztekus šiem pagaidu pasākumiem Francijas valdība ir nolēmusi arī uzcelt jaunu aizturēšanas centru ar lielākām iespējām un saskaņā ar nacionālajiem standartiem. Tas būtu jāatklāj 2011. gada jūnijā.

Eiropa ir tikko pieņēmusi kopīgus noteikumus, tātad tā var dot savu daļu legālo pasaules imigrantu uzņemšanā, bet mēs nedrīkstam slēpt faktu, ka dažos reģionos ir ārkārtas situācija. Majotas aizturēšanas centra nozākāšana nedos drīzāku un efektīvāku risinājumu, tā kā migrācijas spiediens pakļauj šo salu šādi saspringtai situācijai.

Tā kā Majotai jāpieņem vēsturiski lēmumi par tās nākotni, lai kļūtu par Francijas aizjūras daļu un tad pievienotos Kopienas teritorijai, iegūstot Eiropas Savienības visattālākā reģiona statusu, es uzskatu, ka mahoriešiem vairāk vajadzīga mūsu palīdzība nekā kritika.

Claudio Fava, *PSE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, „lai aizkavētu nelegālo imigrāciju, jābūt nelaienam cilvēkam. Imigranti ierodas, jo šeit ir viegli nokļūt un neviens nesūta prom, bet tieši šī iemesla dēļ mēs esam nolēmuši sākt pūst citā stabulē,” šie ir Itālijas iekšlietu ministra *Maroni* kunga vārdi. Tā izklausās pēc politiskas parodijas, tomēr tāda ir Itālijas valdības politika. Man šķiet skaidrs, ka šai politikai raksturīgs ir dziļš nicinājums pret to, ko mēs šeit apspriežam, un pret likumiem, ko Eiropas Savienība mums dod.

Šodien mēs esam runājuši par Guantanamo slēgšanu. Es domāju, ka mums steidzami jārunā par Lampedūzas slēgšanu: par Pagaidu uzturēšanās un palīdzības centru Lampedūzā, kas pēdējo mēnešu laikā ticis raksturots kā brīvības cietums. Prezidentūra pareizi atgādināja par tiesisku sistēmu, uz ko atsaucās arī *Barrot* kungs – piespiedu pasākumu izmantošana vienīgi izņēmuma gadījumos, aizturēšana tikai pilnīgi skaidru iemeslu dēļ un uz tik īsu laiku, cik vien iespējams – tā ir tiesiska sistēma, kas pastāvīgi un formāli tiek pārkāpta katru dienu Lampedūzā.

Lielākā daļa no tiem, kas atrodas Lampedūzā, ir patvēruma meklētāji. Padome atgādināja obligātos standartus, ko paredz 2003. gadā pieņemtā Direktīva par patvēruma meklētājiem, šie noteikumi tiek pastāvīgi un formāli pārkāpti. Mums aizturēšana, tostarp, to personu aizturēšana, kas glābjas bēgot no politiskas vajāšanas vai kara, bieži ilgst 180 dienas. Viss tas, protams, rada tiesiska barbarisma aktus, kas tomēr tiek fiksēti skaitļos, ko mums pasniedz avīzes. 2008. gadā gāja bojā 1 200 cilvēki, mēģinot šķērsot Vidusjūru. Daudzi no tiem, kas palika dzīvi, piedzīvoja mocības Lampedūzā.

Tāpēc, Priekšsēdētāja vietnieka kungs, es uzaicinu jūs apmeklēt Lampedūzu, kā jūs esat apsolījis, un doties turp drīzumā un (ja es drīkstu jums ieteikt) tikai pēdējā brīdī paziņot par to, ka jūs dodaties uz Lampedūzu. Citādi viņi saņems Centru kā balles zāli priekš jums un liks jums iedomāties, ka tas ir tas aizturēšanas centrs, par kuru mēs šovakar runājam.

Jeanine Hennis-Plasschaert, *ALDE grupas vārdā*. – (NL) Ziņojumi par tragēdijām, kas atklājas pie mūsu ārējām robežām, ir skaidri kā diena. Jautājums ir ļoti steidzams, un tāds ir bijis jau labu laiku. To arī Padome ir laiku pa laikam atgādinājusi, bet tikai uz papīra. Visu cieņu, Padomes priekšsēdētāj, un mēs, protams, pateicamies par jūsu ieguldījumu, bet mēs šeit bijām agrāk. Tie ir tikai tukši vārdi, bez darbiem. To gandrīz varētu uzskatīt par ironiju, ka mēs šonedēļ arī balsosim par *M. Roure* ziņojumu. Šajā ziņojumā ir iekļauti mūsu iegūtie dati no mūsu vizītēm uz visiem karstākajiem punktiem, tostarp Lampedūzu. Eiropas Savienība liek vilties un ne mazā mērā.

Mēs vēlētos zināt, Padomes priekšsēdētāj, vai jūs vispār esat papūlējies izlasīt mūsu starpposma ziņojumus? Tampere, Hāgas programma, Francijas pakts par imigrāciju un patvērumu un drīzumā Stokholmas programma: visi šie jaukie vārdi ir pilnīgā pretrunā ar realitāti. Galu galā šī realitāte parāda mums, ka Eiropas Savienībai vēl ir tāls ceļš ejams, ja jāķeras pie pienākumu pildīšanas. Solidaritātes trūkums ir šokējošs. Neviens,

neviens pats šajā Parlamentā nesaka, ka tas ir viegls uzdevums. Protams, tas ir grūti pienācīgā veidā stāties pretī plašai imigrantu plūsmai un patvērumu meklētājiem, bet tas nav nekas jauns.

Pašlaik tiek uzsākta esošo instrumentu pārskatīšana, bet man jau ir šaubas, vai tas dos gaidītos rezultātus. Pieredze mums ir iemācījusi, ka Padomei ir tendence atteikties pildīt solīto izšķirošos brīžos. Fakts ir tāds, ka, ja teorētiski dalībvalstis tiecas pēc plašas saskaņošanas, praktiski tās pieņem lēmumus, kam ir tieši pretējs efekts. Vislielākais kopsaucējs tad pēkšņi izrādās minimāls, vai tāda ir bijusi mana pieredze pēdējo piecu gadu laikā. Un tā ir diezgan tālu no īstenošanas.

Kā jau es šodien pirms kāda laika citās debatēs konstatēju, vajadzētu būt skaidram, ka nedz Eiropas Komisijas, nedz Eiropas Parlamenta rīcībā nav burvju nūjiņas, jo dienas beigās tā ir Padome un dalībvalstis, kam būs jārikojas šajā jomā.

Cristiana Muscardini, *UEN grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man žēl, ka vēlēšanu rezultātu dēļ *Fava* kungs bija spiests pateikt vairākas lietas, kas nav taisnība. Pēc vēlēšanu kampaņas es viņam tās atgādināšu. Tomēr viņš ir tik ļoti ieinteresēts Lampedūzas problēmā, ka ir jau atstājis Parlamentu – Parlamentu, kam būtu jāizsaka pateicība par dāsno uzņemšanu, ko pēdējo gadu laikā ir izrādījuši Lampedūzas pilsoņi.

Tā vietā mums jāuzsver Eiropas Savienības kavēšanās risināt daudzas problēmas saistībā ar nelegālo imigrāciju un atbalsta un riska palīdzības piešķiršanu valstīm ar ārējām robežām. Dažas valstis nav parādījušas tādu uzņemšanu, kādu Itālija sniedza tūkstošiem izmisušu cilvēku, kas riskēja noslīkt jūrā cilvēku tirgotāju un daudzu ne-Eiropas valstu valdību inertuma dēļ, kas nav ievērojušas un parakstījušas nolīgumus par nelegālās imigrācijas kontroli. Mēs aicinām sniegt īpašu finansiālu palīdzību tieši tiem cilvēkiem, kas dzīvo robežu teritorijās un ģeogrāfiski ir vairāk pakļauti nelegālo imigrantu ieceļošanas problēmai. Palīdzību varētu sniegt arī, izveidojot brīvās zonas, kā rezultātā tiktu veikti ieguldījumi resursos un fiskālie atvieglojumi, ko neņemtu vērā Stabilitātes pakta nolīgumos.

Monica Frassoni, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, komisār, no jūsu runām ir skaidrs, ka Lampedūzā katru dienu tiek pārkāpti starptautiskie un Kopienas tiesību akti. Tomēr viss jūsu teiktais ir formāls un atspoguļo jūsu vēlmes, kurām nesekos rīcība. Es baidos, ka tas jo īpaši attiecas uz jūsu teikto, *Vondra* kungs.

Interesanti, vai Eiropas Savienības rīcībā ir kādi līdzekļi, lai izbeigtu šo situāciju: notiek pretlikumīga aizturēšana, aizturēšanas apstākļi acimredzami neatbilst normām, un pastāv risks, ka tiesības uz patvērumu īstenībā tiks atceltas. Eiropas Savienība ir vienīgā organizācija, un *Barrot* kungs to ļoti labi zina, kas var izglābt Itāliju un citas valstis no šīs situācijas.

Tāpēc, komisār, es ļoti raizējos par paziņojumu par jaunu līdzekļu piešķiršanu Itālijai bez nosacījumiem. Kā tie tiks tērēti? Vai komisāram ir zināms, ka daudz kritizētā Romas uzraudzība, citiem vārdiem, katalogizācija, pagājušajā gadā saņēma finansiālu atbalstu no Eiropas? Par to tika runāts jūsu preses publikācijās. Tāpēc – kāda uzticība mums var būt šāda veida rīcībai?

Giusto Catania, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vakar *Maroni* kungs paziņoja, ka pret nelegālajiem imigrantiem jābūt nelaipniem, bet dienām un mēnešiem ilgi *Maroni* kungs izturas nelaipni pret migrantiem, kuriem ir nenoteikts stāvoklis.

Es to saku tāpēc, ka Lampedūzas plūsmu, tā saukto Lampedūzas plūsmu, kas nu jau ilgst 10 gadus – tāpēc man tas šķiet mazliet liekvārdīgi turpināt saukt to par plūsmu – vēlējas un radīja Itālijas valdība. Būtībā, izvēloties *Maroni* kungu, valdība pieņēma lēmumu neļaut vairāk migrantiem atstāt Lampedūzu. Pagaidu uzturēšanās centrs ir ieslodzījies tur vismaz 1 800 cilvēku, valdībai neorganizējot nevienam no viņiem iespēju pārvietoties. Viņi tiek turēti tik necilvēcīgos un pazemojošos apstākļos, ka centrā tiešām ir pilnīgi kritisks stāvoklis demokrātijas ziņā.

Tagad es uzskatu, ka tā tiešām ir īsta Lampedūzas plūsma, tā sakot, nepieciešamība izveidot kaut ko līdzīgu juridiski brīvai zonai, vietu, kur migranti ieceļotu un tiktu izvesti, katru gadījumu neizskatot atsevišķi. ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumā birojs konstatē, ka vismaz 75% no tiem, kas Itālijā ierodas pa jūru un iegūst tiesības uz patvērumu, ir to pieprasījuši. Tādējādi, ja *Maroni* kunga prakse tiktu īstenota, migrantiem, iespējams, nebūtu tiesības uz patvērumu, jo viņi nekavējoties tiktu izvesti tieši no Lampedūzas saskaņā ar Itālijas valdības vēlmēm.

Tātad patiešām tā ir īsta plūsma, un tās cēlonis ir Itālijas valdības politika. Lampedūzas pilsoņi to tagad zina, *Muscardini* kundze. Patiesi, viņi sarīkoja vispārējo streiku, protestējot pret valdību, pret tās imigrācijas politiku,

lai tūlītējas izraidīšanas no šīs vietas centrs – identifikācijas un izraidīšanas centrs – netiktu atklāts. Viņi arī pieprasīja Itālijas valdībai mainīt tās viedokli par Pagaidu uzturēšanās centru.

Labi, ka komisārs *Barrot* dosies uz Lampedūzu tuvākajās dienās, un es to vērtēju atzinīgi. Es esmu sagatavojis dokumentu kopumu un nosūtījis to *Barrot* kungam. Turpmāko dienu laikā arī mana grupa noorganizēs delegāciju, kas apmeklēs Lampedūzu.

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) *Tas jau bija pirms kādiem diviem vai trim gadiem, 2005. vai 2006. gadā, kad Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas delegācija apmeklēja vairākus bēgļu centrus. Pēc Lampedūzas tika apmeklētas tādas vietas, kā Kanāriju salas, Nīderlande un Polija. Ziņojumi par šīm vizītēm izraisīja karstas debates, un šis Parlaments mudināja Padomi un Komisiju rīkoties.*

Šorīt mēs bez Padomes klātbūtnes apspriedām priekšlikumu likvidēt nelikumīgu nodarbinātību. Laika periods, kurā dalībvalstīm jātransponē šīs direktīvas tiesību aktos, ir divi gadi. Tomēr imigrācijas jautājums ir steidzams, un divi gadi ir pārāk ilgs laiks. Mēs debatējam par Lampedūzu nu jau trīs gadus, un katru reizi mēs apspriežam pasākumus, kā likvidēt nelegālo imigrāciju. Tomēr pēc katra īstenotā pasākuma izrādās, ka pēc īsa krituma brīža imigrantu skaits atkal pieaug. Tas ir šokējoši, ka atkal šādā veidā jārunā par uzņemšanas situāciju Lampedūzā. Izrādās, ka Parlamenta ziņojumi attiecībā uz uzņemšanas situāciju ir pilnīgi neefektīvi. Tāpēc es vēlētos aicināt Padomes prezidentūru noteikt to par prioritāti.

Es saprotu, ka 2007. gadā vairāk nekā 12 000 imigrantu ieradās Lampedūzā, un šis skaits pieauga līdz vairāk nekā 30 000 2008. gadā. Aizturēšanas centra būvniecība neparedzēja šādas jaudas. Mēs to zinām jau trīs gadus. Vecā NATO bāze tiek pārbūvēta, lai uzņemtu vairāk imigrantu, bet tas nav pienācīgs risinājums. Es vēlētos dzirdēt no Padomes, ko jūs darīsiet, lai atbalstītu Itālijas iniciatīvas labākām uzņemšanas telpām. Varbūt, ka to var veikt *Frontex* un citas dalībvalstis vēlētos atbalstīt Itāliju finansiāli un ar padomu to aprīkošanā?

Vakar, ziņās pulksten 20.00 visa Nīderlande bija lieciniece, kāda situācija ir Lampedūzā, bet nu durvis ir atkal slēgtas žurnālistiem un arī nevalstiskajām organizācijām. Es vēlētos aicināt Itāliju būt atvērta un pārredzama jautājumā par attieksmi pret imigrantiem Lampedūzā.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) *Visiem ir zināmas problēmas, kas gadiem jau apņēma Lampedūzu. Apgāzušās laivas ar nelaimīgiem patvēruma meklētājiem starp Eiropas krastiem pēdējos gados ir regulāra parādība. Desmitiem tūkstošu cilvēku, ko vilina negodīgi cilvēku tirgoņi, kas ir gatavi atdot ekonomisko labumu medītājus Eiropai par lielām naudas summām, cenšas sasniegt Eiropu.*

Es negribu būt patētisks, tomēr saku, ka Lampedūzas nožēlojamais stāvoklis, pirmkārt un galvenokārt, ir rezultāts Eiropas nespējai neregulēt imigrācijas politiku, un tajā nevajadzētu vainot Itālijas vietējās iestādes vai Lampedūzas iedzīvotājus. Eiropai vajadzētu uzdrīkstēties paust skaidrus ziņojumus un izmumsa apstākļos aicināt izmantot izmumsa līdzekļus. Mums vajadzētu stingri vērsties pret cilvēku tirgoņiem un priekš viņiem nekāds sods nevar būt par stingru. Tam jāiet roku rokā ar stingru politiku patvēruma jomā, tādu, kas parāda pārējai pasaulei, ka Eiropas attieksme pret savu robežu aizsardzību ir nopietna.

Eiropai vajadzētu sekot Šveices piemēram, kas pirms diviem gadiem nolēma pieņemt stingrākus tiesiskos noteikumus imigrācijas un patvēruma politikas jomā. Tas ir vienīgais ceļš, kā skaidri pateikt cilvēku tirgoņiem un ekonomisko labumu medniekiem, ka Eiropa ir gatava aizsargāt savas robežas, lai izvairītos no sociālām katastrofām. Tikai tad tādas debates, kādas mums ir šodien, izrādīsies nevajadzīgas turpmāk.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) *Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mani vairs nekas šajā Parlamentā nepārsteidz. Tomēr kādam, kurš šīs pašas tēmas sakarībā pagājušā gada jūlijā paziņoja, ka kaunās par to, ka ir Itālijas pilsonis, nebūtu citas izvēles, kā izteikt tos pašus apgalvojumus, ko tikko izteica *Fava* kungs. Man žēl, ka šis cilvēks pašlaik nav šeit. Būtu interesanti uzzināt, cik daudz balsu viņš gūst savā pilsētā un cik vēlēta viņš pārstāv.*

Neskatoties uz to, priekšsēdētāja kungs, daži šajā gadījumā ir izrādījuši savu nekompetenci un sarunājuši mulķības. Es ceru un ticu, ka komisārs *Barrot* patiešām drīzumā apmeklēs Maltu, Lampedūzu un tā tālāk, un sapratis, cik nepareizi ir tas, ka Eiropas Kopienai nav politikas šajā jautājumā, jo tieši tāda, *Barrot* kungs, *Vondra* kungs, ir patiesība. Kādas tam ir sekas? Ka dažiem stulbiem, nezinošiem cilvēkiem var atļaut uzbrukt tam, kas patiesībā ir traģiska realitāte, ko piedzīvo pilsoņi, privātpersonas un, galu galā, valstu valdības.

Es uzskatu, ka ir svarīgi jums pavēstīt dažus skaitļus. 2007. gadā apmēram 11 000 migrantu ieradās Lampedūzā. 2008. gadā ieradās trīsreiz vairāk, apmēram 31 000. Tā nav taisnība, ka patvēruma meklētāju skaits sakrīt ar kopējo skaitu, viņi veidoja apmēram vienu desmito daļu no kopējā skaita. Divi tūkstošu migrantu ieceļoja tikai trīs dienu laikā no 26. līdz 28. decembrim, tā sakot, Svētā Stefana dienā un tieši pēc

Ziemsvētkiem. Triju dienu laikā tika izskatīti 76 pieprasījumi. 36 no šiem 76 patvēruma pieprasījumiem iznākums bija pozitīvs, 3 tika atlikti, bet pārējie ... Es jau gandrīz esmu beidzis, priekšsēdētāja kungs. Pēc šādiem izteiktiem apgalvojumiem, esiet pacietīgi. Ja vēlaties, tad Frassoni kundze jums atbildēs, ja tas jums šķiet pareizi un katrā gadījumā, nav problēmu.

Tagad svarīgi ir patiesi fakti: Lampedūza un Malta, kā arī citi nes šausmīgu nastu. Pilsoņi nekurn pret Itālijas valdību. Viņi ir sakaitināti tāpēc, ka viņi paši vairs nespēj ilgāk izturēt šādu situāciju. Tāpēc šim Parlamentam vajadzētu nevis nosodīt likumīgās iestādes, kas dara tik daudz, cik vien spēj, bet censties panākt, lai Eiropas Savienība izpildītu savas saistības.

Martine Roure (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, kopš 2005. gada mūs dziļi aizkustina katastrofālā situācija, kādā ir migranti Lampedūzas salā, kuru skaits ievērojami pārsniedz patiesās izvietojšanas iespējas.

Situācija ir smaga šai mazajai salai, kurai 2008. gadā vien vajadzēja tikt galā ar 31 700 imigrantu ieceļošanu. Pēdējos gados šīs ievērojamās plūsmas tiek pakļautas kontrolei, tā kā šie migranti tiek nosūtīti uz citiem centriem Itālijas centrālajā teritorijā.

Šī pārvietošana tika pārtraukta līdz ar Iekšlietu ministra lēmumu, un mēs redzam, cik nopietni ir pasliktinājusies situācija. Tomēr Prezidija projekts, ko kopīgi vada Iekšlietu ministrs, Augstais komisārs bēgļu jautājumā un Itālijas Sarkanais Krusts, un daļēji finansē Eiropas Savienība, ir kļuvis par migrantu uzņemšanas labas pārvaldības piemēru. Lēmums izbeigt pārvietošanu uz Itāliju rada patiesu problēmu, kā piekļūt patvēruma procedūrām.

Kas attiecas uz Majotu, kopš 2007. gada mēs zinājām, ka ir paplašinātas Pamandži centra minimālās jaudas. Kļuva zināms, ka tur tika izvietoti 204 cilvēki, galvenokārt pusaudži, kamēr maksimālā jauda ir 60 cilvēki.

Pašreizējie apstākļi ir katastrofāli: vīrieši guļ uz grīdas, netiek izdalīta nekāda gultas veļa vai tualetes piederumi un vīriešiem, sievietēm un bērniem jāizmanto vienas un tās pašas labierīcības. Aizturēšanas centra apstākļi ir pazemojoši un aizvaino cilvēcisko cieņu.

Šajās teritorijās migrācijas spiediens patiešām ir vairāk jūtams, bet katra cilvēka cieņa ir jānodrošina, un katrs gadījums jāizskata saskaņā ar tiesību aktiem. Tika jau teikts, ka mums nešaubīgi ir nepieciešama patiesa Eiropas politika patvēruma un imigrācijas jomā, kā arī solidaritātes jomā Eiropas Savienības līmenī.

Mēs to prasām Eiropas Parlamentam vairākus gadus, un tāpēc mēs tagad vēršamies pie Padomes.

Roberta Angelilli (UEN). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, komisār, jūs esat ļoti jūtīgs cilvēks un tāpēc es uzaičinu jūs, un šajā aicinājumā vienojos ar citiem deputātiem, doties uz Lampedūzu un es lūdzu jūs doties turp bez iepriekšēja brīdinājuma, jo tad jūs personiski noskaidrosiet, cik sarežģīti ir pārvaldīt šāda veida ārkārtas situāciju.

Situācija uz salas, kas ir tikai dažus kvadrātkilometrus liela, ir tāda, ka tūkstošiem un tūkstošiem cilvēku pastāvīgi izceļas krastā jau daudzus gadus, un šajā laikā ir nākušas un gājušas kreisā un labā spārna valdības. Daži no šiem cilvēkiem aiziet bojā brauciena laikā necilvēcīgo apstākļu dēļ, kuriem tie ir pakļauti negodīgo cilvēku tirgoņu dēļ. Kas tāpēc būtu jādara – nepildīt likumus? Lai veiktu iespējamo repatriāciju vai pārbaudītu viņu iespējamo politisko bēgļu statusu vai nepieciešamību piešķirt politisko patvērumu, šiem cilvēkiem ir jānosaka identitāte un tas, protams, aizņem laiku. Pietiek demagoģijas! Itālija maksā ļoti augstu cenu, nesot atbildību, kas ir neproporcionāla gan finansiālajam, gan tiesiskajam atbalstam, ko tai sniedz Eiropas Savienība.

Nils Lundgren (IND/DEM). - (SV) Diemžēl nevienā valstī šajā pasaulē nevar būt neierobežota imigrācija. Atšķirības starp dažādām valstīm ir pārāk lielas, un tāpēc mums ir šīs problēmas, par kurām mēs tagad runājam. Tie, kas ieceļo normālā ceļā, stādās priekšā kā patvēruma meklētāji. Kad tas notiek, mums jāzaglabā likuma vara. Mums pret šiem cilvēkiem jāizturas kā pret brīviem pilsoņiem un ar cieņu. Mums jāaizsargā viņu cilvēktiesības laikā, kad tiek noskaidrots jautājums, vai viņi ir patvēruma meklētāji vai ne. Tas, par ko mēs tagad runājam, man šķiet ļoti dīvaini.

Kāpēc tiem, kas ierodas Lampedūzas salā, jāspiež tur palikt uz visiem laikiem? Kā teica iepriekšējais runātājs, ja cilvēki ieplūst mazā pilsētiņā Zviedrijas dienvidos, piemēram, mēs negaidām, ka viņi tur paliks. Viņi, protams, tiks izvietoti pa visu valsti, kamēr viņu lieta tiks noskaidrota. Itālijā jārikojas tāpat.

Maddalena Calia (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, cīņa pret nelegālo imigrāciju, ņemot vērā tās apjomu un sekas, ir problēma, kas jārisina Kopienas līmenī, tā kā Eiropas Savienībai ir

nepieciešamā politiskā autoritāte noteikt efektīvus risinājumus un kontrolēt notiekošo. Neviena atsevišķa valsts, darbojoties viena pati, nevar panākt vajadzīgos rezultātus.

Gaidot, kamēr Eiropa ievieš savas stratēģijas, Itālijas valdība cītīgi strādā gan pie Eiropas pakta imigrācijas un patvēruma politikas jomā, ko Eiropas Padome pieņēma 2008. gada oktobrī, gan 2008. gada decembra Direktīvas par kopējiem standartiem atgriešanās jomā. Tas ir svarīgs darbs gan valsts, gan starptautiskajā līmenī.

Valsts līmenī tika daudz kritizēts, pēc manām domām, nepatiesi, Iekšlietu ministra *Maroni* priekšlikums Identifikācijas un izraidīšanas centram atsevišķos gadījumos īstenot tiešās repatriācijas politiku. Šī iespēja nekompromitē nelegālo imigrantu, bēgļu un patvēruma meklētāju pamattiesības, kā to paziņoja vairākas partijas. Lai to pierādītu, es tikai nocītēšu jums dažus skaitļus par Lampedūzu, kas jau tika nosaukti: 2009. gada janvārī tika izskatīti 76 pieprasījumi; no tiem 36 gadījumos tie tika apstiprināti, trīs atlikti un 37 saņēma atteikumu. Taisni pretēji, visi patvēruma meklētāji tika pārvietoti no salas uz centriem Trapani, Bari un Krotonā. Tas ir, tie, kuri tika kvalificēti kā pieņemti.

Starptautiskajā līmenī Itālijas Parlaments pašlaik ratificē nolīgumu ar Lībiju, kura 19. pantā ir skaidri noteikts, ka jānodibina efektīvāka kontroles sistēma pār Lībijas sauszemes robežām, lai nepieļautu nelegālu imigrāciju. Turklāt ministri *Maroni* un *Frattini* pagājušajā nedēļā tikās ar Tunisijas iestādēm, lai mēģinātu noslēgt vienošanos ar šo valsti par atpakaļuzņemšanu, kas ir būtisks nosacījums ilgtermiņā repatriācijā. Jēdziens, kas jāapstiprina šeit Parlamentā, kā priekšsēdētāja vietnieks *Barrot* arī minēja, ir, ka mūsu nostājai attiecībā uz nelegālo imigrāciju jābūt absolūti stingrai, bet, tajā pašā laikā, mums atzinīgi jāvērtē un jāatbalsta tie, kas integrējas un dod ieguldījumu mūsu valstu sociālajā un ekonomiskajā attīstībā.

Wolfgang Kreissl-Dörfler, (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Barrot* kungs, es atzinīgi vērtēju to, ka jūs gribat apmeklēt Lampedūzu, bet es iesaku jums turp doties drīzumā un iepriekš neziņot par to, citādi jūs sapratīsiet, ka viss, ko jums rāda, ir tīrais šovs. Kad mēs tur bijām, nometne bija tukša un aizturēto vietā bija lelles. Jums jāpaspej tur aizbraukt, pirms *Berlusconi* kungs un *Maroni* kungs pārvērs Lampedūzu par Eiropas jauno Alkatrazu un turpina tur turēt iedzīvotājus gūstā.

Mums Eiropas Savienībā, protams, jāizrāda solidaritāte. Mums jāievieš kvotas bēgļiem, kas tiek izvietoti dažādās dalībvalstīs un kuru skaitā ir arī tie bēgļi, kas ieceļo pāri „zaļajai robežai”. To skaits ir ievērojams.

Tas, kas tur notiek – un mēs esam apmeklējuši daudzas nometnes – ir drausmīgi un pilnīgi necilvēcīgi. *Berlusconi* kungs saka, ka viņi visi var iet un iedzert alu, kad vien vēlas. Tas parāda šī cilvēka inteligences pakāpi, citiem vārdiem, tādas viņam vispār nav. Es gribu, lai tas būtu pilnīgi skaidrs.

Tādi cilvēki kā *Maroni* kungs paziņo, ka mums jābūt stingriem un pilnībā jāpiemēro likuma spēks un tad svētdienā jāiet un jāmetas uz ceļiem Vatikānā, paziņojot, ka ir patiesi katoļi. Šī liekulība vairs ilgāk nav pieņemama. Mums jāatbalsta citas dalībvalstis, piemēram, Malta, Grieķija un Itālija, bet ne šie liekuļi. Mums nebūtu viņiem jāpalīdz.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Eiropai ir jāizlemj: tā vēlas noregulētu imigrāciju vai nelegālo imigrantu invāziju un noziedzīgu ekspluatāciju? Itālijas valdība ir izdarījusi pareizo izvēli - aizturēt nelegālos imigrantus Lampedūzā un tajā pašā laikā uzsākt sarunas par repatriācijas nolīgumu pārskatīšanu ar valstīm, no kurām viņi nāk.

Tomēr tam ir nepieciešami pietiekami līdzekļi un Eiropa nedrīkst tikai diskutēt, kritizēt un lūkoties uz šo problēmu caur binokli. Eiropai noteikti jānododas uz Lampedūzu un jāpalīdz mūsu valstij un tiem citiem, kas atbalsta *Maroni* līniju šajā jautājumā. Šodien 120 nelegālie imigranti no Lampedūzas dodas atpakaļ uz Tunisiju; kaut ko tādu nepaveica iepriekšējās valdības, jo imigranti jāuzņem atpakaļ, tādējādi padarot nekaitīgus noziedzīgās mafijas ekspluatatorus, kas liek šādus braucienus veikt un tad izmanto viņus noziedzīgā tirdzniecībā.

Tādam anti-mafijas profesionālim kā *Fava* kungs, vajadzētu spēt saprast to, tas nav grūti, viņam to vajadzētu saprast. *Maroni* līniju apstiprina Malta, Grieķija un Kipra, kā arī tie, kas dzīvo pie mūsu valsts dienvidu robežas. Visi patvēruma meklētāji un pusaudži jau ir pārsūtīti uz atbilstīgiem centriem. Tas, kas tika teikts, nav tiesa. Ja *Roure* kundze vēlas doties uz Lampedūzu rīt no rīta, viņa tur neatradīs nevienu pusaudzi, un, ja viņa lasa itāļu avīzes, viņa atklās, ka tas bija *Maroni* kungs, kurš atmaskoja orgānu tirdzniecību: bērni pazuda no Lampedūzas, kad mūsu valstī pie varas bija kreiso valdība. *Maroni* to atklāja. Nu, vēstījums ir skaidrs: cilvēkiem Eiropā jāieceļo likumīgi, nevis ar mafijas laivām un noziedzīgiem tirgoņiem.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, mums jāpiešķir prioritāte uzmanīgai attieksmei pret bēgļiem. Eiropā mums visiem ir zināms jēdziens par obligātu skolas apmeklēšanu. Mums vajadzētu sākt ar to, ka ļaujām tiem cilvēkiem, kas šeit izmesti krastā, iegūt pienācīgu izglītību. Steidzami ir nepieciešama valodu apmācība un arodapmācība, dodot iespēju arī apgūt Eiropas kultūru, lai aizturēšanas nomētnēs laiks netiek pavadīts velti, bet tā vietā mēs palīdzam cilvēkiem palīdzēt pašiem sev. Tam jābūt mūsu galvenajam mērķim.

Varbūt mēs varam budžetā iekļaut sagatavošanās pasākumus, lai mēs varētu cilvēkiem piedāvāt izglītības iespējas. Viņi ir izmisumā ieradušies Eiropā un mums jāspēj nodrošināt viņiem pamatsistēma, kas dotu viņiem iespēju gūt sekmes savā dzimtenē un aktīvi līdzdarboties demokrātijas un brīvības veicināšanā.

Simon Busuttil (PPE-DE), – (MT). Es ar gandarījumu uzklausi komisāra *Barrot* teikto, ka viņš pat plāno apmeklēt Maltu, un es apliecinu, ka komisāram nebūs problēmu atrast imigrantus Maltas centros, tā vienkāršā iemesla dēļ, ka Malta nevar tā vienkārši ņemt un pārsūtīt šos imigrantus uz kādu citu vietu, un daļēji tāpēc situācija manā valstī ir tik sarežģīta. Priekšsēdētāja kungs, pagājušo svētdien laiva ar 260 imigrantiem pietauvojās mūsu krastā. Lai komisārs to labāk saprastu, tas nozīmē, ka dienā 39 000 imigrantu ierodas Francijā vai Itālijā. Lai skaidrāk būtu Vondra kungam, tas nozīmē, ka dienā 7 000 imigrantu ierodas Čehijas Republikā. 2 000, kas ierodas Lampedūzā Ziemsvētku laikā, nav nekas, salīdzinot ar šo! Tāpēc tik sarežģītā gadījumā kā šis, ir vajadzīga nevis kritika par valsts iestādēm, bet gan solidaritāte, lai izbeigtu šo plūsmu un atvieglotu nastu. Paldies.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos jums atgādināt, ko grib Lampedūzas iedzīvotāji. Šajā brīdī Lampedūzas iedzīvotāji protestē, un nesen gandrīz visi bija izgājuši salas ielās, jo viņi nevēlas nedz Pagaidu uzturēšanās centru, nedz Identifikācijas un izraidīšanas centru, kas ir jaunākais priekšlikums. Pēdējo bija paredzēts izveidot uz salas, kas, ja pareizi atceros, būs vienpadsmit kilometru garš un trīs kilometrus plats: smieklīgs apjoms, ja ņem vērā tos tūkstošus imigrantu, kas šeit ieradīšies turpmākajos dažos mēnešos.

Todien, kad pēkšņi un negaidīti no Pagaidu uzturēšanās centra izbēga 1 000 imigranti, es biju uz salas un vēroju tur dzīvojošo cilvēku apjukumu un bailes, viņi nevēlējās vairs ilgāk kaut ko tādu piedzīvot. Tā ir sala, kur cilvēki dzīvo no zvejas un tūrisma, redzot, kā viņu ekonomiku izposta akla imigrācijas politika.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es ļoti uzmanīgi klausījos šajās debatēs un esmu šeit no sākuma līdz beigām pretēji daudziem grupu runātājiem.

Es pamanīju vienu lietu, un tā ir: vairāk kā puse no debatēm bija veltīta Itālijas iekšpolitikai. Tās ir pamatotas bažas, bet es ierosinu, ka debatēm pirmām kārtām būtu jānotiek Romā un nevis šeit, Eiropas Parlamentā. Mēs šeit apspriežam Eiropas jautājumu, un mums diskusijā būtu jāiekļauj vēl kāds jautājums. Reti kurš runātājs minēja, ka šis jautājums ir ne par bēgļiem, patvēruma meklētājiem un ekonomiskajiem imigrantiem uz Eiropu, bet arī lielā mērā par to, ka beidzot jādara gals organizētajai noziedzībai.

Neviens no tiem, kas dodas uz Lampedūzu vai Maltu, nav pats noorganizējis laivu. Viņi dodas tāpēc, ka viņus ir aizvilinājušas organizētas noziedzības struktūras un viņi ir samaksājuši lielu naudu.

Alexandr Vondra, Padomes priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties jums par ļoti konstruktīvajām un noderīgajām debatēm. Ir lietas, ko Padome var izdarīt, ir citas lietas, kas Padomei nav jādara vai kas neietilpst tās kompetenču lokā.

Atļaujiet man sākt ar negatīvo – ierobežojumiem. Kā jau tika konstatēts, Padomes kompetencē neietilpst uzraudzīt, kā dalībvalstis īsteno Kopienas tiesību aktus, tā ir Komisijas kompetence, un mans kolēģis komisārs *Barrot* par to runāja, un mēs noteikti strādājam cieši kopā ar Komisiju pie daudziem jautājumiem.

Padomes kompetencē neietilpst arī īstenot dalībvalstu nosacījumus. Šo konkrēto debašu laikā daudz tika runāts par visvairāk iesaistītajām valstīm – Itāliju un Franciju. No otras puses, mums noteikti ir griba un instrumenti, lai rīkotos, un Padome vēlas turpmāk darboties. Es domāju, ka mēs visi piekritīsim – es jūs uzmanīgi uzklausi, jo jūs runājāt par nepieciešamību turpmāk uzlabot ES rīcību migrācijas un patvēruma politikas jomā – tur daudz tika darīts pagājušajā gadā, un es domāju, ka mēs visi esam pateicīgi Francijas prezidentūrai par to, ka tā uzņēmas iniciatīvu Eiropas pakta imigrācijas un patvēruma politikas jomā veicināšanā, kurā ir īpaši minēti daži solidaritātes instrumenti. Tagad ir laiks to pakāpeniski, soli pa solim īstenot. Parlamentam kopā ar Padomi un Komisiju noteikti būs iespēja pie tā kopīgi strādāt. Es varu jums apsolīt, ka mūsu prezidentūra, kā arī nākamā prezidentūra – jo jautājums netiks atrisināts nākamajās dažās nedēļās – cītīgi strādās pie tā.

Tur ir stratēģiski jautājumi. Ir arī jautājumi, kas prasīja steidzamāku rīcību, piemēram, humanitārās krīzes un negatīvas ietekmes riska samazināšana. Es nāku no Čehijas Republikas, kas nav plašsaziņas līdzekļu krustugunīs, bet mums ir arī pašiem sava pieredze: pēc Čehoslovākijas sadalīšanas 1992. gadā Čehijas teritorijā ieplūda simtiem tūkstošu Romas tautības iedzīvotāju no Slovērijas. Iespējams, ka tas nav tas, kas situācija Maltā, kur, es saprotu, situācija ir īpaši sarežģīta, bet es domāju, ka katram ES ir kāda pieredze šajā jautājumā un mums, bez šaubām, ir jāstrādā kopā.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, kā jau premjerministra vietnieks Vondra kungs teica, Komisijai jānodrošina, lai likumi tiktu piemēroti. Tomēr, Vondra kungs, dalībvalstīm arī jāsadarbojas, un es domāju, ka līdz ar Pakta imigrācijas un patvēruma politikas jomā un, ņemot vērā jūsu prezidentūras dinamismu, mēs kopā spēsim paveikt labu darbu.

Es konstatēju, cik deputāti ir pacietīgi šajās debatēs, bet jāsaprot, ka pakta īstenošana ir pašā sākumā un, kā es tikko teicu, jāveido tiesiska sistēma un to var izmantot kā atbalstu. Tagad acīmredzami mums tā jāizmanto, lai nonāktu pie Kopienas politikas izstrādāšanas patvēruma un imigrācijas jomā.

Eiropai jāizrāda lielāka solidaritāte. Es tikko klausījies Busuttil kunga teikto un piekritu, ka, sastopoties ar imigrantu un patvēruma meklētāju pieplūdumu, tādas dalībvalstis kā Malta atrodas ārkārtīgi grūtā situācijā. Eiropai jāizlemj, kāda veida solidaritāte ir nepieciešama. Tas ir absolūti būtiski.

Es vēlētos minēt arī, ka mēs cenšamies sniegt tik lielu palīdzību, cik vien iespējams, izmantojot Eiropas bēgļu fondu. Tomēr es vēlētos pateikt Frassoni kundzei, ka te, iespējams, ir kļūda, jo Eiropas fonds bēgļu atgriešanas jautājumos nekādā gadījumā nevar tikt izmantots Romas tautības iedzīvotāju reģistrācijai. Tas nav iespējams. Tas nav šī fonda mērķis. Katrā gadījumā, kad es došos uz Lampedūzu un Maltu, es redzēju, kā tiek izmantota finansiālā palīdzība, ko mēs sniedzam dalībvalstīm.

Tāpēc es vēlētos jums pateikt, ka mēs tagad tam pievērsīsim lielu uzmanību. Tagad mums visbeidzot ir stabila tiesiska sistēma, kas ļaus mums daudz vairāk nekā iepriekš strādāt pie uzņemšanas apstākļiem. Es arī ceru, ka Eiropas ciešāka saliedēšana ļaus mums uzlabot šo imigrantu, jo īpaši patvēruma meklētāju, stāvokli, kuri ir pelnījuši visu mūsu uzmanību.

Es vēlētos atbildēt Sudre kundzei, tā kā viņa ļoti labi izskaidroja ārkārtīgi satraucošo situāciju Majotā. Tas, ko viņa teica, ir taisnība: Francijas iestādes ir mūs informējušas, ka 2010. gadā tiks atklāts jauns centrs ar 140 vietām. Visbeidzot, šīs pašas iestādes patlaban apspriežas ar Komorānu iestādēm attiecībā uz nolīguma par pārvietošanu un migrāciju slēgšanu, lai stabili samazinātu migrācijas spiedienu šajā salā.

Vispārīgi runājot, man jāsaprot, ka mums nepieciešama sadarbības politika ar mītnes zemēm. Vondra kungs, šis nosacījums mums jāievēro, ja mēs kaut kādā veidā gribam samazināt lielo migrācijas spiedienu uz dažām dalībvalstīm, no kurām dažām tas rada problēmas. Tomēr es uzskatu, ka Eiropas Savienība var būt ļoti vienota, mēs varētu rast atbildi, kā saskaņotāk pārvaldīt migrācijas plūsmas. Tas noteikti palīdzētu tiem vīriešiem un sievietēm, kurus mums nekad nevajadzētu aizmirst, un kuri ir ļoti bēdīgā situācijā.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

13. Jautājumu laiks (jautājumi Komisijai)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir jautājumu laiks (B6-0006/09).

Komisijai ir adresēti šādi jautājumi.

Pirmā daļa

Jautājums Nr. 33, ko uzdevis **Armando Franča** (H-1067/08)

Temats: Konkursa procedūras būvdarbu, iekārtu un pakalpojumu publiskajam iepirkumam aizsardzības un drošības jomā.

Eiropas ieroču tirgi ir sadrumstaloti un kopš 1990. gadiem pastāvīgi ir cietuši no nelabvēlīgām ekonomiskajām sekām. Pēdējo 20 gadu laikā aizsardzības izmaksas Eiropā ir samazinājušās uz pusi, bet tirdzniecība, nodarbinātība un ieguldījumi tehnoloģiju jomā ir samazinājušies. Tomēr pat lielajām dalībvalstīm ir grūtības

nest finansiālo slogu, ko uzliek jaunu ieroču sistēmu attīstības izmaksas. Bruņoto spēku reorganizācija kopš aukstā kara beigām ir novedusi pie konvencionālo aizsardzības iekārtu krājumu skaitliskas samazināšanās, bet ir radījusi arī jaunas prasības attiecībā uz kvalitāti.

Vai Komisija neuzskata, ka valstis, kas būtībā ir pircēji, piemēram, Portugāle, tiek nostādītas neizdevīgā situācijā, jo jaunais priekšlikums nenosaka kompensāciju sistēmu, saskaņā ar kuru dalībvalstis varētu nodrošināt civilas vai militāras dabas rūpniecisku apgrozījumu iekārtu iepirkumam aizsardzības jomā? Vai tā vēlas atļaut kompensācijas sistēmu?

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Pirms mēneša Parlaments pieņēma rezolūciju par priekšlikumu direktīvai par iekārtu publisko iepirkumu aizsardzības un drošības jomā. Tas nozīmē, ka priekšlikums ir sekmīgi pieņemts pirmajā lasījumā, un Padome to drīz pieņems.

Jaunā direktīva ir ievērojams solis uz priekšu Eiropas kopējā tirgus izveidošanā aizsardzības jomā. Tā ievieš godīgus un pārskatāmus publiskā iepirkuma noteikumus, kas piemērojami visā Eiropas Savienībā. Tas visu labā veicinās tirgu atvērtību aizsardzības jomā starp dalībvalstīm. Eiropas industrijas iegūs daudz plašāku iekšējo tirgu un kļūs konkurētspējīgākas, mūsu bruņotie spēki par naudu iegūs lielākas vērtības, kas palīdzēs uzlabot Eiropas iespējas aizsardzības jomā, un pēdējais, bet ne mazāk nozīmīgais fakts, nodokļu maksātāji gūs labumu no efektīvāk izlietotajiem sabiedrības līdzekļiem.

Viens pretrunīgajiem jautājumiem debatēs par direktīvu bija „ekonomiskas priekšrocības vietējiem iedzīvotājiem”, tas ir, ekonomiskas kompensācijas par iepirkumiem aizsardzības jomā no ārvalstu piegādātājiem. Dažas dalībvalstis ierosināja direktīvā iekļaut kompensāciju sistēmu, kas ļaus tām nodrošināt šādu rūpniecisku atdevi no investīcijām aizsardzības jomā.

Šo ekonomisko kompensāciju mērķis ir sekmēt to dalībvalstu rūpniecību, kuras iepērk iekārtas aizsardzības jomā no ārvalstīm. Tādējādi tas var radīt iekšējā tirgus kropļojumus un diskrimināciju attiecībā uz citu dalībvalstu uzņēmumiem, ņemot vērā piegādātāja tautību. EK Līgums aizliedz diskrimināciju, ņemot vērā tautību, un direktīvai kā sekundāram tiesību aktam jāpakļaujas Līgumam.

Padomes juridiskais dienests savā 2008. gada 28. oktobra viedoklī apstiprināja, ka, es citēju, „ierobežojoši iepirkuma pasākumi, kas izstrādāti, lai veicinātu iekšzemes rūpniecību neatbilst EK Līguma vispārējiem principiem.” Tātad ekonomiskās kompensācijas iepirkumiem aizsardzības jomā ir pieļaujamas tikai tad, ja tie ir nepieciešami būtisku drošības interešu aizsardzībai vai ir attaisnojami, pamatojoties uz vispārējas intereses īpaši nozīmīgu pieprasījumu. Turpretī ar ekonomiskajām interesēm vien nepietiek. Lielākā daļa dalībvalstu un Parlaments piekrita šim vērtējumam.

Tātad bija ne tikai tiesiskas saistības, bet arī politiska vienošanās direktīvā neatbalstīt kompensācijas dalībvalstu industriju veicināšanai. Tātad nedz Komisija savā priekšlikumā, nedz citi likumdevēji, proti, Padome un Eiropas Parlaments Aizsardzības direktīvas tekstā neiekļāva īpašus noteikumus par ekonomiskajām kompensācijām.

Tomēr Aizsardzības direktīva piedāvā alternatīvas ekonomiskajām kompensācijām. Dalībvalstis, kas ir galvenie pircēji iekārtām aizsardzības jomā, parasti cenšas attaisnot savu vēlmi iegūt ekonomiskās kompensācijas, pamatojot tās ar piegāžu drošības vajadzībām vai nepieciešamību atvērt tirgus aizsardzības jomā saviem MVU. Direktīva par publisko iepirkumu aizsardzības jomā apmierinās šīs prasības. No vienas puses, tā ļaus līgumslēdzējām pusēm pieprasīt konkursantiem īpašas saistības nodrošināt piegāžu prasību drošību. No otras puses, tajā ir nosacījumi par apakšlīgumiem, kas dod iespēju pieprasīt konkursantiem atklāt savas piegāžu ķēdes konkurencei ES mērogā un veicināt piekļuvi MVU, tā kā tas dos ieguldījumu to dalībvalstu tiesiskās drošības un ekonomisko interešu saskaņošanā, kas ir pircēji, un nebūs nepieciešamības vērsties pēc palīdzības, lai tiktu piešķirtas kompensācijas vai ekonomiskas priekšrocības.

Armando França (PSE). – (PT) Es pateicos komisāram par ļoti izsmelto atbildi, ko es tikko saņēmu. Tomēr es vēlētos uzsvērt savas bažas attiecībā gan uz krīzes situāciju, kurā, kā mēs visi zinām, mēs patlaban dzīvojam, gan uz to, ka šogad ir vēlēšanu gads, kas lielā mērā var būt cēlonis intereses atslābumam un entuziasma zudumam šajā jomā.

Neskatoties uz to, komisār, man jums jāsaprot, ka mēs nedrīkstam novērst uzmanību no, mūsaprāt, galvenā jautājuma, un galvenais jautājums, pēc mūsu domām, ir nepieļaut valstīm, kas veic pirkumus, piemēram, Portugālei un citām, iespējams, nonākt neizdevīgā stāvoklī.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Es noteikti varu paredzēt politiskas sekas, un es sapratu frāzi, ka šogad ir vēlēšanu gads. Tomēr, kā godātais deputāts zinās, šajā konkrētajā direktīvā, kas ir izgājusi cauri

sistēmai, šie jautājumi tika pārdomāti un dalībvalstu un Eiropas Parlamenta kopīgais lēmums bija nenolaisties līdz šādam risinājumam.

Tas tika pamatīgi apspriests dažādās darba grupās, bet manā oficiālajā atbildē ieskicēto iemeslu dēļ kopējais lēmums bija nenolaisties līdz šādam risinājumam, ko ieteica godātais deputāts. Iepriekš minēto iemeslu dēļ es būtu ļoti apmierināts par to, ko mēs esam sasnieguši, pieņemot šādus kompromisus, un tie ir visu Eiropas valstu interesēs.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Es izmantošu izdevību nobeigt šī jautājuma pirmo daļu un izvirzīt jautājumu par publiskajiem līgumiem vispār un jautājumu par slēgtajiem konkursiem, kurš, kā daudzi to teiktu, liecina par naudas zemo vērtību, vai arī šī zemā vērtība ir to cēlonis. Varbūt Komisija kaut kad – varbūt ne pašlaik – varētu pievērsties šim jautājumam, galvenokārt, spiedīgākos ekonomiskos apstākļos, kādi ir daudzām mūsu dalībvalstīm, un vēlreiz izskatītu jautājumu par līgumiem un konkursiem un jo īpaši attiecībā uz slēgtajiem konkursiem.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Kā McGuinness kundze zinās, Eiropas Padomes sanāksmē pagājušā gada decembrī Eiropas valstu vadītāji vienojās, ka varētu piemērot īsāku periodu konkursu izsludināšanai 2009. un 2010. gadā. Tas patiesībā ir saskaņā ar esošajās direktīvās piedāvāto elastīgumu grūtajos ekonomiskajos apstākļos, kādi valda Eiropas valstīs, kad valstu vadītāji uzskatīja, ka tas ir pareizais ceļš un to pieļauj spēkā esošās direktīvas.

Man ir zināmi jautājumi, kādus deputāte izvirzīja attiecībā uz slēgtajiem konkursiem, bet mēs periodiski pārskatām mūsu publiskā iepirkuma direktīvas, un es pārliecināšos, ka McGuinness kundzes komentāri tiktu izmantoti sistēmā.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 34, ko iesniedzis **David Martin** (H-001 3/09)

Temats: ES un Izraēlas tirdzniecības attiecības

Ņemot vērā notiekošo militāro darbību Gazā, Izraēlas pārmērīgi un neproporcionāli pielietoto spēku un tūkstošiem kritušos un ievainotos civiliedzīvotājus, kā arī nevainīgu Palestīnas pilsoņu nogalināšanu, kā Komisija plāno pārskatīt savas tirdzniecības attiecības ar Izraēlu?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Komisija ir stingri nosodījusi vardarbību Gazā. Šī krīze vēlreiz pierāda, ka Izraēlas un Palestīnas konfliktam nav militāra risinājuma. Vienīgi sarunas ar pilnīgu abu pušu savstarpēju uzticēšanos var dot ilgstošu rezultātu.

Komisija atzinīgi vērtē neseno karadarbības pārtraukšanu Gazā. Ir būtiski, lai visas puses panāktu pašreizējā pamiera nostabilizēšanos, pilnībā īstenojot ANO Drošības padomes 1860. rezolūciju. Vairāki jautājumi jārisina nekavējoties, jo īpaši, tranzīta atjaunošana uz Gazu un no tās, raķešu uzbrukumu Izraēlai ilgstoša apturēšana un efektīvi pasākumi, lai nepieļautu ieroču kontrabandu uz Gazu.

Tagad, kad karadarbība, šķiet, ir pārtraukta, svarīgi būs atjaunot sarunas, kuru mērķis ir, cik iespējams, drīz atjaunot visaptverošu mieru. ES ir aicinājusi savus partnerus atbalstīt miera procesa attīstību. Komisijas tūlītēja prioritāte ir atvieglot iedzīvotāju cilvēciskās ciešanas Gazā. Tirdzniecības attiecības starp ES un Izraēlu turpināsies. Izolācija, sankcijas vai jebkāda cita boikota forma kaitētu sarunām un pārrunām, kuru mērķis ir panākt konflikta ilgtspējīgu risinājumu. Turklāt Izraēlas interešu atbalstīšana kaitētu okupētās Palestīnas teritorijai, kas ir ekonomiski atkarīga no Izraēlas kā galvenais tās eksporta centrs un nodarbinātības nodrošinātāja tās darbaspēkam.

David Martin (PSE). – Es vēlētos pateikties Komisāram par viņa atbildi un atzinīgi novērtēt to, ka viņš atkārtoti uzsvēra, ka Komisija nosoda Izraēlas darbību. Bet, komisār, visos mūsu tirdzniecības līgumos ir iekļauta cilvēktiesību klauzula. Es, tāpat kā daudzi citi mani vēlētāji, tagad nesaprotu, ja valsts atzīst, ka tā izmanto pārmērīgu militāru darbību pret civiliedzīvotājiem – tā tīši uzbrūk skolām, tā tīši uzbrūk mierīgu un neitrālu starptautisku organizāciju ēkām – mēs tomēr neuzskatām, ka tā ir pārkāpusi šīs cilvēktiesību klauzulas. Kad tad ir cilvēktiesību pārkāpumi, ja ne šajā gadījumā?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Man jāsaka, ka visa mūsu politika attiecībā uz šo konkrēto Izraēlas un Palestīnas konflikta periodu ir tāda, ka Komisija pašlaik koncentrējas uz humānās palīdzības un atbalsta sniegšanu Gazas iedzīvotājiem un visus pārējos jautājumus atspērs vēlāk. Mūsu tirdzniecības politikā izmaiņu nebūs, un tālāka attīstība ir atkarīga no apstākļiem.

Es, protams, zinu ka jūsu rīcībā ir sīka informācija par pētījumiem, kas veikti attiecībā uz iespējamiem cilvēktiesību pārkāpumiem un noziegumiem, kas veikti šī konflikta laikā. Komisija cieši seko šiem pētījumiem un pēc to beigšanas ņems tos vērā un sekos attīstībai, lai pieņemtu nākamās lēmumus.

Priekšsēdētājs. – Daudzi ir uzdevuši vairākus papildu jautājumus par šo tematu. Saskaņā ar Reglamentu, es varu pieņemt tikai divus, un tāpēc es varu paturēt prātā, kas kad ir jautājis un no kādām politiskām grupām. Tāpēc es pieņemu papildu jautājumus no *Allister* kunga un *Rack* kunga.

Jim Allister (NI). – Komisār, vai es drīkstētu atzinīgi novērtēt apgalvojumu, ka tirdzniecības attiecības turpināsies, un vai es drīkstu jūs mudināt neļaut sevi iebiedēt Izraēlas propagandas plūdiem, kā arī aicināt Komisiju atcerēties, ka, tā kā Izraēla ir viena no retajām demokrātiskajām valstīm šajā reģionā, ir svarīgi to neatstumt vai neizolēt, kas nekādā gadījumā neveicinās mieru. Šāda rīcība nesaderētu arī ar iecietību, ko ES ir izrādījusi pret daudziem ļoti despotiskiem režīmiem visā pasaulē.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Es atzinīgi vērtēju to, ka Eiropas Savienība ir uzņēmusies humanitāro pienākumu palīdzēt cietējiem Gazas sektorā. Es atzinīgi vērtēju arī to, ka mēs esam nosodījuši Izraēlas, iespējams, pārmērīgo reakciju un pareizi norādījuši, ka tas nav veids, kā nodrošināt mieru, jo, taisni pretēji, šāda rīcība apdraud mieru. Tomēr mums ir arī jānogaida, lai Eiropas Savienības vārdā izskaidrotu, ka cilvēki Gazas sektorā ir veikuši nelikumīgas vardarbīgas darbības, kam ir tieša un liktenīga ietekme uz Izraēlas iedzīvotājiem. Es priecātos, ja Eiropas Savienība varētu sniegt līdzsvarotu atbildi šajā sakarībā.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Es varu jūs pārliecināt, ka Komisija vienmēr cenšas būt līdzsvarota. Ņemot vērā, ka mani kolēģi komisāri *T. Michel* un *B. Ferrero-Waldner* arī ir nosodījuši Izraēlas uzbrukumus, viņi ir nosodījuši abas puses par vardarbīgu instrumentu un vardarbības pielietošanu. Mēs cenšamies būt līdzsvaroti un apsvērt šī ļoti sarežģītā konflikta visus aspektus.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 35, ko iesniedzis **Boguslaw Sonik** (H-0029/09)

Temats: Drošāka interneta programma

Eiropas Parlamenta un Padomes lēmums Nr. 1351/2008/EC⁽²⁾ (2008. gada 16. decembris) izveidoja daudzgadu Kopienas programmu to bērnu aizsardzībai, kas izmanto internetu un citas komunikāciju tehnoloģijas. Saskaņā ar šo lēmumu, Komisija tiek aicināta izstrādāt ikgadēju darba programmu kā daļu no „Drošāka interneta programmas”, kas ir izveidota, lai sekmētu drošāku interneta lietošanu un jaunas komunikāciju tehnoloģijas. Ņemot vērā draudus, ko rada neierobežota piekļuve visām šīm tehnoloģijām un datiem, īpaša uzmanība jāpievērš bērniem un jauniešiem. Programmas, kas darbosies no 2009. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim, budžets ir 55 miljoni eiro.

Vai Komisija nevarētu sīkāk informēt par rīcības plānu un „Drošāka interneta programmas” ieviešanas izmaksām nākamajos gados? Kam ir tiesības pieteikties, lai piedalītos programmā? Kā un kādiem pasākumiem tiks izmantoti „Drošāka interneta programmas” līdzekļi?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – „Drošāka interneta programma”, kas bija pašlaik īstenotās programmas priekštecis, tika uzskatīta par patiesu veiksmi. Komisija ir pārliecināta, ka nākamā arī būs veiksmīga.

„Drošāka interneta programma” ir unikāla Viseiropas iniciatīva, ar kuru ES palīdz apkarot nelikumīgu saturu un nepiedienīgu uzvedību tiešsaistē, kā arī palielināt informētību par bērnu drošību tiešsaistē Eiropas sabiedrībā. Tā saskaņotā veidā veicina valstu rīcību un iniciatīvas.

Kā to norādīja godātais deputāts, jaunās „Drošāka interneta programmas”, kas darbosies piecus gadus no 2009. līdz 2013. gadam, kopējais budžets ir 55 miljoni eiro, un tā tiks ieviesta ar ikgadējām darba programmām. 2009. gada darba programma pašlaik apspriesta Komisijas dienestos. Pēc tam Komisija gaidīs programmas vadības komitejas labvēlīgu viedokli. Pēc tam šis dokuments tiks augšupielādēts komitoloģijas reģistrā, lai Eiropas Parlaments varētu izmantot savas tiesības 30 dienu laikā to pārbaudīt, kas jāveic no marta beigām līdz aprīļa sākumam. Darba programma nosaka satura kritērijus un aptuveno budžetu uzaicinājumam iesniegt pieteikumus, kuru pieņemšana tiks uzsākta 2009. gadā.

Uzaicinājumi iesniegt priekšlikumus būs pieejami visām juridiskajām personām, kas reģistrētas dalībvalstīs. Tie ir pieejami arī juridiskajām personām, kas reģistrētas EBTA valstīs, kuras ir EVA nolīguma līgumslēdzējas

(2) OV L 348, 24.12.2008, 118.lpp.

puses – Norvēģija, Īslande un Lihtenšteina. Turklāt tie ir pieejami juridiskajām personām, kas reģistrētas citās valstīs ar noteikumu, ka ir parakstīta divpusēja vienošanās.

2009. gada darba programma ir pirmā no piecām, un tā būs pamatelements darbībām, kas jāveic visā programmas laikā. Saskaņā ar pašreizējo projektu tās prioritātes ir pilnvarot un aizsargāt bērnus, ieviešot jaunas darbības un turpinot darbības, kas uzsāktas saskaņā ar iepriekšējās „Drošāka interneta programmas plus” nosacījumiem, nodrošinot segumu informētības palielināšanas pasākumiem, palīdzības līnijām un karstajām līnijām visās dalībvalstīs, nostiprinot koordināciju Eiropas līmenī, kā arī nodrošinot ieguldījumam atbilstošās vērtības, iegūstot maksimālu ietekmi ar pieejamajiem finanšu resursiem, proti, 11 miljoniem eiro gadā.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, es ļoti atzinīgi vērtēju šo nozīmīgo iniciatīvu. Es tikai vēlētos uzdot vienu jautājumu. Programmā tiek paredzēti radīt īpašus kontaktpunktus katrā valstī, veikt programmas koordinēšanu. Vai komisāram ir kāda informācija par to un kas tieši ir paredzēts?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Man diemžēl nav sīkākas informācijas par kontaktpunktiem, bet man ir vispārīga ziņa, ka tas ir nolemts dalībvalstīs un ļoti lielā mērā ir atkarīgs no valdības struktūras un pārvaldības struktūrām.

Es zinu, kur manā valstī būs šis kontaktpunkts, bet pašlaik man nav tāda pārskata, kur kontaktpunkti ir citās valstīs.

Protams, ir iespējams jums sniegt nepieciešamo informāciju, ja tas jūs interesē.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Interneta radītās briesmas pastāvīgi mainās, un mēs, tā sakot, redzam, kā internets ir pārgājis no versijas 1.0 uz versiju 2.0. Īsi sakot, tas nozīmē, kas viss ir kļuvis daudz interaktīvāks. Ir bijuši gadījumi, kad šāda veida tīmekļa platformas un tīmekļa kopienas ir novedušas jauniešus līdz pašnāvībai.

Jautājums ir šāds: vai jūs uzskatāt, ka kopumā šāda attīstība ir slikta vai laba parādība? Vai situācija kļūst bīstamāka vai mazāk bīstama? Ja tā kļūst bīstamāka, kādi ir Komisijas plāni attiecībā tieši uz šīm pārmaiņām internetā?

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Tas ir jautājums par 55 miljonu eiro pienācīgu izlietošanu. Vai jūs varat iedomāties, ka mazajiem un vidējiem uzņēmumiem tiek piešķirti nelieli līdzekļi, lai uzlabotu programmas, izveidotu programmu reitingus jauniem cilvēkiem, lai viņi izlemtu, vai viņus programma interesē vai ne, un, tāpat kā tas ir ar filmām, noteikt vecuma robežu, kas norāda, vai saturs ir ieteicams un tiek paredzēta noteikta vecuma robeža? Vai jūs varat iedomāties, ka programmas finansējums tiek piešķirts tāpat kā *Eurostars* programmai?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Interneta draudi un interneta attīstība ir plašs jautājums. Mēs visi zinām, cik neseni internets ir ienācis mūsu pasaulē un cik strauji tas ir attīstījies pēdējo dažu gadu laikā. Tā pozitīvās un bīstamās puses ir ļoti jaunas sabiedrībai un valdības struktūrām.

Valdības struktūrām, tostarp Eiropas iestādēm, protams, ir pienācīgi jānovērtē visi iespējamie draudi, un es esmu pārliecināts, ka tas tiek darīts. „Drošāka interneta programma” ir viena no atbildēm uz jau zināmiem draudiem. Vēl viens jau zināms drauds ir kiberuzbrukumi un dažādi mēģinājumi nobloķēt datorsistēmas caur internetu. Internetu izmanto arī noziedznieki, un tiesību sargājošās iestādes aktīvi strādā pie tā, kā novērst šos iespējamus draudus.

Tāpēc es domāju, ka viena no valdību un arī Eiropas iestāžu galvenajām prioritātēm ir pienācīgi reaģēt, un šajā sakarībā „pienācīgi” nozīmē, ka mums nevajadzētu ierobežot milzīgās priekšrocības, ko internets piedāvā visiem lietotājiem.

Tomēr, lai gan draudu un iespēju attīstības dažādie aspekti un līdz ar to pienācīga reakcija uz tiem noteikti vairāk ir šīs jomas speciālistu jautājums, tas ir arī visu interneta lietotāju interesēs. Es varu jūs pārliecināt, ka Komisija un tās atbildīgie dienesti cieši uzrauga situāciju.

Kas attiecas uz dalību šajā programmā, Komisijas attieksme ir, ka pieteikumus var iesniegt daudzi dažādi iespējamie kandidāti, tostarp mazie un vidējie uzņēmumi, un ka šie uzņēmumi galvenokārt ir šāda veida pakalpojumu sniedzēji. Tāpēc es domāju, ka tas būs noderīgi arī šiem uzņēmumiem.

Ja es pareizi sapratu jautājumu attiecībā uz iespēju jaunākai paaudzei piedalīties šajā programmā, es šajā brīdī jums nevaru dot konkrētu atbildi, bet Komisija ir ļoti atvērta iesaistīt darbā ar šo programmu tik daudz dalībnieku, cik vien iespējams. Tomēr šodien es nevaru dot konkrētu atbildi uz jautājumu par jaunu cilvēku dalību tajā.

Otrā daļa

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 36, ko iesniegusi **Ingeborg Gräßle** (H-1043/08)

Temats: Īpašais padomnieks Richard Boomer un nekustamie īpašumi, kas atrodas *plateau du Heysel*.

Kopš 2006. gada 1. aprīļa Beļģijas nekustamā īpašuma uzņēmējs *Richard Boomer* ir darbojies kā komisāra *Kallas* īpašais padomnieks jautājumos, kas saistīti ar ēkām. Tagad līgums ar viņu ir pagarināts.

Kādu iemeslu dēļ komisārs pagarināja viņam līgumu? Kādus komisāra lēmumus *Boomer* kungs ir ietekmējis? Kādās Komisijas iekšējās sanāksmēs *Boomer* kungs ir piedalījies pēc līguma pagarināšanas?

Pašlaik šķiet, ka vēl viens Beļģijas nekustamā īpašuma veicinātājs cenšas izdarīt spiedienu, lai panāktu, ka daži Komisijas biroji atrastos Heisela apkārtnē Briselē. Vai Komisija varētu sniegt savu viedokli par šo vietu? Kādā termiņā ir jāpieņem lēmums? Kad tiks paziņoti rezultāti arhitektu konkursam par *Rue de la Loi*?

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – Šis jautājums man ir ļoti labi pazīstams un ticis iztīrīts vairākas reizes. Pirmkārt, man jāsaka, ka *Richard Boomer* kungs nav īpašumu attīstītājs, kā tas teikts jautājumā. Visa informācija par viņu ir pieejama tīmekļa vietnē. Viņš ir mans īpašais padomnieks kopš 2006. gada 1. aprīļa, un viņa mandāts tika atjaunots 2008. gadā uz laika periodu no 2008. gada 1. aprīļa līdz 2009. gada 31. martam.

Viņa kā īpašā padomnieka mandāts paredz šādus pienākumus: konsultēt Priekšsēdētāja vietnieku, kas ir atbildīgs par administrēšanu, revīziju un krāpniecības novēršanu attiecībā uz īpašuma politiku, uzlabot attiecības ar kompetentajām iestādēm Briselē un Luksemburgā, optimizēt Komisijas veikto investīciju efektivitāti.

Man jāsaka, ka viņš tiešām mums ir nodrošinājis vērtīgu ekspertīzi, pārzinot nekustamā īpašuma jomu Briselē vai Beļģijā, lielākoties, lai gan ne tik daudz Luksemburgā. Viņš ir sniedzis vērtīgus ieteikumus, un man jāsaka, ka viņš ļoti skaidri pārvalda arī jautājumu par Komisijas īpašuma politiku. Īpašuma politikas definēšana ir personāla un administrācijas ģenerāldirektorāta kompetence, ko pārvalda par administrēšanu atbildīgais priekšsēdētāja vietnieks. Šo politiku īsteno Briseles infrastruktūras un loģistikas pārvalde (Briselei) un Luksemburgas infrastruktūras un loģistikas pārvalde (Luksemburgai). Kā īpašais padomnieks *Boomer* kungs, kā jau visi Komisijas īpašie padomnieki, konsultē par ilgtermiņa politiku un perspektīvām jautājumos, kas noteikti viņa mandātā. Viņš nepiedalās lēmumu pieņemšanā vai pārvaldības pamatprocedūrās, piemēram, ēku iegādē vai ilgtermiņa nomas pārtraukšanā.

Kas attiecas uz trešo jautājumu par nenosauktu Beļģijas nekustamā īpašuma uzņēmēju, Komisijai nekas nav zināms par spiedienu, par ko runāja cienītā deputāte.

Kas attiecas uz pēdējo, visplašāko jautājumu, esmu ļoti priecīgs paziņot cienītai deputātei, ka Eiropas Komisija savā 5. septembra paziņojumā par īpašuma politiku ir publiski paziņojusi savu vēlmi uzturēt stingru simbolisku klātbūtni Eiropas kvartāla centrā, līdztekus attīstot trīs papildu vietas ārpus šīs zonas. Šī politika dod iespēju nodrošināt vislielāko pievienoto vērtību sabiedrības līdzekļu izlietošanā un piespiest pazemināt augsto cenu līmeni Eiropas zonā. Saskaņā ar šo politiku Komisija 2008. gada jūnijā publicēja aicinājumu sniegt informāciju par tirgu, lai gūtu labākas zināšanas par esošajām iespējām ārpus Eiropas zonas attīstībai, sākot ar 2014. gadu. Šis aicinājums tika publicēts Oficiālajā Vēstnesī, tādējādi nodrošinot pilnīgu pārredzamību. Komisija saņēma deviņus piedāvājumus un pašlaik veic to tehnisko izpēti.

Komisija vēlētos pārliecināt godājamos deputātus, ka vietas izvēle, kas jāizdara 2009. gadā, pamatosies uz katra piedāvājuma priekšrocību rūpīgu pārbaudi, saskaņā ar skaidrām procedūrām un Eiropas Komisijas un nodokļu maksātāju naudas izlietošanas vissvarīgākajām interesēm. Līdz šī lēmuma pieņemšanai Komisija nepaudis viedokli ne par vienu no jau pārbaudītajiem piedāvājumiem.

Uz jautājumu, kad tiks paziņoti rezultāti arhitektu konkursam par *Rue de la Loi*, Komisija var tikai konstatēt, ka šis jautājums neietilpst Eiropas Komisijas kompetencē, bet tas jāuzdod Briseles galvaspilsētas reģionam, kurš uzsāka šo pilsētas plānošanas konkursu. Saskaņā ar Eiropas Komisijai pieejamo informāciju, gala rezultāts ir gaidāms 2009. gada pavasarī.

Es atvainojos par garo atbildi, bet arī sīkumi ir svarīgi.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Komisār, vienmēr ir liels prieks uzklaut, ko jūs sakāt un apspriest jautājumus ar jums. Es esmu izveidojusi diagrammu, kurā ir attēlota jūsu īpašā padomnieka karjera. Es vēlētos jums pajautāt, kā jūs nodrošināt, ka nav nekādu interešu konfliktu. Šajā diagrammā parādās viens no cilvēkiem, kam ir liela nozīme jūsu jaunajos piedāvājumos. Tas ir kāds, kuram ar jūsu īpašo padomnieku jau ilgu laiku ir bijušas biznesa attiecības. Tātad, kā jūs nodrošināt, ka nerodas interešu konflikts?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Kā jau es teicu, viņš noteikti ir pazīstams ar daudziem cilvēkiem. Es esmu absolūti pārliecināts, ka nav nekādu interešu konfliktu. Viņš nav izteicis nekādus ierosinājumus attiecībā uz turpmākās politikas lēmumiem.

Es esmu pilnīgi pārliecināts, ka, tiklīdz šis lēmums būs pieņemts, jūs par to uzzināsiet. Ir ierosinātas deviņas vietas, bet es nezinu, kur ir šīs vietas. Es esmu lasījis avīzēs par dažiem ierosinājumiem. Jūs varat to vēlāk pārbaudīt, un tad jums kļūs pilnīgi skaidrs, kāpēc viens vai otrs lēmums tika pieņemts. Pagaidām nekas nav skaidrs, tāpēc es esmu ļoti ieinteresēts redzēt visus šos priekšlikumus.

Mans padomnieks ir pārbaudījis šo jautājumu no visiem aspektiem, un esmu absolūti pārliecināts, ka nav nekāda interešu konflikta un, protams, ka viņš nekādā gadījumā nav iesaistīts šāda veida lēmumu pieņemšanā.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Es gribētu vēl kaut ko pajautāt. Mēs saprotam, ka pašlaik tiek meklēta vieta īpašumam ārpus Eiropas kvartāla. Tomēr es uzskatu, ka tiek izmantota Eiropas nodokļu maksātāju nauda un Eiropas Parlamentam ir jāiesaistās pārrēdzamā procesā.

Mans jautājums ir šāds. Kā jūs pats, komisār, teicāt, deviņi dalībnieki jau ir atsaukušies aicinājumam sniegt informāciju un pašlaik tiek izvērtēti. Tomēr konkrētas izmaiņas ir uzsāktas vienā vietā, Heisela reģionā. Kā informācija, kuru jūs tikko mums sniedzāt, iet kopā ar to, ka šajā vietā acīmredzami jau notiek sagatavošanas darbi? Mēs vēlētos uzzināt kaut ko vairāk, jo īpaši, kad mēs tiksīm informēti par kopējo situāciju un par procedūru.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Jūs tiksiet skaidri informēti par visu procedūru, un to var pārbaudīt. Tas būs ļoti skaidrs un pārrēdzams lēmums. Iemesls, kāpēc ir doma meklēt tā sauktās „citas vietas” ārpus Eiropas kvartālam, ir precīzi tāds, ka mēs vēlamies efektīvāk izlietot līdzekļus.

Ja mēs visus mūsu dienestus koncentrējam Eiropas kvartālā, tas dod iespēju nekustamā īpašuma attīstītājiem prasīt ļoti augstas cenas, kā mēs to jau esam redzējuši daudzos gadījumos. Tāpēc ir nepieciešams izveidot arī citas vietas, jo īpaši, lai taupītu līdzekļus. Tā ir galvenā ideja.

Mums jau ir dažas ēkas un dažas vietas ārpus Eiropas kvartāla. Mums ir ēkas *Beaulieu*, mums ir ēkas *Rue de Genève* un arī citur. Mēs esam ieinteresēti meklēt. Mēs prasījām piedāvāt 70 000 m² un mēs izskatīsim visas iespējas.

Jūs minējāt Heiseli. Es par to lasīju avīzēs. Es neko nezinu par Heiseli. Jā, kopš es to izlasīju, vairāki Beļģijas politiķi nāca pie manis un izteica gan savu „par”, gan „pret” šai vietai, bet tā nekad nav tikusi uzskatīta par iespēju, kurai būtu jādod priekšroka. Nekas nav izlemts. Viss ir procesā.

Beļģijas un Briseles politiķi ļoti interesējas par šo apmešanās vietu un Briseles galvaspilsētas reģions arī ir ieinteresēts, lai mēs būtu apmetušies ārpus Eiropas kvartāla, tāpēc mēs pieņemsim šo lēmumu. Mums ir vērtēšanas komiteja, kas pašlaik izskata priekšlikumu, un pēc tam tas tiks izskatīts OIB valdē, bet pēc tam Komisijā. Tas būs pārrēdzams process. Tomēr es ierosinu nejaukties Beļģijas iekšējās debatēs un interesēs.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 37, ko iesniedzis **Liam Aylward** (H-1052/08)

Temats: Euro monētu un banknošu viltošana.

Vai Komisija varētu sniegt informāciju par pašreizējo situāciju attiecībā uz euro monētu un banknošu viltošanu, kā arī analīzi, ko ES dara, lai apkarotu krāpniecību ar viltojumiem?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Eiropas Kopiena ir izstrādājusi vairākus pasākumus, lai pasargātu euro no viltošanas, bet, atbildot uz jūsu jautājumu par situāciju attiecībā uz cīņu pret viltošanu, es varu teikt šo:

saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas publicēto informāciju 2008. gadā no aprites tika izņemtas pavisam 666 000 viltotas euro banknotes, tātad, mazliet vairāk nekā 600 000 salīdzinājumā ar 20 miljardiem isto

eiro banknošu: šis skaitlis nav pārāk satraucošs. Vēsturiski 50 eiro banknote ir visbiežāk viltotā, bet 2008. gada otrajā pusē – pirmoreiz – visbiežāk viltotā banknote bija 20 eiro banknote.

Kas attiecas uz eiro monētām, 2008. gadā no aprites tika izņemts pavisam 100 095 viltojumu, kas, salīdzinot ar 2007. gadu, ir samazinājums par 7%, un divu eiro monēta nekad nav bijusi visbiežāk viltotā eiro monēta.

Tā kā tas tiek cieši uzraudzīts. Lomas ir sadalītas. Eiropas Centrālā banka ir atbildīga par koordināciju eiro banknošu viltošanas apkarošanai. Komisija, jo īpaši tās EKAB dienests, ir atbildīga par monētu viltošanu.

Reāli tiesību sargāšana notiek dalībvalstu līmenī, bet koordināciju veic Eiropas Centrālā banka. Mums ir tehniskais un zinātniskais centrs, kas veic jauno iezīmēto viltoto monētu analīzi un klasifikāciju.

Ir svarīgi minēt, ka Eiropalam ir nozīmīga loma viltojumu apkarošanā. Tāda ir situācija attiecībā uz eiro banknošu un monētu viltošanas jomu.

Liam Aylward (UEN). – Komisār, ja jūs savā atbildēt norādāt, ka kopējā kontekstā tā ir ļoti maza problēma, tomēr es saņemu diezgan daudz sūdzību no mazajiem uzņēmumiem, ka viņiem kļūst aizvien grūtāk un viņi sastopas ar vairāk problēmām.

Lai risinātu viltošanas jautājumu, es uzskatu, ka ir būtiski svarīgi panākt maksimālu sadarbību starp policijas iestādēm, Eiropas Centrālo banku, par kuru jūs jau runājāt, un Eiropas Komisiju.

Vai jūs varētu ieskicēt pašreizējo situāciju attiecībā uz šī līmeņa sadarbību, un vai jūs tiešām esat apmierināti, ka sadarbības līmenis ir pietiekami labs un ciešs?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Es esmu tieši atbildīgs par EKAB, un EKAB, kā jau es teicu, ir atbildīgs par monētu viltošanu. Man nav nekādu pierādījumu, ka sadarbība starp dalībvalstīm un Eiropas iestādēm, tostarp, Eiropolu, kuru es esmu apmeklējis un redzējis tehnoloģijas, ar kurām konstatē viltotas banknotes, būtu vāja.

Tāpēc es uzskatu, ka situācija ir vairāk vai mazāk apmierinoša salīdzinājumā ar vairākām citām jomām, kur sadarbība nav tik laba. Bet viltojumu jomā Komisijai nav nekādu simptomu, ka būtu kādas problēmas sadarbībā starp Eiropolu un dalībvalstu tiesību sargājošajām iestādēm. Gluži pretēji, Eiropalam ir speciālisti no dalībvalstu tiesību sargājošajām iestādēm, un viņi strādā cieši kopā viltojumu apkarošanā.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, atzīmējot eiro desmitgadu jubileju šajā ekonomiskās krīzes laikā, es vēlētos jautāt Komisijai, vai tā paredz aicināt Centrālo Eiropas banku apstiprināt jautājumu par viena un divu eiro banknotēm, jo tie ir divi galvenie veidi, kas tiek viltoti, pēdējais gadījums bija ar Turcijas mārciņu, kas, kā jūs zināt, ir pēc izskata līdzīga divu eiro monētai un tāpēc joprojām tiek viltota.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Es vēlētos pateikties komisāram par viņa atbildēm un pajautāt viņam, ja būtu trīs viltotāji – „A”, kas darbojas Vācijā, „B”, kas darbojas Īrijā, un „C”, kas darbojas Slovākijā – vai visi viņi saņemtu vienādu sodu, ja būtu pieķerti viltošanā.

Jautāšu savādāk – ja jūs esat naudas viltotājs, vai vienā valstī ir izdevīgāk darboties nekā citā, jo soda mērs tajā nav tik stingrs? Amerikas Savienotajās Valstīs valūtas viltošana ir nopietns noziegums. Vai Eiropas Savienībā mūsu attieksme ir tāda pati?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Pirmkārt, Turcijas lira man ir ļoti labi zināma. Tas nav Eiropas Centrālās bankas jautājums, bet es pats, kad biju vizītē Turcijā, izskatīju šo jautājumu kopā ar Turcijas valdību, un viņi apsolīja pakāpeniski likvidēt šo monētu un nomainīt, tā, lai tā nebūtu līdzīga Eiropas naudas monētām. Tātad vismaz tas ir apsolīts. Tas bija jau pirms pāris gadiem un vairāk šis jautājums nav izvirzīts, tātad, iespējams, šis process notiek.

Kas attiecas uz sadarbību, 2009. gada sākumā tika īstenota plaša operācija pret naudas viltotājiem kopā ar Itālijas iestādēm, tātad sadarbība notiek.

Runājot par tiesas spriedumiem, tas, protams, ir dalībvalstu tiesu iestāžu jautājums, un vairāk mana kolēģa Barrot kunga jautājums, bet es neesmu dzirdējis, ka Eiropas Savienība būtu uzsākusi kādu iniciatīvu, lai saskaņotu šos sodus. Tomēr es zinu, ka valstī, ko es pazīstu vislabāk, un arī citās valstīs naudas viltošana visur ir smags noziegums.

Protams, kā jau es teicu, pietiekami plaša sadarbība norisinās starp tiesību sargājošām iestādēm, lai cīnītos pret tiem, kas ir iesaistīti šajās darbībās, bet, cik man zināms, nav tādas iniciatīvas, lai saskaņotu tiesību aktus visā Eiropā.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 38, ko uzdevis **Gay Mitchell** (H-1071/08)

Temats: ES budžeta izdevumu efektivitāte

Stājoties spēkā ES 2009. gada budžetam, kā Komisija turpinās nodrošināt, lai ES nodokļu maksātāju nauda tiktu maksimāli efektīvi izmantota un tēriņi tiktu samazināti līdz absolūtam minimumam?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Es par šiem jautājumiem, protams, varētu runāt vismaz stundu. Tas, ko mēs darām, tiek atspoguļots notiekošajā budžeta izpildes procesā un daudzos Komisijas paziņojumos, budžeta izpildes apstiprinājuma rezolūcijās un Budžeta kontroles komitejas runās. Tā kā, pirmkārt, es varu jūs pārliecināt, ka mēs ļoti nopietni attiecamies pret šiem jautājumiem, un situācija uzlabojas.

Sistēma ir šāda. Budžeta iestāde, proti, Parlaments, pilnvaro Komisiju izlietot naudu un nosaka, kura nauda var tikt izmantota, lai īstenotu Kopienas politikas virzienus. Ir īpaša budžeta izlietošanas programma, kurai ir pašai savs tiesisks pamats. Parlaments arī izstrādā šo tiesisko pamatu, tā kā budžeta iestāde lemj likumus saistībā ar budžetu.

Tālāk seko budžeta īstenošana, kas notiek dažādos līmeņos. Viens no tiem, protams, ir Komisija, kas ir galvenais dalībnieks budžeta īstenošanas procesā. Mūsu darbība finansiālās pārvaldības uzlabošanā tiek atspoguļota mūsu gada darbības pārskatos, un Revīzijas palāta ir devusi atzinumu, ka tie tiek uzlaboti un pienācīgāk atspoguļo situāciju.

Tas ir viens iekšējais jautājums. Otrs ir kontroles un revīzijas sistēmas, kas pēdējo gadu laikā arī ir nostiprinātas, piemēram, pētniecības fondu iekšējās politikas virzienos, kur mēs esam pastiprinājuši kontroli un palielinājuši revizoru skaitu. Šajā konkrētajā jomā ir svarīgi arī tas, ka darbojas dalīta vadība. Daudz kas ir atkarīgs arī no dalībvalstu ieguldījuma un pieliktajām pūlēm izlabot kļūdas un nepieļaut līdzekļu izšķērdēšanu. Arī šajā jomā ir uzlabojumi. Ir ieviests pilnīgi jauns instruments, visu ieņēmumu dienestu pārskatu tā sauktais gada kopsavilkums. Pagājušajā gadā tie pirmoreiz tika rūpīgi izanalizēti, un tagad tas tiek atkal darīts.

Tāpat situācija uzlabojas. Revīzijas palātas ziņojums, kas arī ir ievērojami mainīts kopš mūsu perioda sākuma, tagad nosaka izmaiņu daudzumu. Šo izmaiņu daudzuma noteikšana arī rāda, ka ir panākti uzlabojumi. Tāpat Eiropas nauda tiek stingri pārvaldīta, dažās jomās pat pārāk stingri. Mēs varam parādīt, kas ir padarīts. Bet mēs varam arī skaidri pateikt, ka tas ir tālu no pilnības. Tas ir liels mehānisms, kam jādarbojas bez problēmām. Saskaņā ar Revīzijas palātas prognozēm, galvenajās jomās 98% no visiem darījumiem tiek veikti bez kļūdām. Struktūrfondu jomā šis skaitlis ir gandrīz 90%, tā kā lielākajā daļā darījumu nebūs kļūdu, un visas kļūdas tiks izlabotas. Lēmumu par korekcijām skaits attiecībā uz struktūrfondu ir ievērojami pieaudzis šī perioda laikā. Es, protams, varu jums sniegt daudzus skaitļus, ja nepieciešams. Tie ir daži rādītāji, bet, protams, ir skaidrs, ka tas viss kopā nedod atbildi uz vienkāršu jautājumu: „Kā tiek pārvaldīts Eiropas budžets?”

Gay Mitchell (PPE-DE). – Vai komisāram ir zināms, ka Revīzijas palāta konstatēja, ka tikušas pieļautas nepiedodamas kļūdas izmaksās gandrīz visās septiņās politikas jomās, izņemot divas, kas iekļautas 140 miljardu eiro lielajā budžetā? Un, jā, uzlabojumi tika panākti: revizori aplēsa, ka vismaz 12% Kohēzijas fonda nevajadzēja atmaksāt pagājušajā gadā un šogad šis skaitlis samazinājās uz 11% – tas ir uzlabojums. Bet 11% ir 462 miljoni eiro. Vai Komisija uzskata, ka tas ir pieņemami?

Citās politikas jomās – lauksaimniecības, vides, ārējās palīdzības, attīstības un paplašināšanās, pētniecības, enerģijas un transporta, izglītības un pilsonības – kļūdu koeficients (es lietoju vārdu „kļūda”) bija starp 2% un 5%, un revizori novēroja, ka ir „neproporcionāli” (tas ir viņu termins) liels kļūdu koeficients lauku attīstības jomā, kas tagad sasniedz 20% no zemnieku saimniecību izmaksām, un tas turpina augt.

Tas ir nepieļaujami, komisār! Vai mēs varam sagaidīt, ka tiks panākta uzlabošanās?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Tas, protams, ir jāuzlabo, bet jums arī jāsaprot, ka mēs runājam par kļūdām. Piemēram, skaitli 12% pagājušajā gadā veidoja piemēri, ko izmantoja Revīzijas palāta, izmantojot pilnīgi precīzu metodoloģiju. Šie piemēri veidoja summu 63 miljoni eiro. Visi šie piemēri tika koriģēti, atjaunoti un nepieciešamie dokumenti iesniegti. Tāpēc jautājums par 12% 2006. gadā ir atrisināts.

Kļūdas nav naudas izšķiešana: kļūdas ir kļūdas, kas tiek labotas. Visi skaitļi, kas rāda, kas tiek darīts, lai atgūtu nepareizi izmaksāto naudu, ir pieejami Budžeta kontroles komitejā.

Piemēram, šogad Reģionālās attīstības fonds pieņēma lēmumus atgūt gandrīz 2,3 miljardus eiro no dalībvalstīm, pieņemot, ka nav citu korekciju, bet tas ir process, kurā pagājušajā gadā mums bija daudz mazāka rocība nekā iepriekšējā, tomēr jums jāsaprot, ka mēs runājam par kļūdām.

Pašlaik Revīzijas palāta ir iesniegusi šo izpildes dokumentu, šo atskaiti. Pamatojoties uz šo atskaiti, tā ir iesniegusi abus divus gadījumus EKAB turpmākai izskatīšanai – viens gadījums tiek slēgts, bet otrs tiek izskatīts. Tie ir iespējamie krāpniecības gadījumi. Man jāsaka, ka situācija nav tik slikta, lai gan mums, protams, jānodrošina, ka nauda tiek visur pienācīgi izlietota.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – Komisār, finansiālās krīzes rezultātā kā solidaritātes apliecinājums dažās ES dalībvalstīs ministru, deputātu un Eiropas Parlamenta deputātu algas tika samazinātas par 10%, 15% un 20%.

Vai jūs atbalstītu šādu ideju? Es zinu, ka tās īstenošana ir sarežģīta, bet vai to būtu iespējams īstenot Eiropas Komisijā vismaz teorētiski?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Ņemot vērā, ka enerģijas efektivitāte ir viena no prioritārajām jomām ES ekonomikas atveseļošanā un klimatu pārmaiņu apkarošanā, es uzskatu, ka ir nepieciešams izveidot Eiropas enerģijas efektivitātes un atjaunojamās enerģijas fondu, lai palielinātu sabiedriskos un privātos fondus īpašu projektu īstenošanai visā Eiropas Savienībā. Tā tiktu nodrošināts efektivitātes modelis Eiropas sabiedrības naudas izmantošanai. Es vēlētos zināt, kāds ir Komisijas viedoklis šajā jautājumā.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Es nezinu, kāda ir Parlamenta nostāja jautājumā par algām. Tad ir jāizstrādā Civildienesta noteikumi, kas ir ļoti sarežģīts jautājums. Komisija nolēma sākumā neizstrādāt Civildienesta noteikumus, bet likt mehānismam darboties bez problēmām. Nevienam, zinot, cik sarežģīti ir izstrādāt Civildienesta noteikumus, līdz šim nav ierosinājis darīt to vēlreiz.

Protams, ja mēs izvīrām šādu priekšlikumu, mums tas jāapspriež ar mūsu sociālajiem partneriem, arodbiedrībām. Mēs varam to apspriest, vai uzdot šos jautājumus tieši, bet ir ļoti maza iespēja, ka Civildienesta noteikumus varētu izstrādāt līdz Parlamenta un Komisijas darbības termiņa beigām.

Kas attiecas uz fondiem, es nesapratu jautājumu. Vai jūsu ierosinājums bija apvienot visus fondus? Vai jūs varētu atkārtot jautājumu?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – Es ierosinu izveidot Eiropas fondu, kas būtu veltīts enerģijas efektivitātes jomai, bet tikai Eiropas Savienībā īstenojamiem projektiem. Es domāju, ka tas būtu ļoti noderīgi Eiropas Savienības ekonomikas ilgtspējīgai attīstībai.

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Tas ir plašs jautājums. Es varu vienīgi nodot šo jautājumu kolēģiem.

Mēs kopā ar Parlamentu jautājam dalībvalstīm, vai šāda apjoma līdzekļi – šie 5 miljardi eiro – var tikt nodrošināti enerģijas efektivitātei vien. Līdz šim par to ir bijušas ļoti karstas debātes Padomē.

Ir dažas iespējas atbalstīt enerģijas efektivitāti, izmantojot Kohēzijas fondus. Bet kaut kāda jauna fonda izveidošana, iespējams, izraisītu ļoti ilgas debātes. Es nezinu, cik vērtīga ir šī ideja, jo enerģija joprojām neietilpst Kopienas atbildības jomā – tas ir stingri nacionāls jautājums.

Redzot, kas notiek ar šiem 5 miljardiem eiro, es neesmu tik sajūsmināts attiecībā uz sadarbību starp dalībvalstīm dažādu finanšu instrumentu veidošanā. Bet ideju es, protams, varu atbalstīt.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 39, ko uzdevis **Manuel Medina Ortega (H-1036/08)**

Temats: Nolīgumi ar Andu Kapienas valstīm

Ņemot vērā institucionālās problēmas, ar kādām pašlaik sastopas Andu Kapiena, vai Komisija uzskata, ka joprojām ir iespējams koplīgums ar Andu Kapienu, vai tā uzskata, ka pieņemamāks būtu atsevišķs nolīgums ar vienu vai vairākām CAN locekļēm?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Paldies par iespēju iztīrīt tik ļoti interesantu jautājumu par mūsu ārpolitiku Andu Kapienas jautājumā.

Sarunas reģionos ar Andu Kapienu pagājušā gada vasarā nonāca strupceļā Andu Kapienas nespējas vienoties par kopējām sarunu pozīcijām noteiktās ar tirdzniecību saistītās jomās dēļ. Šis atšķirības zināmā mērā atspoguļo dažādu valstu dažādās pieejas ekonomikas un tirdzniecības politikas sektorā.

Neskatoties uz dažu Andu Kopienas valstu pieliktajām pūlēm pārvarēt šo strupceļu, Komisija varēja tikai atzīmēt, ka konsensuss attiecībā uz sarunu turpinājumu ir zaudēts. Šādos apstākļos un neatsakoties no starpposma mērķa izveidot asociāciju starp Andu Kapienu un Eiropas Savienību, Komisija ierosināja Padomei jaunu divpusēju sarunu veidu, ko Padome apstiprināja 19. janvārī.

Pirmkārt, un ar mērķi saglabāt un nostiprināt attiecības starp Eiropas Savienību un Andu Kapienu, Komisija ierosina pilnveidot un atjaunot 2003. gada politisko dialogu un sadarbības nolīgumu.

Otrkārt, Komisija ierosina apspriest daudzpusēju tirdzniecības līgumu ārpus Andu Kopienas ietvariem ar tām valstīm, kas ir gatavas un spēj uzņemties mērķtiecīgās, visaptverošās un ar PTO saistītās tirdzniecības sarunas. Tiek aicinātas, protams, visas.

Ņemot vērā neatbilstības starp Andu Kopienas valstīm attiecībā uz asociatīvo līgumu tirdzniecības daļu, Komisija uzskata, ka vispiemērotākā ir ierosinātā pieeja, lai ļautu mums turpināt pragmatiskā un konstruktīvā veidā, turpinot sniegt atbalstu Andu Kopienai un Andu integrācijai.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, es piekrītu jūsu teiktajam, ka šī ir vispiemērotākā pieeja, kā turpināt. Es šīs pēdējās dažas dienas pavadīju Bolīvijā un regulāri sekoju notikumiem.

Konkrētais jautājums, ko es vēlos jums uzdot, ir šāds: kad es biju šeit, tika izvirzīts arguments, ka šie nolīgumi var būt pretrunā ar Kartāgas vienošanos – tā ir vienošanās, uz kuru pamatojas Andu Kopienas dibināšana – un ka šī vienošanās, iespējams, varētu būt jāgroza.

Vai Komisija pašlaik var pateikt, vai var noslēgt nolīgumus, neizdarot grozījumus Andu Kopienas dibināšanas līgumā?

Sīm Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Es domāju, ka šis konkrētais jautājums ir diezgan sarežģīts. Pēc tā, ko es esmu lasījis šajā brīfingā, es domāju, ka, pamatojoties uz šīs Andu Kopienas vienošanās, ir iespējams to īstenot, bet es būtu ļoti priecīgs, ja varētu sniegt sīkāku informāciju caur mūsu dienestiem.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Eiropas Parlaments ir attīstījis savas attiecības ar Latīņameriku jaunā līmenī, jo tagad mums ir savstarpējas attiecības starp Eiropas Parlamentu un gandrīz visiem Latīņamerikas parlamentiem, tostarp, Andu Parlamentu, caur *EuroLat*. Vai tā ir piespiedu pragmatiska atgriešanās pie divpusējām attiecībām, patiesi pareiza pieeja, vai mums jāmēģina veidot intensīvs dialogs ar Latīņameriku kopumā, tikai ņemot vērā konkrētas prasības attiecībā uz īpašiem pasākumiem?

Sīm Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Jā, es noteikti varu teikt, ka tāda ir Komisijas pieeja. Mēs vienmēr esam bijuši par nolīgumiem starp daudzpusīgām organizācijām, un mēs vienmēr saskatām briesmas divpusējos risinājumos, kas var viegli radīt jucekli.

Es esmu ļoti priecīgs, ka man bija jānodas uz Barbadosu parakstīt Brīvās tirdzniecības nolīgumu starp Eiropas Savienību un 14 valstīm Karību reģionā. Tas tiešām bija liels sasniegums. Tas ievērojami veicināja un paātrināja tirdzniecību starp šīm valstīm un tika apsveikts kā ļoti pozitīvs solis. Tāpēc mēs, protams, centīsimies īstenot šo daudzpusējo pieeju.

Priekšsēdētāja. – **Avril Doyle** jautājums Nr. 40 (H-1045/08).

Temats: *PMOI* svītrotāšana no ES teroristu saraksta.

2008. gada 4. decembrī Pirmās instances tiesa (PIT) atcēla Padomes 2008. gada 15. jūlija lēmumu atstāt Irānas Tautas *Mujahedin* (*PMOI*) ES teroristu sarakstā.

Spriedumā bija uzsvērts, ka Padome bija pārkāpusi *PMOI* tiesības uz aizstāvību un efektīvu tiesisku aizsardzību un ka Padome nevarēja pierādīt organizācijas *PMOI* saistību ar terorismu. Spriedumā bija noteikts, ka Francijas valdības iesniegtā lieta nebija balstīta uz „nopietniem un ticamiem pierādījumiem” un ka šī lieta attiecās uz personām, kuras tiek turētas aizdomās par dalību *PMOI*, nevis *PMOI* organizāciju.

Šis spriedums ir pēdējais no Apvienotās Karalistes Augstākās tiesas un Apelācijas instances tiesas, kā arī PIT spriedumiem par labu *PMOI*, un tajos ir uzsvērts, ka organizācija *PMOI* nav saistīta ar terorismu un neplāno iesaistīties teroristiskā darbībā.

Kāda nostāja šai saistībā ir Komisijai, kurai būtu jānodrošina tiesiskums?

Kāda loma ir Komisijai attiecībā uz taisnīga procesa un dabisko tiesību nodrošināšanu jebkurai organizācijai, kas nonāk šādā situācijā?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Kā jau jūs visi zināt, Eiropas Savienība nosoda visus terorisma veidus un ir stingri pārliecināta, ka, lai cīņa pret terorismu būtu efektīva un ticama, ir jāievēro cilvēktiesības.

Sankcijas pret teroristiem īsteno, pamatojoties uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku, un Komisija ir saistīta ar dalībvalstu vienbalsīgi pieņemtajiem lēmumiem Eiropas Savienības Padomē. Tādējādi Komisija atbilstīgi ir ņēmusi vērā to, ka Pirmās instances tiesa tās 2008. gada 4. decembra spriedumā atcēla Padomes 2008. gada 15. jūlija lēmumu, ar kuru Irānas Tautas *Mujahedin* (PMOI) tika iekļauta teroristu organizāciju sarakstā.

Tiesa norādīja, ka nav ievērotas PMOI tiesības uz aizstāvību un efektīvu tiesisko aizsardzību. Tā īpaši uzsvēra, ka pirms lēmuma pieņemšanas nav paziņoti kritēriji iekļaušanai sarakstā. Tādēļ organizācijai pirms lēmuma pieņemšanas netika dota iespēja darīt zināmu savu viedokli. Lai nodrošinātu šā sprieduma izpildi, Padome 2009. gada 26. janvārī pieņēma jaunu personu un organizāciju sarakstu, pret kurām vērsti īpaši ierobežojoši pasākumi terorisma apkarošanas nolūkā, bet organizācija Irānas Tautas *Mujahedin* šajā sarakstā netika iekļauta.

Šai saistībā ir būtiski arī pieminēt, ka 2008. gada 23. oktobra pielikumā Eiropas Kopienų Tiesa apstiprināja, ka pašreizējā procedūrā teroristu organizāciju iekļaušanai sarakstā, ko piemēro Padome sankciju gadījumā, kas nav balstītas uz Apvienoto Nāciju Organizācijas sankcijām, ir ņemtas vērā iesaistīto personu un organizāciju cilvēktiesības. Šī procedūra paredz abu pušu uzklaušīšanu, savlaicīgu kritēriju paziņošanu iekļaušanai sarakstā un iespēju iesaistītajām personām vai organizācijām darīt zināmu savu viedokli.

Avril Doyle (PPE-DE). – Es vēlos pateikties komisāram. Kad es 2008. gada 17. decembrī iesniedzu šo jautājumu, es patiešām nespēju iedomāties, ka mēs ārlietu ministru sanāksmē 26. decembrī dzirdēsīm tik labas ziņas.

Es vēlos, lai jūs zinātu, ka es nosodu visas terorisma izpausmes. Bet tajā pašā laikā es vēlos jautāt, vai tas ir pieņemami, ka visi Ministru padomes sastāvi konsekventi atskās veicināt tiesiskumu un ignorē Pirmās instances tiesas spriedumus?

Noslēgumā es vēlos jautāt, vai Komisija pēc Eiropas ārlietu ministru 2009. gada 26. janvārī pieņemtā lēmuma ir izjutusi oficiālu vai citādu reakciju no pašreizējā Irānas režīma puses?

Siim Kallas, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – Kā jau es teicu, tas bija Padomes lēmums, un tagad Eiropas Kopienų Tiesa ir noteikusi, ka šis lēmums bija nepilnīgs. Es ticu, ka Padome un citas Eiropas iestādes ņems vērā Tiesas spriedumus.

Eiropas Kopienų Tiesa norādīja, ka lēmums neatbilst pamatprasībām un procedūras prasībām, un Padome ņēma vērā šo lēmumu. Šis jautājums tika pārrunāts GAERC, un Padome nolēma neiekļaut šo organizāciju jaunajā 2009. gada 26. janvārī pieņemtajā teroristu organizāciju sarakstā.

Bet es neesmu informēts par jebkādu reakciju no Irānas valdības puses. Gluži pretēji – kolēģi apgalvo, ka no Irānas valdības puses nav bijis nekādas reakcijas.

Pēc manām domām, šīs procedūras būs noderīgas arī attiecībā uz visām niansēm organizāciju vai personu iekļaušanai teroristu organizāciju sarakstā un nodrošinās iespēju sniegt pretargumentus. Tas, manuprāt, ir pozitīvs solis.

Andreas Mōlzer (NI). - (DE) **Kā redzams, teroristu saraksts ir sastādīts, pamatojoties uz informāciju, kas ne vienmēr ir uzticama. Vai pēc Irānas Tautas *Mujahedin* (PMOI) svītrošanas no teroristu saraksta tiek plānota ES teroristu saraksta pārskatīšana un atjaunināšana?**

Siim Kallas, Komisijas loceklis. – Šis saraksts, nepasaubāmi, tiek periodiski pārskatīts. Dalībvalsts ierosinājums izmantot citu pieeju, svītrot kādu organizāciju no šā saraksta vai papildināt to pilnīgi noteikti ir iemesls šā saraksta pārskatīšanai. Tas ir dinamisks process – saraksts nav nemainīgi noteikts uz visiem laikiem. Ir jābūt iemesliem jaunas pieejas izmantošanai, bet sarakstu var pārskatīt, ja rodas jauni iemesli.

Priekšsēdētāja. – **Seán Ó Neachtain** jautājums Nr. 41 (H-1049/08).

Temats: ES un Islandes attiecības nākotnē.

Islande ir EBTA locekle, ES un Islandes ekonomiskās attiecības lielākoties tiek īstenotas saskaņā ar EEZ noteikumiem, Islande ir Šengenas Nolīguma asociētā dalībniiece, un tā īsteno daudzas citas sadarbības formas ar ES tirdzniecības, ekonomikas un sociālajā jomā. Finanšu krīzes seku ietekmē sākās runas par to, ka Islande, kas nav ES dalībvalsts, varētu pievienoties eirozonai. Kā šāda notikumu attīstība varētu ietekmēt ES un Islandes

attiecības, jo īpaši sadarbību vides un jūrniecības/zvejniecības jomā, un vai Eiropas Komisija ir domājusi par to, kā rīkoties šādā situācijā? Vai pastāv iespēja, ka šādai notikumam attīstībai, ja tā īstenosies, var sekot līdzīgas vienošanās ar citām valstīm, kas nav ES dalībvalstis?

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Par šo jautājumu, neapšaubāmi, ir sākušās ļoti intensīvas diskusijas, par kurām mēs gadu atpakaļ pat nevarējām iedomāties. Mēs nevarējām iedomāties, ka notiks diskusijas par iespējamām radikālām izmaiņām ES un Islandes attiecībās. Jautājums ir par to, kā Islandes pievienošanās eirozonai, nepievienojoties ES, varētu ietekmēt ES un Islandes attiecības.

Vispirms es vēlos uzsvērt, ka pašlaik – kamēr mēs šeit runājam – Islandē notiek intensīvas debātes par tās attiecībām ar ES, tostarp par dalību Eiropas Savienībā. Komisija cieši seko līdzi šīm debātēm.

Jautājumu par Islandes kandidēšanu uz pievienošanos ES var izlemt tikai Islandes tauta, un, ja Islande iesniegs pieteikumu, Komisija un dalībvalstis rīkosies saskaņā ar EK līgumā noteiktajām procedūrām. Es varu jums galvot, ka mēs izskatīsim pieteikumu tik atbilstīgi, cik vien tas ir iespējams.

Attiecībā uz īpašo jautājumu par eiro ieviešanu Islandē, nepievienojoties ES, Islande, neapšaubāmi, var vienpusēji pieņemt šādu lēmumu, bet ir skaidri jādara zināma Komisijas stingrā nostāja, kā arī Eiropas Centrālās bankas viedoklis, ka vienpusēja pievienošanās eirozonai nav Islandei vēlams politisks risinājums. Šāds risinājums neradītu pozitīvu ietekmi uz ES un Islandes attiecībām.

Islande ir potenciālā ES kandidātvalsts, tādēļ tai būtu jānodrošina ilgtermiņa monetārā integrācija eirozonā, ņemot vērā iespēju kļūt par ES dalībvalsti. Tas nozīmē, ka Islandei ir jāievieš eiro tikai pēc iestāšanās ES un pēc EK līgumā noteikto saistību izpildes.

Seán Ó Neachtain (UEN), – (GA) Komisāra kungs, es vēlos uzdot jautājumu saistībā ar jūsu komentāru par Islandes pieteikumu kandidēt dalībai Eiropas Savienībā – ņemot vērā pašreizējo saspīlēto ekonomisko situāciju, ja šāds pieteikums tiktu iesniegts, vai Eiropas Savienība izvēlētos kādu „īsāko ceļu” vai īstenotu operatīvu procedūru, lai nodrošinātu šāda pieteikuma izpildi? Ko Eiropas Savienība darītu, lai nodrošinātu ātru šāda pieteikuma izpildi, ja tas vispār ir iespējams?

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Es nedomāju, ka ir iespējams nodrošināt īpašu attieksmi pret Islandi. Kādu laiku atpakaļ mēs piedalījāmies sarunās ar valstīm, kuras ir kļuvušas par Eiropas Savienības dalībvalstīm, un tagad mēs piedalāmies sarunās ar valstīm, kuras vēlas pievienoties Eiropas Savienībai – pieejai ir jābūt vienlīdzīgai, tai ir jābūt vienādai attiecībā uz visām valstīm. Sarunas būs tādas pašas, kā ar citām kandidātvalstīm. Es neredzu iespēju šajās sarunās piedāvāt „īsāko ceļu”.

Tas, ka Islande, iespējams, ir diezgan labi sagatavojusies dalībai ES, ir cits jautājums. Es nezinu, cik lielā mērā tā jau ir pieņēmusi tiesību aktus, kas atbilst Eiropas Savienības tiesību aktiem, un tas ir pats būtiskākais jautājums.

Jebkurā gadījumā es esmu pārliecināts, ka arī dalībvalstis uzskata, ka attieksmei ir jābūt pilnīgi taisnīgai un vienlīdzīgai pret visām iespējamām kandidātvalstīm. Tāds ir mans viedoklis. Komisijā nekad nav runāts par kādu īpašu attieksmi vai „īsāko ceļu”.

Andreas Mølzer (NI), – (DE) Ja Islande pievienosies ES vai eirozonai, kā Komisija plāno novērst smagi cietušās Islandes ekonomikas un finanšu sistēmas iespējamo apdraudējumu eiro stabilitātei vai pat eiro valūtai kā tādai?

Avril Doyle (PPE-DE), – Kā Zivsaimniecības komitejas priekšsēdētāja vietnieks es vēlos lūgt komisāram sniegt plašāku atbildi attiecībā uz to, kā Islandes dalība ES varētu ietekmēt Islandes un ES Nolīgumu par sadarbību zvejniecības jomā?

Siim Kallas, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – Šie abi ir diezgan specifiski jautājumi. Es vēlreiz vēlos uzsvērt pamatnostāju, tā ir, šīm sarunām ir jābūt tādām pašām, kādas tās bija ar citām dalībvalstīm.

Bet Islandes iedzīvotāju skaits ir zem 300 000, proti, tas ir neliels un nebūs liela nasta Eiropas ekonomikai. Pēc manām domām, pamatideja ir tāda, ka Islande var dot zināmu ieguldījumu, jo tā ir ekonomika, kas var pārvarēt pašreizējās grūtības.

Es domāju, ka dalībvalstis Islandi rūpīgi uzraudzīs un vispirms to aicinās ieviest kārtību valsts iekšienē. Tā ir pirmā prasība, un pēc tam mēs varam jautāt, kādu ieguldījumu Islande var dot Eiropas Savienības ekonomikā.

Attiecībā uz zvejniecības nolīgumu es vēlos vēlreiz norādīt, ka tas ir ļoti specifisks jautājums. Tomēr es atceros, ka šis jautājums vairākas reizes tika minēts iepriekšējo paplašināšanās sarunu laikā.

Es domāju, ka zvejniecības jautājums sarunās ar Islandi būs vissarežģītākais, jo tai ir diezgan lielas priekšrocības, ko pilnīgi noteikti apstrīdēs vairākas dalībvalstis. Es domāju, ka tas būs būtiskākais sarunu elements nākotnē.

Es nezinu, kādā mērā spēkā esošais nolīgums ir piemērojams vai piemērots attiecībām starp Islandi un citām ES dalībvalstīm nākotnē. Tomēr, kā attiecīgās komitejas loceklis, jūs zināt, ka šī bija ļoti būtiska tēma sarunās starp Norvēģiju un dažām dalībvalstīm. Neskatoties uz iepriekš minēto, pēc manām domām, šodien vēl neviens nevar skaidri pateikt, kādi solījumi vai problēmas ir sagaidāmas šajā konkrētajā jomā.

Priekšsēdētāja. – Paldies jums, komisāra kungs, paldies jums par to, ka palīdzat mums šovakar sniegt atbildes uz tik daudziem jautājumiem.

Marian Harkin jautājums Nr. 50 (H-1073/08).

Temats: Ziņojums par demogrāfiju.

2008. gada novembrī Eiropas Komisija publicēja tās Ziņojumu par demogrāfiju, kurā bija uzsvērtas problēmas, ar kurām Eiropa saskarsies nākamajās desmitgadēs saistībā ar sabiedrības novecošanu. Ziņojumā bija atzīts, ka, lai risinātu šīs problēmas, būs jāveic dažādi politiski pasākumi, tostarp jāstiprina solidaritāte starp paaudzēm saistībā ar ilgtermiņa aprūpi, jānodrošina profesionālo aprūpētāju atzīšana un, visbūtiskākais, jānodrošina lielāks atbalsts ģimenes aprūpētājiem.

2008. gada decembrī Komisija publicēja tās ziņojumu par pārstrukturēšanu Eiropā, kurā arī bija minētas šādas demogrāfiskās problēmas un norādīts, ka Eiropas iespējamie pieauguma tempi var samazināties laikā, kad būs nepieciešami ievērojami papildu resursi, lai nodrošinātu vecāka gadagājuma cilvēku, kuru skaits arvien pieaug, vajadzības, jo viņiem būs nepieciešama pienācīga pensija un veselības un ilgtermiņa aprūpe.

Ņemot vērā to, ka ģimenes aprūpētāji ir un arī turpmāk būs būtiska un neatņemama mūsu sociālās un veselības aprūpes sistēmas daļa, vai Komisija var sniegt komentārus attiecībā uz to, kādus īpašus pasākumus tā ir veikusi, lai piedāvātu politiskus risinājumus šīm problēmām, jo īpaši attiecībā uz lielāku atbalstu ģimenes aprūpētājiem?

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) *Priekšsēdētājas kundze*, dāmas un kungi, 2008. gada jūlijā pieņemtajā atjaunotajā sociālajā darba kārtībā Komisija apņēmas nodrošināt novecojošās sabiedrības vajadzības. Lai risinātu jautājumu par novecojošo Eiropas sabiedrību, ir jāisteno virkne stratēģisku pasākumu, tostarp, jāveic nepieciešamo veselības aprūpes un pensiju sistēmas reformu izvērtējums nolūkā nodrošināt novecojošās sabiedrības vajadzības, un jāņem vērā valsts finansējuma ilgtspējība, atbalstot pētniecību jomās, kas nodrošinātu informāciju tehnoloģiju izmantošanu, lai palīdzētu uzlabot vecāka gadagājuma cilvēku veselību un dzīves apstākļus.

Komisija pašlaik beidz darbu pie Kopīgā ziņojuma projekta par sociālo aizsardzību un sociālo iekļaušanu 2009. gadā, kurā būs skaidri noteikta nepieciešamība nodrošināt ilgtermiņa ienākumu atbilstību un ilgtspējību, uzlabot veselības aprūpes efektivitāti un mazināt nevienlīdzību veselības aprūpes jomā. Tajā būs pievērsta uzmanība arī problēmām, kas dažām dalībvalstīm ir jārisina pensiju, veselības aprūpes un ilgtermiņa aprūpes jomā. Tās ir aprakstītas pievienotajos pētījumos par atsevišķām valstīm.

Attiecībā uz politiku atbalsta sniegšanai tiem, kas neformāli aprūpē savus ģimenes locekļus, lēmums ir jāpieņem katrai dalībvalstij. Tomēr Komisija var veikt „katalizatora” funkciju pārmaiņu veicināšanai, atbalstot dalībvalstu centienus. Izmantojot atklāto koordinācijas metodi sociālās aizsardzības un sociālās iekļaušanas jomā, Komisija cenšas iedrošināt dalībvalstis izstrādāt politikas ģimenes locekļu atbalstam.

Kopīgajā ziņojumā 2008. gadam Komisija un dalībvalstis uzsvēra politiku nozīmi neformālās aprūpes jomā, tostarp tādu pasākumu nozīmi, kā mācības un metodiskās vadības iespējas, pagaidu aprūpe, atvaļinājums aprūpes nodrošināšanai un atbilstīga sociālā aizsardzība neformālās aprūpes sniedzējiem. Turklāt Komisija atbalsta šo politiku izstrādi dalībvalstu līmenī, veicot savu ieguldījumu, organizējot pētījumus un konferences par šo jautājumu.

Marian Harkin (ALDE). – Paldies par atbildi, komisāra kungs. Jūs runājat par novecojošās sabiedrības vajadzībām. Aprūpes nodrošināšana, neapšaubāmi, ir viena no tām. Jūs minējat pensiju sistēmu reformas, un man ir prieks to dzirdēt, jo tie, kuri aiziet no darba, – nereti, lai aprūpētu bērnus un vecāka gadagājuma cilvēkus, – neveic atbilstošas sociālās nodrošināšanas iemaksas, un bieži vien tieši aprūpētāji nesāņem pietiekamu pensiju.

Jūs minējat, ka jautājums par ģimenes aprūpētājiem ir dalībvalstu kompetencē, un es tam piekrītu. Sniedzot man atbildi, jūs arī minējat, ka mācību nodrošināšanai varētu izmantot finansējumu no Eiropas Sociālā fonda. Es gribētu, lai jūs šai iespējai pievērstu lielāku uzmanību.

Noslēgumā es vēlos teikt, ka aprūpētāji strādā, – viņi ir darbinieki, kas strādā bez atlīdzības. Mani interesē jūsu viedoklis par aprūpētājiem nodarbinātības un sociālo lietu kontekstā, kas ir jūsu pārstāvētā ģenerāldirektorāta kompetencē.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) *Visās situācijās, strādājot pie visiem Komisijas dokumentiem, mēs ņemam vērā to, ka saistībā ar sabiedrības novecošanu arvien lielāks skaits personu būs iesaistīts apgādājamo aprūpē. Tiek ievērota arī pilnīgi skaidra dzimumu vienlīdzības politika, jo viens no riskiem saistībā ar neplānotu attīstību ir tāds, ka tieši sievietes – turklāt ievērojami lielāks pārsvars – uzņemas atbildību par grūtībās nonākušiem ģimenes locekļiem, kuri lielākoties ir gados vecāki cilvēki. Jautājums par finansējumu šādiem aprūpētājiem ir dalībvalstu kompetencē. Dalībvalstis var izstrādāt visdažādākās programmas, lai atbalstītu tos, kuri rūpējas par apgādājamām personām, un vairumā dalībvalstu tiek īstenotas dažas šādas programmas.*

Tā kā jūs pieminējat Eiropas Sociālo fondu, es vēlos norādīt, ka Eiropas Sociālais fonds, kā zināms, nevar apņemt finansēt apgādājamo aprūpi, bet tas var izstrādāt un palīdzēt izstrādāt dažādas nozīmīgas programmas aprūpētājiem. Manis pieminētās mācības galvenokārt ir vērstas uz to, ka, ja mēs vēlamies rūpēties par kādu personu, kas, iespējams, ir mums tuva un ar kuru mums ir emocionāla saikne, tad neskatoties uz visiem mūsu centieniem un labo gribu, citas personas aprūpe patiesībā zināmā mērā ir profesionāls darbs. Tādēļ pozitīvi ir vērtējams tas, ka šie aprūpētāji iegūst pamatzināšanas un pieredzi, jo galu galā ieguvēji ir arī viņi – ne tikai ievērojami uzlabojas aprūpes līmenis, bet viņu darbs tiek būtiski atvieglots. Tas ir viens no iemesliem, kādēļ mēs strādājam šajā virzienā.

Es vēlos uzsvērt vēl kādu aspektu, kurš iepriekš netika minēts, bet kuram mēs arī pievērsām uzmanību, un tas ir vardarbība un nežēlīga izturēšanās pret vecāka gadagājuma cilvēkiem. Vairumā gadījumu ir skaidrs, ka nežēlīga izturēšanās tiek pieļauta nevis atbildīgās personas rakstura iezīmju, bet gan apstākļu sakrītības dēļ. Veicamais uzdevums vienkārši ir pārāk sarežģīts, un šie cilvēki nespēj tikt ar to galā. Mēs vēlamies īstenot pasākumus, lai, izmantojot Eiropas Sociālā fonda finansējumu, risinātu arī šo problēmu.

Priekšsēdētāja. - **Tā kā jautājuma Nr. 51 autora šeit nav, tas tiek izlaists.** Mēs skatīsim nākamo jautājumu, ko iesniedza B. Crowley, kuru pārstāv E. Ryan.

– **Brian Crowley** jautājums Nr. 51 (H-1056/08).

Temats: Nabadzība Eiropas Savienībā.

Solidaritāte ir Eiropas Savienības raksturīgā iezīme, un tās pamatvērtības citu starpā ir investīcijas cilvēkos, vienlīdzīgu iespēju veicināšana un cīņa pret nabadzību. Ņemot to vērā, vai Komisija var minēt, kādus risinājumus ir paredzēts izmantot nākotnē, lai nodrošinātu Eiropas nabadzības apkarošanas plānu integrāciju dalībvalstu politikās?

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) *Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, ieviešot Lisabonas stratēģiju, Eiropas Savienība sev noteica ambiciozu mērķi – ievērojami mazināt nabadzību līdz 2010. gadam. Kopš tā laika Eiropas Savienība ir izstrādājusi instrumentus šā mērķa sasniegšanai. Atklātā koordinācijas metode sociālās aizsardzības un sociālās integrācijas jomā ir palīdzējusi nostiprināt cīņu pret nabadzību un sociālo atstumtību un nodrošinājusi atbalstu dalībvalstu centieniem.*

Šai sadarbībai starp dalībvalstīm bija ļoti labi rezultāti. Es minēšu trīs piemērus: pašlaik 22 dalībvalstis ir noteikušas konkrētu mērķi bērnu nabadzības mazināšanai; pilsoņi un uzņēmumi ir cieši iesaistījušies valstu nabadzības apkarošanas stratēģiju īstenošanā; un sociālās integrācijas stratēģijas ir iestrādātas politikās daudzās jomās – nodarbinātībā, izglītībā un profesionālajā izglītībā, veselības aprūpē un mājokļu nodrošināšanā. Tādējādi visas saistītās politikas ir izstrādātas, ņemot vērā cīņu pret sociālo atstumtību.

Komisijas 2008. gada 2. jūlijā pieņemtajā atjaunotajā sociālajā darba kārtībā ir noteiktas septiņas prioritārās darbības jomas, tostarp cīņa pret nabadzību un sociālo atstumtību. Atjaunotā sociālā darba kārtība ietver arī priekšlikumu stiprināt atklāto koordinācijas metodi. Eiropas plānā izaugsmes un nodarbinātības veicināšanai, ko valstu un valdību vadītājiem iesniedza Eiropas augstākā līmeņa sanāksmes laikā 2008. gada decembrī, ir paredzēts mazināt finanšu un ekonomikas krīzes sekas un nostiprināt pašlaik īstenotās reformas, pamatojoties uz Lisabonas stratēģiju izaugsmei un nodarbinātībai.

Komisija ir arī apņēmusies regulāri uzraudzīt finanšu un ekonomikas krīzes sociālās sekas dalībvalstīs un dalībvalstu līmenī īstenotos pasākumus. Šīs krīzes sociālo seku uzraudzības ziņojums ir jāpublicē reizi ceturksnī, un, saprotams, ka lielākā uzmanība tiks pievērsta vismazāk aizsargātajām grupām.

Komisija arī turpinās sadarboties ar dalībvalstīm, lai nodrošinātu efektīvu 2008. gada oktobrī pieņemto priekšlikumu īstenošanu par tādu personu aktīvu iekļaušanu, kuras ir visvairāk attālinātas no darba tirgus. Šā priekšlikuma mērķis galvenokārt ir palielināt efektivitāti minimālās darba algas sistēmām, kuras joprojām daudzās dalībvalstīs ir nepietiekami attīstītas. Citiem vārdiem sakot, ir būtiski nodrošināt, lai visi pilsoņi, jo īpaši šajā krīzes periodā, varētu sasniegt pienācīgu dzīves līmeni.

Es vēlos arī atgādināt, ka 2010. gads būs Eiropas gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību. Šajā gadā darbība tiks vērsta galvenokārt uz šādiem darbības virzieniem: atbalsts sociāli atstumtu personu tiesību ievērošanai un iespēju nodrošināšanai aktīvi reintegrēties sabiedrībā; uzsvars un katra sabiedrības locekļa atbildību cīņā pret nabadzību; izmēģinātu un pārbaudītu metožu paplašināšana sociālās integrācijas jomā; politikas galveno dalībnieku apņemšanās stiprināšana.

Es domāju, ka manis pieminētie pasākumi liecina par to, ka Eiropa, veicot konkrētus pasākumus, nepārtraukti, jo īpaši pašreizējā ekonomiskajā situācijā, cenšas nodrošināt vismazāk aizsargāto grupu vajadzības. Es ceru, ka dalībvalstis pozitīvi reaģēs uz Komisijas aicinājumu novērst krīzes sociālās sekas. Šai nolūkā tās var izmantot pieejamos Kopienas instrumentus, jo īpaši Eiropas Sociālā fonda un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda finansējumu.

Eoin Ryan, autors. – Es vēlos pateikties komisāram par šo visaptverošo atbildi. Attiecībā uz vienu no mazāk aizsargātajām grupām, ņemot vērā pašreizējo ekonomisko situāciju, kādā esam nonākuši, un pieaugošo bezdarba līmeni, es uzskatu, ka viena no mazāk aizsargātajām grupām neapšaubāmi ir jaunieši.

Bieži vien ekonomiski sarežģītā laikā jaunieši diemžēl pievēršas narkotiku lietošanai. Ņemot vērā problēmas, ko narkotiku lietošana rada ne tikai pašiem jauniešiem kā sabiedrības locekļiem, bet arī viņu ģimenēm un kopienām, kurās viņi dzīvo, un ņemot vērā nopietnās sekas, ko narkotiku lietošana var radīt kopienās, veicinot nabadzību un grūtības, vai pastāv iespēja izmantot Eiropas Sociālā fonda finansējumu konkrētam mērķim, proti, lai mēģinātu palīdzēt un palīdzētu jauniešiem?

Es vēlos noskaidrot, vai ir iespējams novirzīt šā fonda finansējumu konkrēti šai mazāk aizsargātajai grupai.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Pat šajā sarežģītajā ekonomiskajā situācijā Komisijas stratēģija ir novērst jebkāda veida diskrimināciju un vienlīdzīgu iespēju nodrošināšanas principa pārkāpumus. Jūs, protams, labi zināt, ka Eiropas tiesību akti paredz pozitīvu rīcību, proti, rīcību ar mērķi palīdzēt grupām, kas ir nonākušas īpaši sarežģītā situācijā. Parasti Komisija tās priekšlikumos Parlamentam pauž vēlmi veicināt vai, ja priekšlikumus apstiprina, veicina Eiropas Sociālā fonda un Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu. Būtībā es varu teikt, ka regulu vai struktūras ziņā nepastāv nekādu šķēršļu, kas liegtu novirzīt lielu šo resursu daļu jauniešiem. Viss ir atkarīgs no konkrētu projektu atbalstītāju, vietējo kopienu lēmumiem un dalībvalstu lēmumiem. Tas joprojām ir atvērts jautājums, bet būtībā nepastāv nekādu šķēršļu efektīvai resursu izmantošanai jauniešu vai citu grupu interesēs, kas ir nonākušas īpaši sarežģītā situācijā.

Priekšsēdētāja. - Ar šo noslēdzas jautājumu laiks.

Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. Pielikumu).

(Sanāksmi pārtrauca plkst. 19.30 un atsāka plkst. 21.00.)

SĒDI VADA: F. M. DOS SANTOS

priekšsēdētāja vietnieks

14. Tradicionālo nacionālo, etnisko un imigrantu minoritāšu aizsardzība Eiropā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā vārdā iesniedza Csaba Sándor Tabajdi, Hannes Swoboda, Jan Marinus Wiersma, Véronique De Keyser, Katrin Saks un Claude Moraes, par tradicionālo nacionālo, etnisko un imigrantu minoritāšu aizsardzību Eiropā (O-0002/2009 - B6-0005/2009).

Csaba Sándor Tabajdi, *autors*. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Eiropas kontinentā dzīvo vairāk kā 300 dažādas nacionālās un etniskās minoritātes un valodiskās kopienas. Aptuveni 15 % no 27 ES dalībvalstu pilsoņiem pārstāv tradicionālās nacionālās minoritātes vai imigrantu kopienas. Lai gan Eiropas Savienības mērķis ir saglabāt kultūras daudzveidību, minoritāšu valodām un grupām draud izzušana vai asimilācija. Arvien pieaugošās imigrantu kopienas saskaras ar integrācijas krīzi; atcerieties masu nekārtības Francijas piepilsētās un Parīzes nomalē, teroristu uzbrukumus Londonā vai etnisko spriedzi Nīderlandē.

Vai Eiropas Savienībai var ticēt, kad tā nosoda cilvēktiesību un minoritāšu tiesību pārkāpumus trešās valstīs? Vai lēmumu pieņēmēji ES pienācīgi risina nacionālo un etnisko minoritāšu problēmas potenciālajās kandidātvalstīs Rietumbalkānos, ja tajā pašā laikā dažas dalībvalstis nespēj tās atrisināt to iekšienē, un patiesībā to rīcība ir pilnīgi pretēja šai politikai? Tie, kuri nespēj vai nevēlas risināt šos jautājumus, kuri slēpj galvas smiltīs, spēlējas ar Eiropas nākotni.

Pirms šodienas debatēm bija dzirdami dažādi iebildumi, jo dažas personas apgalvoja, ka šis jautājums ir pārāk delikāts. Jā, šis jautājums ir ārkārtīgi delikāts. Kāda kļūtu Eiropas Savienība, ja mēs runātu tikai par tiem jautājumiem, kas neaizskar neviena intereses? Mēs nevaram paslaucīt šīs problēmas zem paklāja! Eiropas pilsoņi sagaida no mums patiesas atbildes. Eiropas Savienībai ir jāgarantē tiesības vietējā, reģionālā, dalībvalstu un ES līmenī, tai ir jāgarantē vietējo un tradicionālo minoritāšu, romu un vairāku miljonu iedzīvotāju tiesības, kuriem ir minoritātes statuss un nav savas neatkarīgas valsts, un citu starpā tie ir katalonieši, baski, skoti, bretoņi, elzasieši, korsikāņi, velsieši, ungāru minoritātes Rumānijā, Slovākijā un Serbijā un citas nacionālās kopienas.

Subsidiaritāte un pašpārvalde, varas sadale un kopīga lēmumu pieņemšana ir Eiropas Savienības pamatvērtības. Ir ārkārtīgi būtiski, lai vienošanās starp vairāku un minoritātēm tiktu balstītas uz kopīgas lēmumu pieņemšanas, pašpārvaldes un autonomijas principiem, pilnībā ievērojot dalībvalstu suverenitāti un teritoriālo integritāti. Attiecībā uz personām, kuras pieder valsts imigrantu minoritātēm, mums ir jāpalīdz tām integrēties pēc iespējas efektīvāk, bet imigrantu minoritātēm, savukārt, ir jāizrāda pēc iespējas lielāka cieņa pret attiecīgās valsts valodu un tradīcijām. Ja Eiropas Parlaments patiešām vēlas kļūt par varas centru, tam šie delikātie jautājumi ir jārisina.

Jacques Barrot, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *Tabajdi* kungs, minoritāšu tiesību nodrošināšana ir būtisks priekšnoteikums, kas ir jāievēro, lai valsts varētu kandidēt dalībai Eiropas Savienībā. Kopenhāgenas kritēriji ir paredzēti tieši kandidātvalstīm, kas vēlas pievienoties Eiropas Savienībai.

Minoritātēm piederošo personu tiesību, tostarp diskriminācijas novēršanas principa, ievērošana ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem. Tomēr Eiropas Savienībai nav vispārēju tiesību iejaukties minoritāšu tiesību aizsardzības jomā. Šāda aizsardzība ir jānodrošina dalībvalstu iestādēm atbilstoši to konstitucionālajām tiesībām un starptautiskajām saistībām.

Turklāt arī minoritāšu institucionālās organizācijas vai autonomijas jautājumi ir dalībvalstu kompetencē. Līdzīgi arī tikai katra dalībvalsts var izlemt parakstīt vai ratificēt Vispārējo konvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību un Eiropas Reģionālo vai minoritāšu valodu hartu, kas ir divi būtiskākie Eiropas Padomes pieņemtie tiesību akti šajā jomā.

Tādēļ Eiropas Savienībai nav tiesību pieņemt – kā norādīts jautājumā – vispārīgus tiesību aktus, kas nosaka minoritāšu aizsardzības standartus un kontroles mehānismus. Tomēr attiecībā uz dažiem Eiropas Savienības kompetencē esošiem jautājumiem tā var pieņemt noteikumus, kas pozitīvi ietekmē minoritātēm piederošo personu stāvokli.

Piemēram, Komisija izstrādā politiku cīņai pret diskrimināciju rasiskās un etniskās piederības vai reliģijas dēļ. Tā nodrošinās Kopienas tiesību aktu piemērošanu šajā jomā un direktīvas, kas papildina šos tiesību aktus, piemērošanu.

28. novembrī pieņemtais pamatlēmums cīņā pret rasismu un ksenofobiju ir vēl viens piemērs. Pieņemot šo pamatlēmumu, Eiropas Savienība palīdz uzlabot to minoritāšu pārstāvju stāvokli, pret kurām ir vērstas rasisms un ksenofobija. Eiropas Savienība ir arī veikusi pasākumus saistībā ar romu minoritātes stāvokli.

Imigrantu integrācija ir svarīgs un arvien nozīmīgāks jautājums Eiropas Savienības dalībvalstīm. 2005. gadā Komisija iesniedza Kopējo integrācijas programmu, kas ir pamatdirektīva vienotai pieejai integrācijai Eiropas Savienībā. Turklāt Eiropas Savienība ir piešķirusi finansējumu 825 miljonu eiro apmērā 2007.–2013. gadam Eiropas Trešo valstu piederīgo integrācijas fonda izveidei.

2009. gadā Komisija īsteno trīs jaunas iniciatīvas: Integrācijas rokasgrāmatas trešā izdevuma izstrāde, Eiropas Integrācijas foruma izveide, kas palīdzēs vēl vairāk iesaistīt pilsonisko sabiedrību mūsu darbā, un integrācijas mājas lapas izveide, kas būs vienots portāls informācijas par integrāciju iegūšanai un veicinās labākās prakses apmaiņu starp ieinteresētajām pusēm integrācijas jomā.

Eiropas Savienības funkcija daudzvalodības jomā nav pasākumu veikšana dalībvalstu vietā, bet gan šādu pasākumu atbalstīšana un papildināšana. Eiropas Komisijas daudzvalodības politika attiecas gan uz reģionālajām valodām, gan arī uz minoritāšu valodām.

Lingvistiskās un kultūras daudzveidības īstenošana ir viena no Eiropas Savienības pamatvērtībām. Lingvistiskās un kultūras daudzveidības īstenošanu tagad paredz Eiropas Savienības Pamattiesību harta, kuras 22. pantā ir noteikts: „Savienība respektē kultūru, reliģiju un valodu daudzveidību”.

Pēdējā Komisijas paziņojumā, ko pieņēma 2008. gada septembrī, arī ir noteikts, ka katra no daudzajām valsts, reģionālajām, minoritāšu un migrantu valodām papildina mūsu kopējo kultūras mantojumu. Galvenie Eiropas Savienības rīcībā esošie instrumenti šajā jomā ir finansēšanas programmas, jo īpaši 2007.–2013. gada Mūžizglītības programma.

Noslēgumā es vēlos teikt, ka Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra ir ļoti vērtīgs instruments, ko mēs izmantojam, lai apkopotu datus, kas ir nepieciešami visu instrumentu un šo Kopienas politiku izstrādei un īstenošanai. Pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra, kura, es atgādināšu, atrodas Vīnē, 2009. gada darba programmā iekļāva uzdevumu sagatavot salīdzinošo ziņojumu par situāciju Eiropas Savienībā saistībā ar diskrimināciju etniskās piederības un rases dēļ. Šis ziņojums nodrošinās iespēju atjaunināt ziņojumu par rasismu, kurš tika sagatavots par 2007. gadu.

Tas ir viss, ko es jums varu pateikt saistībā ar šo jautājumu. Citiem vārdiem sakot, mums nav tiesiska pamata regulēt minoritāšu aizsardzību. Šis jautājums patiešām ir dalībvalstu kompetencē, tomēr, neapšaubāmi, Eiropas Savienība nevar pieļaut diskrimināciju pret pilsoni, kurš pārstāv kādu no minoritātēm.

Rihards Pīks, PPE-DE grupas vārdā. – (LV) Paldies, priekšsēdētāja kungs! *Tabajdi* kungs ir uzņēmies titānisku darbu – mēģināt formulēt un klasificēt vēsturiski dažādi veidojušās cilvēku kopienas, kas lielākā jeb mazākā skaitā dzīvo valstīs, kuru pamatā ir cita etniskā vai lingvistiskā izcelsme. Kā mēs zinām, gadu simteņos Eiropā bieži ir mainījušās valstu robežas un nosaukumi gan kara rezultātā, gan valstīm apvienojoties, daloties, veidojoties impērijām, brūkot impērijām, un ļoti bieži cilvēki, nemainot savu dzīves vietu, kļuvuši par cita karaļa pavalstniekiem jeb citas valsts iedzīvotājiem. Tāpat ir notikusi migrācija gan indivīda līmenī, gan pārceļoties veselām etniskām kopienām. Mēs esam visa tā mantinieki. Neapšaubāmi, šodien ikviens iedzīvotājs Eiropas Savienībā ir pelnījis cilvēka cienīgu dzīvi un vienādas iespējas. Bet ko īsti var saukt par minoritāti šodienas izpratnē un vai valstis var vienoties un izstrādāt vienotus kritērijus? Tas ir svarīgi, jo šodien veidojas jauna migrācija, gan iekšējā migrācija Eiropas Savienībā, gan migrācija no trešajām valstīm. Man liekas ka tas vispirms būtu jādara speciālistiem, pētniekiem, vēsturniekiem, etnogrāfiem, lingvistiem, un tad varbūt galavārdu var teikt politiķi, jo, ja to sāk darīt politiķi, tad uzreiz parādās daudz politiska subjektivitāte un egoisma, it sevišķi, ja tuvojās vēlēšanas. Paldies!

Katalin Lévai, PSE grupas vārdā. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, Eiropas Savienībā un citās Eiropas valstīs dzīvo vairāk kā 45 miljoni cilvēku, kas pieder 57 dažādām minoritātēm. Šodien, kad Eiropu vājā rasisma rēģ, kad vairākuma šovinisms Centrāleiropas un Austrumeiropas nacionālajās valstīs acīmredzami pieņemas spēkā, sasniedzot biedējošu apmēru, mēs vairs nevaram minoritāšu politikas paslaucīt zem paklāja. Kā jau mēs dzirdējām, arī Komisārs to pieminēja, ES vēl nav pieņemts noteikumu kopums par minoritāšu identitātes aizsardzību, kas attiektos uz visām dalībvalstīm. Minoritāšu jautājums ir dalībvalstu kompetencē, un tādēļ šīm kopienām lielākoties ir jāsamierinās ar to, par ko tās var vienoties ar savu valstu valdībām. Kopējais to pilsoņu skaits dalībvalstīs Centrāleiropā un Austrumeiropā, kas pieder dažādām nacionālajām un minoritāšu kopienām, ir ievērojami lielāks, nekā Rietumeiropā, un to problēmas ir arī daudz sarežģītākas. Lai personas, kas pieder ne tikai pie nacionālajām minoritātēm, bet arī pie ES mazākumtautībām, Eiropā justos patiešām kā mājās, Eiropas tiesību aktiem ir jānodrošina tiesisks pamats ar visaptverošām tiesību normām minoritāšu aizsardzībai.

Mums ir jāizveido tādas politiskās struktūras, kas nepretendē uz ekskluzīvām tiesībām, bet kam ir kopīgas kompetences jomas. Ja šāds modelis tiktu īstenots Eiropas Savienībā, nacionālās minoritātes iegūtu jaunu statusu un iespējas to valodas un kultūras aizsardzībai. Šai saistībā ārkārtīgi būtiska ir Lisabonas līguma ratifikācija, jo, pateicoties Ungārijas valdības darbam, divi tā panti attiecas uz minoritātēm piederošo personu tiesībām. Līguma apstiprināšana būtu liels solis uz priekšu Eiropas Savienības vēsturē. Pašreizējā ekonomiskā krīze nenāk par labu minoritātēm, jo tā veicina konfliktus un nodrošina labvēlīgu augsni reakcionārai

demagoģijai. Eiropa nevar atļauties – jo īpaši šobrīd – neieklausīties minoritāšu teiktajā. Šajā krīzes laikā tā nevar atstāt minoritātes novārtā.

Henrik Lax, *ALDE grupas vārdā*. – (SV) Eiropas līmeņa debates par dažādu minoritāšu grupu stāvokli ir vērtējamas pozitīvi. Kopēja nostāja par tiesībām un pienākumiem, kas būtu jāpieņem nacionālajām, etniskajām vai lingvistiskajām minoritātēm, imigrantiem un bezvalstniekiem, būtu ieguvums šīm grupām un daudzējādā ziņā arī visai Eiropas Savienībai. Gandrīz viena desmitā daļa no ES pilsoņiem pašlaik pieder kādai nacionālai, lingvistiskai vai etniskai minoritātei. Pret dažiem, piemēram, pret mani kā zviedru valodā runājošu somu, attieksme ir pozitīva. Pret citiem ir vērsta diskriminācija vai arī viņi netiek atzīti. Ir būtiski, lai vēsturiski veidojušās nacionālās minoritātes spētu redzēt sevi kā pilntiesīgus Eiropas Savienības dalībniekus. ES ir nepieciešams tās minoritāšu atbalsts, un tā nedrīkst liegt minoritātēm iespēju aktīvi piedalīties lēmumu pieņemšanā un drošas un harmoniskas mūsu kopīgās nākotnes veidošanā.

Ir skaidrs, ka nacionālajām minoritātēm nevar piemērot tos pašus noteikumus, ko, piemēram, imigrantu minoritātēm. Imigrantiem ir nepieciešams īpašs atbalsts, lai palīdzētu viņiem integrēties jaunajās mītnes zemēs. Bezvalstnieku jautājums ir atsevišķs jautājums, un viņi ir jāiedrošina izmantot visus pieejamos līdzekļus, lai iegūtu pilsonību viņu mītnes zemēs.

ES ir nepieciešama arī kopēja nostāja minoritāšu jautājumos, lai tā spētu aizsargāt sevi un dalībvalstis pret ārējo spiedienu un provokācijām, jo minoritāšu tiesības tiek izmantotas kā ieroči, lai sētu naidu un radītu apjukumu. Piemēram, Krievijas iejaukšanās un propaganda Igaunijā un Latvijā ir brīdinošs piemērs. Mēs nedrīkstam ielikt ieročus rokās tiem, kuri vēlas mums kaitēt.

Eiropai ir nepieciešams minoritāšu pārstāvju forums, kas pildītu padomdevējas institūcijas funkcijas saistībā ar jautājumiem, ko risina Eiropas Parlaments un Eiropas Padome. Būtu svarīgi arī noteikt skaidru šīs parlamentārās komitejas atbildību par minoritāšu jautājumiem. Šim Parlamentam ir jāapstiprina paziņojums par minoritāšu tiesībām.

Noslēgumā es vēlos uzdot šādu konkrētu jautājumu: vai Komisija ir gatava uzņemties atbildību par debašu sākšanu Eiropas līmenī par minoritāšu jautājumiem, un vai tā ir gatava aktīvi popularizēt ne tikai lingvistisko daudzveidību, ko bieži vien izmanto kā aizsegu minoritāšu grupu ignorēšanai, bet arī taisnīgu attieksmi pret Eiropas Savienības minoritātēm? (*Aplausi*)

Jan Tadeusz Masiel, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dažas minoritāšu grupas dalībvalstīs pastāv jau gadsimtiem ilgi, bet citas ir izveidojušās salīdzinoši nesen.

Romi ir viena no tradicionālajām minoritāšu grupām, kas Eiropas Savienības dalībvalstīs būtībā ir pastāvējusi visā laika periodā, par kādu eksistē rakstītās ziņas. Par nožēlu man jāsaaka, ka manis pārstāvētajā valstī Polijā, lai gan romi netiek diskriminēti, viņu integrācijas jomā vēl ir daudz darāmā. Romi piekrīt šim viedoklim. Es uzskatu, ka romiem ir jānodrošina lielāks valsts atbalsts. Jo īpaši viņiem ir nepieciešams atbalsts profesionālās izglītības jomā un izglītības jomā kopumā.

Dalībvalstīm ir jāuzņemas vadošā loma attiecībā uz šīs un citu minoritāšu grupu integrāciju. Tomēr kopīgi Eiropas Savienības tiesību akti būtu liels atbalsts mūsu centieniem. Pēc manām domām, īpaša uzmanība ir jāpievērš tiesību un pienākumu noteikšanai jaunatnācējiem no islāma valstīm, kuriem ir grūti integrēties Eiropā.

Mikel Irujo Amezaga, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sirsnīgi pateikties *Tabajdi* kungam par darbu, sagatavojot un iesniedzot šo mutisko jautājumu, par kuru šodien notiek debates, un arī par viņa paveikto lielisko darbu, izstrādājot rezolūciju, par kuru diemžēl mēs nerunājam šodien, bet, neapšaubāmi, runāsim nākamajā plenārsēdē.

Šī rezolūcija ir nepieciešama, jo ir skaidrs, ka mums ir jānosaka minimālais minoritāšu grupu aizsardzības līmenis Eiropas Savienībā tādēļ, ka šobrīd tāds nav nodrošināts.

Es nepiekrītu komisāra *J. Barrot* nostājai, kurš bieži vien norāda uz Eiropas Savienības kompetences trūkumu šajā jomā. Viņš pilnīgi noteikti ir nonācis pretrunās, minot Kopenhāģenas kritērijus, minot citus tiesību aktus, un tajā pašā laikā – iespējams, intereses trūkuma dēļ vai, iespējams, drosmes trūkuma dēļ – aizbildinoties ar kompetences trūkumu, lai, ja mēs tā varam teikt, kavētu progresu minoritāšu grupu aizsardzības jomā, jo mēs galu galā esam saskārušies ar mūžīgo dilemmu. Mēs esam saskārušies nevis ar problēmu, bet drīzāk ar izaicinājumu, ar kuru Eiropas Savienībai ir jātiek galā, un šis jautājums ir jāvērtē tieši šādā perspektīvā.

Kathy Sinnott, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, visās ES dalībvalstīs pastāv personu grupas, ko uzskata par atšķirīgām tādu faktoru dēļ kā etniskā piederība, valoda, apģērbs, mūzika, ko tās spēlē, un reliģija. Ja attiecīgās valsts iedzīvotāji izturas godbijīgi pret katru cilvēka dabisko cieņu, šīs atšķirības uzskata par bagātību, un cilvēkus novērtē. Patiesībā, ja tiek novērtēta cilvēka cieņa, mēs neuztveram minoritātes negatīvi. Tomēr daudzās valstīs šī cieņa ir nepārliecinoša vai tās nav vispār. Tas noved pie minoritāšu diskriminācijas, to noniecinašanu un to stāvokļa pasliktināšanu.

Kopenhāgenas līgumā mēs uzstājam, ka valstij, kas vēlas pievienoties ES, ir jānodrošina vismaz minimālais pieņemamais cieņas līmenis attiecībā pret tās teritorijā dzīvojošajiem. Šis princips zaudē spēku, ja mēs ignorējam šos kritērijus un pieļaujam tādu valstu dalību ES, kuru iedzīvotāji tiek sociāli atstumti un pret kuriem tiek pieļauta slikta izturēšanās.

Piemēram, Īrijā daudzi bērni un pieaugušie ar invaliditāti tika ievietoti iestādēs, kurās ir ļoti slikti apstākļi, laikā, kad manis pārstāvētā valsts bija ES kandidātvalsts, un gadiem ilgi pēc manas valsts pievienošanās ES.

Šodien, neskatoties uz Kopenhāgenas kritēriju ieviešanu, līdzīgā, šausminošā situācijā ir mazāk aizsargātas minoritātes valstīs, kuras nesen pievienojās ES vai plāno to darīt. Kopenhāgenas kritēriji šajos gadījumos tika acīmredzami ignorēti, un attieksme pret minoritātēm netika uzskatīta par šķērslī dalībai ES. Šāda situācija liek apšaubīt līguma mērķi. Ja valstij, lai iestātos ES, ir jāizpilda Kopenhāgenas kritēriji saistībā ar attieksmi pret tās iedzīvotājiem, ir jānodrošina iespēja aizkavēt valsts pievienošanos ES, ja attiecīgā valsts šos kritērijus nav izpildījusi.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Mēs saskaramies ar etnisko minoritāšu problēmu, bet tā, Tabajdi kungs, galvenokārt attiecas uz Ungārijas etnisko minoritāti. Ungārija ir valsts, kurā pēdējās desmitgadēs etniskās minoritātes ir gandrīz pilnībā izzudušas. To apliecina arī bijušā Ungārijas ombuda minoritāšu jautājumā Jenö Kaltenbacha teiktais. Ungārijā dzīvojošo slovāku skaits attiecīgajā laika periodā ir samazinājies no vairāk kā 300 000 līdz 18 000. Etniskās minoritātes skolās Ungārijā, kuras apmeklē masveidā izskaustās slovāku minoritātes bērni, mācības tiek pasniegtas tikai ungāru valodā. Šajās skolās slovāku valodu māca tikai četras stundas nedēļā.

Slovākija neatrēbjas Ungārijai, un Slovākijā dzīvojošās ungāru minoritātes stāvoklis ir nesalīdzināmi labāks. Ungāru minoritātes skolās mācības notiek tikai ungāru valodā. Slovāku valodu māca kā papildu priekšmetu dažas stundas nedēļā. Visās slovāku kopienās Ungārijā dievkalpojumi notiek tikai ungāru valodā, un tos vada tikai ungāru tautības garīdznieki. Savukārt ungāru kopienās Slovākijā dievkalpojumus vada tikai ungāru garīdznieki.

Paradoksāli, bet Eiropas Parlaments nepievērš uzmanību slovāku, vācu, serbu un citu apspiesto minoritāšu problēmām Ungārijā. Atkārtoti notiek diskusijas par ungāru minoritātes problēmām, kuras, neskatoties ne uz ko, pašlaik risina Slovākijas valdība. Tikai šodien šā procesa ietvaros tā apstiprināja izglītības likuma grozījumus, kas garantē, ka ģeogrāfiskie nosaukumi minoritāšu skolās izmantotajās mācību grāmatās tiks drukāti ungāru vai ukraiņu valodā. Tieši ungāru politiķi un parlamenta deputāti, izliekoties, ka viņi risina etniskās problēmas, nepārtraukti popularizē savas idejas par autonomiem risinājumiem, tostarp teritoriālo autonomiju. Tieši šādi pavisam nesen rīkojās Ungārijas prezidents Rumānijas prezidenta vizītes laikā Budapeštā, un saskārās ar klaji negatīvu attieksmi. Šāda nostāja ir jāatmasko un stingri jānosoda arī Eiropas Parlamentā.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Lai gan stingri tiek aizsargātas to sociālo minoritāšu intereses, uz ko attiecas diskriminācijas novēršanas noteikumi, Eiropas tiesiskā aizsardzība, nemaz nerunājot par politisko gribu, ir kūtra attiecībā uz tradicionālajām nacionālajām minoritātēm. Bet šo minoritāšu pastāvēšana Eiropas Savienībā nav politisks, bet gan faktiskais jautājums – ES dzīvo miljoniem personu, kas nav imigranti. Šīs personas dzīvo Eiropas Savienības dalībvalstīs un nekad nav emigrējušas no savas tēvu zemes. Patiesībā dažādu notikumu ietekmē divdesmitajā gadsimtā šo personu valstu robežas ir pārvietotas, atstājot viņus ārpusē neatrisināmu dilemmu priekšā. Kā gan šīs personas var saglabāt savu identitāti un kopienu, kā gan tās var radīt saviem bērniem priekšstatu par drošu nākotni divdesmit pirmajā gadsimtā? Mums vismaz ir jāatzīst, ka šo kopienu problēmas nevar atrisināt, pieņemot vispārīgus cilvēktiesību aizsardzības vai diskriminācijas novēršanas noteikumus. Šīs kopienas pamatoti pieprasa visas tās tiesības, ko Eiropas Savienība paredz iedzīvotāju skaita ziņā līdzīgam vairākumam. Tieši tādēļ ir nepieciešams regulējums ES līmenī un palīdzība ES līmenī. Šīm kopienām ir taisnība, uzskatot, piemēram, ka autonomija, kas nodrošināja labklājību un attīstību Itālijā, Dienvidtirolē dzīvojošajām minoritātēm, būtu pozitīvs risinājums arī tām.

Noteiktas autonomijas formas – tostarp, iespējams, arī teritoriālā autonomija – neapšaubāmi varētu nodrošināt šādām kopienām pozitīvu un pārvaldāmu nākotni. Jautājumiem saistībā ar šādām kopienām nevajadzētu būt noslēpumā tītiem, bet par tiem ir jārunā atklāti, jo, ja šāds risinājums var nodrošināt pozitīvus rezultātus

vienā dalībvalstī, neapdraudot valsts teritoriālo integritāti, tas ir jāizmanto kā risinājums arī citās dalībvalstīs. Šo minoritāšu pamatotās prasības, kas ir balstītas uz pamatprincipiem un Eiropas Savienībā izmantoto praksi, divdesmit pirmajā gadsimtā nevar tikt uzskatītas par „tabu” tēmām ES!

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE). - (ES) Priekšsēdētāja kungs, tas ir interesanti, ka katra parlamenta pilnvaru laikā mēs esam uzsvēruši vienas vai otras minoritāšu grupas dalībvalstīs tiesiskās un faktiskās aizsardzības neesamību vai neefektivitāti.

Ņemot vērā nesenu notikušo paplašināšanos uz austrumiem, situācija neizbēgami ir kļuvusi daudz sarežģītāka.

Pieskaitot ES etniskās un lingvistiskās minoritātes tām minoritāšu grupām, kas ir izveidojušās salīdzinoši nesenu migrācijas rezultātā, iznāk, ka 27 Eiropas Savienības dalībvalstīs ir vairāk nekā 100 minoritāšu grupas. Īpaši ir jāieņem – un tas jau tiek darīts – romi, kas ir etniska grupa, kuras pārstāvji mūsu vidū ir dzīvojuši gadsimtiem ilgi. Šai grupai ir savas īpatnības, un tā, salīdzinot ar visa veido minoritāšu grupām, ir vissliktākajā stāvoklī.

Komisāra kungs, mūsu centienu divkāršošana, lai panāktu šo grupu pakāpenisku integrāciju, ja ne asimilāciju, un idejas par vienotību daudzveidībā īstenošana ir būtiskākais uzdevums Eiropā. Ne jau velti Lisabonas līgumā pirmo reizi Eiropas Savienības vēsturē ir skaidri norādīta atsauce uz šīm minoritātēm piederošo cilvēku tiesībām un viņu vērtībām.

Katra sociālā grupa ir atšķirīga. Dalībvalstu lingvistiskajām un vēsturiskajām minoritātēm un to atzītājam un neapstrīdamajām tiesībām izteikties dzimtajā valodā ir maz vai nav nekā kopīga ar jaunajām migrantu plūsmām, kurām ir savas raksturīgās pazīmes.

Mēs izmantojam Eiropas Reģionālo vai minoritāšu valodu hartu kā atspēriena punktu un aicinām Eiropas Sociālo fondu pievērst uzmanību un piešķirt resursus minoritāšu grupām.

Nesen noslēdzās 2008. gads – Eiropas starpkultūru dialoga gads, un, pēc manām domām, šis dialogs ir tikai sākies. Es uzskatu, ka mums ir jāizmanto šis laiks un jāturpina paplašināt šo dialogu, lai izveidotu kontroles mehānismus Eiropas līmenī ar mērķi aizsargāt minoritāšu grupas.

Noslēgumā es vēlos teikt, ka mūsu pienākums ir aizsargāt un saglabāt pašlaik veidojošās daudz kultūru Eiropas tradīcijas un vērtības dalībvalstīs, un šā Parlamenta pienākums ir noteikt vienotus integrācijas standartus Eiropā, kas veicinātu mierīgu līdzāspastāvēšanu.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, katrs desmitais Eiropas pilsonis pieder kādai no nacionālajām minoritātēm. Daudzi no viņiem savā dzimtenē jūtas kā pabērni. Viņi cer uz Eiropas Savienības atbalstu, kas garantētu viņu tiesības un palīdzētu uzlabot viņu stāvokli. Attiecībā uz cilvēktiesību aizsardzību Eiropas Savienība vismazāk ir paveikusi minoritāšu aizsardzības jomā. Lai gan pastāv tiesiskais pamats efektīvai minoritāšu aizsardzībai, bieži vien politiskā griba šai saistībā ir nepietiekama. Lisabonas līguma ratifikācija varētu uzlabot šo situāciju, bet tā pati par sevi nav brīnumains risinājums. Ir būtiski, lai esošās iestādes strādātu efektīvi, un jo īpaši būtiski ir stiprināt Pamattiesību aģentūras darbību minoritāšu aizsardzības jomā. Dažādās minoritāšu grupas uzskatītu to par pozitīvu signālu, ja jaunās Komisijas sastāvā būtu komisārs, kura kompetencē būtu tikai minoritāšu jautājumi. Tas būtu skaidrs signāls, ka minoritāšu pārstāvji arī ir pilntiesīgi vienotās Eiropas pilsoņi. Eiropā nevar būt pabērni, jo zināmā mērā mēs visi esam minoritātes.

László Tórkés (Verts/ALE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju pausto pateicību un atzinību par nacionālo un etnisko minoritāšu jautājuma, kā arī jautājuma par imigrantiem Eiropā iekļaušanu darba kārtībā. Es esmu sarūgtināts par to, ka nepieciešamā politisko grupu atbalsta trūkuma dēļ mūsu kopīgās debātes šodien tuvojas noslēgumam bez lēmuma pieņemšanas un ka joprojām nav iespējams pieņemt ES pamatnolīgumu par minoritāšu aizsardzību. Bijušajās komunisma valstīs būtiskākais bija neiejaukšanās princips. Pēc manām domām, nav pieņemams tas, ka Eiropas Savienība rīkojas līdzīgi, nosakot, ka minoritāšu problēmu risināšana ir dalībvalstu kompetencē. Es uzskatu, ka prezidenta *Traian Băsescu* paziņojumi Budapeštā, noraidot pamatotās Transilvānijā dzīvojošo ungāru prasības attiecībā uz kolektīvajām tiesībām un autonomiju, atgādina diktatorisku pieeju, kāda bija raksturīga nacionālo komunistu valdīšanas laikam. Eiropas Savienība ir arī nacionālo, etnisko un reliģisko minoritāšu mājvieta, un tieši šā iemesla dēļ ES vairs ilgāk nevar kavēties ar institucionālas un tiesiski regulētas aizsardzības nodrošināšanu šīm minoritātēm.

Patrick Louis (IND/DEM). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, mūsu kultūra citu starpā ir pamatota uz tiesiskumu un individuālo tiesību ievērošanu, un tādēļ ir pareizi un pamatoti aizsargāt minoritāšu pārstāvju tiesības, bet būtu bīstami pieņemt tiesību aktus par minoritāšu, kas nav nacionālās minoritātes, tiesībām uz pašnoteikšanos.

Attiecībā uz minoritātēm, kas nav nacionālās minoritātes, un es runāju tikai par šīm minoritātēm, kopienas risinājums nav piemērojams, jo tas neizbēgami sagraus daudzu Eiropas tautu vienotību. Saskaņā ar tiesiskuma principu regulējums attiecībā uz tautu līdzaspastāvēšanu ir jāatstāj dalībvalstu kompetencē. Šai saistībā es vēlos norādīt, ka, ja vairākums kļūtu par mazākuma ienaidnieku, šāda situācija nopietni apdraudētu demokrātijas pastāvēšanu.

Nonākot nabadzībā vai briesmās, daži cilvēki pamet to izcelsmes valsti, lai meklētu patvērumu. Patvēruma tiesības ir veids, kā cilvēki var paust savu attieksmi bēgot. Par laimi, patvēruma tiesības ir kļuvušas par pamattiesībām, bet, tāpat kā jebkuras citas tiesības, arī tās ir saistītas ar noteiktiem pienākumiem. Šajā gadījumā pienākums ir pieņemt uzņemošās valsts noteikumus, valodu un tradīcijas.

Patvēruma tiesības ir nozīmīgas tiesības, jo tās ir katram cilvēkam piemītošas tiesības. Pat ja persona pieder minoritātei, šis apstāklis nav pamatots iemesls kopienas tiesību noteikšanai. Personai vienmēr ir jābūt lojālai pret valsti, kurā tā dzīvo. Tā ir ilūzija, ka, īslaicīgas kopienas ar dažādu pieredzi pastāvot līdzās, var izveidot valsti. Laika gaitā tās var izveidot tikai vienaldzības telpu vai kara lauku.

Personai ir jāiemīl uzņemošā valsts vai arī jādodas no tās prom. Tas ir pienākums, kas ir saistīts ar tiesībām nākt un iet.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Es vēlos paust atbalstu minoritāšu aizsardzībai un cieņas pilnai attieksmei pret to kultūru, valodām, tradīcijām un paražām. Es uzskatu, ka visām dalībvalstīm to tiesību aktos dažādās jomās ir jāiekļauj noteikumi par minoritāšu aizsardzību.

Šai saistībā es uzskatu, ka Rumānijas tiesību akti minoritāšu aizsardzības jomā ir īpaši efektīvi un var kalpot par paraugu citām dalībvalstīm. Šā apgalvojuma patiesumu var apstiprināt mans kolēģis – šā Parlamenta deputāts, kuru es ļoti cienu un kurš ir dzimis, audzis un studējis Transilvānijas ungāru kopienā un tagad veiksmīgi pārstāv Ungāriju šajā Parlamentā. Tomēr minoritāšu aizsardzības nolūkā nevar īstenot tādus galējus pasākumus kā kolektīvo tiesību īstenošana, autonomijas un pašnoteikšanās, tostarp teritoriālās autonomijas un pašnoteikšanās, veicināšana.

Es nedomāju, ka ir lietderīgi dalīt minoritātes dažādās kategorijās, jo tas var likt domāt, ka pret dažādu kategoriju minoritātēm ir jāizturas atšķirīgi. Pret visiem pilsoņiem ir jāizturas vienādi, un tiem ir jānodrošina vienlīdzīgas tiesības un pienākumi attiecībā uz kopienām, kurās tie dzīvo. Decentralizācijas un vietējās autonomijas noteikšana dalībvalstu tiesību aktos lielā mērā atspoguļo pilsoņu centienus, neatkarīgi no tā, kāda ir to nacionālā vai etniskā piederība. Nav pareizi ierosināt diskusijas par jautājumiem, kas vēl nav iekļauti spēkā esošajos starptautiskajos tiesību aktos un nav apstiprināti dalībvalstu līmenī. Mūsu pienākums nav arī pieņemt noteikumus, kas ir Eiropas Padomes kompetencē.

Es īpaši vēlos pieminēt romu minoritāti. Es esmu pārliecināta, ka kopējās ES programmas, jo īpaši izglītības jomā, ievērojami paātrinātu romu integrāciju.

Noslēgumā es vēlos atgādināt, ka jebkura tauta, neatkarīgi no tās lieluma, ir minoritāte, salīdzinot ar 500 miljoniem Eiropas iedzīvotāju.

Monika Beňová (PSE). – (SK) *Minoritāšu aizsardzība neapšaubāmi ir viens no būtiskākajiem principiem, un manis pārstāvētajā valstī Slovērijā tiek garantēts patiešām ļoti augsts minoritāšu aizsardzības līmenis. Attiecībā uz etniskajām minoritātēm var teikt, ka šis augstais līmenis tiek garantēts arī kultūras un izglītības autonomijas veidā, jo mūsu valstī pastāv universitāte mūsu lielākajai etniskajai minoritātei.*

Tomēr es esmu pilnīgi pret diskusiju sākšanu par teritoriālo autonomiju, jo, pēc manām domām, tas ir ļoti būtisks politisks un tiesisks jautājums un cilvēciskā ziņā arī lielā mērā sirdi plosošs jautājums. Tas var padarīt cilvēkus ļoti nelaimīgus. Diskusijas par teritoriālo autonomiju būtiski apdraudētu Eiropas Savienības vienotību un veiksmīgo attīstību.

Noslēgumā es vēlos teikt, ka, tā kā jūs, komisāra kungs, pieminējat cieņu, – jā, es pilnībā piekrītu tam, ka vairākumam sabiedrībā ir vislielākajā mērā jāciens tās minoritātes, bet es arī uzskatu, ka minoritātēm normāli funkcionējošā sabiedrībā ir vienlīdz stipri jāciens arī attiecīgā sabiedrība.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties *Tabajdi* kungam par viņa izcilo darbu. Ļoti žēl, ka mēs nespējam noslēgt debates, pieņemot rezolūciju.

Es esmu stingri pārliecināta, ka minoritāšu tiesībām ir jāklūst par daļu no *acquis communautaire*. Diemžēl Komisija ļoti nevēlas ierosināt pasākumus šajā jomā. Mums ir jāatceras, ka minoritāšu tiesības ir neatņemama

cilvēktiesību daļa, un tādēļ mūsu standartiem ir jābūt maksimāli augstiem. Neaizmirsīsim, ka viens no Kopenhāģenas kritērijiem ir cieņa pret minoritātēm un to aizsardzība. Komisija nepiemēro šos kritērijus atbilstoši pat pievienošanās procesa ietvaros.

Mēs esam gatavi piekāpties, cerot, ka situācija vēlāk uzlabosies, tomēr, kā pagājušo mēnesi norādīja komisārs J. Barrot, kopš pievienošanās procedūrām joprojām nav rasts atbilstošs instruments, lai risinātu šo jautājumu. Mēs sīki izstrādājam kopīgu Eiropas Savienības standartu minoritāšu tiesību jomā, un tā ir absolūta prioritāte.

Edīta Bauer (PPE-DE). – (HU) Liels paldies, priekšsēdētāja kungs! Eiropas Savienībā pastāv dažas politiskās teritorijas, kurās ir spēkā dubultstandarti. Kā jau mēs šodien dzirdējām, Kopenhāģenas kritēriji saistībā ar minoritāšu tiesībām ir piemērojami pievienošanās procesā esošajām valstīm, tomēr Kopenhāģenas tiesību aktu ietvaros šādas tiesības nepastāv. Ja Eiropas labklājība ir atkarīga no tās dažādajām kultūrām un neviens nevēlas pieredzēt, kā izzūd mazas tautas kultūra vai valoda, tad etniskajām minoritātēm ir vēl lielākā mērā nepieciešama aizsardzība, ieskaitot tiesisko aizsardzību. Jaunajās dalībvalstīs šķietamā aizsardzība, ko sniedza sociālistiskais internacionālisms, ir zudusi un ir pastiprinājies tautas patriotisms. Papildus tam jaunajās dalībvalstīs bieži vien parādās nomācošs nacionālisms, īpaši kopš Kopenhāģenas kritēriji vairs nav saistoši. Mēs bieži pieredzam, kā pastiprinās centieni piespiest asimilāciju ar varu, kas pamatoti ar aizbildinājumiem, ka tas ir minoritāšu interesēs. Diemžēl šo politisko instrumentu bieži vien izmanto populistu partijas, lai pavērstu majoritāti pret minoritāti.

Juridisku standartu izveidošana minoritāšu juridiskā statusa aizsardzībai ir neizbēgama. Šiem standartiem ir jāatbilst Eiropas labai praksei, balstoties uz dažādām pašpārvaldes formām, kuras nav nepieciešams atmāskot kā noteikta veida politisku noziegumu vai noraidīt. Drīzāk ir jāpaplašina subsidiaritātes principa piemērošanas jomā, lai sniegtu minoritātēm iespēju pieņemt lēmumus atbilstoši to lietām. Iespējams, ka līdz brīdim, kad būs izveidots juridisks pamats, noderīga varētu būt atklātas koordinēšanas metode. Es vēlētos uzdot komisāram šādu jautājumu: vai nav iespējams izmantot šo iespēju, metodi, lai rastu risinājumu saistībā ar minoritāšu juridisko statusu? Nobeigumā es vēlos pateikties *Tabajdi* kungam par viņa izcilo darbu šajā jomā.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Eiropas līmenī mums ir saskaņots regulu, kritēriju un ieteikumu kopums, kas garantē aizsardzību pilsoņiem, kuri pieder nacionālajām minoritātēm un to ierobežošanas gadījumi Eiropas Savienības ietvaros ir ļoti reti. Rumānijā tās minoritātes var izmantot visas valstī spēkā esošās tiesības, un šāda pieeja pārsniedz attiecīgos Eiropas standartus. Patiess pierādījums tam ir šajā sēžu zālē esošie rumāņu EP deputāti, kuri ir etniskie ungāri.

Lai panāktu Eiropā starptautisku saskaņu, ir būtiski, lai tiktu ievērotas cilvēktiesības, un ir jāaptur visi separātistu centieni, ko pamudina etnisko tiesību situācijas pasliktināšanās. Eiropas projekta mērķis ir integrācija, nevis anklāvu veidošana, kas balstīta uz etniskiem kritērijiem.

Es arī uzskatu, ka mums vajadzētu pievērst lielāku uzmanību nacionālo minoritāšu stāvoklim ES kaimiņvalstīs, īpaši gadījumos, kad iesaistīti ir pilsoņi, kuriem ir tāda pati nacionalitāte kā dalībvalstu pilsoņiem. Viens no šādiem piemēriem ir rumāņi Ukrainā, Serbijā un Moldovas Republikā, kuriem ir atņemtas pamattiesības un kuri ir galvenais intensīva denacionalizācijas procesa priekšmets.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, ES pastāv dažas valodas, kurās runā vēsturiskas eiropiešu grupas, taču tās nav iespējams izmantot debatēs, jo tās nav atzītas kā valsts valodas. Tas ir zaudējums pašreizējai demokrātijai.

Viens no šādiem gadījumiem ir basku valoda, *euskara*, kas ir minoritātes valoda, tomēr oficiāla, katrā ziņā Basku zemē, kas administratīvā ziņā ir klasificēta kā daļa no Spānijas valsts. Tomēr tas neattiecas uz Basku zemes ziemeļu daļu, un šajā sakarā lūdzu komisāru neuztvert to personīgi, kas ir pievienota Francijai, kuras prezidents ANO asamblejai paziņoja, ka, atsakoties cienīt nacionālo identitāti un valodas, tiek iesēta pazemojuma sēkla un ka pasaulē nepastāvēs miers bez šīs cieņas. Neraugoties uz to, ne *euskera*, ne koriskāņu, bretoņu vai oksitāņu valoda nav jebkādā mērā atzīta par oficiālu, nedz arī sniegts atbalsts, lai nodrošinātu, ka to izmantošana tiek cienīta un veicināta.

Tādēļ es lūdzu Pamattiesību aģentūru turpināt uzraudzīt un turpināt darbu, lai nodrošinātu, ka dalībvalstu ietvaros nav jebkāda veida pārkāpumu saistībā ar Eiropas iedzīvotāju tiesībām runāt dzimtajā valodā un nav diskriminācija attiecībā pret pilsoņiem, un ka visas dzimtas valodas to attiecīgajās teritorijās tiek atzītas par oficiālām.

(Runātājs turpināja runu basku valodā.)

Eskerrik asko jaun-andreok zuen laguntzagatik Europako hizkuntza guztien alde.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju šīs debātes, jo vairāk tādēļ, ka Eiropas vēsture liecina, ka krīžu laikos etniska spriedze citādi stabilu situāciju var padarīt nestabilu. Es vēlos ticēt, ka šo debāšu ierosinātāju mērķis ir uzsvērt Eiropas projekta cēlās pamatvērtības un realitāti, jo Eiropas Savienības realitāte ir patiešām labākais standarts pasaulē saistībā ar attieksmi pret minoritātēm. Tādēļ mums vajadzētu paust skaļi, ka šī asambleja nevar un neakceptēs šķeltniecisku rīcību vai manis tikko pieminēto standartu pazemināšanos.

Kā uzsvēra komisārs *J. Barrot* katrā atsevišķajā Savienības valstī ir skaidrs vai, visbiežāk, ne tik skaidrs valsts tiesiskais regulējums, kas nodrošina kultūras daudzveidības aizsardzību. Neskatoties uz to, vai mūsu multietniskās sabiedrības ilgtspējības nodrošināšanas nolūkos pastāv jebkāda alternatīva augstākajai izglītībai? Piemēri no dzīves liecina, ka atrisinot ar izglītību saistītus jautājumus tiek veicināta spēcīga Kopienas attīstība. Izglītība pēc savas būtības ir drīzāk saliedējoša, nevis šķeļoša. Patiesībā tā māca, ka mēs visi noteiktos apstākļos esam minoritātes. Rumānijā, Transilvānijas pilsētā *Kluža Babeş-Bolyai* universitāte ir daudz kultūru universitātes paraugs, ko Eiropas Drošības un sadarbības organizācija bieži piemin kā pozitīvu piemēru daudz kultūru un starpterniskuma izcilībai.

Tur, kur nepieciešams, augstākā izglītība minoritāšu valodās ir daļa no valsts izglītības sistēmas. Atļaujiet man kā piemēru minēt *Sapientia* universitāti Rumānijā.

Tomēr šie pozitīvie piemēri nenozīmē, ka drīkstam zaudēt modrību, un mums ir jāapzinās, ka, iespējams, sarežģītākā problēma vēl ir tikai gaidāma: proti, sarežģītās situācijas saistībā ar romu kopienu atrisināšana visā Eiropā. Es uzskatu, ka visefektīvāk šo ārkārtīgi sarežģīto Eiropas problēmu ilgtermiņā iespējams atrisināt ar izglītības starpterniecību. Es labprāt vēlētos redzēt ļoti saturīgas debātes par to, kā Eiropa plāno izmantot mūsu unikālās izglītības sistēmas priekšrocības tā, lai saglabātu mūsu daudzveidībā vienotību.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Eiropas Padome ir institūcija, kas nodarbojas ar cilvēktiesību ievērošanas jautājumiem. Saskaņā ar subsidiaritātes principu minoritāšu tiesības un aizsardzība ietilpst dalībvalstu kompetencē. Tradicionālajām un etniskajām minoritātēm, migrantu minoritātēm un imigrantiem ir jāievēro tās valsts tiesību aktus, kurā tie uzturas.

Es uzskatu, ka jaunu migrantu minoritāšu integrācijai nav jābūt daļai no imigrācijas kopējās politikas, ko ES šobrīd sastāda. Šī politika var tikt definēta tikai tādā gadījumā, ja ES ietvaros tiks nojauktas brīvas to darba ņēmēju pārvietošanās barjeras, kuri ir no dalībvalstīm, kas Eiropas Savienībai pievienojās pēc 2004. gada.

Migrantu minoritāšu aizsardzība ir daļa no principiem, ko veicina Eiropas sociālā politika. Nodrošinot godīgus darba apstākļus visiem Eiropas pilsoņiem, neatkarīgi no kuras dalībvalsts tie cēlušies, viņiem tiek garantēti pieņemami dzīves apstākļi. Kā Eiropas Sociālistu grupas biedrs es atbalstu Eiropas tiesiskā regulējuma likumīgai imigrācijai attīstību, tomēr aktīvi, primāri un galvenokārt atbalstu Eiropas Savienības pamatprincipu ievērošanu attiecībā uz visiem Eiropas pilsoņiem.

Csaba Sógor (PPE-DE). - (HU) Diemžēl šodien šis lēmuma projekts Parlamentā ir iesniegts tikai jautājuma veidā. Izmantojot mierīgus parlamentāros līdzekļus, tradicionālo nacionālo minoritāšu un kopienu pārstāvji ir centušies pārliecināt majoritāti, ka tas, kas derēja 14 Eiropas Savienības dalībvalstīm, būs piemērots arī visai ES teritorijai. Tradicionālās nacionālās minoritātes attapās jaunā valstī, ne reizi nepārceļoties no gadsimtiem senajām dzimtenēm, un tā nebija viņu vaina. Neviens tām nejautāja, vai viņas vēlas mainīt tautību vai pieņemt jaunu valsts valodu. Šis tradicionālās minoritātes ir savu valstu lojālākie pilsoņi. Neskatoties uz kariem, ekonomiskajām krīzēm, iekšējām politiskām cīņām un asimilāciju viņi nepameta no senčiem mantoto, seno un tagad jauno dzimteni. Viņu lojalitāte ir bijusi nelokāma. Tieši šī iemesla dēļ ir neizprotams, kādēļ vairākiem desmitiem miljonu lielo valstu iedzīvotāju, kas ir lielā skaitā, būtu jābaidās no dažiem simtiem tūkstošu vai maksimāli pusi miljona minoritāšu pārstāvjiem.

Dažādie pašpārvaldes veidi, kas atrodami Eiropas Savienībā, piemēram, teritoriālā un kultūras autonomija, ir no minoritāšu un majoritāšu puses saskaņotas politikas rezultāts, un tie nav mazinājuši attiecīgās valsts vai Eiropas Savienības ekonomisko, politisko vai sociālo varu. Mana valsts, Rumānija, tās sākotnējā veidā ir pastāvējusi kopš 1920. gada. 1930. gadā 28 % no šīs teritorijas iedzīvotājiem nebija rumāņu tautības; šodien to skaits ir samazinājies līdz 10 %. Līdz ar Rumāniju pastāv vēl dažas dalībvalstis, kurām ir līdzīga problēma. Pastāv tiesību akti un tiesības, tomēr to īstenošanu nav iespējams garantēt, kaut arī lingvistiska, etniska un reģionāla daudzveidība Eiropā skaitās vērtība. Tādēļ ir būtiski, lai pamatnostādņu projekts ir sastādīts, balstoties uz esošajiem, veiksmīgajiem ES paraugiem, kas ir pieņemami visiem un nepārkāpj valstu teritoriālo integritāti.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Liels paldies, priekšsēdētāja kungs! Komisāra kungs, dāmas un kungi, es vēlētos paust savu prieku par atzinīgi vērtējamo *Csaba Tabajdi* iniciatīvu, kuras mērķis ir uzlabot Eiropas Savienībā dzīvojošo minoritāšu stāvokli. Kaut arī ievērojams skaits piemēru liecina, ka Eiropas Savienībā nacionālās minoritātes tiek uzskatītas par vērtību un iespēju, piemēram, Deividtirolē vai Ālandu salās, diemžēl Austrumeiropā mēs saskaramies arī ar pretēju attieksmi, dažkārt pat no valstsvīru puses. Tieši šī iemesla dēļ mums steidzami ir nepieciešams pretoties, pasludinot deklarāciju, kas galīgi un uz visiem laikiem likvidētu nacionālo minoritāšu prasības par autonomiju, atsaucoties uz Eiropas Savienības noteiktajiem nosacījumiem. Tādēļ mēs mērķtiecīgi runājam un paziņojam, ka nacionālajām minoritātēm ir tiesības uz autonomiju, kas ir minoritāšu tiesību izpausme Kopienas līmenī, un mums ir arī jāgarantē šīs pamattiesības, izmantojot Eiropas Savienības tiesību sistēmu. Tādēļ es pilnībā atbalstu visaptverošas regulas izstrādāšanu minoritāšu tiesību aizsardzībai Eiropas līmenī. Liels paldies!

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šodien ir atzīmējams ļoti priecīgs notikums un tas ir īpaši sadarbības grupas priekšsēdētāja un minoritāšu čempiona *Tabajdi* kunga nopelns, kuram izsaku savu pateicību.

Šodien es runāju itāļu valodā, kas ir valsts valoda, nevis mana dzimtā valoda. Es šādi rīkojos īpaša iemesla dēļ: Itālijā dzīvo liels skaits etnisko minoritāšu no dažādām valstīm un etniskajām grupām. Šodien vēlos izmantot šo demonstrāciju, lai sniegtu šīm minoritātēm iespēju izteikties šeit Parlamentā, kā arī demonstrāciju, ka etniska minoritāte nav etniska minoritāte tikai pati par sevi, tai ir jāpieredz solidaritāte. Vēl es vēlētos norādīt, ka pretējā gadījumā ārzemēs dzīvojošajām itāļu minoritātēm nebūtu šādas iespējas.

Komisārs *J. Barrot* šodien runāja par nediskrimināciju. Es uzskatu, ka ar nediskrimināciju nav gana, jo mums ir jāpanāk vienlīdzīgas tiesības, un vienlīdzīgas tiesības veidosies tikai, ja mēs saskarsimies ar minoritāšu situācijām un ja sniegsim tām palīdzību, lai tās varētu sasniegt tādu pašu līmeni kā majoritātes. Šī iemesla dēļ noteiktās situācijās mums ir nepieciešama pozitīva diskriminācija. Uzskatu, ka tā ir ideja, ko nepieciešams izskatīt.

Eiropas Savienība ir kompetences. Mēs spētu panākt daudz labu rezultātu, piemērojot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. un 22. pantu un Lisabonas līguma, kas cerams pēc iespējas drīzāk stāsies spēkā, 2. pantu apvienojumā ar Kopenhāgenas kritērijiem un izmantojot nelielā apmērā elastību un iztēli tiesību aktu jomā. Es īpaši vēlos norādīt Lisabonas līguma 2. pantu par personu tiesību aizsardzību, un šajā sakarā īpaša pateicība izsakāma agrākajam Ārlietu ministram *F. Frattini*, kurš sniedza izšķirīgu ieguldījumu saistībā ar tā iekļaušanu.

Mēs ceram uz grupu tiesību aizsardzību: tāds ir mūsu mērķis. Ņemot vērā, ka Eiropas Savienībā ir 168 minoritāšu grupas un Eiropas kontinentā aptuveni 330, šādu situāciju pieredz 100 miljoni no mūsu līdzpilsoņiem šajā kontinentā. Dienvidtirolē mēs esam sasnieguši līmeni, ko neapšaubāmi var uzlabot, tomēr tas ir ļoti, ļoti labs. Kad šajā Parlamentā izdzirdu pārstāvju vai deputātu, kuri pārstāv majoritāti, izteikumus, ka attieksme pret viņu minoritātēm ir ļoti laba, mani māj nelielas aizdomas. Es priecātos, ja šo minoritāšu pārstāvji teiktu, ka pret viņiem labi attiecas.

Mums Eiropas Savienībā ir jāsaprot, ka minoritātes reprezentē pievienoto vērtību, tiltu starp kultūrām, cilvēkiem un valstīm. Mums ir jāstrādā pie vienotības kultūru daudzveidībā.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Dāmas un kungi, lingvistiskā un kultūras daudzveidība, ko uzskatām par Eiropas Savienības vērtību, bieži vien top par problēmu dalībvalstu līmenī, īpaši teritorijās, kurās robežas vēsturisko pārmaiņu dēļ ir pārvirzītas vai kurās minoritāte ir kļuvusi par majoritāti, kā tas ir noticis manā dzimtenē Igaunijā. Šādos gadījumos atsevišķajai valstij tā ir ievērojama problēma.

Tomēr ir ļoti būtiski, lai Eiropas Savienības līmenī netiktu piemēroti dubultstandarti. Kopenhāgenas kritēriji, ko iepriekšējie runātāji atsevišķās runās jau pieminēja un ko ir jāievēro valstīm, kas atrodas pievienošanās stadijā, ir jau pārrunāti, tomēr vienlaikus mums ir jāapzinās, ka šie paši kritēriji, šīs pašas prasības, piemēram, prasības izglītības jomā, nav ievērotas daudzās no vecajām dalībvalstīm. Ir izšķiroši būtiski, lai pret visām valstīm paustu vienādu attieksmi un lai visām piemērotu minimālos standartus.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Pirmkārt, es neuzskatu, ka Eiropas Savienībai ir nepieciešama kopēja minoritāšu politika. Mēs esam parādā vienlīdzīgas tiesības visiem Eiropas pilsoņiem, neatkarīgi no viņu etniskās izcelsmes. No otras puses, ja tie, kuri uzdeva jautājumu, ko apspriežam, vēlas šajā jomā Eiropas līmeņa politiku, mēs varam apliecināt, ka piemēram, Rumānijas tiesību aktus var uzskatīt par labas prakses paraugu.

Rumānijai, iespējams, ir paši augstsirdīgākie un laikmetīgākie tiesību akti Eiropā valsts minoritāšu jomā. Tām ir iespējams izmantot plašas politiskās un sociālās tiesības, kas ir vienādas ar tām, kādas ir visiem pilsoņiem. Ievērojama apmēra minoritātēm, piemēram, ungāriem ir tiesības iegūt izglītību dzimtajā valodā visos izglītības līmeņos. Minoritāšu pārstāvjiem pienākas vietas parlamentā, pat ja viņi nav ieguvuši nepieciešamo balsu skaitu. Patiesībā ungāru minoritātes partija, kas tika pieminēta šovakar un vakardienas vakara debašu laikā, ir 12 gadus bijusi daļa no Rumānijas valdības, kopš tās 19 gadus garās pastāvēšanas kā demokrātiskai valstij.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Jebkāda veida minoritātēm ir jāsniedz atbalsts, ne tikai, lai saglabātu unikālo identitāti, vērtības, tradīcijas un valodu, bet arī lai attīstītu to kultūru. Manuprāt, Rumānija, kas ir vienota, suverēna valsts, ir paraugvalsts saistībā ar jebkuras minoritātes pārstāvju personu tiesību ievērošanu.

Es atzinīgi vērtēju progresu, ko panākuši mani kolēģi deputāti, kā arī viņu pastāvīgās bažas saistībā ar etnisko, tradicionālo un nacionālo minoritāšu aizsardzību. Tā ir acīmredzama un atzinīgi vērtējama pieeja. Tomēr saistībā ar attiecībām starp majoritātēm un minoritātēm es vēlētos norādīt jums divus aspektus: 1) Es uzskatu, ka ne tikai minoritāšu pārstāvji ir jāiekļauj šāda veida pasākumos, bet arī majoritātes pārstāvjiem tādā pat apmērā ir jārisina jautājumi, kas saistīti ar minoritātēm, tieši lai atbalstītu un aizsargātu to, ko dēvējam par "vienotību daudzveidībā", kas tiek īstenots Rumānijā. 2) Es novērtēju to, ka minoritātēm līdzīgi ir jāuztraucas par majoritātes statusu, jo abas šīs struktūras veido šo vienoto kopumu, kas veicina jebkuras sabiedrības attīstību, taču tikai esot kopā.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Kā daļu no šīm debatēm es vēlētos sniegt komentāru par to, ka nacionālās minoritātes saņem diezgan lielu kņadu, jo tām nav argumentu, kas pamatotu tiesības, ko tās pieprasa. Šajā sakarā es vēlētos radīt lozungu: "kņadas sacelšana nerada neko labu un labais nesaceļ kņadu".

Eiropas Savienība nevar aizsargāt minoritātes un nostādīt valsts kopienas nelabvēlīgākā situācijā, jo atļaujam pozitīvu diskrimināciju. Es vēlētos minēt piemēru, kas atspoguļo, ka realitāte ir pretēja paustajiem apgalvojumiem. Daži cilvēki apgalvoja, ka Rumānija netiek ievērotas ungāru minoritāšu tiesības izglītības jomā, un tā kā manā kompetencē ietilpst izglītība, es vēlētos par piemēru minēt Rumānijas universitātes, kas attiekmē pret minoritātēm stingri ievēro Eiropas standartus.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Kā daļu no šīm debatēm vēlos uzsvērt situācijas pasliktināšanos saistībā ar Serbijā Timokas ielejā dzīvojošo rumāņu reliģiskajām tiesībām. Mēs runājam par kopienu, ko veido vairāk kā 100 000 rumāņu.

Es vēlētos izmantot iespēju, lai paustu savas bažas saistībā ar Serbijas pilsētas Negotinas pilsētas domes lēmumu nojaukt rumāņu pareizticīgās baznīcas pamatus, kaut arī tās mācītājs *Boian Alexandru* bija saņēmis nepieciešamās atļaujas. Tā būtu otrā baznīca Serbijā dzīvojošajiem rumāņiem. Būvējot pirmo baznīcu, tēvam *Alexandru* par viņu pārdrošību uz diviem mēnešiem tika nosacīti atlikti spriedums. Vēlos uzsvērt, ka Serbija saskaņā ar Stabilizācijas un asociācijas nolīguma 5. pantu ir apņēmusies ievērot cilvēktiesības un aizsargāt etniskās un reliģiskās minoritātes.

Nobeigumā es vēlos nolasīt fragmentu no tēva *Alexandru* vēstules, kurā viņš pauž cerību, ka Serbijas iestādes neizdemolēs šo baznīcu, kurā dievkalpojumus noturēs rumāņu valodā. Es citēju: "[...] palīdzēt mums arī valstī, kurā dzīvojam, Serbijā, iegūt šīs tiesības, lai mums vismaz būtu sava baznīca un skola un lai mēs varētu runāt rumāņu valodā".

Adrian Severin (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, ciktāl tas skar nacionālo minoritāšu statusu dalībvalstīs Eiropas Savienībai nav jurisdikcijas. Tomēr tā nav problēma, jo visas Eiropas Savienības dalībvalstis ir Eiropas Padomes locekles, kas ir labi aprīkota un pieredzējusi organizācija, lai varētu risināt šo jautājumu. Eiropas Padomes darba dublēšana radītu zaudējumus mūsu darba apmēram saistībā ar minoritātēm un izraisītu tikai neskaidrību un neapmierinātību.

Otrkārt, mani mās bažas redzot, ka mūsu pieejā minoritātēm pārāk liels uzsvars ir likts uz risinājumiem, kas, iespējams, bija atbilstoši desmitgades un gadsimtu atpakaļ. Es uzskatu, ka šajā jomā būtu labāk, ja mēs vairāk attīstītu mūsu iztēli, nevis atmiņu.

Visbeidzot, tā vietā, lai no jauna izskatītu jau izpētītās jomas, būtu labāk, ja Eiropas Savienība kontinentā, kurā katra etniskā-kultūras kopiena ir vienlaikus arī minoritāte, attīstītu kultūras tiesību starptautiskas aizsardzības konceptu.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Es uzskatu, ka vispasaules globalizācijas un brīvas pārvietošanās laikmetā šovakar šeit paustās idejas par teritoriālu ietekmi nav lietderīgas. Es domāju, ka Spānijā un Itālijā

dzīvo vairāk kā viens miljons rumāņu, taču neredzu iemeslu, kādēļ viņiem būtu jāpieprasa teritoriāla autonomija šajās valstīs.

Uzskatu, ka komitejas vai apakškomitejas izveidošana Eiropas Parlamenta līmenī, lai uzraudzītu minoritāšu tiesības, ir lieliska ideja un tādējādi šajā līmenī īstenotu Eiropas politiku vai beigu beigās noteiktas procedūras saistībā ar minoritāšu tiesību ievērošanu. Es nedomāju, ka Rumānija jebkad ir atteikusi kādam Eiropas valsts prezidentam vizīti, un tomēr šīs ir baumas, kas atkal šeit izskan. Es uzskatu, ka Rumānija sniedz labas prakses paraugu daudzām Eiropas Savienības valstīm.

Juliu Winkler (PPE-DE). - (HU) Liels paldies, priekšsēdētāja kungs! Eiropas Savienībā dzīvojošās nacionālās minoritātes bagātina to. Eiropas Parlamentam ir jāuzņemas vadība etnisko minoritāšu aizsardzībā, uzsākot nopietnas debātes par minoritāšu juridisko statusu. Parlamentam ir jāuzņemas atbildība par sīki izstrādātu un pieņemtu pamatregulu, kas ir visām dalībvalstīm saistoša. Šāda regula patiesi kalpotu minoritāšu kopienu interesēm tikai tādā gadījumā, ja, paturot prātā subsidiaritātes principu, tās noteikumi saturētu faktu, ka dažāda veida autonomijas pieņemšana, kas balstīta uz vienprātību starp majoritātēm un minoritātēm, ir veids, kā nodrošināt minoritāšu kopienām atbilstošu statusu. Paldies!

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Jā, minoritātes ir jāciena un ES dalībvalstīm tām ir juridiski jāgarantē tiesības. Ir jāsauglabā kultūras un lingvistiskā daudzveidība, jo tas ir pamats Savienības veselai funkcionēšanai. Tomēr mēs nepieļausim, ka politiskas grupas, kas pārstāv minoritāšu viedokli, tiecas īstenot autonomijas piekritēju intereses, kas bieži rada problēmas saistībā ar valstu teritoriālās integritātes principa ievērošanu un kas turklāt bieži vien ir radušās netaisnības sajūtas rezultātā pagātnē pieņemtu lēmumu dēļ.

Teritoriāla autonomija valsts līmenī, kas turklāt nav balstīta uz homogenitāti, bet gan noteiktos mikroreģionos vai kopienās bieži vien politiski ļaunprātīgi izmanto majoritātes dalībnieku minoritātes statusu, apdraud mierīgu dzīvi un līdzāspastāvēšanu Eiropas Savienībā.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos uzdot komisāram divus jautājumus.

Šo debāšu laikā daudzi deputāti un kolēģi runāja par dubultstandartu un nevienlīdzīgiem veco un jauno dalībvalstu pienākumiem. Kādus pasākumus jūs veicat saistībā ar vecajām dalībvalstīm, citiem vārdiem sakot – 15 dalībvalstīm, kas nav izpildījušas Kopenhāģenas nolīguma prasības?

Mans otrs jautājums ir saistīts ar reliģiskajām minoritātēm, ebrejiem un musulmaņiem, kas dzīvo mūsu kontinentā, mūsu Savienībā: kādus pasākumus ir veikusi Komisija, lai aizsargātu viņu ticību, likumus un dzīvesveidu?

Csaba Sándor Tabajdi, autors. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, pirmais jautājums, uz ko nepieciešams sniegt atbildi, vai jautājums par nacionālajām minoritātēm ietilpst vai neietilpst valstu kompetencē.

Es domāju, ka neietilpst, jo, ja cilvēktiesību jautājums nav iekšējs Eiropas Savienības dalībvalstu jautājums, tad tāds nav arī jautājums par nacionālo minoritāšu tiesībām. Šo aspektu, protams, ir nepieciešams precizēt. Dienvidslāviju bombardēja tādēļ, ka tika pārkāptas Kosovas tiesības, tāpēc kādēļ mums nenoprecizēt šo jautājumu?

Otrkārt, kādēļ pirms iestāšanās situācija jaunajās dalībvalstīs bija labāka, nekā tā ir tagad?

Treškārt, *Beazley* kungs izvirzīja jautājumu par dubultstandartu. Ir tiesa, ka, neskatoties uz problēmām, ungāru kopienas stāvoklis Rumānijā ir labāks. Rumānijā pastāv problēmas, tomēr situācija ir labāka nekā Elzasā vai Bretaņā. Kādēļ tur pastāv dubultstandarti?

Ceturtkārt, parunāsim par teritoriālo autonomiju. Reģionālā autonomija Somijas Ālandu salās un Dienvidtirolē, Itālijā, patiesi ir stabilizējusi valsts situāciju. Ļoti labs piemērs ir Spānija, kurā pastāv autonomo reģionu sistēma, kaut arī ir daži basku ekstrēmisti, kuri būtu pelnījuši mūsu nosodījumu.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, ir jānorāda, ka nediskriminācija un vienlīdzīga attieksme nav pietiekami, lai kompensētu minoritāšu nelabvēlīgo stāvokli. Galu galā apmierinātas minoritātes ir faktors, kas kalpo stabilitātei Eiropas valstīs. Kā vienmēr saka *Henrik Lax*: "Ja politika ir realizēta atbilstoši, tā vienmēr atmaksāsies". Tādā ir patiesā situācija, un es vēlētos pateikties par debatēm.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es ļoti rūpīgi uz klausīju katru teikto, un mani savīļņoja aizrautīgums, kas akcentēja dažus no paustajiem viedokļiem.

Tabajdi kungs tikko uzskaitīja lielu daudzumu problēmu. Es skaidri apzinu, ka šādas problēmas pastāv, tomēr man atkal diemžēl, jo nav manos spēkos izdarīt ko citu, ir jāatgādina, ka grupu, nacionālo minoritāšu kā grupu aizsardzība neietilpst ES kompetencē, nedz arī Pamattiesību aģentūras kompetencē.

Tomēr pēc mana lūguma aģentūra izskatīs jautājumu par etnisko un rasu diskrimināciju, kad atjauninās savu 2007. gada ziņojumu par rasismu, taču es vēlētos atgādāt, ka nolīgumi šajā jomā nepiešķir jurisdikciju - ne Eiropas Savienībai, ne arī Komisijai un aģentūrai.

Tika pieminēta atklātas koordinēšanas metode, tomēr arī šīs metodes piemērošanai mums ir jābūt kompetencei. Ir skaidrs, kamēr Padome pašlaik maina savas pozīcijas, kas varbūt pavērs jaunas iespējas, mēs pievēršam īpašu uzmanību diskriminācijas apkarošanai, kas īpaši var ietekmēt minoritāšu pārstāvjus.

Mums ir nepieciešams pilnībā noskaidrot situāciju: Kopienas līmenī mums pastāv instrumenti diskriminācijas apkarošanai. Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 13. pants veido juridisko pamatu divām direktīvām: 2002. gada 29. jūnija Direktīvai 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības, un 2000. gada 27. novembra Direktīvai 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju.

Tādēļ, vadoties pēc šāda skatupunkta, pastāv patiesa vēlme apkarot visa veida diskrimināciju pret minoritāšu grupu pilsoņiem. Turklāt Pamattiesību aģentūra pēc mana lūguma veiks ļoti padziļinātu pētījumu par visiem šiem diskriminācijas veidiem.

Tas ir tas, ko varu apgalvot. Es nevaru rīkoties vairāk, jo mums nav juridisko instrumentu. Dalībvalstis mums to neatļautu.

Tas nozīmē, ka, piemēram, romu situācija Eiropas Savienība ir patiesi nožēlojama un viņu integrēšana ir gan Eiropas Savienības, gan Komisijas galvenā prioritāte, kas tik arī atgādināts pirmajā Eiropas romu augstākā līmeņa sanāksmē 16. septembrī, kurā es piedalījos kopā ar priekšsēdētāju J. M. Barroso un komisāru V. Špidla. Pēc šī samita komisārs V. Špidla izveidos Eiropas platformu romiem. Pateicoties šai elastīgajai struktūrai, mums būs iespējams risināt problēmas ES līmenī. Tomēr mums ir jābūt arī uzmanīgiem, jo Komisija uzskata, ka etniskā pieeja būtu neproduktīva.

Nobeigumā es vēlētos teikt, ka mani saviļņoja šeit paustais. Ir skaidrs, ka patiesais Eiropas Savienības spēks ir rodams šī konflikta starp minoritātēm un majoritātēm atrisināšanā attiecīgajās valstīs. Taču taisnība ir arī, ka Eiropas Savienība šobrīd ir nacionālu valstu federācija, kas nozīmē, ka mums ir sarežģīti rīkoties plašāk.

Tomēr nepastāv šķēršļi tam, lai valstis neformāli apmainītos ar labas vai labākās prakses piemēriem. Jūs minējāt dažus ļoti labas prakses piemērus noteiktās jaunajās Savienības dalībvalstīs, un man nav šaubu par to, ka šie piemēri var kalpot par iedvesmu citiem līdzīgiem piemēriem.

Tas, priekšsēdētāja kungs, ir tas, ko varu pateikt, un man ļoti žēl, ka nevaru sniegt labāku atbildi, tomēr galu galā esmu pilnībā pakļauts pienākumam īstenot Eiropas Savienības principus un noteikumus, kādi tie ir šobrīd. Tomēr vēlos atkārtoti norādīt, ka jūs varat būt pārliecināti, ka gadījumos, kad tiks diskriminētas minoritātei piederīgas personas, es būšu nelokāms, jo esmu pilnībā apņēmies nodrošināt nediskriminēšanas ievērošanu, ko, es ceru, pēc Lisabonas līguma ratifikācijas stingri institucionalizēs Pamattiesību harta.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Genowefa Grabowska (PSE), rakstiski. – (PL) Mūsdienā Eiropā neviena valsts nenoliedz minoritāšu tiesības. Ar ES moto "vienotība daudzveidībā" mēs veidojam daudz kultūru Eiropu, tādu Eiropu, kurā nacionālas minoritātes pastāv līdzās ar lielām, monolītām valstīm un pilnībā izmanto to politiskās un pilsoņu tiesības. Šķiet, ka Eiropa ir vienprātīga šajā jautājumā. Mūsdienās katrs, kurš šaubas par minoritāšu tiesībām, pavisam noteikti negūs panākumus politikas pasaulē. Minoritāšu tiesības tiek glabātas kā dārgums atsevišķo ES dalībvalstu tiesību sistēmās un tās ir apstiprinātas arī daudzos starptautiskos nolīgumos.

Tādēļ es biju pārsteigta par Lietuvas Augstākās administratīvās tiesas šī gada 30. janvārī paziņoto spriedumu. Saskaņā ar šo spriedumu, izvietojot ielu nosaukumu plāksnes poļu valodā līdzās ielu nosaukumiem lietuviešu valodā, tiek pārkāptas valsts tiesību normas. Viļņas reģiona iestādēm tika dots rīkojums mēneša laikā noņemt ielu nosaukumu plāksnes poļu valodā. Šis gadījums ir īpaši savdabīgs, jo etniskie poļi veido 70 % no iedzīvotājiem Viļņas reģionā un ielu nosaukumu plāksnes poļu valodā ir atrodamas gandrīz visur. Tas notika, neskatoties uz to, ka Lietuva apņēmas ievērot Eiropas Vietējo pārvaldību hartu un ratificēja Eiropas 1995. gada

Vispārējo konvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību. Konvencijas 11. pantā ir paredzēti noteikumi par minoritāšu valodu izmantošanu, tajā skaitā uz ielu nosaukumu plāksnēm. Ir grūti saprast, kādēļ Lietuva, kas jau piecus gadus ir ES dalībvalsts, neievēro Savienības standartus un savā teritorijā nenodrošina minoritātēm to tiesības.

Iosif Matula (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es nāku no vietas, kas atrodas uz robežas starp Ungāriju un Rumāniju, Aradas apgabalā, kurā jau sen ir atrisinātas problēmas saistībā ar minoritātēm.

Šajā teritorijā mani kolēģi un bērniņas draugi apmeklēja pamatskolu un vēlāk turpināja studēt universitātēs, runājot ungāru valodā, un viņi joprojām izmanto ungāru valodu iestādēs, kurās strādā.

Es esmu bijis Aradas apgabala padomes un Rumānijas Rietumu reģionālās iestādes priekšsēdētājs. Šajā reģionā, kur atrodas Rumānijas Aradas, *Timiș* and Bihoras apgabals un Ungārijas *Csongrád* un *Békés* apgabals rumāņiem un ungāriem kopīgiem spēkiem ir izdevies īstenot neskaitāmus kopējus projektus un šobrīd tiek strādāts pie citiem, visiem izmantojot vienu Eiropas valodu, lai risinātu Eiropas kopējas problēmas.

Es aicinu ikvienu, kurš vēlas pirmais uzzināt par Rumānijas modeli minoritāšu problēmu atrisināšanai, pirmkārt, apskatīt patieso situāciju un tikai pēc tam paust savu viedokli dažādos Eiropas forumos.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), rakstiski. – (PL) Nacionālo minoritāšu tiesības ES dalībvalstīs ir būtisks jautājums, ņemot vērā cilvēktiesības. Tomēr praksē šis jautājums tiek izvērsts darbībā, kuru mērķis ir izplatīt Eiropā revizionismu un apstrīdēt robežas.

Nav šaubu par to, ka tiesības runāt dzimtajā valodā un aizsargāt tradicionālo kultūru, ir tiesības, ko nepieciešams aizsargāt.

Pēdējā laikā Eiropā bieži ir bijuši gadījumi, kad noteiktas minoritātes ir paudušas savu vēlmi, lai valstij, kuras pavalstnieki tās ir, tiktu atgrieztas noteiktas teritorijas. Šādi tiek izprovocēta majoritātes reakcija. Vēl ir bijuši gadījumi, kad minoritātes, ko veido vairāki miljoni cilvēku, ir ignorētas un tām ir atteikts piešķirt minoritātes statusu. Tā tas, piemēram, notika ar poļiem Vācijā. Tādējādi Vācija pārkāpj minoritāšu pamattiesības.

Situācija atšķiras ar cilvēkiem, kas mūsu valstīs ir ieradušies no valstīm ārpus Eiropas. Nepārprotami ir skaidrs, ka šīm personām ir tiesības uz savu kultūru un valodu. Tomēr tām nav tiesības veidot teritorijas, kurām piemērotu savas dzimtenes tiesību aktus. Ja tās vēlas dzīvot starp mums, tām jābūt gatavām integrēties mūsu valstīs un jātop par atbildīgiem tās valsts pilsoņiem, kurā uzturas.

15. Latvijas nepilsoņu balsstiesības pašvaldību vēlēšanās (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir debates saistībā ar mutisku jautājumu Komisijai par Latvijas nepilsoņu balsstiesībām pašvaldību vēlēšanās, ko Zaļo grupas/Eiropas Brīvās alianses vārdā iesniedza *David Hammerstein*, Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā vārdā - *Alexandra Dobolyi*, Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas vārdā - *Willy Meyer Pleite* - un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā - *Marian Harkin* (O-0007/2009 - B6-0007/2009).

David Hammerstein, autors. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, pastāv Eiropas Savienības dalībvalsts, kas izmanto nepilsoņu konceptu, lai apzīmētu simtiem tūkstošu šajā valstī dzīvojošus cilvēkus. Lielākā daļa no viņiem ir dzimuši šajā valstī, strādā tur, tomēr viņiem ir piešķirts epithets "nepilsoņi". Tā ir uzskatāma par novirzi no normas Eiropas Savienība.

Tā ir novirze, jo Eiropas Savienība ir balstīta uz nediskriminācijas principu, uz vienlīdzības principu, kas šobrīd šajā valstī tiek noliegti: tā neatzīst šo cilvēku tiesības un pakļauj cilvēku grupu vēsturiskai diskriminācijai tikai to etniskās izcelsmes dēļ. Tas nav pieņemami.

Lūgumrakstu komitejā mēs izskatījām īpašus gadījumus. Pirmais gadījums bija saistīts ar vīrieti, kurš ieradās un sacīja, ka "pirmo reizi balsot varēju laikā, kad studēju Vācijā. Es varēju balsot Vācijas pašvaldību vēlēšanās, bet savā valstī man šādas iespējas nav, jo tā mani neatzīst. Man nav citas pases. Man nav citas valsts. Man ir tikai šī valsts, bet es nevaru balsot". Tā ir novirze.

Vēl mēs Lūgumrakstu komitejā izskatījām kāda cita vīrieša lietu, kurš ir nokārtojis Latvijā valodas eksāmenus, pārzina visus tiesību aktus, un tomēr viņam nav piešķirta pilsonība, jo valsts uzskata – un es atkārtošu to,

ko mums teica vēstnieks – “šis vīrietis nav lojāls valstij”. Kā tas ir iespējams? Kā tas ir iespējams, ka 20-25 % no Eiropas Savienības dalībvalsts iedzīvotājiem nonāk šādā situācijā?

Mēs pieprasām, lai tiktu ievērotas cilvēku pamattiesības un lai ikviens apzinātos šo situāciju, ņemot vērā, ka dažas valstis pievienojās Eiropas Savienībai, neīstenojot Kopenhāgenas kritērijus. Mēs lūdzam arī izdarīt spiedienu uz Komisiju, jo līdz šim Eiropas Komisiju ir izrādījusi tikai nespēku un pilnīgu intereses vai bažu trūkumu.

Alexandra Dobolyi, *autore*. – Priekšsēdētāja kungs, ir atzīmēts, ka šodien, kad pagājuši gandrīz pieci gadi pēc paplašināšanās, nekas neliecina par to, ka Latvija paustu cieņu pret tās lielāko minoritāti. Eiropas Parlamenta un virknes citu institucionālu organizāciju ieteikumi ir pilnībā ignorēti.

Liela daļa no Latvijas iedzīvotājiem ir atsvešināti no valsts un tās institūcijām. Nav jābrīnās par to, ka naturalizācijas rādītāji ir tik zemi. Padarot cilvēkus par nenaturalizētiem ārzemniekiem un izdodot viņiem nepilsoņu pasēs, netiek veicināta piederības pie valsts sajūta. Viņi nav piederīgi. Viņi nepieņem lēmumus. Viņi nebalso, pat ne tajās pilsētās, kurās veido 40 % no iedzīvotājiem un kurās politiskie lēmumi tieši ietekmē viņu dzīvi.

Vai šāda situācija ir labvēlīga vai nelabvēlīga Eiropas Savienībai? Tas ir jautājums Komisijai un Padomei. Demokrātija nevar attīstīties bez pilsoniskās sabiedrības, un pilsoniska sabiedrība nav iespējama bez līdzdalības. Līdzdalība sākas vietējo kopienu līmenī.

Šie cilvēki ir dzimuši šajā valstī vai pavadījuši tajā lielāko daļu savas dzīves, un mēs runājam par vairāk nekā 15 % no Latvijas iedzīvotājiem jeb aptuveni 372 000 cilvēku. ES ir jārikojas viņu vārdā. Kādēļ Komisija šajā gadījumā nerīkojas? Citu ES dalībvalstu pilsoņi, kas uzturas Latvijā, var balsot un tikt ievēlēti pašvaldību un Eiropas Parlamenta vēlēšanās, taču simtiem tūkstošu iedzīvotāju, kuri dzimuši šajā valstī vai pavadījuši tajā lielāko dzīves daļu, šādu tiesību nav.

Es vēlos jautāt Komisijai un Padomei, ko tās ir paveikušais, lai atrisinātu šo problēmu ar Latvijas institūcijām, un pieprasu nekavējoties uzsākt tālākas darbības.

Willy Meyer Pleite, *autori*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, mana grupa, Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa, nevilcinoties iesniedza šo mutisko jautājumu Komisijai pēc tam, kad vairāku Lūgumrakstu komitejas sesiju ietvaros apzinājām situāciju, kādā atrodas daudzi Latvijas iedzīvotāji.

Komisijas locekļi, komisāra kungs, nav pieņemami, ka 21. gadsimtā pieredzam Eiropas Savienībā iedzīvotāju segregāciju. Tas nav atbilstoši Eiropas Savienībai, tās principiem vai vērtībām. Valstī, kas kopš 2004. gada ir bijusi daļa no Eiropas Savienības un kurā ir tikai 2,5 miljoni iedzīvotāju, ir šobrīd spēkā tiesību akti, kas vienkārši attur pusmiljonu iedzīvotāju no viņu kā pilsoņu tiesību izmantošanas.

Šie cilvēki tiek dēvēti par nepilsoņiem. Viņu pasēs ir melnā krāsā, tādēļ viņus dēvē par “melnajiem” vai “baklažāniem”. Šādi viņus dēvē pat pārvalde, valsts, valdība, un viņi ir pilsoņi, kas nevar izmantot savas likumīgās tiesības balsot un tikt ievēlētiem.

Tādēļ mēs uzskatām, ka Eiropas Komisijai ir jāizdara ievērojams spiediens uz valdību, lai novērstu tās nespēju ņemt vērā dažādu institūciju, piemēram, ANO Cilvēktiesību komitejas, ANO Rasu diskriminācijas izskaušanas komitejas, Eiropas Padomes Parlamentārā asamblejas, Eiropas Padomes Vietējo un reģionālo pašvaldību kongresa, Eiropas Padomes komisāra cilvēktiesību jautājumos paustos ieteikumus un ieteikumus, ko Parlaments pauda Latvijas pievienošanās sarunu ietvaros 11. marta rezolūcijā, kurā skaidri bija norādīts, ka ir jārod skaidrs risinājums saistībā ar segregācijas problēmu un jautājumu par iedzīvotājiem, kuriem jāpierāda, ka ir dzimuši pirms 1940. gada. Tas vienkārši nav pieņemami.

Es uzskatu, ka ko tādu nedrīkst pieļaut. Mēs nevaram līdzaspastāvēt Eiropas Savienībā, kamēr turpinās šāda situācija un tādēļ mēs uzskatām, ka ir ļoti būtiski, lai Komisija, Eiropas Savienības iestādes un mēs visi turpinām tādā pat veidā iesniegt priekšlikumus, lai izbeigtu šo situāciju.

Šajā sakarā mūsu grupa sagaida, ka Komisija sniegs konkrētus priekšlikumus saistībā ar jautājumiem, ko izvirzām šajās debatēs. Arī saistībā ar valodu mūs māc bažas, ņemot vērā faktu, ka saskaņā ar jaunu tiesisku regulējumu – un šajā sakarā pagājušajā gadā notika studentu demonstrācijas - 60 % no mācību programmas ir jānāca latviešu valodā, tādējādi veidojot skaidru diskrimināciju attiecībā pret krievu valodu.

Šķiet, ka es atgādināju, ka ģenerāla Franko diktatūras laikā manā dzimtenē Spānijā bija aizliegts runāt basku, kataloniešu vai galīciešu valodā. Šīs valodas bija vienkārši aizliegtas. Šodien šīm valodām ir otrās valsts valodas

statuss. Es uzskatu, ka arī šī situācija ir jārealizē tā, lai beigu beigās neviens Eiropas Savienības iedzīvotājs netiktu atturēts izpausties dzimtajā valodā, savā valodā, kurai būtu piešķirams oficiālas valodas statuss, kas līdzvērtīgs jebkuras citas valstī izmantojamās valodas statusam.

Tādēļ es aicinu Komisiju beidzot rīkoties dinamiski, lai novērstu segregāciju, kas tiek īstenota Eiropas Savienības dalībvalstī.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, saskaņā ar Reglamentu Parlamenta deputātiem būs dažādi viedokļi par pārrunājamo jautājumu, tomēr Jūs kā priekšsēdētāja tiesības un patiesībā pienākums ir ieteikt kolēģiem, kā viņi var paust viedokļus, ko viņiem ir tiesības paust.

Es uzskatu, ka pēdējais apgalvojums saturēja elementus, kas līdzinās Eiropas Savienības valdības apmelošanai. Es ieilstu pret to. Es domāju, ja skatīsim mūsu Reglamentu, tad atbilstošu Parlamenta debašu īstenošana nepieļauj, ka deputāti izmantot tāda veida izteiksmi, ar kuru tikko saskārāmies.

Priekšsēdētājs. – Es neizmantoju man saskaņā ar Reglamentu piešķirtās pilnvaras, jo neinterpretēju deputāta runu tādā veidā, kā Jūs tikko apgalvojāt.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā, ka tiku pieminēts, vēlos norādīt, ka palieku pie katra manis paustā vārda.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, tikko tika minēts Spānijas piemērs, taču patiesībā šo problēmu atrisināja Spānijas valsts.

Komisija apzinās īpašos apstākļus, kādos atrodas krievvalodīgā minoritāte Latvijā. Pirmspievienotās stratēģijas ietvaros saskaņā ar Drošības un sadarbības organizācijas un Eiropas Padomes ieteikumiem daudz pūļu veltīja šo cilvēku naturalizācijas un integrācijas veicināšanai.

Komisija ir atkārtoti uzsvērusi, ka visām iesaistītajām pusēm, ieskaitot pašu minoritāti, ir jāsniedz ieguldījums šajā sarežģītajā procesā un jāierosina risinājumi.

Attiecībā uz specifisko jautājumu par Latvijas nepilsoņu piedalīšanos pašvaldību vēlēšanās vienīgais, ko saistībā ar vēlēšanu tiesībām garantē Eiropas Kopienas dibināšanas līgums, ir ES pilsoņu tiesības piedalīties Eiropas un pašvaldību vēlēšanās to dzīvesvietas dalībvalstī, arī gadījumos, ja viņi nav tās valstspiederīgie.

Tas nozīmē, ka jautājums par personu, kuras nav ES dalībvalsts valstspiederīgās un tādējādi nav ES pilsones, piedalīšanās vēlēšanās neietilpst Kopienas tiesību aktu darbības jomā.

Līdz ar to Komisijai nav tiesības runāt ar Latviju par jautājumu saistībā ar šo cilvēku piedalīšanos pašvaldību vēlēšanās. Šādu jautājumu risināšana ir dalībvalstu kompetence.

Es izprotu situāciju, ko atspoguļoja mutiskā jautājuma līdzautori, tomēr nevaru viņiem sniegt citu atbildi. Tādēļ mums šīs problēmas, ko Savienība tās juridiskā stāvokļa dēļ nevar atrisināt, risināšana ir jāatstāj Latvijas ziņā.

Rihards Pīks, PPE-DE grupas vārdā. – (LV) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Man jāatgādina, ka manā mazajā valstī Latvijā dzīvo 2,3 miljoni iedzīvotāju, no kuriem etniskas izcelsmes latvieši ir apmēram 1,6 miljoni. Un tomēr Latvijā ir valsts un pašvaldību apmaksāta pamatizglītība vēl astoņās minoritāšu valodās, dažas no kurām, kā romu un igauņu, ir ļoti mazas. Runājot par krievvalodīgajiem nepilsoņiem, nevar lietot jēdzienu "tradicionāla minoritāte". Rietumeiropas valstu izpratnē varētu teikt iebraucēji jeb imigranti, kuri padomju okupācijas laikā ieradās Latvijā un baudīja virkni privilēģiju. Pirmkārt, nemācīties tās zemes un tautas valodu, kur viņi ieradusies, bet runāt tikai krievu valodā. Mana valsts ir nodrošinājusi vienu no liberālākajiem naturalizācijas likumiem Eiropā, tieši lai nāktu pretim šiem cilvēkiem. Desmit gadu laikā, kopš spēkā ir šis likums, apmēram 50 % nepilsoņu ir ieguvuši pilsoņu tiesības. Bet, veicot aptauju nesen, 2008. gada beigās, to cilvēku vidū, kas nav naturalizējušies, 74 % nevēlas iegūt Latvijas pilsonību. Otrkārt, tikai viena trešā daļa no nepilsoņiem ir izmantojuši tiesības bērņus, kuri dzimst pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas, reģistrēt kā Latvijas pilsoņus, tikai viena trešā daļa. Kādēļ, es nezinu. Ždanokas kundze, kura ir ievēlēta no Latvijas un pārstāv krievu izcelsmes Latvijas pilsoņus, neslēpj, ka pēc vēlēšanu tiesību iegūšanas nepilsoņiem nākošais solis būtu pieprasīt krievu valodas kā otrās valsts jeb oficiālas valodas statusu. Ko tas nozīmē? Pirmkārt, privilēģēta statusa saglabāšanu cilvēkiem, kas Latvijā ieradās no Krievijas, otrkārt, tā būtu sprieduma parakstīšana latviešu valodai un kultūrai, jo krieviski runājošiem aizmugurē ir 140 miljonu Krievija ar augošām nacionālistiskām ambīcijām. Latviešu valodai – nekā, mēs esam tik maz, cik mēs esam. Un nobeidzot,

mēs iestājāmie Eiropas Savienībā, nevis lai saglabātu padomju okupācijas radīto sadalīto sabiedrību, bet lai to pārvarētu un saglabātu savu identitāti. Paldies!

Proinsias De Rossa, *PSE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, komisāra *J. Barrot* atbilde sagādāja lielu vilšanos. Es biju gaidījis no viņa pozitīvāku atbildi, neskatoties uz juridiskajiem ierobežojumiem, kas skar viņa darbu. Es domāju, ka viņš teiks, ka darīs visu iespējamo, lai pamudinātu Latvijā pārmaiņas atbilstoši Eiropas Savienības daudzveidības principam.

Es esmu no Īrijas. Es runāju angļu valodā. Angļu valoda ir mana dzimtā valoda, tomēr es neesmu anglis: es esmu īrs. Patiesā situācija ir tāda, ka Eiropas Savienību veido daudzas valstis. Patiesībā visās mūsu dalībvalstīs ir minoritātes un majoritātes, kas vēsturiski ir bijušas daļa no impērijas vai bijušas impērijas vai kolonijas. Mums ar to bija jāsadzīvo.

Ja es pārceltos uz Latviju un kādu laiku tur dzīvotu un strādātu, es varētu balsot pašvaldību vēlēšanās. Tomēr Latvijā ir simtiem tūkstošu cilvēku, kuri ir dzimuši Latvijā, tomēr nevar balsot pašvaldību vēlēšanās. Tā ir netaisnība, un – es teiktu Pika kungam – tā ir arī pašiznīcināšanās, jo, lai pārvarētu grūtības un bailes, mums ir laipni jāuzņem visi mūsu valstu iedzīvotāji. Mums ir jārosina viņus politiski līdzdarboties. Iespēja piedalīties pašvaldību vēlēšanās ļautu šiem cilvēkiem justies kā daļai no sabiedrības un vietējo kopienu pārvaldības, un, kā jau minēju, palīdzētu pārvarēt barjeras.

Viena no lielākajām migrantu kopienām Īrijā ir briti. Viņiem visiem ir tiesības balsot Īrijas pašvaldību vēlēšanās. Ne visiem no viņiem ir iespējams balsot valsts vēlēšanās, jo ne visiem ir Īrijas pilsonība, tomēr viņi visi balso Īrijas pašvaldību vēlēšanās un sniedz būtisku ieguldījumu Īrijas politiskajā dzīvē. Tādēļ es vēlētos aicināt visus tos šeit Parlamentā, kuri ir no Latvijas, un patiesībā ne jebkuras citas dalībvalsts, kurā ir problēmas saistībā ar minoritātēm vai majoritātēm, paturēt prātā, ka šo grūtību un bailu pārvarēšanai, mums ir jāuzņem cilvēki laipni un jāiekļauj viņi mūsu politiskajos procesos, nevis norobežot viņus no tiem.

Georgs Andrejevs, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt ir jāatceras, ka pēc 1945. gada, kad briti, franči, beļģi un nīderlandieši pameta savas kolonijas, tajās sāka ieplūst krievi. Arī 1949. gadā, kad ar Ženēvas Konvenciju tika atļauta civiliedzīvotāju izmitināšana okupētās teritorijās, Latvijas pārkrievošana kļuva intensīvāka, un padomju varas iestādes organizēja divu miljonu imigrantu iebraukšanu.

Tādēļ varētu teikt, ka pēc Latvijas Republikas neatkarības atgūšanas 1991. gadā, padomju varas ēras jaunatnācēji Latvijā uzturējās nelikumīgi. Līdz ar to šobrīd pilsonības piešķiršana krievu tautības iedzīvotājiem, izmantojot naturalizāciju, no Latvijas puses ir uzskatāma par humanitāru palīdzību, nevis tiesībām.

Saskaņā ar ANO hartu pamatā pilsonības likumi pieder pie valstu iekšlietām un citām valstīm nav tiesības iejaukties, pat ne ANO. Tādēļ Latvijas iestāžu nostāja saistībā ar balsošanas tiesību piešķiršanu nepilsoņiem ir nelokāma un nemainīga - balsošanas tiesības ir neatņemama pilsonības sastāvdaļa.

Šāda nostāja ir arī atbilstoša starptautiskajiem tiesību aktiem un praksei. Tajā pat laikā Latvija ir ievērojamu finansiālu palīdzību no citām valstīm, izņemot Krieviju, ir īstenojusi nozīmīgus pasākumus, lai sekmētu naturalizācijas procesu un nepilsoņu integrāciju Latvijā, 2008. gadā samazinot nepilsoņu skaitu līdz 16 %.

Mūsu mērķis ir nodrošināt, lai visiem Latvijas iedzīvotājiem būtu iespēja iegūt pilsonību un pilnībā un efektīvi izmantot savas tiesības. Latvijas mērķis ir panākt, lai tajā ir pilsoņi ar visām tiesībām, nevis nepilsoņi ar daudzām tiesībām.

Es saprotu, ka šī Latvijas nostāja ir pretrunā ar politiku, ko Karaganova kungs 1992. gadā publicēja krievu *Diplomatic Herald*, kā arī ar viņa atbalstītāju šeit Eiropas Parlamentā viedokli, tomēr mēs nekad nepārtrauksim aizsargāt savu valsti pret šādām dezinformācijas kampaņām.

Ģirts Valdis Kristovskis, *UEN grupas vārdā*. – (LV) Komisāra kungs, kolēģi! Liberālais Latvijas likums ikvienam ir jāvis apliecināt lojalitāti pret Latvijas valsti un Rietumu demokrātiskajām vērtībām. Rezultātā kopš 1993. gada nepilsoņu skaits ir samazinājies par 59 %. Latvijas biznesa lielākā daļa pieder krievu uzņēmējiem. Tie ir argumenti, kas ļauj noraidīt sūdzības pret Latvijas valsti. Pie tam der atgādināt, ka Latvijā dzīvo cilvēki, kuri, sastāvot "Interfrontē", cīnījās pret Latvijas neatkarību, aicināja saglabāt ļaunuma impēriju PSRS, joprojām noliedz Latvijas okupācijas faktu, joprojām attaisno padomju totalitāros noziegumus Baltijas valstīs, balsoja pret Latvijas dalību Eiropas Savienībā un NATO. Šāda šo cilvēku pārliecība, iespējams, ir nozīmīgs šķērslis vēlmei gūt Latvijas pilsonību. Tāpēc netraucēsim viņiem dzīvot savu pagātnes vērtību pasaulē!

Tatjana Ždanoka, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, mēs apspriežam situāciju Latvijā tieši tādēļ, ka tā ir unikāla. Latvijas nepilsoņi nav jebkādas valsts valstspiederīgie un viņiem nav tiesības piedalīties jebkādas vēlēšanās. 90-0 gadu sākumā visi pieaugušie ar nepilsoņu statusu Latvijā, bija pastāvīgi valsts iedzīvotāji. Pēdēji reizi iespēja izmantot balsošanas tiesības viņiem bija 19 gadus atpakaļ, piemēram, 1990. gada martā, kad tika ievēlēta Latvijas Augstākā padome. Pusotru gadu vēlāk šī pati Augstākā padome atņēma vienai trešdaļai no tās vēlētajiem balsošanas tiesības. Šis ir unikāls gadījums parlamentārajā vēsturē.

Komisārs runāja tikai par nepilsoņu integrēšanu sabiedrībā un naturalizāciju. Tomēr šāda pieeja maina lietu būtību: nepilsoņi jau ir daļa no sabiedrības, 32 % no viņiem ir dzimuši valstī un daudziem pilsonības iegūšanas procedūra savā valstī šķiet pazemojoša un viņi principa pēc nenaturalizējas.

Latvijas politikajai elitei šī pamattiesību atņemšana būtiskai iedzīvotāju minoritātes daļai ir veids, kā saglabāt varu. Viņi izmanto veco metodi “skaldi un valdi”, un tādēļ Eiropas Savienībai ir jārikojas Latvijas nepilsoņu vārdā.

Es esmu pārliecināta, ka ES pamatvērtības, piemēram nediskriminācija etniskās izcelsmes dēļ un demokrātijas stiprināšana, ir jānostāda augstāk par valstu kompetenci.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, šajās debatēs mēs dzirdējam to, kā divi pagājušā gadsimta noziedzīgi diktatori sagrāva Latvijas demokrātiju, neatkarību un visas atbilstošās sabiedrības normas. Latviju okupēja Staļins, vēlāk Hitleris un vēlāk atkal Staļins. Latvijas iedzīvotāji tolaik tika pakļauti ieslodzījumam, deportācijām un nāves sodiem. Staļins tolaik ievēda ne tikai krievu tautības, bet arī ukraiņu un baltkrievu tautības cilvēkus.

Mēs visi, ieskaitot Ždanokas kundzi, šodien nosodītu Staļinu un viņa darbus, bet kā mēs rīkojamies šajā situācijā, komisāra kungs? Vai Jūs tagad publiski apliecinātu, ka Jums ne tikai nav juridiskas tiesības iejaukties, bet ka visām Savienības dalībvalstīm ir jāievēro visas juridiskās prasības, ciktāl tas skar vēlēšanu likumu? Uzskatu, ka tas ir būtiski ne tikai Latvijai, bet gan visām mūsu valstīm.

Protams, atbilde ir, ka, ja ir stingra nostāja šajā jautājumā, tad līdzīgi kā daudziem krievu valodā runājošiem Latvijas iedzīvotājiem, kuri ir ieguvuši pilsonību, ir jāiegūst tās valsts pilsonība, par ko lepojaties, kurā esat dzimis un kur dzīvojat. Nenoliedziet to. Nelūdziet privilēģijas, ja nevēlaties īstenot savu lomu. Jums ir iespēja iegūt pilsonību.

Kāds Palestīnas trimdinieks ir ieguvis Latvijas pilsonību. Ja viņš varēja iemācīties valodu, tad esmu pārliecināts, ka to spēj arī krievu valodā runājošie latvieši. Protams, mums ir jāatsauc atmiņā, ka lielākā daļa ir ieguvusi pilsonību. Ja esat daļa no valsts, tad, manuprāt, jums ir tiesības un pienākumi.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Vēlos apsveikt *Alexandra Dobolyi* un viņas kolēģus līdzautorus. Šis ir šobrīd viens no būtiskākajiem cilvēktiesību jautājumiem Eiropas Savienībā. Man ir saprotams mūsu latviešu draugu vēsturiski veidojies aizvainojums, jo viņi Staļina padomju varas ērā bija pakļauti šausmīgai asimilācijai. Esmu labi informēts par faktisko situāciju, tomēr nekas nevar kalpot par attaisnojumu vēsturiskai atmaksai. Es ieteiktu saviem latviešu draugiem sekot Somijas piemēram, ko gadsimtiem ilgi apspieda Zviedrija, bet tagad Somija nekad nav tiekusies atriebties zviedru valodā runājošajiem Somijas pilsoņiem. Nav iespējams deportēt vai asimilēt simtiem tūkstošu cilvēku, un tādēļ viņiem ir jāpiespē ES tiesības. Mani ļoti apbēdināja komisāra *J. Barrot* teiktais, jo tā vietā, lai ES sniegtu skaidras norādes par to, ka situācija ir nepieņemama un pretrunā ar ES pamatvērtībām, komisārs noplāta rokas un saka, ka Eiropas Savienība neko nevar izdarīt. Tas ir ļoti apbēdinoši. Ir jārod vēsturisks kompromiss starp Latvijas majoritāti un krievu minoritāti. Tas ir vienīgais risinājums, cita nav. Paldies par uzmanību!

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Dāmas un kungi! Pērn ruden es komisārei *Ferrero – Waldner* uzdevu rakstisku jautājumu, paužot bažas, ka Krievijas piešķirtās privilēģijas bez vīzas tur ieceļot Latvijas un Igaunijas nepilsoņiem ir negatīvi ietekmējušas viņu vēlmi kļūt par pilsoņiem. Komisāres kundze man piekrita, tomēr šodien atsevišķi deputāti – jautājumu iesniedzēji – demonstrē pilnīgu Latvijas situācijas neizpratni. Vēl vairāk paplašinot nepilsoņu tiesības, tai skaitā arī vēlēšanu balsot, kļūstot par pilsoņiem. Vēl vairāk paplašinot nepilsoņu tiesības, tai skaitā arī vēlēšanu balsot, kļūstot par pilsoņiem. Latvijas nepilsoņi radušies kā tiešas 50 gadus ilgās padomju okupācijas sekas. Atsevišķi politiskie spēki, kas atbalsta Kremļa tā saukto tautiešu aizstāvēšanas politiku, joprojām manipulē ar šiem cilvēkiem sava politiskā kapitāla vairošanai. Paldies!

Roberts Zīle (UEN). – (LV) Priekšsēdētāja kungs un komisāra kungs! To, cik iesniedzējiem interesē šī diskusija, var redzēt no tā, ka no viņiem neviens jau sen nav zālē un viņi tā arī nedzirdēs to, ko tikko teica arī Inese Vaidere – ka faktiskā Krievijas vīzu politika bija ierocis, ne jau lai veicinātu naturalizācijas procesu Latvijā, bet izdarītu tieši otrādi. Diemžēl sabiedriskās domas aptaujas liecina par to, ka vairums šo cilvēku nekad nekļūts par Latvijas patriotiem, bet viņi jau, liela daļa, ir citas valsts patrioti. Un, iegūstot varu pašvaldībās, nākošais solis būs, protams, autonomijas prasīšana, valodas statusa prasības. Un kādi varētu būt nākošie soļi – nu to mēs varam redzēt, kā to parāda ilgtermiņa situācijas attīstība tādās vietās kā Abhāzija un Dienvidosetija – tiks dalītas Krievijas pilsonības pases šajās autonomijās. Paldies!

Laima Liucija Andriekienė (PPE-DE). – (LT) Pie normāliem apstākļiem varētu ierosināt piešķirt pastāvīgajiem valsts iedzīvotājiem tiesības piedalīties pašvaldību vēlēšanās, tomēr mums visiem ir zināms, ka veidu kādā Latvijā ieradās tās vairākums nepilsoņu, nevarētu nosaukt par normāliem apstākļiem. Viņu ierašanās ir tiešas Latvijas okupācijas sekas, ko īstenoja Padomju Savienība. Tas ir arī piecu desmitgažu ilgā pārkrievošanas procesa rezultāts, ar ko tika pārkāpti starptautiskie tiesību akti. Mums visiem ir tiesības izvēlēties – būt par pilsoņiem vai būt lojāliem valstij, vai tādiem nebūt? Tomēr jebkurai izvēlei ir sekas un šī iemesla dēļ vainot mēs varam tikai sevi, nevis valsti, kas ir sniegusi izvēles brīvību.

Henrik Lax (ALDE). – (SV) Kādu ietekmi uz Latvijas iedzīvotājiem ir atstājusi piecdesmit gadu ilgā padomju varas okupācija? Kādēļ liela daļa no krievu valodā runājošajiem iedzīvotājiem nevēlas iegūt pilsonību? Kāda ir Krievijas loma šajā situācijā? Latvija ir nepieciešams mūsu atbalsts, nevis nosodījums, lai rosinātu nepilsoņus iegūt pilsonību. Es vēlētos uzdot jautājumu *Tabajdi* kungam: kādēļ Somija vēlētos atmaksāt Zviedrijai un kāds tam ir sakars ar šo jautājumu?

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, ir vispārpieņemts, ka Eiropas iedzīvotāji iegūst obligāto izglītību. Tas ietver sevī arī tās valsts paražu un kultūras apgūšanu, kurā cilvēks dzīvo, lai varētu šajā valstī dzīvot. Obligātā izglītība ietver valsts valodas un, iespējams, citu valodu apguvi. Tā veido arī pamatu profesijas apgūšanai un parāda, kā ir attīstījusies valsts kultūra un kāda ir tās virzība. Papildus tam studenti apgūst vēsturi. Obligātā izglītība, kā mēs to izprotam, palīdz cilvēkiem saskanīgi sadzīvot. Ja dzīvojat konkrētajā valstī, tad ir pašsaprotami, ka jums ir jāsaprot šis valsts valoda. Šādam nolūkam kalpo laba obligātās izglītības sistēma. Ņemot vērā iepriekš minēto, es vēlos teikt, ka daudzas problēmas Eiropā ir iespējams atrisināt visiem valsts iedzīvotājiem efektīvi nodrošinot obligāto izglītību.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es ļoti uzmanīgi ieklausījos abu pušu teiktajā.

Šajā kontekstā Komisijai ir ļoti grūti pārņemt šajā jautājumā vadību no Latvijas valsts savās rokās, lai atrisinātu šo problēmu. Viss, ko varu darīt šajā situācijā, ir mudināt viņus īstenot iekšēju dialogu, domāju, ka tas būtu vēlams. Diemžēl tas ir viss, ko varu pateikt.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

16. Nākamās sēdes darba kārtība sk. protokolu)

17. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 22:55)